ԱՒԵՏԱՐԱՆ

ՃԱՇՈՒ

Ըստ տօնից խորհրդանշելոց աւուրց 'ի բոլոր տարւոջն ըստ նորոյ Տօնացուցին. նաև Տօնացոյց ամ շարժական և անշարժական տօնից:

Տպագրեալ 'ի վեցերորդում ամի Հայրապետութեան լուսանկար մօրն մերոյ սրբոյ Աթոռոյն Էջմիածնի Տն ՂՈՒԿԱՍՈՒ Սրբազնասուրբ Կաթուղիկոսի ամ Հայոց.

Հրամանաւ իշխանազնեայ Տեառն Յովսեփայ արհիեպիսկոպոսի [illegible] Սանահնեցւոյ Արղութեանց, առաջնորդի ազգին Հայոց որք են ընդ Տէրութեամբ Ռուսաց.

Արդեամբք և ծախիւք նոր Ջուղայեցի Խօջամինասեանց 'ի քն հանգուցեալ Աղամալի դուստր բարեպաշտուհի Սոփիայ տիկնոջն:

Յամի Տեառն 1786. Փետրվարի. 5.
Իսկ 'ի թուականութն Հայոց. ռմլե.

ԻՍԱՆԿՏՊԵՏՐԲՈՒՐԳ.

'Ի տպարանի Խալդարեանց Խօջամալէ որդի պարոն Գրիգորին.

ՀՐԱՄԱՆԱՒ ԿԱՌԱՎԱՐՉԱՑՆ ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԵԱՆՑ.

773

Սիրով նվիրում եմ
Գր. Կրճնեանին գրադարանին
Գիւղ
(Զանգուր [illegible] - բանաստեղծական
[illegible] [illegible])
3/XI-42թ.
Երևան

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ԲԱՐԵՀԱՃ ԸՆԹԵՐՑՕՂՍ

Թէպէտ՝ շատ է ինձ ձեռնամուխ լինել յայսպիսի գործ, որովհետև հոգևոր կառավարչաց է կարի պատկանաւոր՝ քան թէ խմբեմն նուաստի, որ յամի թափուր եմ 'ի գիտութեանց. սակայն մինչ տեսի զՏօնացոյց մի Սիմէօնի հոգելոյս և բազմաշխատ Կաթուղիկոսի սրբոյ Աթոռոյն Էջմիածնի, և զհիմնաւոր կարգաւորութիւն նորին, զի նուաճ կարելի էր առնել ինձ զայս գործ. յայնժամ վստահացեալ յողորմութիւն Տն և յաղօթս սրբասնեալ եկեղեցականաց. խնդրոյն մեծաւ բաղձանօք բուռն հարի զտպեցմանէ այն փոքրաբար մատենիս, որ կոչի Աւետարան ծոցու. Իսկ այս վասն երկուց պատճառաց. նախ՝ զի առաւել դիւրին լիցի վասն եկեղեցականաց ազգիս մերոյ. մանաւանդ վասն շինականաց. երկրորդ՝ զի մի ևս տարակուսանս կրեսցեն 'ի շարժական և 'ի տեղափոխ տօնսն. Այլ զի՛ բազմիցս տեսեալ է իմ, զի 'ի շարժական տօնի 'ի ժամ սրբոյ պատարագին 'ի յորմեկին զպատշաճի աւուր աւետարանն՝ կարի դժուարութիւնս կրէին. երբեմն ևս տարակուսեալ՝ թէ որ աւետարան ընթեռնուլ պարտ էցէն. և 'ի յոչ գիտելն զհաւաստին՝ տրտնջէին. այս ևս մանաւանդ 'ի մէջ շինական եկեղեցականաց յաճախ տեսանի. Իսկ ըստ կարգաւորութեան նոյնոյ Տօնացուցի, նախ՝ եդի զտօնս ամենայն սրբոց իւրաքանչիւր աւուրց բոլոր տարւոյն. ապա զԱւետարանսն ծոցու հանդերձ պատշաճաւոր սկսուածովք իւրեանց. և 'ի վերջն զերկրորդ հատոր նոր Տօնացոյցն. որ է անվրէպ կառավարիչ ամենայն շարժական և տեղափոխ տօնից, և բարձօղ նոցին տարակուսանաց. որպէս 'ի յառաջիկայդ տեսանի. Իսկ զայս արարի յուսալով յոյժ՝ թէ զխարդ և իցէ հաճոյ և օգտակար է լինելոց սրբասնուէր քահանայից և այլ եկեղեցականաց պատուելի ազգիս իմոյ Հայկազնոյ. Այսու որոյ աղաչեմ զբարեմիտ վայելողս սիրով ընկալնուլ զդուզնաքեայ զաշխատանս մեր, և յիշել 'ի մաքրափայլ յաղօթս ձեր

[illegible] ամենախոնարհ և հնազանդ ծառայ
Գրիգորիս Խօջամալեան Խուրշուտեանց.

Աստուածայայտնութեան աւուրն.

Սբ Աւետարանին ՅԻ ՔՐԻ Որ Ըստ Մատթէոսի.
Գլուխ I. համար. 18.

ԵՒ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՈՒՆԴՆ ԷՐ ԱՅՍՊԷՍ. ԽՕՍԵԱԼ ԶՄԱՅՐ ՆՈՐԱ ՄԱՐԻԱՄ ՅՈՎՍԷՓՈՒ՝ ՄԻՆՉՉԵՒ ԵԿԵԱԼ ԱՌ ՄԻՄԵԱՆՍ՝

գտաւ յղացեալ ՚ի Հոգւոյն սրբոյ։

Եւ Յովսէփ այր նորա՝ քանզի արդար էր. եւ ոչ կամեցաւ առակել զնա. խորհեցաւ լռելեայն արձակել զնա։

Եւ մինչդեռ նա զայս ածէր զմտաւ՝ ահա հրեշտակ Տն ՚ի տեսլեան երեւեցաւ նմա՝ եւ ասէ. Յովսէփ որդի Դաւթի. մի երկնչիր առնուլ առ քեզ զՄարիամ կին քո. քանզի որ ՚ի նմայն ծնեալ է, ՚ի Հոգւոյն սրբոյ է։

Ծնցի որդի. եւ կոչեսցես զանուն նորա Յս. զի նա փրկեսցէ զժողովուրդ իւր ՚ի մեղաց իւրեանց։

Այլ այս ամենայն եղեւ. զի լցցի որ ասացաւն ՚ի Տէ ՚ի ձեռն Եսայեայ մարգարէի.

Ահա կոյս յղասցի. եւ ծնցի որդի. եւ կոչեսցեն զանուն նորա Էմմանուէլ. որ թարգմանի՝ ընդ մեզ Ած։

Եւ զարթուցեալ Յովսէփ ՚ի քնոյ անտի, արար որպէս հրամայ

եաց

եաց նմա հրեշտակն Տն. և էառ յինքն զկինն իւր։

Եւ ոչ գիտէր զնա. մինչև ծնաւ զորդին իւր զանդրանիկ. և կոչեաց զանուն նորա Յս։

Երկրորդ աւուրն։

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 12. հմր. 24։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ հատն ցորենոյ անկեալ յերկիր մեռանիցի։

Ինքն միայն կայ. ապա եթէ մեռանիցի՝ բազում արդիւնս առնէ. որ սիրէ զանձն իւր՝ որձակէ զնա. և որ ատեայ զանձն իւր յաշխարհիս յայսմիկ՝ 'ի կեանս յաւիտենականս պահեսցէ զնա։

Եթէ ոք զիս պաշտեսցէ, ըզկնի իմ եկեսցէ. և ուր ես եմ, անդ և պաշտօնեայն իմ եղիցի։ Եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա Հայրն իմ։

Երրորդ աւուրն։

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 2. հմր. 13։

Յետ ծննդեանն Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Եւ իբրև գնացին նք անտի. ահա հրեշտակ Տն երևիւր 'ի տեսլեանն յովսէփու՝ և ասէր. արի, առ զմանուկդ և զմայր իւր՝ և փախիր յեգիպտոս. և անդ լինիջիր՝ ցորժամ ասացից քեզ. քանզի 'ի խնդիր է հերովդէս կորուսանել զմանուկդ։

Եւ նա յարուցեալ էառ զմանուկն և զմայր իւր գիշերի. և գնաց յեգիպտոս։ և անդ էր մինչև ցվախճան հերովդէի։

Զի լցցի ասացեալն 'ի Տէ 'ի ձեռն մարգարէին՝ որ ասէ. յեգիպտոսէ կոչեցի զորդի իմ։

Յայնժամ իբրև ետես հերովդէս թէ խաբեցաւ 'ի մոգուց անտի, բարկացաւ յոյժ. և առաքեալ կոտորեաց զամենայն մանկունսն՝ որք էին 'ի բեթղեհէմ և յամենայն սահմանս նր յերկեմենից և 'ի խոնարհ. ըստ ժամանակին զոր ստուգեաց 'ի մոգուցն։

Յայնժամ կատարեցաւ աս-

ցեալն 'ի ձեռն երեմիայի մար-
գարէի. որ ասէ.
Զայն գուժեաց 'ի հռամայ.
ողբումն՝ եւ լալումն՝ եւ աշխա-
րումն յոյժ. հռաքէլ լայր զոր-
դիս իւր՝ եւ ոչ կամէր մխիթա
րել՝ զի ոչ էին.
Ա՛յ 'ի փախձանելն հերովդէի.
ապա հրեշտակ Տն 'ի աւետեան
երեւեր յովսեփայ յեգիպտոս։
Ա՛յ ասէ՝ արի, առ զմանուկդ
եւ զմայր իւր՝ եւ գնա յերկիրն
իսրայէլի. զի մեռան՝ որք խնդ-
րէին զանձն մանկանդ։
Ա՛յ նա յարուցեալ էառ զմա-
նուկն եւ զմայր նորա. եւ եկն
յերկիրն իսրայէլի։
Ա՛յ իբրեւ լուաւ եթէ արքե-
լայոս թագաւորեաց հրէաստա
նի փոխանակ հերովդէի հօրն ի-
րոյ՝ երկեաւ երթալ անդր. եւ
հրաման առեալ 'ի տեսլեան,
գնաց 'ի կողմանս գալիլեացւոց։
Ա՛յ եկեալ բնակեցաւ 'ի քա-
ղաքին՝ որ կոչի Նազարէթ. զի
լցցի բան մարգարէիցն. թէ Նա
զովրեցի կոչեսցի։

Չորրորդ աւուրն

Սրբոյ Աւետարանին. ԾԷ. ԲԷ. ՈՒ. Բ.
Ղուկասու. Գլ. 1. Համ. 26.

'ի Հօրէ Աւետականէ.

Ա՛յ յամսեանն վեցերորդէ
առաքեցաւ Գաբրիէլ հրե-
շտակ յԱյ 'ի քաղաք մի
Գալիլեացւոց. որում անուն էր
Նազարէթ։
Առ կոյս, խօսեցեալ առն. ո-
րում անուն էր յովսէփ, 'ի տա-
նէ Դաւթի. եւ անուն կուսին
Մարիամ։
Ա՛յ եկեալ առ նա հրեշտակն
ասէ. ուրախ լեր բերկրեալդ՝
Տէր ընդ քեզ։
Ա՛յ նա ընդ բանն խռովեցաւ.
եւ խորհէր ընդ միտս, թէ որ
պիսի ինչ իցէ ողջոյնս այս.
Ա՛յ ասէ ցնա հրեշտակն. մի
երկնչիր մարիամ. զի գտեր շն
նորհս յԱյ։
Ա՛յ ահա յղասցիս՝ եւ ծնցիս որ
դի. եւ կոչեսցես զանուն նորա
Յիսուս։
Նա եղիցի մեծ. եւ որդի բարձ
րելոյ կոչեսցի. եւ տացէ նմա
Տր Այ զաթոռ Դաւթի հօր
նորա. եւ թագաւորեսցէ 'ի վե
տանն յակոբայ 'ի յաւիտեանս։
Ա՛յ

Եւ թագաւորութեան նորա վախճան մի՛ լիցի։
Եւ ասէ Մարիամ ցհրեշտակն. զիա՞րդ լինիցի ինձ այդ. քանզի զայր ո՛չ գիտեմ։
Պատասխանի ետ հրեշտակն եւ ասէ ցնա. Հոգին Սուրբ եկեսցէ ՚ի քեզ. եւ զօրութիւն Բարձրելոյն հովանի լիցի ՚ի վերայ քո։ քանզի եւ որ ծնանելոցն է ՚ի քէն, սուրբ է. եւ Որդի Այ կոչեսցի։
Եւ ահա Եղիսաբեթ ազգական քո՝ եւ նա յղի է ՚ի ծերութեան իւրում. եւ այս վեցերորդ ամիս է նորա՝ որ ամուլն կոչեցեալ է։
Զի ո՛չ տկարասցի առ յԱյ ամենայն բան։
Եւ ասէ Մարիամ՝ ահաւասիկ կամ աղախին Տն. եղիցի ինձ ըստ բանի քում. եւ գնաց ՚ի նմանէ հրեշտակն։

Հինգերորդ աւուրն։

Սբյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ըստ Ղուկասու. Գլ. 1. համր. 39.

Տեառն մերոյ ՅՆ ՔՆ։

Յարուցեալ Մարիամ յաւուրսն յայնոսիկ, գնաց ՚ի լեռնակողմն փութապէս ՚ի քաղաքն Յուդայ.
Եւ եմուտ ՚ի տուն Զաքարիայ. եւ ետ ողջոյն Եղիսաբեթի։
Եւ եղեւ իբրեւ լուաւ զողջոյնն Մարիամու Եղիսաբեթ, խաղաց մանուկն յորովայնի նորա. եւ լցաւ Եղիսաբեթ Հոգւով սրբով։
Եւ ՚ի ձայն բարձր աղաղակեաց եւ ասէ. Օրհնեալ ես դու ՚ի կանայս. եւ օրհնեալ է պտուղ որովայնի քո։
Եւ ուստի՞ է ինձ այս. զի եկեսցէ մայր Տն իմոյ առ իս։
Զի ահաւասիկ իբրեւ եղեւ ձայն ողջունի քո յականջս իմ, խաղաց ցնծալով մանուկս յորովայնի իմում։
Եւ երանի, որ հաւատայցէ եթէ եղիցի կատարումն ասացելոց նմա ՚ի Տեառնէ։
Եւ ասէ Մարիամ. Մեծացուցէ անձն իմ զՏէր։
Եւ ցնծացաւ հոգի իմ՝ յԱյ փրկիչ իմ։
Զի հայեցաւ ՚ի խոնարհութիւն աղախնոյ իւրոյ. զի ահա յայսմ հետէ երանեսցեն ինձ ամենայն ազգք։
Զի արար ինձ մեծամեծս Հզօրն. եւ սուրբ է անուն նորա։
Եւ ողորմութիւն նորա յազգաց

յազգս երկիւղածաց իւրոց։
Արար զզօրութիւն բազկաւ իւրով. ցրուեաց զամբարտաւանս մտօք սրտից իւրեանց։
Եւ քակեաց զհզօրս յաթոռոց. և բարձրացոյց զխոնարհս։
Զքաղցեալս լցոյց բարութեամբ. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։
Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի իւրոյ՝ յիշել զողորմութիւն իւր։
Որպէս խօսեցաւ առ հարս մեր. Աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան։
Եկաց Մարիամ առ նմա իբրև ամիսս երիս, և դարձաւ 'ի տուն իւր։

Վեցերորդ աւուրն

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 11. համ. 1.

Վասն փառաց Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Եւ էր ոմն հիւանդ Ղազարոս 'ի Բեթանիայ, 'ի գեղջէ Մարիամայ, և Մարթայի քեռ նորա։
Այս այն Մարիամն էր՝ որ էօծ զՏէրն իւղով՝ և ջնջեաց զոտս նորա հերով իւրով. որոյ եղբայրն Ղազարոս հիւանդ էր։
Առաքեցին առ նա քորքն նր՝

և

և ասեն. Տէր, ահաւասիկ՝ զոր դուն սիրէիր՝ հիւանդացեալ է։
Իբրև լուաւ Յս, ասէ. այն հիւանդութիւն չէ 'ի մահ. այլ վասն փառացն Այ՝ զի փառաւոր լիցի Որդի Այ այնուիկ։
Եւ սիրէր Յս զՄարիամ, և զՄարթայ զքոյր նր՝ և զՂազարոս։
Իբրև լուաւ, թէ հիւանդացեալ է՝ զտեղի կալաւ անդէն ուր էրն, աւուրս երկուս։
Ապա յետ այնորիկ ասէ ցնոսա. եկայք երթիցուք միւսանգամ 'ի Հրէաստան։
Ասեն ցնա աշակերտքն. Ռաբբի՝ այժմ եւս խնդրէին զքեզ Հրեայքն քարկոծ առնել. և դարձեալ՝ երթաս անդրէն։
Պատասխանի ետ Յս. ո՞չ երկոտասան ժամ է աւուր. եթէ ոք գնայ 'ի տուընջեան, ո՛չ գայթագղի. զի զլոյս աշխարհիս այսորիկ տեսանէ։
Ապա թէ ոք գնայ 'ի գիշերի՝ գայթագղի, զի լոյս ո՛չ գոյ ընդ նմա։
Զայս իբրև ասաց, յետ այսորիկ ասէ. Ղազարոս բարեկամ մեր ննջեաց. այլ երթամ, զի զարթուցից զնա։
Ասեն ցնա աշակերտքն նորա.

Տէր եթէ ննջեաց՝ ապա ապրի:

Այլ Յս՟ վասն մահու նորա ասէր. նոցա այնպէս թուեցաւ՝ թէ վասն ննջելոյ քնոյն ասէր:

Յայնժամ ասէ ցնս Յս՟ յայտնապէս. ղազարոս մեռաւ:

Եւ ես ուրախ եմ վասն ձեր. զի դուք հաւատասջիք ինձ, զի ես չէի անդ. բայց արդ՝ եկայք երթիցուք առ նա:

Ասէ թովմաս, անուանեալն երկուորեակ՝ ցաշակերտակիցսն, ծն, եկայք և մեք՝ զի ընդ նմա մեռցուք:

Եկն Յս՟ և եգիտ զնա չորեքօրեայ 'ի գերեզմանի:

Եւ էր բեթանիա մերձ յերուսաղէմ, իբրև ասպարիսօք հնգետասանս:

Բազումք 'ի հրէից անտի, եկեալ էին առ մարթայ և մարիամ, զի մխիթարեսցեն զնս՟ վասն եղբօրն:

Մարթա իբրև լուաւ, թէ Յս՟ գայ, ընդառաջ գնաց նր՟. բայց մարիամ նստէր անդէն 'ի տան:

Ասէ մարթա ցՅս՟. Տէր, եթէ աստ լեալ էիր, եղբայրն իմ չէր մեռեալ:

Այլ և արդ գիտեմ, եթէ զորինչ խնդրեսցես յԱյ՟ տացէ քեզ Աձ՟:

Ասէ ցնա Յիսուս. յարիցէ եղբայրն քո:

Ասէ ցնա մարթա. գիտեմ, զի յարիցէ 'ի յարութեան՝ յաւուրն յետնում:

Ասէ ցնա Յս՟. ես եմ յարութիւն և կեանք. որ հաւատայ յիս, թէպէտ և մեռանի՝ կեցցէ:

Եւ ամ՟, որ կենդանի է՝ և հաւատայ յիս, մի՛ մեռցի 'ի յաւիտեանս. հաւատա՞ս այդմ:

Ասէ ցնա. այո՛ Տր՟. ես հաւատացի, եթէ դու ես Քս՟ Որդի Այ՟, որ յաշխարհ գալոց էիր:

Եւ զայս իբրև ասաց՝ գնաց, և կոչեաց զմարիամ զքոյր իւր լռելեայն՝ և ասէ. վարդապետն եկեալ է, և կոչէ զքեզ:

Նա իբրև լուաւ՝ յարեաւ վաղվաղակի, և եկն առ նա:

Չև ևս էր եկեալ Յիսուս 'ի գեօղն. այլ էր անդէն 'ի տեղւոջն՝ ուր ընդառաջ եղև նմա մարթա:

Իսկ հրէայքն, որք էին ընդ նմա 'ի տան անդ՝ և մխիթարէին զնա, իբրև տեսին զմարիամ թէ

թէ յարեաւ վաղվաղակի, և գնաց, գնացին և նոքա զհետ նր. համարէին թէ 'ի գերեզմանն երթայ՝ զի լացէ անդ։

Իսկ մարիամ իբրև եկն, ուր էրն Յս̃, և ետես զնա՝ անկաւ առ ոտս նորա և ասէ. Տէր, եթէ աստ էիր դիպեալ՝ ոչ էր մեռեալ եղբայրն իմ։

Յս̃ իբրև ետես զնա զի լայր, և որք ընդ նմա էին հրեայքն, լային՝ խռովեցաւ յոգի իւր երրև զայրացեալ.

Եւ ասէ, ո՞ւր եդիք զնա։ ասեն ցնա՝ Տէր, եկ, և տես։

Եւ արտասուեաց Յիսուս։

Ասէին հրեայքն. տեսէք, որչափ սիրէր զնա.

Ոմանք 'ի նոցանէ ասէին. ո՞չ կարէր սա, որ եբաց զաչս կուրին, առնել՝ զի և սա մի մեռցի։

Յս̃ դարձեալ զայրացեալ ընդ միտս իւր, գայ 'ի գերեզմանն. և էր այր մի, և վէմ մի եդեալ 'ի վերայ նորա.

Եւ ասէ Յս̃՝ 'ի բաց արարէք զվէմդ. ասէ ցնա մարթա, քոյր մեռելոյն. Տէր, արդ հոտեալ իցէ, քանզի չորեքօրեայ է.

Ասէ ցնա Յս̃. ո՞չ ասացի քեզ՝ եթէ հաւատասցես, տեսցես զփառս Այ̃.

Եւ իբրև 'ի վեր առին զվէմն. Յս̃ ամբարձ զաչս իւր 'ի վեր, և ասէ. Հայր, գոհանամ ըզքէն, զի լուար ինձ.

Եւ ես գիտէի՝ զի յամենայն ժամ լսես ինձ. այլ վասն ժողովրդեանս, որք շուրջ կան՝ առնեմ, զի հաւատասցեն թէ դու առաքեցեր զիս.

Զայս իբրև ասաց՝ 'ի ձայն մեծ աղաղակեաց՝ և ասէ. ղա՛զարէ, արի, եկ արտաքս։

Եւ ել մեռեալն ոտիւք կապելօք. և ձեռօքն երիզապնդօք. և երեսօքն վարշամակապատօք. և ասէ ցնս Յս̃. լուծէք զդա, և թողէք երթալ.

Բազումք 'ի հրէիցն՝ որք եկեալ էին առ մարիամայ, իբրև տեսին՝ զոր արարն՝ հաւատային 'ի նա։

Եւ ոմանք 'ի նոցանէ գնացին առ փարիսեցիսն, և պատմեցին նոցա՝ զոր արարն Յս̃։

Եօթներորդ աւուրն։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 2. Հմր. 1.

Վասն Ծննդեան Տեառն մերոյ Յի Քի։

Եւ եղեւ ընդ աւուրսն յայնոսիկ․ ել հրաման յօգոստոս կայսերէ՝ աշխարհագիր առնել ընդ ամ տիեզերս։
Այս առաջին աշխարհագիր եղեւ ՚ի դատաւորութեան ասորւոց կիւրենեայ։
Եւ երթային ամենեքեան մի տանել յաշխարհագիր յիւրաքանչիւր քաղաքի։
Ել և յովսէփ ՚ի գալիլեէ ՚ի քաղաքէ նազարեթէ ՚ի հրէաստան, ՚ի քաղաք դաւթի, որ կոչի բեթղեհէմ՝ վասն լինելոյ նր ՚ի տանէ՝ և յազգէ դաւթի։
Մտանել յաշխարհագիր մարեմաւ հանդերձ, որ խօսեցեալն էր նմա․ և էր յղի։
Եւ եղեւ ՚ի հասանել նր անդր, լցան աւուրքն ծնանելոյ նորա։
Եւ ծնաւ զորդին իւր զանդրանիկն՝ և պատեաց զնա ՚ի խանձարուրս՝ և եդ զնա ՚ի մսուր․ զի ոչ գոյր նոցա տեղի իջեւանի։

Ութերորդ աւուրն։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 2. Հմր. 21.

Վս Թլփատութեն և անուանակոչութե Տեառն մերոյ Յի Քի։

Եւ իբրեւ լցան աւուրքն ութ թլփատել զնա․ և կոչեցաւ անուն նորա Յս՝ որ կոչեցեալն էր ՚ի հրեշտակէն, մինչ չև յղացեալ էր զնա յորովայնի։

Ջինի ութօրեկից առաջի Կիւրակէին

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Յօհաննու. Գլ. 2. Հմր. 1.

Սկիզբն նշանաց Տն մերոյ Յի Քի։

Եւ յաւուրն երրորդի հարսանիք էին ՚ի կանայ գալիլեացւոց․ և անդ էր մայրն Յի։
Կոչեցաւ և Յս՝ և աշակերտքն նորա ՚ի հարսանիսն։
Եւ ՚ի պակասել գինւոյն, ասէ մայրն ցՅս․ գինի ոչ ունին։
Եւ ասէ ցնա Յս․ զի՞ կայ իմ և քո՝ կին դու․ չև է հասեալ ժամանակ իմ։
Ասէ մայր նր ցսպասաւորսն․ որ զինչ ասիցէ, արասջիք։
Անդ էին թակոյկք կճեայք վեց՝ ըստ սրբութեան հրէից․ տանէին մի մի ՚ի նոցանէ մարս

եր

՝ երկուս կամ երիս։

Ասէ ցնոսա Յս. լցէք զթակոյկդ ջրով. եւ լցին զնոսա մինչեւ ի վեր։

Եւ ասէ ցնոսա. արդ՝ առէք, եւ բերէք տաճարապետին. եւ նոքա բերին։

Եւ իբրեւ ճաշակեաց տաճարապետն զջուրն գինի եղեալ. եւ ոչ գիտէր ուստի իցէ. բայց սպասաւորքն գիտէին՝ որք արկին զջուրն. խօսի ընդ փեսային տաճարապետն։

Եւ ասէ, ամ մարդ զանոյշ գինին յառաջագոյն պաշտէ. եւ յորժամ արբենան, յայնժամ զյոռին. դու պահեցեր զանոյշ գինիդ մինչեւ ցայժմ։

Զայս արար սկիզբն նշանաց Յս ի Կանայ Գալիլեացւոց. եւ յայտնեաց զփառս իւր. եւ հաւատացին ի նա աշակերտքն նր։

Առաջին չորեքշաբաթին

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 2. համ. 12.

Տէրն մեր Յս Քս.

Յետ այսորիկ էջ Յս ի Կափառնաում, ինքն եւ մայր իւր, եւ եղբարք իւր. եւ անդ լինէր ոչ բազում ինչ աւուրս։

Եւ էր մերձ զատիկն հրէից. եւ ել Յս յԵրուսաղէմ։

Եւ եգիտ ի տաճարին՝ զի վաճառէին զարջառս՝ եւ զոչխարս՝ եւ զաղաւնիս. եւ զլումայափոխսն, որք նստէին։

Եւ արար խարազան չուանեայ. եւ եհան զամենեսին ի տաճարէն, զոչխարսն՝ եւ զարջառս, եւ զպղինձս հատավաճառացն ցրուեաց։ եւ զսեղանսն կործանեաց։

Եւ որք զաղաւնիսն վաճառէին՝ ասէ ցնոսա. առէք զայդ աստի, եւ մի առնէք զտուն Հօր իմոյ՝ տուն վաճառի։

Ապա յիշեցին աշակերտքն նր թէ գրեալ է, Նախանձ տան քո կերիցէ զիս։

Պատասխանի ետուն հրէայքն եւ ասեն ցնա. զի՞նչ նշան ցուցանես դու մեզ՝ զի զայդ առնես։

Պատասխանի ետ Յս՝ եւ ասէ ցնոսա. քակեցէք զտաճարդ զայդ՝ եւ զերիս աւուրս շինեցից զդա։

Ասեն ցնա հրէայքն. զքառասուն եւ զվեց ամ շինեցաւ տաճարս այս. եւ դու զերիս աւուրս կանգնես զդա։

Բայց

Բայց նա ասէր վասն տաճարի մարմնոյ իւրոյ։

Իսկ յորժամ յարեաւ 'ի մեռելոց, յիշեցին աշակերտքն նորա՝ թէ այս է՝ զոր ասացն. եւ հաւատացին գրոցն, եւ բանին, զոր ասաց Յիսուս։

Առաւօտն ուրբաթին.

Ի Սուրբ Աւետարանէն Յովհաննու. Գլ. 2. համ. 23.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ մինչ էր յԵրուսաղէմ 'ի զատկին տօնի, բազումք հաւատացին յանուն նր. զի տեսանէին զնշանսն՝ զորս առնէր։

Բայց ինքն Յս ոչ հաւատայր յանձն նոցա. քանզի ինքն գիտէր զամենայն։

Եւ զի ոչ էր պիտոյ՝ եթէ ոք վկայեսցէ վասն մարդոյ. զի ինքն իսկ գիտէր՝ զինչ կայր 'ի մարդն։

Եւ էր այր մի 'ի փարիսեցւոց անուն Նիկոդեմոս անուն նորա՝ իշխան հրէից։

Սա եկն առ նա գիշերի՝ եւ ասէ ցնա. Ռաբբի, գիտեմք եթէ յԱյ եկեալ ես վարդապետ. զի ոչ ոք կարէ զայդ նշանս առնել՝ զոր դուդ առնես, եթէ ոչ Այ իցէ ընդ նմա։

Պատասխանի ետ Յս եւ ասէ ցնա. ամէն ամէն ասեմ քեզ. եթէ ոչ ոք ծնցի վերստին, ոչ կարէ տեսանել զարքայութին Այ։

Ասէ ցնա Նիկոդեմոս. զիարդ կարէ մարդ ծնանել՝ որ ծեր իցէ. միթէ մարթ իցէ անդրէն յորովայն մօր իւրոյ կրկին մտանել եւ ծնանել։

Պատասխանի ետ Յս եւ ասէ ցնա. ամէն ամէն ասեմ քեզ. եթէ ոչ ոք ծնցի 'ի ջրոյ եւ 'ի Հոգւոյ՝ ոչ կարէ մտանել յարքայութիւն Այ։

Զի ծնեալն 'ի մարմնոյ՝ մարմին է. եւ ծնեալն 'ի Հոգւոյ՝ հոգի է։

Դու մի զարմանար, թէ ասացի քեզ՝ պարտ է ձեզ ծնանել վերստին։

Զի հողմ ուր կամի՝ շնչէ. եւ զձայն նորա լսես. այլ ոչ գիտես, ուստի գայ՝ կամ յո՛ երթայ. սոյնպէս եւ ամենայն ծնեալ 'ի Հոգւոյն։

Պատասխանի ետ Նիկոդեմոս, եւ ասէ ցնա. զիարդ մարթի այդ լինել։

Պատասխանի ետ Յս եւ ասէ

ցնա

ցնա. դու ես վարդապետ Իղի և զայդ ոչ գիտես։

Ամէն ամէն ասեմ քեզ. զի զոր ինչ գիտեմք, խօսիմք. և զոր տեսաք, վկայեմք. և զվկայութիւն մեր ոչ ընդունիք։

Իսկ արդ եթէ զերկրաւորս ասացի ձեզ՝ և ոչ հաւատայք. զիա՞րդ եթէ զերկնաւորսն ասացից՝ հաւատայցէք։

Երկրորդ կիւրակէին.

Սրբոյ Աւետարանին Յսի Քսի Որ ըստ Յովհաննու. գլ. 3. համ. 13.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Եւ ոչ ոք ել յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից՝ Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս։

Եւ որպէս Մովսէս բարձրացոյց զօձն յանապատի, նոյնպէս բարձրանալ պարտ է Որդւոյ մարդոյ։

Զի ամենայն, որ հաւատայ ի նա՝ ոչ կորիցէ. այլ ընկալցի զկեանսն յաւիտենականս։

Զի այնպէս սիրեաց Ած զաշխարհ՝ մինչև զՈրդին իւր միածին ետ. զի ամ որ հաւատայ ի նա, մի կորիցէ՝ այլ ընկալցի զկեանս յաւիտենականս։

Զի ոչ առաքեաց Ած զՈրդի իւր յաշխարհ՝ թէ դատեսցէ զաշխարհ, այլ զի փրկեսցի աշխարհ նովաւ։

Որ հաւատայ ի նա, ոչ դատապարտեսցի. և որ ոչ հաւատայ ի նա՝ արդէն իսկ դատապարտեալ է. զի ոչ հաւատաց յանուն միածնի Որդւոյն Այ։

Եւ այս ինքն է դատաստան. զի լոյս եկն յաշխարհ՝ և սիրեցին մարդիկ զխաւար առաւել քան զլոյս. զի էին գործք իւրեանց չարութեան։

Զի ամենայն որ զչար գործէ՝ ատեայ զլոյս. և ոչ գայ առ լոյսն, զի մի յանդիմանեսցին գործք նորա։

Իսկ որ առնէ զճշմարտութիւն, գայ առ լոյսն, զի յայտնի լիցին գործք նր թէ Այ գործեցան։

Երկրորդ չորեքշաբաթի.

Սրբոյ Աւետարանին Յսի Քսի Որ ըստ Յովհաննու. գլ. 3. համ. 22.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Յետ այսորիկ եկն Յս և աշակերտքն նորա յերկիրն Հրէաստանի. և անդ շրջէր նոքօք հանդերձ և մկրտէր։

Մկրտէր և Յովհաննէս յԵնոն մերձ առ Սաղիմ. զի ջուրք բա

բաղումք էին անդ. և գային, և մկրտէին։

Զի չև ևս էր արկեալ յօհաննէս 'ի բանտ։

Եւ եղև խնդիր յաշակերտացն յօհաննու ընդ հրէից վասն սրբութեան։

Եկին առ Յօհաննէս՝ և ասեն ցնա. Ռաբբի, որ էրն ը՟ քեզ յայնկոյս յորդանանու. որում դու վկայեցեր. ահաւասիկ նա մկրտէ՝ և ամենեքին գան առ նա։

Պատասխանի ետ Յօհաննէս և ասէ. ո՛չ կարէ մարդ առնուլ յանձնէ և ոչինչ. եթէ ոչ իցէ տուեալ նմա յերկնից 'ի վերուստ։

Դուք ձեզէն վկայէք ինձ, զի ասացի ձեզ՝ թէ չեմ ես Ք՟ն, այլ թէ առաքեալ եմ առաջի նորա։

Որ ունի զհարսն՝ նա է փեսայ. իսկ բարեկամ փեսային, որ կայ և լսէ նմա. ուրախութը ուրախ լինի վ՟ձ ձայնի փեսային. արդ՝ այս ուրախութիւն որ իմն է, լցեալ է։

Նմա պարտ է աճել. և ինձ մեղմանալ։

Որ 'ի վերուստ գայ՝ 'ի վերոյ է քան զա՟մ. որ յերկրէ աստի է, յերկրէ է՝ և յերկրէ խօսի։ որ յերկնից գայ.

Զորինչ ետես՝ և զոր լուաւ՝ վկայէ. և զվկայութիւն նորա ոչո՛ք ընդունի։

Որ ընդունի զվկայութի՟ նորա՝ կնքեաց թէ Ա՟ծ ճշմարիտ է։

Զի զոր ա՟ծն առաքեաց՝ զբանս Ա՟յ խօսի. զի ո՛չ եթէ չափով տայ Ա՟ծ զՀոգին։

Հայր սիրէ զՈրդի, և զա՟մ ինչ ետ 'ի ձեռս նորա։

Որ հաւատայ յՈրդի՝ ընդունի զկեանս յաւիտենականս. և որ ոչն հնազանդի Որդւոյ՝ ոչ տեսցէ զկեանս. այլ բարկութիւն Ա՟յ մնայ 'ի վերայ նր՟։

Երկրորդ ընթերցուածի.

Սրբոյ Աւետարանին Յ՟Ի Ք՟Ի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 5. Համ. 31.

Տէրն մեր Յ՟ս Ք՟ս ասէ.

Եթէ ես վկայեմ վասն անձին իմոյ. վկայութիւն իմ չէ ճշմարիտ։

Այլ է՝ որ վկայէ վասն իմ. և դուք գիտէք, եթէ ճշմարիտ է վկայութիւնն՝ զոր վկայեաց վասն իմ։

Դուք առաքեցիք առ յօհաննէս՝

նէս՝ և վկայեաց ճշմարտութեան։
Այլ ես ոչ եթէ ՚ի մարդկանէ առնում զվկայութիւն, այլ զայս ասեմ, զի դուք ապրեսջիք։
Նա էր ճրագն, որ լուցեալ էր, և ծագէր։ և դուք կամեցայք ցնծալ առժամանակ մի ՚ի լոյս նորա։
Այլ ես ունիմ զվկայութիւն մեծ ևս քան զՅովհաննու։ ըզ գործսն՝ զորս ետ ցիս Հայր, զի կատարեցից զնոսա. նոքին իսկ գործքն՝ զորս գործեմ, վկայեն վասն իմ, եթէ Հայր առաքեաց զիս։
Եւ որ առաքեաց զիս Հայր՝ նա վկայեաց վասն իմ։ Դուք՝ ոչ զձայն նորա երբէք լուայք. և ոչ զտեսիլ նորա տեսէք։
Եւ ոչ զբանն նր ունիք ՚ի ձեզ բնակեալ։ զի զոր նա առաքեաց՝ դուք նմա ոչ հաւատայք։
Քննեցէք զգիրս. զի դուք համարիք նոքօք ունել զկեանսն յաւիտենականս։ և նոքին իսկ են, որք վկայեն վն իմ, որովք համարիք ունել կեանս։
Եւ դուք ոչ կամիք գալ առ իս՝ զի զկեանսն ունիցիք։
Ես փառս ՚ի մարդկանէ ոչ առնում։
Այլ ծանեայ զձեզ՝ թէ զսէրն այ ոչ ունիք յանձինս։
Ես եկի յանուն Հօր իմոյ՝ և ոչ ընդունիք զիս։ եթէ այլք եկեսցէ յիւր անուն, զնա ընդունիցիք։
Զիա՞րդ կարէք դուք հաւատալ. զի զփառս ՚ի միմեանց առնուք. և զփառս զոր ՚ի միոյն այ ոչ խնդրէք։
Մի՛ համարիք՝ եթէ ես չարախօս լինիցիմ զձէնջ առ Հօր. գոյ, որ չարախօս կայ զձէնջ Մովսէս, յոր դուքն յուսացեալ էք։
Զի եթէ հաւատայիք դուք Մովսիսի, հաւատայիք արդեօք և ինձ։ զի նա վն իմ իսկ գրեաց։
Զի եթէ նորա գրոցն ոչ հաւատայք. զիա՞րդ իմոց բանից հաւատայցէք։

Երրորդ կիւրակէին

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ու Ր...
Յովհաննու. Գլ. 6. Համ. 39.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Այս են կամք Հօր իմոյ, որ առաքեացն զիս. զի զամ, զոր ետ ցիս Հայր՝ ոչ կորուսից ՚ի նմանէ. այլ յարուցից զնա

յաւուրն յետնում ։

Այս են կամք Հօր իմոյ․ զի ամենայն, որ տեսանէ զՈրդի և հաւատայ ՚ի նա, ընկալցի ըզ կեանսն յաւիտենականս․ և ես յարուցից զնա յաւուրն յետնում ։

Տրտնջէին զնմանէ հրեայքն, զի ասաց թէ ես եմ հացն էջեալ յերկնից։

Եւ ասէին, ո՛չ սա է Յս որդին Յովսեփու՝ զորոյ մեք գիտեմք զհայրն։ Իսկարդ՝ զիա՞րդ ասէ՝ թէ ես յերկնից իջի։

Պատասխանի ետ Յս, և ասէ ցնոսա․ մի՛ քրթմնջէք ընդ միմեանս ։

Ոչ՛ք կարէ գալ առ իս, եթէ ոչ Հայրն՝ որ զիս առաքեաց՝ ձգեսցէ զնա․ և ես յարուցից զնա յաւուրն յետնում ։

Գրեալ է ՚ի մարգարէս՝ և եղիցին ամենեքեան ուսեալք յայ․ ամենայն որ լսէ ՚ի Հօրէ՝ և ուսանի, գայ առ իս։

Իբրև ո՛չ եթէ զհայր ուրուք տեսեալ իցէ․ եթէ ո՛չ՝ որ էն յայ, նա ետես զհայր։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ․ զի որ հաւատայ յիս՝ ընդունի ըզ կեանսն յաւիտենականս․

Երրորդ չորեքշաբաթի

Սրբոյ Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 6. համ. 48.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ ։

Ես եմ հացն կենաց։

Հարքն ձեր կերին զմանանայն յանապատին՝ և մեռան։

Այս է հացն, որ յերկնից էջեալ է․ զի որ ուտիցէ ոք ՚ի սմանէ՝ մի՛ մեռանիցի։

Ես եմ հացն կենդանի, որ յերկնից իջեալ։

Եթէ ոք ուտիցէ ՚ի հացէ յայսմանէ՝ կեցցէ յաւիտեան։

Եւ հացն, զոր ես տաց՝ մարմին իմ է․ զոր ես տաց վասն կենաց աշխարհի։

Մարտնչէին ընդ միմեանս հրեայքն՝ և ասէին։ զիա՞րդ կարէ սա տալ մեզ զմարմին իւր յուտել։

Ասէ ցնոսա Յս․ ամէն ամէն ասեմ ձեզ․ եթէ ոչ կերիջիք զմարմին Որդւոյ մարդոյ՝ և արբջիք զարիւն նորա, ո՛չ ունիք կեանս յանձինս։

Որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, ունի զկեանս յաւիտենականս․ և ես յարուցից զնա յաւուրն յետնում։

Եր

Երրորդ ուրբաթի.

Սրբոյ Աւետարանին Յի̃ Քի̃ Որ̃ Ա̃յ
Յօհաննու. Գլ. 6. համր. 64.

Տէրն մեր Յս̃ Քս̃ ասէ.

Հոգին է կենդանարար, մարմին ինչ ո՛չ օգնէ. զբանսն զոր ես խօսեցայ ընդ ձեզ՝ հոգի է և կեանք.

Այլ են ոմանք 'ի ձէնջ՝ որք ոչ հաւատան. քանզի գիտէր Յս̃ 'ի սկզբանէ, ո՛վ են այնոքիկ՝ որք ոչն հաւատան. և ով այն է՝ որ մատնելոցն է զնա.

Եւ ասէր, վասն այնորիկ ասացի ձեզ՝ թէ ոչոք կարէ գալ առ իս, եթէ ոչ իցէ տուեալ նմա 'ի Հօրէ իմմէ.

Յայսմանէ բազումք յաշակերտացն նր̃ չոգան յետս. և ո՛չ ևս շրջէին ընդ նմա.

Ասէ Յս̃ ցերկոտասանսն աշակերտսն, միթէ և դո՛ւք կամիք երթալ.

Պատասխանի ետ նմա Սիմոն Պետրոս. Տէր, առ ո՛վ երթիցուք. բանս կենաց յաւիտենականաց ունիս.

Եւ մեք հաւատացաք՝ և ծանեաք՝ եթէ դու ես Քս̃ն Որդի Ա̃յ.

Պատասխանի ետ նոցա Յս̃. ո՛չ ես զձեզ զերկոտասանսդ ընտրեցի, և մի 'ի ձէնջ սատանայ է.

Եւ ասէր զսիմօնեան յուդայէ իսկարիովտացւոյ. զի նա իսկ մատնելոց էր զնա. և մի էր յերկոտասանիցն.

Նախ՝ Տօն ծննդեան սրբոյն Յովհաննու կարապետին.

Սրբոյ Աւետարանին Յի̃ Քի̃ Որ̃ Ա̃յ
Ղուկասու. Գլ. 1. համր. 57.

Վս̃ ծննդեան Մկրտչին Տն̃ մերոյ Յի̃ Քի̃

Եւ եղիսաբեթի լցան ժամանակք ծնանելոյ. և ծընաւ որդի.

Եւ լուան որք շուրջ զնովաւ էին. և ազգատոհմք նորա. զի մեծ արար Տր̃ զողորմութիւն իւր ընդ նմա. և խնդային ընդ նմա.

Եւ եղև յաւուրն ութերորդի՝ եկին թլփատել զմանուկն. և կոչէին զնա յանուն հօր իւրոյ զաքարիա.

Պատասխանի ետ մայր նորա և ասէ. ո՛չ՝ այլ կոչեսցի յօհաննէս.

Եւ ասեն ցնա՝ քանզի ոչո՛ք է յազգի քում, որոյ կոչի անուն

յօհաննէս:

Ակնարկէին հօրն նորա թէ զինչ կամիցի կոչել զնա:

Եւ խնդրեաց տախտակ՝ գրեաց և ասէ. յօհաննէս է անուն դորա. և զարմացան ամենեքին:

Եւ բացաւ բերան նորա վաղվաղակի, և լեզու նորա. և խօսէր՝ և օրհնէր զԱծ̃:

Եւ եղև ահ 'ի վերայ ամենեցուն՝ որք լսէին զայս. և որք շուրջ բնակեալք էին զնոքօք. և ընդ ամ̃ լեռնակողմն հրէաստանի պատմէին ամ̃ բանքս այսոքիկ:

Եւ եդին ամենեքեան՝ որք լսէին՝ 'ի սիրտս իւրեանց՝ և ասէին. զինչ լինիցի մանուկս այս: և ձեռն Տեառն էր ընդ նմա:

Եւ զաքարիա հայր նորա՝ լցաւ հոգւով սրբով՝ մարգարէացաւ և ասէ:

Օրհնեալ Տր̃ Ած̃ իսրայէլի. զի յայց ել մեզ. և արար զփրկութ̃ի ժողովրդեան իւրոյ:

Եւ յարոյց զեղջիւր փրկութեան մեզ 'ի տանէ դաւթ̃ի ծառայի իւրոյ:

Որպէս խօսեցաւ բերանով սրբոցն՝ որք յաւիտենից մարգարէք նր̃ էին:

Փրկութիւն 'ի թշնամեաց մերոց. և 'ի ձեռաց ամ̃ ատելեաց մերոց:

Առնել ողորմութ̃ի ը̃ հարս մեր. և յիշել զուխտն իւր ս̃բ:

Զերդումն, զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերում, տալ մեզ:

Առանց երկիւղի, 'ի ձեռաց թշնամեաց մերոց փրկեալս, պաշտել զնա:

Սրբութ̃բ և արդարութ̃բ առաջի նր̃, զամ̃ աւուրս կենաց մերոց:

Եւ դու մանուկ, մարգարէ բարձրելոյն կոչեսցիր. զի երթիցես առաջի երեսաց Տն̃. պատրաստել զճանապարհս նր̃:

Տալ զգիտութ̃ի փրկութեան ժողովրդեան նորա. 'ի թողութիւն մեղաց նոցա:

Վասն գթութ̃եց ողորմութ̃ Այ̃ մերոյ. որովք այց արար մեզ արեգակն 'ի բարձանց:

Երևել՝ որոց 'ի խաւարի և 'ի ստուերս մահու նստէին. ուղղել զոտս մեր 'ի ճանապարհս խաղաղութեան:

Եւ մանուկն աճէր՝ և զօրանայր հոգւով. և էր յանապատս մինչև յօր երևելոյ նր̃ Իլի:

Ապա

Այսօր սրբոյն Պետրոսի հայրապետին, Վլասայ եպիսկոպոսին, և Աբիսողոմայ առաքելածոյն.

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի Ըստ Յովհաննու. Գլ. 10. համ. 11.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ 'ի վերայ ոչխարաց։

Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն, իբրև տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ։

Վասնզի վարձկան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն։

Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչիմ յիմոցն։

Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ 'ի վերայ ոչխարաց։

Նաև՝ այլս ոչխարք են իմ, որք ո՛չ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լուիցեն. և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ։

Այսօր սրբոյն Անտոնի ճգնաւորին.

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 10. համ. 37.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ.

Որ սիրէ զհայր կամ զմայր առաւել քան զիս՝ ո՛չ է ինձ արժանի. և որ սիրէ զուստր կամ զդուստր առաւել քան զիս՝ չէ ինձ արժանի։

Եւ որ ո՛չ առնու զխաչ իւր՝ և գայ զկնի իմ, չէ ինձ արժանի։

Որ գտանէ զանձն իւր, կորուսցէ զնա. և որ կորոյս զանձն իւր վասն իմ, գտցէ զնա։

Որ ընդունի զձեզ. զիս ընդունի. և որ զիս ընդունի, ընդունի զառաքիչն իմ։

Որ ընդունի զմարգարէ յանուն մարգարէի, զվարձս մարգարէի առցէ. և որ ընդունի զարդար յանուն արդարոյ՝ զվարձս արդարոյ առցէ։

Եւ որ արբուսցէ միում 'ի փոքրկանցս յայսցանէ բաժակ մի ջուր ցուրտ միայն յանուն աշակերտի. ամէն ասեմ ձեզ՝ ո՛չ կորուսցէ զվարձս իւր։

Այս

Այս սրբոյն Թէոդորոսի Թագաւորին, և Մանկանցն եփեսոսի

Սկիզբն Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ըստ Ղուկասու Գլ. 7. Համ. 1.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Եւ եղև իբրև կատարեաց զամ՝ զբանս իւր 'ի լսելիս ժողովրդեանն, եմուտ 'ի Կափառնաում։

Հարիւրապետի ուրումն ծառայ չարաչար հիւանդացեալ մերձ էր 'ի վախճանել. որ էր նմա պատուական։

Եւ իբրև լուաւ զՅէ, առաքեաց զծերս Հրէից. աղաչէր զնա, զի եկեսցէ, և ապրեցուսցէ զծառայն նորա։

Եւ նոքա եկեալ առ Յս աղաչէին զնա ստէպ և ասէին. թէ արժանի է՝ որում զշնորհս զայս առնես։

Զի սիրէ զազգս մեր. և զժողովրդանոցն նա շինեաց մեզ։

Եւ Յս գնաց ընդ նոսա. իբրև ոչինչ կարի հեռի էր 'ի տանէն, յղեաց առ նա հարիւրապետն բարեկամս, և ասէ ցնա. Տէր, մի՛ ինչ աշխատ լինիր՝ զի չեմ բաւական եթէ ընդ յարկաւ իմով մտանիցես։

Վասն որոյ և ո՛չ զանձն համարեցայ արժանի՝ առ քեզ գալոյ. այլ ասա՛ բանիւ, և բժշկեսցի մանուկս իմ։

Քանզի և ես այր մի եմ կարգեալ ընդ իշխանութեամբ. ունիմ ընդ ձեռամբ զինուորս. և ասեմ սմա՝ երթ, և երթայ. և այլում թէ եկ, և գայ. և ծառայի իմում թէ արա՛ զայս, և առնէ։

Եւ իբրև լուաւ զայս Յս զարմացաւ. դարձաւ առ ժողովուրդն՝ որք երթային զհետ նր և ասէ. ամէն ասեմ ձեզ՝ թէ և ո՛չ յԻսրայէլի այսչափ հաւատս գտի։

Եւ դարձան անդրէն պատգամաւորքն 'ի տուն. և գտին զծառայն հիւանդ՝ բժշկեալ։

Այս սրբոյն Կիւրակոսի և մօրն Յուղիտայի

Սկիզբն Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ըստ Ղուկասու Գլ. 9. Համ. 44.

Վասն Տեառն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Եւ զարմանային ամենեքեան 'ի վր մեծամեծացն Այ. և 'ի զարմանալ ամենեցուն 'ի վերայ ամի զոր առնէր. ասէ ցաշակերտսն իւր. դի՛ք դուք 'ի լսելիս ձեր զբանս զայսոսիկ.

զի

զի որդի մարդոյ մատնելոց է ՚ի ձեռս մարդկան:

Եւ նոքա ոչ գիտէին զբանն. և էր ծածկեալ ՚ի նոցանէ՝ զի մի գիտասցեն. և երկնչէին հարցանել զնա վասն բանին այնորիկ.

Եմուտ խորհուրդ ՚ի նոսա՝ թէ ով արդեօք մեծ իցէ ՚ի նոցանէ:

Յս իբրև ծանեաւ զխորհուրդս սրտից նոցա. էառ զմանուկ մի. և կացոյց ՚ի մէջ նոցա առ իւր:

Եւ ասէ ցնոսա. որ ոք ընկալցի զմանուկս զայս յանուն իմ, զիս ընդունի. և որ զիս ընդունիցի, ընդունի զառաքիչն իմ: զի որ փոքրիկն է յամենեսին ՚ի ձեզ՝ նա եղիցի մեծ:

Այս օրըն Վահանայ Գողթնացւոյն

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Ղուկասու Գլ. 9. Համ. 23.

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ասէր առ ամենեսին. եթէ ոք կամի զկնի իմ գալ, ուրասցի զանձն՝ և առցէ զխաչ իւր համապազ՝ և եկեսցէ զհետ իմ:

Զի որ կամիցի զանձն իւր կեցուցանել՝ կորուսցէ զնա. և որ կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ, կեցուսցէ զնա:

Զի՞նչ օգուտ է մարդոյ եթէ զաշխարհ շահեսցի. և զանձն իւր կորուսցէ, կամ տուժեսցի:

Զի որ ամօթ համարեսցի զիս և զբանս իմ, զնա և որդի մարդոյ յամօթ արասցէ՝ յորժամ գայցէ փառօք իւրովք՝ և հօր՝ և հրեշտակաց սրբոց:

Բայց արդարև ասեմ ձեզ. եթէ են ոմանք ՚ի դոյանէ, որք այդր կան. որք մի ճաշակեսցեն զմահ, մինչև տեսցեն զարքայութիւն Այ:

Այս սբց ճգնաւորացն Տրիփոնի, Պարսամայ, և Ոնոփրիոսի.

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Յովհաննու Գլ. 9. Համ. 39.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ ասէ Յս, ՚ի դատաստան եկի յաշխարհս յայս. զի որք ոչն տեսանեն, տեսցեն. և որք տեսանենն, կուրասցին:

Լուան ոմանք ՚ի փարիսեցւոցն, որք ընդ նմա էին, և ասեն ցնա. միթէ և մեք կո՞յրք իցեմք:

Ասէ ցնոսա Յս եթէ կոյրք էիք՝ ոչ էր ձեր մեղ. բայց արդ ասէք, եթէ տեսանեմք՝ և մեղքըն

քըն ձեր 'ի ձեզ հաստատեալ
լեն ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. որ ոչ մտանէ ընդ դուռն 'ի գաւիթ ոչխարաց, այլ ընդ այլ ելանէ, նա գող է, և աւազակ։

Իսկ որ մտանէ ընդ դուռն, հովիւ է ոչխարաց։

Նմա դռնապանն բանայ. և ոչխարքն ձայնի նորա լսեն. և զիւր ոչխարսն կոչէ յանուանէ, և հանէ զնոսա։

Եւ յորժամ զիւրսն զամենայն հանիցէ՝ առաջի նոցա երթայ. և ոչխարքն զհետ նորա երթան, զի ճանաչեն զձայն նորա։

Զօտարի զհետ ոչ երթիցեն, այլ փախիցեն 'ի նմանէ. զի ոչ ճանաչեն զձայն օտարաց։

Զայս առակ ասաց նոցա Յս. և նոքա ոչ գիտէին, եթէ զինչ էր՝ որ խօսէրն ընդ նոսա։

Դարձեալ ասէ ցնոսա Յս. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ես եմ դուռն ոչխարաց։

Ամենեքեան՝ որք յառաջ քան զիս եկին՝ գողք էին, և աւազակք. այլ ոչ լուան նոցա ոչխարքն։

Ես եմ դուռն. ընդ իս եթէ ոք մտանիցէ՝ կեցցէ. մտցէ, և ելցէ, և ճարակ գտցէ ։

Գող ոչ գայ՝ եթէ ոչ զի գողասցի, և սպանցէ, և կորուսցէ. ես եկի զի զկեանս ունիցին. և առաւել ևս ունիցին ։

Աւագ սրբոց հայրապետացն Աթանասի և Կիւրղի.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 16. Համ. 33.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ. զի ընդ իս զխաղաղութիւն ունիցիք. յաշխարհի աստ նեղութիւն ունիցիք. այլ քաջալերեցարուք. զի ես յաղթեցի աշխարհի ։

Զայս իբրև խօսեցաւ Յս, համբարձ զաչս իւր յերկինս և ասէ. Հայր՝ հասեալ է ժամ, փառաւորեա զՈրդի քո. զի և Որդի քո փառաւորեսցէ զքեզ ։

Որպէս ետուր նմա իշխանութիւն ամենայն մարմնոյ. զի ամի, զոր ետուր նմա, տացէ զկեանսն յաւիտենականս ։

Այս են յաւիտենից կեանք. զի ծանիցեն զքեզ միայն ճշմարիտ Աստուած. և զոր առաքեցեր զՅս Քս ։

Ես զքեզ փառաւորեցի յերկրի. զգործն կատարեցի, զոր ետուր ցիս՝ զի արարից։
Եւ այժմ փառաւորեա զիս Հայր, առ 'ի քէն փառօքն՝ զոր ունէի յառաջ քան զլինել աշխարհի առ 'ի քէն։
Յայտնեցի զանուն քո մարդկան, զորս ետուր ինձ յաշխարհէ. քո էին, և ինձ ետուր զնոսա. և զբանն քո պահեցին։
Արդ գիտացին, եթէ զամենայն ինչ՝ զոր ետուր ինձ, առ 'ի քէն են։
Զի զբանն՝ զոր ետուր ինձ՝ ետու նոցա. և նոքա ընկալան, և ծանեան ճշմարտութեամբ՝ թէ առ 'ի քէն ելի. և հաւատացին եթէ դու առաքեցեր զիս։

Այսօր սրբոց վկայիցն Գորդիոսի, Գոշնետոսի, և Գրիգորիսի։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 21. Համ. 12.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Բայց յառաջ քան զայս ամ՝ ձգեսցեն զձեռս իւրեանց 'ի ձեզ՝ և հալածեսցեն. և մատնեսցեն 'ի ժողովուրդս և 'ի բանտս. և տանիցին առաջի դատաւորաց և թագաւորաց վասն

անուան իմոյ։
Եւ լինիցի ձեզ այն 'ի վկայութիւն։
Արդ՝ դիք 'ի սիրտս ձեր՝ մի յառաջագոյն կրթել տալ պատասխանի։
Զի ես տաց ձեզ բերան. և իմաստութիւն. որում ոչ կարիցեն կալ հակառակ՝ կամ տալ պատասխանի ամ հակառակորդք ձեր։
Մատնեսջիք և 'ի ծնողաց՝ և յեղբարց՝ և յազգականաց՝ և 'ի բարեկամաց. և սպանանիցեն 'ի ձէնջ։
Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ։
Եւ մազ մի 'ի գլխոյ ձերմէ ոչ կորիցէ։
Եւ համբերութեամբ ձերով ստասջիք զոգիս ձեր։

Այսօր սրբոյն Եւգինեայ կուսին, և հօրն նորա Փիլիպպոսի, և մօրն Կղօդեայ, և երկուց եղբարցն Սերգեայ և Աւիտոսի, և երկուց ներքինեացն։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 12. Համ. 32.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Մի երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հաճեցաւ Հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւն։

Վաճառեցէք զինչս ձեր. և տուք ողորմութիւն. և արարէք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող մերձենայ. և ոչ ցեց ապականէ։

Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին։

Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ը̅ մէջս. և ճրագունք լուցեալք։

Եւ դուք նմանօղք մարդկան՝ որք ակն ունիցին տն̅ իւրեանց՝ թէ երբ դառնայցէ 'ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա։

Երանի իցէ ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս եկեալ տէրն գտցէ արթունս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի գօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնոսա. և անցեալ պաշտեսցէ զնոսա։

Եւ եթէ յերկրորդ, կամ յերրորդ պահու եկեսցէ և գտցէ այնպէս, երանելիք են ծառայքն այնոքիկ։

Բայց զայն գիտասջիք. եթէ գիտէր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ՝ հսկէր, և ոչ տայր թողուլ ականս հատանել 'ի տան իւրում։

Եւ դուք եղերուք պատրաստք՝ զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք՝ գայ որդի մարդոյ։

Ապա սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին

Ս. Աւետարանն Յս̅ Քս̅ Ըստ Յօհաննու. Գլ. 10. հմր. 11.

Տէրն մեր Յս̅ Քս̅ ասէ.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ 'ի վերայ ոչխարաց։

Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն, իբրև տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ։

Քանզի վարձկան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն։

Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչիմ յիմոցն։

Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ 'ի վերայ ոչխարաց։

Նաև՝ այլևս ոչխարք են իմ, որք ոչ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել աստ. և ձայնի իմում լուիցեն. և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ։

Ապա

Ապա սրբոց վկայիցն Եւգինէոսի Մա-կարիոսի, Վալերիոսի, Կանդիդոսի և Ակիւղասայ։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 10. Համ. 23.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Եւ յորժամ հալածիցեն զձեզ 'ի քաղաքիս յայսմիկ՝ փախիջիք յայլ։ Եւ եթէ յայնմանէ հալածիցեն զձեզ, փախիջիք 'ի միւս։ ամէն ասեմ ձեզ՝ ոչ սպառեսջիք զքաղաքս Իս-րայէլի՝ մինչեւ եկեսցէ որդի մարդոյ։

Ոչ է աշակերտ առաւել քան զվարդապետ. եւ ոչ ծառայ քան զՏէր իւր։

Շատ է աշակերտին՝ եթէ եղիցի իբրեւ զվարդապետ իւր. եւ ծառային՝ իբրեւ զՏէր իւր։ եթէ զտանուտէրն Բէեղզե-բուղ կոչեցին. ո՛րչափ եւս առաւել զընտանիս նորա։

Մի այսուհետեւ երկնչիցիք 'ի նոցանէ։ զի ոչինչ է 'ի ծածուկ՝ որ ոչ յայտնեսցի. եւ գաղտնի, որ ոչ ծանիցի։

Զոր ասեմ ձեզ 'ի խաւարի՝ ասացէք 'ի լոյս։ եւ զոր լսէք յուն-կանէ, քարոզեցէք 'ի վերայ տանեաց։

Եւ մի երկնչիք յայնցանէ՝ որք սպանանեն զմարմին, եւ զոգի ոչ կարեն սպանանել։ այլ եր-կերուք դուք առաւել յայնմա-նէ՝ որ կարող է զոգի եւ զմար-մին կորուսանել 'ի գեհենի։

Ո՞չ ապաքէն երկու ճնճղուկք դանկի միոջ վաճառին՝ եւ մի 'ի նոցանէ յերկիր ոչ անկցի ա-ռանց Հօր ձերոյ։

Այլ ձեր եւ ամենայն իսկ հեր գլխոյ թուեալ է։

Եւ արդ՝ մի երկնչիցիք՝ զի լաւ էք քան զբազում ճնճղուկս։

Ամենայն որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, խոստո-վանեցայց եւ ես զնմանէ առա-ջի Հօր իմոյ՝ որ յերկինս է։

Եւ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացայց եւ ես զնա առաջի Հօր իմոյ՝ որ յեր-կինս է։

Յառաջաւորի բարեկենդանին Կիւ-րակէին։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 6. Համ. 15.

Տէրն մեր Յս Քս.

Յս իբրեւ գիտաց եթէ գա-լոց են յափշտակել զնա, զի արասցեն զնա թագաւոր,

գնաց

դնալ դարձեալ 'ի լեառն միայն։

Եւ իբրեւ երեկոյ եղեւ, իջին աշակերտքն նորա 'ի ծովեզրն։

Եւ մտեալ 'ի նաւ՝ գային յայն կոյս ծովուն 'ի Կափառնաում։ և իբրեւ նսեմացաւ, և չեւ եւս եկեալ էր առ նոսա Յիսուս.

Եւ ծովն 'ի սաստիկ հողմոյ շնչելոյ յուզէր.

Եւ վարեալ իբրեւ ասպարէզս քսան և հինգ, կամ երեսուն՝ տեսանէին զՅիսուս զի գնայր 'ի վերայ ծովուն, և մերձ էր 'ի նաւն. և զարհուրեցան յոյժ։

Նա ասէ ցնոսա։ ես եմ, մի՛ երկնչիք։

Եւ կամէին զնա ընդունել 'ի նաւն, և վաղվաղակի եհաս նաւն յերկիրն՝ յոր երթային։

Քառասնօրեայ Գալստեանն Քի Այ մերոյ 'ի Տաճարն.

Սուրբ Աւետարանս ՅԻ ՔԻ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 2. համ. 41.

Ընդ Տեառն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Եւ երթային ծնողք նորա ամի ամի յԵրուսաղէմ 'ի տօնի զատկին։

Եւ իբրեւ եղեն նորա ամք երկոտասան՝ յելանել նոցա յԵրուսաղէմ ըստ սովորութեան տօնին.

Եւ կատարել զաւուրսն. և դառնալ անդրէն, մնաց Յիսուս մանուկն յԵրուսաղէմ. և ոչ գիտացին ծնողք նորա։

Կարծէին զնմանէ թէ ընդ ուղեկիցսն իցէ. եկին իբրեւ աւուր միոյ ճանապարհ. և խնդրէին զնա ընդ դրացիսն և ընդ ծանօթս։

Եւ իբրեւ ոչ գտին, դարձան անդրէն յԵրուսաղէմ խնդրել զնա։

Եւ եղեւ յետ երից աւուրց՝ գտին զնա 'ի տաճարին. զի նստէր ընդ վարդապետսն, լսէր 'ի նոցանէ. և հարցանէր զնոսա։

Զարմանային ամենեքեան՝ որք լսէին 'ի նմանէ ընդ իմաստութիւնն և ընդ պատասխանիս նորա։

Եւ իբրեւ տեսին զնա՝ զարմացան. և ասէ ցնա մայրն իւր. որդեակ՝ զի՞նչ գործ գործեցեր դու ընդ մեզ. ահաւասիկ հայր քո և ես տառապեալք՝ և խնդրէաք զքեզ։

Եւ ասէ ցնոսա. զի՞ խնդրէիք զիս. ո՞չ գիտէիք եթէ 'ի տան հօր իմոյ պարտ է ինձ լինել։

Եւ նոքա ոչ իմացան զբանն. զոր խօսեցաւ ընդ նոսա։

Եւ·

Եւ էջ ընդ նոսա. եւ գնաց 'ի Նազարէթ՝ եւ էր նոցա հնազանդ. եւ մայր նորա պահէր զամենայն զբանսն 'ի սրտի իւրում։

Եւ ՅՍ զարգանայր իմաստութեամբ. եւ հասակաւ. եւ շնորհօք յԱՅ եւ 'ի մարդկանէ։

Շաբաթ՝ սրբոյն Սարգսի զօրավարին եւ որդւոյ նորա Մարտիրոսին, եւ Չորեքտասան զինուորացն։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Ղուկասու. Գլ. 21. Համ. 10.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Յայնժամ ասէ ցնոսա. յարիցէ ազգ յազգի վերայ. եւ թագաւորութիւն 'ի թագաւորութեան վերայ։

Եւ շարժմունք մեծամեծք. եւ 'ի տեղիս տեղիս սովք, եւ սրածութիւնք. եղիցին արհաւիրք, եւ նշանք մեծամեծք յերկնից։

Բայց յառաջ քան զայս ամ՝ մխեսցեն զձեռս իւրեանց 'ի ձեզ՝ եւ հալածեսցեն. եւ մատնեսցեն 'ի ժողովուրդս եւ 'ի բանտս. եւ տանիցին առաջի դատաւորաց եւ թագաւորաց վասն անուան իմոյ.

Եւ լինիցի ձեզ այն 'ի վկայութն։

Արդ՝ դիք 'ի սիրտս ձեր՝ մի յառաջագոյն կրթել տալոյ պատասխանի։

Զի ես տաց ձեզ բերան. եւ իմաստութիւն. որում ոչ կարիցեն կալ հակառակ՝ կամ տալ պատասխանի ամենայն հակառակորդք ձեր։

Մատնեսջիք եւ 'ի ծնողաց՝ եւ յեղբարց՝ եւ յազգականաց՝ եւ 'ի բարեկամաց. եւ սպանանիցեն 'ի ձէնջ։

Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ։

Եւ մազ մի 'ի գլխոյ ձերմէ ոչ կորիցէ։

Եւ համբերութեամբ ձերով ստասջիք զոգիս ձեր։

Կիւրակէ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Յովհաննու. Գլ. 6. Համ. 22.

Ընդ Տեառն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Ի վաղիւն անդր ժողովուրդն որ կայր յայնկոյս ծովուն, տեսանէր թէ այլ նաւ ոչ գոյր անդ բայց 'ի միոյն, յոր մտին աշակերտքն ՅԻ. եւ զի չէր մտեալ ՅՍ ընդ աշակերտսն իւր 'ի նաւն. բայց միայն աշակերտքն նորա գնացին.

Իբրեւ այլ նաւք գային 'ի տի-

բե

ըներերայ մտա յայն տեղին՝ ուր զհացն կերին։

Իսկ երբև ետես ժողովուրդն՝ եթէ Յս֊ չէ անդ՝ և ոչ աշակերտքն նորա, առին նոքա ըղնաւսն և եկին ՚ի կափառնաում՝ խնդրել զՅս֊։

Եւ երբև գտին զնա յայնկոյս ծովուն, ասեն ցնա. Ռաբբի, ե՞րբ եկիր այսր։

Պատասխանի ետ նոցա Յս֊ և ասէ. ամէն ամէն ասեմ՝ ձեզ. խնդրէք զիս, երբ ոչ եթէ զնշանս ինչ տեսէք, այլ զի կերէք ՚ի հացէ անտի, և յագեցայք։

Մըրթոյք, գործեցէք մի՛ զկորստական կերակուրն, այլ զկերակուրն, որ մնայ ՚ի կեանս յաւիտենականս, զոր Որդին մարդոյ տացէ ձեզ. քանզի զնա հայր կնքեաց ած։

Ասեն ցնա. զի՞նչ առնիցեմք՝ զի զգործսն այ գործեսցուք։

Պատասխանի ետ ցնոսա Յս֊, և ասէ. այս է գործն Այ. զի հաւատասջիք յայն, զոր առաքեացն նա։

Ասեն ցնա. զի՞նչ նշան առնիցես՝ զի տեսցուք, և հաւատասցուք. զի՞նչ գործիցես։

Հարքն մեր կերին զմանանայն յանապատի անդ՝ որպէս և գրեալ է. զհաց յերկնից ետ նոցա ուտել։

Ասէ ցնոսա Յս֊. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ Մովսէս ետ ձեզ զհացն յերկնից. այլ Հայրն իմ տայ ձեզ զհացն յերկնից զճշմարիտ։

Զի հաց Այ է, որ իջանէ յերկնից՝ և կեանս տայ աշխ֊։

Ասեն ցնա. Տէր, յամենայն ժամ տուր մեզ զհացն զայն։

Ասէ ցնոսա Յս֊ ես եմ հացն կենաց. որ գայ առ իս, ոչ քաղցեցի. և որ հաւատայ յիս՝ ոչ երբէք ծարաւեսցի։

Այլ ասացի ձեզ, թէ տեսանէք զիս, և ոչ հաւատայք։

Զամ, զոր տայ ինձ Հայր, առ իս եկեսցէ, և որ գայ առ իս, ոչ հանից արտաքս։

Զի իջի ես յերկնից՝ ոչ զի զկամս իմ արարից. այլ զկամս այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս։

Երկուշաբթ. որ յետ Առաքելոց զօրավարացն

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի որ ըստ Յովհաննու. գլ. 16. համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի մի գայթագղիջիք։ Ի ժողովրդոց իւրեանց հանիցեն զձեզ. այլ եկեսցէ ժամանակ՝ զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ՝ համարիցի պաշտօն մատուցանել Այ։

Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ. քանզի ոչ ծանեան զհայր՝ և ոչ զիս։

Այլ և զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի յորժամ եկեսցէ ժամանակն՝ յիշեսջիք՝ թէ ես ասացի ձեզ։ Զայս 'ի սկզբանէ ոչ ասացի ձեզ. քանզի ընդ ձեզ էի.

Երեքշաբաթ որ յՍուքիասանց վկայիցն.

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի որ ըստ Ղուկասու. գլ. 12. համ. 4.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Բայց ձեզ ասեմ սիրելեաց իմոց. մի զարհուրիք յայնցանէ, որք սպանանեն զմարմին, և յետ այնորիկ աւելի ինչ ոչ ունիցին առնել։

Այլ ցուցից ձեզ յումմէ երկնչիցիք. երկերուք յայնմանէ՝ որ յետ սպանանելոյ ունի իշխանութիւն արկանել 'ի գեհեան. այո՛ ասեմ ձեզ՝ յայնմանէ երկերուք։

Ո՞չ ապաքէն հինգ ճագք երկուց դանգաց վաճառին. և մի 'ի նոցանէ ոչ է մոռացեալ առաջի Այ։

Այլ ձեր և ամենայն խիկ հեր գլխոյ թուեալ է. մի երկնչիք՝ զի քան զբազում ճագս լաւ էք դուք։

Ասեմ ձեզ. զի ամ որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, և որդի մարդոյ խոստովանեսցի զնմանէ առաջի հրեշտակաց Այ։

Չորեքշաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի որ ըստ Յովհաննու. գլ. 7. համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Յետ այսորիկ շրջէր Յս 'ի Գալիլեա. քանզի ոչ կամէր 'ի Հրէաստանի շրջել. զի խնդրէին զնա Հրէայքն սպանանել։

Եւ էր մերձ տօնն Հրէից տաղաւարահարաց.

Ասեն

Ասեն ցնա եղբարքն նր. գնա՛ աստի, և երթ 'ի Հրէաստան. զի և աշակերտքն քո տեսցեն զգործսդ քո՝ զոր դու գործես։

Զի ո՛չ ո՛ք է՝ որ 'ի ծածուկ ինչ գործէ՝ և խնդրէ զինքն համարձակ լինել. եթէ զայդ գործես, յայտնեա՛ զանձն քո աշխարհի։

Քանզի և եղբարքն իւր չէին հաւատացեալ 'ի նա։

Ասէ ցնոսա Յս. ժամանակ իմ չև է հասեալ. բայց ձեր ժամանակ յամենայն ժամու պատրաստ է։

Ո՛չ կարէ աշխարհս ատել զձեզ. բայց զիս ատեայ. զի ես վկայեմ վս նր, եթէ գործքն իւր չարութեան են։

Դուք ելէ՛յք 'ի տօնն յայն. ես ո՛չ ելանեմ 'ի տօնն յայն։ զի իմ ժամանակ չև է լցեալ։

Զայս իբրև ասաց՝ ինքն մնաց անդէն 'ի Գալիլեա։

Իբրև ելին եղբարքն նր, ապա և ինքն ել 'ի տօնն, ո՛չ յայտնի. այլ իբրև 'ի ծածուկ։

Եւ հրէայքն խնդրէին զնա 'ի տօնի անդ՝ և ասէին. ո՞ւր իցէ նա։

Եւ քրթմնջիւն էր զնմանէ 'ի ժողովուրդսն. ոմանք ասէին՝ թէ բարւոք է. այլքն ասէին. ո՛չ, այլ մոլորեցուցանէ զժողովուրդն։

Եւ ո՛չ ոք համարձակ խօսէր զնմանէ՝ վս երկիւղին հրէից։

Հինգ շաբաթ սրբոց Ոսկեանցն

Սբյն Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ Ըստ Մատթէոսի Գլ. 5. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ ել 'ի լեառն. և իբրև նստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտքն նորա։

Եւ բացեալ զբերան իւր՝ ուսուցանէր զնոսա՝ և ասէր։

Երանի աղքատաց հոգւով՝ զի նոցա է արքայութի երկնից։

Երանի սգաւորաց՝ զի նոքա մխիթարեսցին։

Երանի հեզոց՝ զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։

Երանի՝ որք քաղցեալք և ծարաւիք իցեն արդարութե՝ զի նոքա յագեսցին։

Երանի ողորմածաց՝ զի նոքա զողորմութի գտցեն։

Երանի այնոցիկ՝ որք սուրբք են սրտիւք. զի նոքա զԱծ տեսցեն։

Երանի խաղաղարարաց՝ զի նոքա որդիք Ա՛յ կոչեսցին։

Երանի որք հալածեալ իցեն վասն արդարութեան՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից։

Երանի է ձեզ՝ յորժամ նախատիցեն զձեզ՝ և հալածեսցեն. և ասիցեն զամենայն բան չար զձէնջ սուտ վասն իմ։

Ցնծացէք և ուրախ լերուք. զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն, որք յառաջ քան զձեզ էին։

Ուրբաթ.

Սուրբ Աւետարանին ՅՍ ՔՍ Ըստ Յով-
Յովհաննու. Գլ. 7. հմր 14.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Իբրև տօնին էր միջնացեալ՝ ել Յս ՚ի տաճարն՝ և ուսուցանէր։

Զարմանային հրէայքն և ասէին, զիա՞րդ զգիրս գիտէ սա, զի ուսեալ ընաւ չէր։

Պատասխանի ետ նոցա Յս և ասէ. իմ վարդապետութիւնս չէ իմ, այլ այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս։

Եթէ ոք կամի զկամս նՐ առ-
Է
նել՝ գիտասցէ վասն վարդապետութեանս, յԱ՛յ իցէ արդեօք, եթէ ես ինչ յանձնէ իմմէ խօսիմ։

Որ յանձնէ իւրմէ խօսի՝ փառս անձին իւրում խնդրէ։ իսկ որ խնդրէ զփառս այնորիկ, որ առաքեացն զնա՝ նա ճշմարիտ է, և անիրաւութիւն ոչ գոյ ՚ի նմա։

Ո՞չ Մովսէս ետ ձեզ զօրէնս. և ոչ ոք ՚ի ձէնջ առնէ զօրէնսն։

Զի՞ խնդրէք զիս սպանանել։ պատասխանի ետ ժողովուրդն և ասէ. դև գոյ ՚ի քեզ. ո՞վ խնդրէ զքեզ սպանանել։

Պատասխանի ետ նոցա Յս և ասէ. գործ մի գործեցի. և ամենեքին զարմացեալ էք։

Վասն այնորիկ Մովսէս ետ ձեզ զթլփատութիւն. (զի ոչ եթէ ՚ի Մովսէսէ էր. այլ ՚ի հարց անտի։) և ՚ի շաբաթու թլփատէք զմարդ։

Իսկ արդ եթէ զթլփատութիւն առնու մարդ ՚ի շաբաթու, զի մի՛ օրէնքն Մովսեսի լուծցին. ընդ իս ցասուցեալ էք՝ զի զողջոյն իսկ մարդ բժշկեցի ՚ի շաբաթու։

Շաբաթ՝ սրբոյն Խաչակիր պարթևի Հայրապետին մերոյ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 10. Համ. 11.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ 'ի վերայ ոչխարաց։ Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն, իբրև տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ։ Քանզի վարձկան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն։ Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչեն զիս իմքն։ Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ 'ի վերայ ոչխարաց։ Նաև՝ այլ ոչխարք են իմ, որք ոչ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լուիցեն. և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ։

Կիւրակէ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 7. Համ. 37.

Տէրն մեր Յս Քս.

Ի վերջնում աւուր մեծի տօնին կայր Յս աղաղակէր և ասէր. եթէ ոք ծարաւի իցէ եկեսցէ առ իս, և արբցէ։ Որ հաւատայ յիս՝ որպէս ասաց գիրն՝ գետք յորովայնէ նորա բղխեսցեն ջրոյ կենդանւոյ։ Զայս ասէր վասն Հոգւոյն՝ զոր ընդունելոց էին, որք հաւատային 'ի նա. զի չև էր Հոգի. քանզի Յս չև էր փառաւորեալ։ Ոմանք 'ի ժողովրդենէն իբրև լուեալ զբանս զայս, ասէին. սա է ճշմարիտ մարգարէն։ Այլքն ասէին՝ սա է Քսն. իսկ կէսքն ասէին՝ միթէ 'ի Գալիլեէ գալոց իցէ Քսն. Ոչ գիրք ասեն, եթէ 'ի զաւակէ Դաւթի, և 'ի Բեթղեհեմ գեղջէ՝ ուր Դաւիթն էր, գալոց է Քսն։ Եւ եղև հերձուած 'ի ժողովրդեանն վասն նորա։ Եւ ոմանք 'ի նոցանէ կամէին ունել զնա. այլ ոչ ոք մխեաց 'ի նա

Նա ձեռս։

Եկին անդրէն սպասաւորքն առ քահանայապետսն և փարիսեցիս։ և ասեն սոքա ցնոսա․ ընդէ՞ր ոչ ածիք զնա այսր։

Պատասխանի ետուն սպասաւորքն, և ասեն․ ոչ երբէք այնպէս խօսեցաւ մարդ՝ որպէս այրն այն։

Պատասխանի ետուն փարիսեցիքն, և ասեն․ միթէ և դուք մոլորեցայք։

Միթէ յիշխանացն ոք հաւատաց ՚ի նա, կամ ՚ի փարիսեցւոց։

Այլ այն խաժամուժ ամբոխ, որ ոչ գիտէ զօրէնս, և նզովեալք են։

Ասէ Նիկոդեմոս ցնոսա՝ որ եկեալ էր առ նա գիշերի յառաջագոյն՝ և մի էր ՚ի նոցանէ։

Միթէ օրէնքն մեր դատին զմարդ՝ եթէ ոչ լսեն ինչ նախ ՚ի նմանէ․ կամ գիտեն զինչ գործէ։

Պատասխանի ետուն նմա և ասեն․ միթէ և դու ես գալիլեացի՞ ես․ քննեա, և տես․ զի մարգարէ ՚ի գալիլեէ ոչ յառնէ։

Երկու շաբաթ՝ սրբոցն Մարկոսի եպիսկոպոսին․ Պլոնի քահանային․ Կիւրղի և Բենիամինի սարկաւագացն․ և սրբոց վկայիցն Աբդլմսեհի, Որմզդանայ և Սաբենի։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԷ ՔԷ Որ Ըստ
Յովհաննու․ Գլ․ 15․ համ․ 17․

Տէրն մեր Յս Քս ասէ․

Զայս պատուիրեմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս։

Եթէ աշխարհ զձեզ ատեայ․ գիտասջիք զի ՚նախ զիս ատեաց։

Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝ աշխարհ զիւրն սիրէր արդեօք․ բայց զի չէք յաշխարհէ, այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վասն այնորիկ ատեայ զձեզ աշխարհ։

Յիշեցէք զբանն՝ զոր ասացի ձեզ․ եթէ ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր․ եթէ զիս հալածեցին․ ապա և զձեզ հալածեսցեն․ եթէ զբանն իմ պահեցին, ապա և զձերն պահեսցեն։

Այլ զնոյնս արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ․ զի ոչ գիտեն զայն՝ որ առաքեացն զիս։

Երեքշաբաթ՝ սրբոց Ղեւոնդեանց քահանայիցն։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 12. համ. 4.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Բայց ձեզ ասեմ սիրելեաց իմոց. մի՛ զարհուրիք յայնցանէ, որք սպանանեն զմարմին, և յետ այնորիկ աւելի ինչ ոչ ունիցին առնել։

Այլ ցուցից ձեզ յումմէ երկնչիջիք. երկերո՛ւք յայնմանէ՝ որ յետ սպանանելոյ ունի իշխանութիւն արկանել 'ի գեհեան. այո՛ ասեմ ձեզ՝ յայնմանէ երկերո՛ւք։

Ո՞չ ապաքէն հինգ ձագք երկուց դանգաց վաճառին. և մի 'ի նոցանէ ոչ է մոռացեալ առաջի Այ։

Այլ ձեր և ամենայն իսկ հեր գլխոյ թուեալ է. մի՛ երկնչիք՝ զի քան զբազում ձագս լաւ էք դուք։

Ասեմ ձեզ. զի ամ որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, և որդի մարդոյ խոստովանեսցի զնմանէ առաջի հրեշտակաց այ։

Իսկ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացեալ լիցի առաջի հրեշտակաց այ։

Եւ ամենայն որ ասէ բան զորդւոյ մարդոյ՝ թողցի նմա. բայց որ զհոգւոյն սուրբ հայհոյեսցէ, մի՛ թողցի նմա։

Չորեքշաբաթ։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 8. համ. 12.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Դարձեալ խօսեցաւ ընդ նս ՅՍ, և ասէ. Ես եմ լոյս աշխարհի. որ գայ զկնի իմ, ի խաւար մի՛ գնասցէ. այլ ընկալցի զլոյսն կենաց։

Ասեն ցնա փարիսեցիքն. դու վասն անձին քո վկայես՝ և վկայութիւն քո չէ ճշմարիտ։

Պատասխանի ետ ՅՍ և ասէ ցնոսա. Թէպէտ ես վկայեմ վասն անձին իմոյ՝ վկայութիւն իմ ճշմարիտ է. զի գիտեմ ուստի եկի՝ և յո՛ երթամ. բայց դուք ոչ գիտէք, ուստի գամ, կամ յո՛ երթամ։

Դուք ըստ մարմնոյ դատիք. ես ոչ դատեմ և ոչ զոք։

Թէպէտ և դատեմ ես զոք՝ դատաստանն իմ ճշմարիտ է.

զի

զի չեմ միայն, այլ ես՝ և որ առաքեացն զիս Հայր։

Եւ յօրէնսն իսկ ձեր գրեալ է՝ թէ երկուց մարդոց վկայութիւն ճշմարիտ է։

Ես եմ, որ վկայեմ վասն իմ. և վկայէ վ̃ն իմ, որ առաքեացն զիս Հայր։

Ասէին ցնա. ո՞ւր է Հայրն քո։ Պատասխանի ետ Յս̃ և ասէ ցնոսա. ո՛չ զիս գիտէք՝ և ո՛չ զՀայրն իմ. եթէ զիս գիտէիք, և զՀայրն իմ թերևս գիտէիք։

Զայս բան խօսեցաւ ՚ի տան գանձին՝ յորժամ ուսուցանէր ՚ի տաճարի անդ՝ և ոչ ոք կալաւ զնա. զի չև ևս հասեալ էր ժամ նորա։

Հինգ շաբաթ՝ սրբոց Վարդանանց զօրավարացն մերոց՝ ՇԼԴ վկայիցն, որք կատարեցան ՚ի մեծ պատերազմին։

Սուրբ Աւետարանն ՅԷ ՔԷ Որ Ըստ
Ղուկասու. Գլ. 6. Համ. 20.

Տէրն մեր Յս̃ Քս̃.

Եւ նա ամբարձ զաչս իւր յաշակերտսն իւր և ասէ. Երանի է աղքատաց հոգւով. զի ձեր է արքայութիւն Այ̃։ Երանի է՝ որք քաղցեալք են այժմ, զի յագեսջիք. Երանի որք լան այժմ, զի ծիծաղեսջիք։ Երանի է ձեզ յորժամ նախատեսցեն զձեզ մարդիկ՝ և յորժամ որոշեսցեն և նախատեսցեն զձեզ. և հանիցեն անուն չար զձէնջ վասն որդւոյ մարդոյ։

Ուրախ լերուք յաւուր յայնմիկ և ցնծասջիք. զի ահա վարձք ձեր բազում են յերկինս. ըստ նմին օրինակի առնէին մարգարէիցն հարքն իւրեանց։

Բայց վա՜յ ձեզ մեծատանցդ՝ զի ընկալայք զմխիթարութիւն ձեր։ Վա՜յ ձեզ՝ որք յագեցեալքդ էք այժմ, զի քաղցիցէք. վա՜յ ձեզ՝ որք ծիծաղիքդ այժմ, զի սգայցէք՝ և լայցէք։

Վա՜յ ձեզ՝ յորժամ բարի ասիցեն զձէնջ ամենայն մարդիկ. զի այդպէս առնէին սուտ մարգարէիցն հարքն նոցա։

Ուրբաթ.

Սուրբ Աւետարանն ՅԷ ՔԷ Որ Ըստ
Յովհաննու. Գլ. 8. Համ. 21.

Տէրն մեր Յս̃ Քս̃.

Ասէ դարձեալ ցնոսա Յս̃. Ես երթամ, և խնդրիցէք զիս. և ՚ի մեղս ձեր մեռանիցիք. զի ուր ես երթամ, դուք ո՛չ կա

կարէք գալ:

Ասէին հրէայքն. միթէ զիւրովին երթայցէ. զի ասէ, թէ ուր ես երթամ, դուք ոչ կարէք գալ:

Նա ասէ ցնոսա. դուք 'ի ներքուստ աստի էք. և ես 'ի վերուստ անտի եմ. դուք յաշխարհէս աստի էք. ես չեմ յայսմ աշխարհէ:

Բայց ասացի ձեզ՝ թէ 'ի մեղս ձեր մեռանիցիք. զի թէ ոչ հաւատայցէք թէ ես եմ, մեռանիցիք 'ի մեղս ձեր:

Ասէին ցնա՝ դու ո՞վ ես. ասէ ցնոսա Յս. նախ զի և խօսիմս իսկ ընդ ձեզ:

Բազում ինչ ունիմ վասն ձեր խօսել և դատել. այլ որ առաքեացն զիս՝ ճշմարիտ է. և ես զոր լուայ 'ի նմանէ. զայն խօսիմ յաշխարհի:

Նա ոչ գիտացին թէ զՀօրէ ասէր ցնոսա:

Ասէ ցնս Յս. յորժամ բարձրացուցանիցէք զՈրդի մարդոյ՝ յայնժամ գիտասջիք եթէ ես եմ: և յանձնէ իմմէ ինչ ոչ առնեմ. այլ որպէս ուսոյց զիս Հայրն իմ, զայն խօսիմ:

Նա որ առաքեացն զիս, ընդ իս է. ոչ եթող զիս միայն. զի ես զհաճոյս նորա առնեմ հանապազ:

Իբրև զայն խօսեցաւ՝ բազումք հաւատացին 'ի նա:

Շաբաթ՝ սրբոցն Կոստանդնուպօլսոյ [illegible] ժողովոյն ՃԾ հայրապետացն.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 12. հմր. 22.

Ասէ Տէրն մեր Յս Քս.

Յայնժամ մատուցան առ նա դիւահար մի կոյր՝ և համր. և բժշկեաց զնա. որպէս զի համրն՝ և կոյրն խօսիցի և տեսանիցէ.

Զարմացան ամ ժողովուրդքն՝ և ասէին. միթէ սա՞ իցէ Որդին Դաւթի:

Բայց փարիսեցիքն իբրև լուան՝ ասեն. սա ոչ հանէ զդևս՝ եթէ ոչ բէեղզեբուղաւ իշխանաւն դիւաց:

Իբրև գիտաց Յս զխորհուրդս նոցա՝ ասէ ցնոսա. ամ թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն իւր՝ աւերի. և ամ քաղաք, կամ տուն բաժանեալ յանձն իւր՝ ոչ կացցէ:

Նա եթէ սատանայ զսատանայ հանէ՝ յանձն իւր բաժանեցաւ.

արդ զիա՞րդ կացցէ թագաւորութիւն նորա։

Եթէ ես բէեղզեբուղաւ հանեմ զդևս՝ որդիքն ձեր իւ՞ հանիցեն. վասն այնորիկ նոքա եղիցին ձեր դատաւորք։

Ապա թէ հոգւովն Աստուծոյ հանեմ զդևս՝ ապա հասեալ է ի վերայ ձեր արքայութիւն Աստուծոյ։

Կամ զիա՞րդ կարէ ոք մտանել ի տուն հզօրի՝ և զգործիս նորա յափշտակել. եթէ ոչ նախ կապեսցէ զհզօրն՝ և ապա ըզտուն նորա յափշտակեսցէ։

Որ ոչ ընդ իս է՝ հակառակ իմ է. և որ ոչ ժողովէ ընդ իս, ցրուէ։

Վասն այդորիկ ասեմ ձեզ. ամենայն մեղք և հայհոյութիւնք թողցին մարդկան. բայց հոգւոյն հայհոյութիւն մի թողցի։

Եւ որ ոք ասիցէ բան զորդւոյ մարդոյ՝ թողցի նմա. բայց որ զհոգւոյն սրբոյ ասիցէ՝ մի թողցի նմա. մի յայսմ աշխարհի. և մի ի հանդերձելումն։

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ՟ ՔԻ՟ Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 6. համ. 1.

Տէրն մեր Յս՟ Քս՟ ասէ.

Զգոյշ լերուք ողորմութեան ձերում մի առնել առաջի մարդկան. որպէս թէ ի ցոյց ինչ նոցա. գուցէ և վարձս ոչ ընդունիցիք ի Հօրէն ձերմէ՝ որ յերկինս է։

Այլ յորժամ առնիցես ողորմութիւն, մի հարկաներ փող առաջի քո՝ որպէս կեղծաւորքն առնեն ի ժողովուրդս և ի հրապարակս, որպէս զի փառաւորեսցին ի մարդկանէ. ամէն ասեմ ձեզ՝ այն ինչ են վարձք նոցա։

Այլ դու յորժամ ողորմութիւն առնիցես, մի գիտասցէ ձախ քո՝ զինչ գործէ աջ քո։

Որպէս զի եղիցի ողորմութիւն քո ի ծածուկ. և Հայրն քո՝ որ տեսանէ ի ծածուկ, հատուսցէ քեզ յայտնապէս։

Եւ յորժամ յաղօթս կայցէք, մի լինիցիք որպէս կեղծաւորքն՝ զի սիրեն ի ժողովուրդս և յանկիւնս հրապարակաց կալ յաղօթս. որպէս զի երևեսցին մարդկան. ամէն ասեմ ձեզ՝ այն ինչ

են վարձք նոցա։

Այլ դու յորժամ կայցես յաղօթս, մուտ ՚ի սենեակ քո և փակեա զդուրս քո. և կաց յաղօթս առ Հայր քո ՚ի ծածուկ. և Հայրն քո, որ տեսանէ ՚ի ծածուկ՝ Հատուսցէ քեզ յայտնապէս։

Եւ յորժամ կայցէք յաղօթս, մի շատախօսք լինիք իբրև զհեթանոսսն. զի համարին եթէ ՚ի բազում խօսից իւրեանց լսելի լինիցին։

Արդ՝ մի նմանիցէք նոցա. զի գիտէ Հայր ձեր. զինչ պիտոյ է ձեզ՝ մինչև ձեր խնդրեալ ինչ իցէ ՚ի նմանէ։

Եւ արդ՝ այսպէս կացէք դուք յաղօթս. Հայր մեր՝ որ յերկինս ես. սուրբ եղիցի անուն քո։

Եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցին կամք քո՝ որպէս յերկինս և յերկրի։

Զհաց մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր։

Եւ թող մեզ զպարտիս մեր՝ որպէս և մեք թողումք մերոց պարտապանաց։

Եւ մի տանիր զմեզ ՚ի փորձութիւն. այլ փրկեա զմեզ ՚ի չարէ. զի քո է արքայութիւն և զօրութիւն և փառք յաւիտեանս։

Զի եթէ թողուցուք մարդկան զյանցանս նոցա՝ թողցէ և ձեզ Հայրն ձեր երկնաւոր զյանցանս ձեր։

Ապա թէ ոչ թողուցուք մարդկան զյանցանս նոցա. և ոչ Հայրն ձեր երկնաւոր թողցէ ձեզ զյանցանս ձեր։

Եւ յորժամ պահիցէք՝ մի լինիք իբրև զկեղծաւորսն տրտմեալք. որք աղականեն զերեսս իւրեանց. որպէս զի երևեսցին մարդկան թէ պահիցեն. ամէն ասեմ ձեզ՝ այն իսկ են վարձք նոցա։

Այլ դու յորժամ պահիցես՝ օծ զգլուխ քո՝ և լուա զերեսս քո։

Զի մի երևեսցիս մարդկան իբրև զպահօղ. այլ Հօրն քում ՚ի ծածուկ. և Հայրն քո՝ որ տեսանէ ՚ի ծածուկ՝ Հատուսցէ քեզ։

Մի գանձէք ձեզ գանձս յերկրի. ուր ցեց և ուտիճ ապականեն. և ուր գողք ական հատանեն. և գողանան։

Այլ գանձեցէք ձեզ գանձս յերկինս. ուր ոչ ցեց՝ և ոչ ուտիճ ապականեն՝ և ոչ գողք

ական հատանեն եւ գողանան։
Զի ուր գանձք ձեր են՝ անդ եւ սիրտք ձեր եղիցին։

Շաբաթ՝ տօնէ սրբոյն Թէոդորոսի զօրավարին.

Սրբոյ Աւետարանէն Յ͞Ի Ք͞Ի Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 10. Համ. 16.

Տէրն մեր Յ͞Ս Ք͞Ս ասէ.

Ահաւասիկ ես առաքեմ զձեզ իբրեւ զոչխարս ՚ի մէջ գայլոց. եղերուք այսուհետեւ խորագէտք իբրեւ զօձս. եւ միամիտք իբրեւ զաղաւնիս։
Զգուշ լինիջիք ՚ի մարդկանէ. զի մատնեսցեն զձեզ յատեանս. եւ ՚ի ժողովուրդս իւրեանց տանջեսցեն զձեզ։
Եւ առաջի դատաւորաց եւ թագաւորաց տանիցին զձեզ վասն իմ՝ ՚ի վկայութիւն նոցա եւ հեթանոսաց։
Այլ յորժամ մատնեսցեն զձեզ, մի հոգայցէք՝ թէ ո՞ կամ զինչ խօսիցէք։
Զի ոչ եթէ դուք իցէք՝ որ խօսիցիքն. այլ Հոգին Հօր ձերոյ՝ որ խօսիցի ՚ի ձեզ։
Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր ՚ի մահ, եւ հայր զորդի. եւ յարիցեն որդիք ՚ի վերայ հարց՝ եւ սպանանիցեն զնոսա։
Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ. իսկ որ համբերեսցէ իսպառ, նա կեցցէ։

Երկրորդ կիւրակէ մեծի պահոց.

Սրբոյ Աւետարանէն Յ͞Ի Ք͞Ի Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 5. Համ. 17.

Տէրն մեր Յ͞Ս Ք͞Ս ասէ.

Մի՛ համարիք եթէ եկի լուծանել զօրէնս կամ զմարգարէս. ո՛չ եկի լուծանել՝ այլ լնուլ։
Ամէն ասեմ ձեզ՝ մինչեւ անցցեն երկինք եւ երկիր՝ յովտ մի, որ նշանախեց մի է, ո՛չ անցցէ յօրինացն եւ ՚ի մարգարէից՝ մինչեւ ամենայն եղիցի։
Որ լուծցէ մի ինչ ՚ի պատուիրանացս յայսցանէ ՚ի փոքունց, եւ ուսուսցէ այնպէս զմարդիկ, փոքր կոչեսցի յարքայութեան երկնից. իսկ որ արասցէ, եւ ուսուսցէ՝ նա մեծ կոչեսցի յարքայութեան երկնից։
Բայց ասեմ ձեզ. զի եթէ ոչ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցւոց, ո՛չ մտանիցէք յարքայութիւն երկնից։

Լուարուք՝ զի ասացաւ առաջնոցն. թէ մի՛ սպանանիցես. զի որ սպանանիցէ՝ պարտական լիցի դատաստանի։

Այլ ես ասեմ ձեզ. եթէ ամ որ բարկանայ եղբօր իւրում տարապարտուց՝ պարտական լիցի դատաստանի. եւ որ ասիցէ ցեղբայր իւր յիմար, պարտական լիցի ատենի. եւ որ ասիցէ ցեղբայր իւր մորոս, պարտական լիցի գեհենին հրոյն։

Եթէ մատուցանիցես զպատարագ քո ՚ի վերայ սեղանոյ. եւ անդ յիշեսցես, եթէ եղբայր քո ունի ինչ զխէթ զքէն։

Թո՛ղ զպատարագն քո առաջի սեղանոյն. եւ երթ նախ հաշտեաց ընդ եղբօր քում. եւ ապա եկեալ մատուսջիր զպատարագն քո։

Լեր իրաւախոհ ընդ ոսոխի քում վաղվաղակի. մինչդեռ իցես ընդ նմա ՚ի ճանապարհի. գուցէ մատնիցէ զքեզ ոսոխն դատաւորի. եւ դատաւորն դահճի. եւ արկանիցիս ՚ի բանտ։

Ամէն ասեմ քեզ. ո՛չ ելանիցես անտի, մինչեւ հատուցանիցես զյետին նաքարակիտն։

Լուարուք՝ զի ասացաւ մի՛ շնար։

Բայց ես ասեմ ձեզ. թէ ամ որ հայի ՚ի կին մարդ առ ՚ի ցանկանալոյ նմա՝ անդէն շնացաւ ընդ նմա ՚ի սրտի իւրում։

Եթէ ակն քո աջ գայթագղեցուցանէ զքեզ՝ խլեա՛ զնա. եւ ընկեա՛ ՚ի քէն. զի լաւ է քեզ՝ եթէ մի յանդամոց քոց կորիցէ. եւ մի՛ ամենայն մարմինդ քո անկանիցի ՚ի գեհեն։

Եւ եթէ աջ ձեռն քո գայթագղեցուցանէ զքեզ, հատ զնա՝ եւ ընկեա՛ ՚ի քէն. զի լաւ է քեզ՝ եթէ մի յանդամոց քոց կորիցէ. եւ մի՛ ամ մարմինդ քո արկանիցի ՚ի գեհեն։

Ապաքէն ասացաւ՝ եթէ որ արձակիցէ զկին իւր՝ տացէ նմա զարձակմանն։

Բայց ես ասեմ ձեզ. եթէ ամենայն որ արձակէ զկին իւր առանց բանի պոռնկութեան՝ նա տայ նմա շնալ. եւ որ զարձակեալն առնէ՝ շնայ։

Դարձեալ լուարուք. զի ասացաւ առաջնոցն՝ մի՛ երդնուցուս սուտ. բայց հատուցես Տեառն զերդմունս քո։

Այլ ես ասեմ ձեզ՝ ամենեւին մի՛ երդնուլ. մի՛ յերկինս՝ զի աթոռ

աթոռ է Աստուծոյ.
Եւ մի յերկիր՝ զի պատուանդան է ոտից նորա. եւ մի յԵրուսաղէմ. զի քաղաք է մեծի արքայի.
Եւ մի ՚ի գլուխ քո երդնուցուս՝ զի ոչ կարես մազ մի սպիտակ առնել կամ թուխ.
Այլ եղիցի ձեր բանն՝ այոն, այո, եւ ոչն՝ ոչ. զի աւելին քան զայն ՚ի չարէն է.
Լուարուք՝ զի ասացաւ. ակն ընդ ական. եւ ատամն ընդ ատաման.
Այլ ես ասեմ ձեզ՝ մի կալ հակառակ չարին. այլ եթէ որ ածիցէ ապտակ յաջ ծնօտ քո՝ դարձո նմա եւ զմիւսն.
Եւ որ կամիցի ընդ քեզ դատել եւ առնուլ զշապիկս քո, թող ՚ի նմա եւ զբաճկոն քո.
Եւ որ տարապարհակ վարիցէ զքեզ մղոն մի, երթ ընդ նմա եւ երկուս.
Որ խնդրէ ՚ի քէն՝ տուր. եւ որ կամի փոխ առնուլ ՚ի քէն՝ մի դարձուցանիր զերեսս.
Լուարուք՝ ասացաւ՝ զի սիրեսցես զընկեր քո՝ եւ ատեսցես զթշնամին քո.
Այլ ես ասեմ ձեզ՝ սիրեցէք զթշնամիս ձեր. բարի արարէք ատելեաց ձերոց. եւ աղօթս արարէք ՚ի վերայ այնոցիկ՝ որք լլկեն զձեզ եւ հալածեն.
Զի եղիջիք որդիք Հօր ձերոյ՝ որ յերկինս է. զի զարեգակն իւր ծագէ ՚ի վերայ չարաց եւ բարեաց. եւ ածէ անձրեւ ՚ի վերայ արդարոց եւ մեղաւորաց.
Զի եթէ սիրիցէք զայնոսիկ, որք սիրեն զձեզ, զի՞նչ վարձք իցեն. ո՞չ ապաքէն եւ մաքսաւորք զնոյն գործեն։
Եւ եթէ տայցէք միայն ողջոյն բարեկամաց ձերոց՝ զի՞նչ աւելի առնէք. ո՞չ ապաքէն մաքսաւորք եւ մեղաւորք զնոյն գործեն.
Արդ՝ եղերուք դուք կատարեալք. որպէս եւ Հայրն ձեր երկնաւոր կատարեալ է.

Շաբաթ՝ տօն է սրբոյն Կիւրղի Երուսաղեմայ Հայրապետին. եւ միւս Կիւրղի եպիսկոպոսին՝ եւ մօրն նորա Աննայի.

Սբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ ըստ Յոհաննու. Գլ. 10. հմ. 11.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի վերայ ոչխարաց.
Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ,

է որ

որոյ ոչ ի՛ւր են ոչխարքն, ի՛բրև տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ։

Քանզի վարձկան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն։

Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչիմ յիմոցն։

Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ ՚ի վերայ ոչխարաց։

Նաև՝ այլ ևս ոչխարք են իմ, որք ո՛չ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լուիցեն. և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ։

Երրորդ կիւրակէ մեծի պահոց

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 15. Հմր. 1.

Առ. Տէրն մեր Յս. Քս.

Եւ էին մերձ առ նա ամ մաքսաւորք, և մեղաւորք լսել ՚ի նմանէ։

Տրտնջէին փարիսեցիքն և դպիրքն՝ և ասէին. ընդէ՞ր սա զմեղաւորս ընդունի՝ և ուտէ ընդ նոսա։

Ասաց առ նս զառակս զայս։

Ո՞վ ոք իցէ ՚ի ձէնջ մարդ՝ որոյ իցէ հարիւր ոչխար, և կորուսանիցէ զմի ՚ի նոցանէ. ո՞չ թողուցու զիննսուն և զինն յանապատի. և երթայցէ զհետ կորուսելոյն մինչև գտանիցէ զնա։

Եւ իբրև գտանէ, դնէ զնա ՚ի վերայ ուսոց իւրոց խնդալով։

Եւ երթայ ՚ի տուն. կոչէ զբարեկամս և զդրացիս. և ասէ ցնոսա. ուրախ եղերուք ընդ իս. զի գտի զոչխարս իմ զկորուսեալ։

Ասեմ ձեզ. զի այսպէս է ուրախութիւն յերկինս վասն միոյ մեղաւորի որ ապաշխարիցէ՝ քան վասն իննսուն և ինն արդարոց՝ որոց չիցէ պիտոյ ապաշխարութիւն։

Կամ ո՞վ իցէ կին. որոյ իցեն դրամք տասն. և եթէ կորուսանիցէ զդրամ մի. ո՞չ լուցանիցէ զճրագ. և ածիցէ զաւել ՚ի տան. և խնդրիցէ ստէպ՝ մինչև գտանիցէ։

Եւ իբրև գտանէ, կոչէ զբարեկամս և զդրացիս և ասէ. ուրախ եղերուք ընդ իս. զի գտի զդրամն իմ՝ զոր կորուսի։

Նոյնպէս՝ ասեմ ձեզ, ուրախու

խնդութիւն եղեւ առաջի հրեշտակաց Այ 'ի վերայ միոյ մեղաւորի՝ որ ապաշխարիցէ։

Եւ ասէ. առն միոջ էին երկու որդիք.

Ասէ կրտսերն 'ի նոցանէ ցհայրն. Հայր՝ տուր ինձ բաժին. որ անկանի յընչիցդ. եւ նա բաժանեաց նց զկեանսն.

Եւ յետ ոչ բազում աւուրց՝ ժողովեալ զամ կրտսեր որդւոյն՝ գնաց յաշխարհ հեռի. եւ անդ վատնեաց զինչս իւր, զի կեայր անառակութբ.

Եւ իբրեւ սպառեաց զամ, եղեւ սով սաստիկ յաշխարհին յայնմիկ. եւ սկսաւ ինքն չքաւորել.

Եւ գնացեալ յարեցաւ 'ի միումն քաղաքացւոց աշխարհին այնորիկ. եւ յղեաց զնա յագարակ իւր արածել խոզս.

Եւ ցանկայր լնուլ զորովայն իւր յեղջերեցն, զոր խոզքն ուտէին. եւ ոչ ոք տայր նմա.

Եւ եկեալ 'ի միտս իւր, ասէ. քանի՞ վարձկանք են 'ի տան հօր իմոյ հացալիցք. եւ ես աստ սովամահ կորնչիմ.

Յարուցեալ գնացից առ հայր իմ. եւ ասացից ցնա. Հայր՝ մեղայ յերկինս՝ եւ առաջի քո.

Եւ ոչ եւս եմ արժանի կոչել որդի քո. արա զիս իբրեւ զմի 'ի վարձկանաց քոց.

Եւ յարուցեալ եկն առ հայր իւր. եւ մինչդեռ հեռագոյն էր, ետես զնա հայրն՝ եւ գթացաւ. յարեաւ եւ ընթացաւ ընդ առաջ. անկաւ զպարանոցաւն նորա, եւ համբուրեաց զնա.

Եւ ասէ ցնա որդին. Հայր, մեղայ յերկինս՝ եւ առաջի քո. ոչ եւս եմ արժանի կոչել որդի քո.

Ասէ հայրն ցծառայս իւր. վաղվաղակի հանէք զպատմուճանն առաջին, եւ ագուցէք նմա. եւ տուք զմատանին 'ի ձեռս նորա. եւ կօշիկս յոտս նր.

Եւ ածէք զեզն պարարակ, եւ զենէք. կերիցուք, եւ ուրախ լիցուք.

Զի այս որդի իմ մեռեալ էր, եւ եկեաց. կորուսեալ էր, եւ գտաւ. եւ սկսան ուրախ լինել.

Եւ էր երէց որդի նորա յագարակի. եւ մինչդեռ գայր՝ եւ մերձ եղեւ 'ի տունն, լուաւ զձայն երգոց եւ պարուց.

Եւ կոչեալ առ ինքն զմի 'ի ծառայիցն հարցանէր՝ թէ զինչ իցէ այն.

Եւ

Եւ նա ասէ ցնա. զի եղբայր քո եկեալ է. և եզեն հայր քո զեզն պարարակ. զի ողջամբ ընկալաւ զնա։

Բարկացաւ և ո՛չ կամէր մտանել. և հայրն ելեալ արտաքս՝ աղաչէր զնա։

Պատասխանի ետ և ասէ ցհայրն. այս քանի՞ ամք են՝ զի ծառայեմ քեզ. և երբէք ըզ պատուիրանաւ քով ո՛չ անցի. ուլ մի երբէք ո՛չ ետուր ինձ՝ զի ուրախ եղէց ընդ բարեկամս իմ։

Եւ յորժամ եկն որդիդ քո այդ՝ որ եկեր զկեանս քո ընդ պոռնիկս, զեներ դմա զեզն պարարակ։

Եւ ասէ ցնա. ո՛րդեակ, դու հանապազ ընդ իս ես. և ամ որ ինչ իմ է՝ քո է։

Այլ ուրախ լինել՝ և խնդալ պարտ էր. զի եղբայր քո այս մեռեալ էր, և եկեաց. կորուսեալ էր, և գտաւ։

Շաբաթ՝ սրբոյն Յովհաննու երուսաղէմայ հայրապետին. և միւս հայրապետացն մերոց՝ Յովհաննու օձնեցւոյն, Յովհաննու որոտնեցւոյն և Գրիգորի տաթևացւոյն։

Սրբոյ Աւետարանին. ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 9. համ. 39.

Տէրն մեր Յս Քս։

Ասէ Յս, 'ի դատաստան եկի յաշխարհս յայս. զի որք ո՛չն տեսանեն, տեսցեն. և որք տեսանենն, կուրասցին։

Լուեան ոմանք 'ի փարիսեցւոցն, որք ը՟ նմա էին, և ասեն ցնա. միթէ և մեք կո՞յրք իցեմք։

Ասէ ցնոսա Յս. եթէ կոյրք էիք՝ ո՛չ էր ձեր մեղ. բայց արդ ասէք, եթէ տեսանեմք՝ և մեղքն ձեր 'ի ձեզ հաստատեալ են։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. որ ո՛չ մտանէ ընդ դուռն 'ի գաւիթ ոչխարաց, այլ ընդ այլ ելանէ, նա գող է, և աւազակ։

Իսկ որ մտանէ ընդ դուռն, հովիւ է ոչխարաց։

Սմա դռնապանն բանայ. և ոչխարքն ձայնի նր լսեն. և զիւր ոչխարսն կոչէ յանուանէ, և հանէ զնոսա։

Եւ յորժամ զիւրն զամենայն հանիցէ՝ առաջի նոցա երթայ.

և

և ոչխարքն զհետ նորա երթան,
զի ճանաչեն զձայն նորա։
Զօտարի զհետ ոչ երթիցեն,
այլ փախիցեն 'ի նմանէ. զի ոչ
ճանաչեն զձայն օտարաց։
Զայս առակ ասաց նոցա Յիսուս.
և նոքա ոչ գիտէին, եթէ զինչ
էր՝ որ խօսէրն ընդ նոսա։
Դարձեալ ասէ ցնոսա Յիսուս. ա-
մէն ամէն ասեմ ձեզ. ես եմ
դուռն ոչխարաց։
Ամենեքեան՝ որք յառաջ քան
զիս եկին գողք էին, և աւա-
զակք. այլ ոչ լուան նոցա ոչ-
խարքն։
Ես եմ դուռն. ընդ իս եթէ
ոք մտանիցէ՝ կեցցէ. մտցէ, և
ելցէ, և ճարակ գտցէ։
Գող ոչ գայ՝ եթէ ոչ զի գո-
ղասցի, և սպանցէ, և կորուսցէ.
ես եկի զի զկեանս ունիցին. և
առաւել ևս ունիցին։

Չորրորդ Կիւրակէ մեծի պահոց։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ
Ղուկասու. Գլ. 16. Համ. 1.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Եւ ասէր առ աշակերտսն.
այր մի էր մեծատուն. որոյ
էր տնտես. և եղև զնմանէ ամ-
բաստանութիւն. իբր թէ վատ-
նիցէ զինչս նորա։
Կոչեաց, և ասէ ցնա. զի՞նչ է
այս, զոր լսեմս զքէն. տուր
զհամար տնտեսութեան քո.
զի ոչ ևս կարես լինել տնտես։
Ասէ ընդ միտս իւր տնտեսն.
զի՞նչ գործեցից. զի տէր իմ հա-
նէ զտնտեսութիւնս. գործել
ոչ կարեմ՝ մուրանալ ամաչեմ։
Գիտեմ, զինչ արարից. զի յոր
ժամ 'ի բաց լինիցիմ 'ի տնտե-
սութենէս՝ ընկալցին զիս 'ի
տունս իւրեանց։
Եւ կոչեալ առ ինքն մի ըստ
միոջէ 'ի պարտապանաց տեառն
իւրոյ. ասէ ցառաջինն, քանի՞
ինչ պարտիս տեառն իմում։
Եւ նա ասէ, հարիւր մար ձի-
թոյ. ասէ ցնա՝ կա՛լ զգիր քո՝
և նի՛ստ գրեա՛ վաղվաղակի յի-
սուն։
Դարձեալ ասէ ցմիւսն՝ դու
քանի՞ ինչ պարտիս. և նա ա-
սէ՝ հարիւր քոռ ցորենոյ։ և
ասէ ցնա՝ կա՛լ զգիր քո՝ և նի՛ստ
գրեա՛ ութսուն։
Եւ գովեաց Տէրն զտնտեսն
անիրաւութեան՝ զի իմաստութեամբ
արար. զի որդիք աշխարհիս այ-
սորիկ իմաստնագոյնք են քան
զորդիս լուսոյ յազգս իւրեանց.
Եւ

Եւ ես ձեզ ասեմ. արարէք
ձեզ բարեկամս ՚ի մամոնայէ
անիրաւութ՟ն. զի յորժամ պա֊
կասիցի այն՝ ընկալցին զձեզ ՚ի
յարկսն յաւիտենականս։
Որ ՚ի փոքուն հաւատարիմ է,
և ՚ի բազմին հաւատարիմ է. և
որ ՚ի փոքուն անիրաւ է, և ՚ի
բազմին անիրաւ է։
Իսկ արդ եթէ յանիրաւ մամո
նային ոչ եղէք հաւատարիմք.
զճշմարիտն ձեզ ո՞ հաւատասցէ։
Եւ եթէ յօտարին ոչ եղէք հա֊
ւատարիմք. զձերն ո՞ տացէ ձեզ։
Ոչ ոք ծառայ կարէ երկուց տե
արց ծառայել. զի եթէ զմին
ատիցէ, և զմիւսն սիրիցէ. կամ
զմին մեծարիցէ, և զմիւսն ար֊
համարհիցէ. ոչ կարէք Ա՟յ
ծառայել և մամոնայի։
Իբրև լսէին զայս ա՟մ փարիսե
ցիքն՝ քանզի արծաթասէրք է֊
ին, և անարգանէին զնա։
Եւ ասէ ցնոսա. դուք էք՝ որք
արդարացուցանէք զանձինս ա֊
ռաջի մարդկան. սակայն Ա՟ծ
գիտէ զսիրտս ձեր. զի որ առա
ջի մարդկան բարձր է՝ պիղծ է
առաջի Ա՟յ։
Օրէնք և մարգարէք մինչև
ցյօհաննէս. յայնմհետէ ար֊
քայու՟թ ա՟յ բռնաբարի. և ա՟մ
որ զնա բռնաբարէ։
Դիւրին էր երկնից և երկրի
անցանել՝ քան յօրինացն միոյ
նշանախեցի անկանել։
Ամենայն, որ արձակէ զկին
իւր, և առնէ այլ՝ շնայ. և որ
զարձակեալն առնէ, շնայ։
Այր ոմն էր մեծատուն. և ա֊
գանէր բեհեզս և ծիրանիս. և
ուրախ լինէր հանապազ առա֊
տապէս։
Եւ աղքատ ոմն անուն ղազա֊
րոս անկեալ կայր առ դրան
նորա վիրաւորեալ։
Եւ ցանկայր յագել ՚ի փշրա֊
նացն՝ որք անկանէին ՚ի սեղանոյ
մեծատանն. այլ և շունք և
գային. և լեզուին զվէրս նորա։
Եղև ՚ի մեռանել աղքատին,
և տանել հրեշտակաց զնա ՚ի
գոգն աբրահամու. մեռաւ և
մեծատունն՝ և թաղեցաւ։
Եւ ՚ի դժոխսն ամբարձ զաչսն
իւր՝ մինչ ՚ի տանջանսն էր. ե֊
տես զաբրահամ ՚ի հեռաստա֊
նէ, և զղազարոս ՚ի գոգ նորա
հանգուցեալ։
Եւ նա աղաղակեաց և ասէ.
հա՛յր աբրահամ ողորմեա՛ց ինձ.
և առաքեա՛ զղազարոս զի թաց

ցէ զծագ մատին իւրոյ 'ի ջուր. եւ զովացուսցէ զլեզու իմ. զի պապակիմ 'ի տապոյ աստի:

Ասէ ցնա աբրահամ. որդեակ, յիշեա՛, զի ընկալար անդէն զբարիս քո 'ի կեանսն քում. եւ ղազարոս նոյնպէս զչար չարանսն. արդ սա աստ մխիթարի. եւ դու այդր պապակիս:

Եւ 'ի վերայ այսր ամ՟ի վիհ մեծ է ընդ մեզ եւ ընդ ձեզ. եթէ կամիցին աստի առ ձեզ անցանել՝ ոչ կարեն. եւ ոչ այտի առ մեզ անցանել:

Ասէ՝ արդ աղաչեմ զքեզ հայր. զի առաքեսցես զդա 'ի տուն հօր իմոյ:

Են իմ անդ եղբարք հինգ, որպ՟ զի տացէ նոցա զվկայութիւն. զի մի եւ նոքա գայցեն յայս տեղի տանջանաց:

Ասէ աբրահամ. ունին զմովսէս եւ զմարգարէս. նոցա լուիցեն:

Եւ նա ասէ. ոչ՝ հայր աբրահամ. բայց եթէ 'ի մեռելոց ոք երթիցէ առ նոսա, ապաշխարեսցեն:

Ասէ ցնա՝ եթէ մովսէսի եւ մարգարէից ոչ լսեն. եւ ոչ թէ 'ի մեռելոց ոք յառնիցէ՝ հաւատասցեն:

Է

Շաբաթ՝ սրբոց Մանկանցն Քառասնից՝ որք 'ի Սեբաստիա կատարեցան:

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 13. Համ. 43.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Յայնժամ արդարքն ծագեսցեն իբրեւ զարեգակն յարքայութ՟ն երկնից. որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ:

Դարձեալ՝ նման է արքայութ՟ի երկնից գանձի ծածկելոյ յագարակի՝ զոր գտեալ մարդոյ թաքոյց՝ եւ 'ի խնդութ՟է անտի երթայ վաճառէ զամ՟ ինչ զոր ունի. եւ գնէ զագարակն զայն:

Դարձեալ՝ նման է արքայութ՟ի երկնից առն վաճառականի՝ որ խնդրիցէ մարգարիտս գեղեցիկս:

Եւ գտեալ մի պատուական մարգարիտ՝ երթեալ վաճառեաց զամ՟ զոր ինչ ունէր՝ եւ գնեաց զայն մարգարիտ:

Դարձեալ՝ նման է արքայութ՟ի երկնից ուռկանի արկելոյ 'ի ծով՝ եւ յամ՟ ազգաց ժողովելոյ:

Որ իբրեւ լցաւ, հանեալ 'ի ցամաք՝ եւ նստեալ ժողովեցին զբարի բարին յամանս՝ եւ զխոտանն 'ի բաց ընկեցին:

Այնպէս եղիցի 'ի կատարածի

աշխարհիս. եղիցեն հրեշտակք՝ և մեկնեսցեն զչարս 'ի միջոյ արդարոց.

Եւ արկցեն զնոսա 'ի հնոց հրոյ. անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց.

Ասէ ցնս Յս. իմացայք զայս ամ. ասեն ցնա. այո Տէր.

Եւ նա ասէ ցնոսա՝ վասն այսորիկ ամ դպիր աշակերտեալ արքայութեան երկնից՝ նման է առն տանուտեառն, որ հանէ 'ի գանձէ իւրմէ զնոր և զհին.

Հինգ. երրորդ. կիւրակէ մեծի պահոց.

Աւետ. Աւետարանին ՅԷ. ԲԷ. Ու. Ըստ Ղուկասու. Գլ. 17. համ. 20.

Տէրն մեր Յս. Քս.

Իբրև հարցաւ 'ի փարիսեցւոցն թէ երբ գայցէ արքայութիւն Այ, պատասխանի ետ նոցա և ասէ. ոչ գայ արքայութիւն այ խորանօք.

Եւ ոչ ասիցեն, թէ ահաւասիկ աստ է՝ կամ անդ. զի ահա արքայութիւն այ 'ի ներքս 'ի ձեզ է.

Ասաց և առ աշակերտսն. եկեսցեն աւուրք ցանկանալոյ ձեզ մի յաւուրցն որդւոյ մարդոյ տեսանել՝ և ոչ տեսանիցէք.

Եւ եթէ ասիցեն ձեզ՝ եթէ ահաւասիկ է՝ կամ անդ. մի երթայցէք զհետ.

Զի որպէս փայլակն փայլատակեալ 'ի ներքոյ երկնից ընդ երկնիւք ծագիցի, նոյնպէս և որդի մարդոյ յաւուրն իւրում.

Բայց նախ պարտ է նմա բազում չարչարել՝ և խոտել յազգէս յայսմանէ.

Եւ որպէս եղև յաւուրսն Նոյի. նոյնպէս եղիցի և յաւուրս որդւոյ մարդոյ.

Ուտէին՝ ըմպէին՝ կանայս առնէին՝ և արանց լինէին. մինչև յօրն յորում եմուտ Նոյ 'ի տապանն. և եկն ջրհեղեղն՝ և կորոյս զամենեսեան.

Նոյնպէս՝ և որպէս յաւուրսն Ղովտայ եղև. ուտէին, ըմպէին, գնէին, վաճառէին, տնկէին, շինէին.

Եւ յորում աւուր ել Ղովտ 'ի Սոդոմայ, տեղաց հուր և ծծումբ յերկնից՝ և կորոյս զամենեսեան.

Ըստ նմին օրինակի եղիցի և յաւուրն, յորում որդի մարդոյ յայտնելոց իցէ.

Յայնմ աւուր որ կայցէ 'ի տանիս՝

նիս՝ եւ կարասի իւր ՚ի տան, մի իջցէ առնուլ զայն. եւ որ յանդի իցէ՝ նոյնպէս մի դարձցի յետս։

Յիշեցէք զկինն Ղովտայ։

Որ խնդրեսցէ զանձն իւր ապրեցուցանել՝ կորուսցէ զնա. եւ որ կորուսցէ՝ ապրեցուսցէ զնա։

Ասեմ ձեզ. յայնմ գիշերի, թէ երկոքին երկու ՚ի մի մահիճս. մին առցի, եւ միւսն թողցի։

Եւ թէ երկոքին երկու աղան ՚ի միասին. մին առցի, եւ միւսն թողցի. եւ թէ լիցին երկու յանդի. մին առցի, եւ միւսն թողցի։

Պատասխանի ետուն եւ ասեն ցնա՝ յո՞ Տէր։

Եւ նա ասէ ցնոսա. ուր մարմինն է՝ անդր եւ արծուիք ժողովեսցին։

Ասաց եւ առակ մի նոցա. առ այն, թէ պարտ է յամ ժամ կալ նոցա յաղօթս եւ մի ձանձրանալ։

Ասէ՝ դատաւոր մի էր ՚ի քաղաքի ուրեմն. յԱ՟յ ոչ երկնչէր, եւ ՚ի մարդկանէ ոչ ամաչէր։

Եւ այրի մի էր ՚ի նմին քաղաքի. գայր առ նա եւ ասէր. դատ արա ինձ յոսոխէ իմմէ։

Եւ ոչ կամէր ՚ի բազում ժամանակս. յետ այնորիկ ասէ ՚ի միտս իւրում. թէ եւ յԱ՟յ ոչ երկնչիմ. եւ ՚ի մարդկանէ ոչ ամաչեմ.

Գոնէ վասն աշխատ առնելոյ զիս այրւոյս՝ արարից նմա դատ. զի մի յապաւ եկեալ թախանձեսցէ զիս։

Եւ ասէ Տ՟ր. լուարո՞ւք զինչ դատաւորն անիրաւութեան ասէր։

Իսկ Ա՟ծ ոչ առնիցէ զվրէժխնդրութիւն ծառայից իւրոց. որք աղաղակեն առ նա ՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի. եւ երկայնամիտ միթէ լինիցի առ նոսա։

Այո՛ ասեմ ձեզ. զի արասցէ զվրէժխնդրութիւն նոցա վաղվաղակի. իսկ որդի մարդոյ եկեալ գտանիցէ՞ արդեօք հաւատս յերկրի։

Ասաց եւ առ ոմանս պանծացեալս յանձինս՝ թէ արդարք իցեն, եւ խոտէին զբազումս, զառակս զայս։

Արք երկու ելին ՚ի տաճարն կալ յաղօթս. մինն փարիսեցի. եւ միւսն մաքսաւոր։

Փարիսեցին կայր մեկուսի. եւ զայս առանձինն աղօթս մատու-

ցանէք։ Ած իմ գոհանամ ըզ-
քէն։ զի ոչ եմ իբրեւ զայլս 'ի
մարդկանէ. զյափշտակօղս՝ և
զանիրաւս՝ և զշունս. կամ իբրեւ
զայս մաքսաւոր։

Այլ պահեմ երկիցս 'ի շաբա-
թու. և տամ տասանորդս յա-
մենայն ստացուածոց իմոց։

Իսկ մաքսաւորն կայր մեկուսի.
և ոչ կամէր, և ոչ զաչսն ընդ
երկինս ամբառնալ. այլ կոծէր
զկուրծս իւր. և ասէր։ Ած՝
քաւեա՛ զիս զմեղաւորս։

Ասեմ ձեզ. էջ սա արդարա-
ցեալ 'ի տուն իւր քան զնա։ զի
ամենայն որ բարձրացուցանէ
զանձն, խոնարհեսցի. և որ խո-
նարհեցուցանէ զանձն՝ բարձ-
րասցի։

Շարական՝ Տօնի է սրբոյն Գրիգորի Լու-
սաւորչին մերոյ տանջանացն չարչարանացն և
մտանելն 'ի Վիրապն։

Սուրբ Աւետարան Յս. Քս. Ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 16. Համ. 24.

Տէրն մեր Յս. Քս.

Յայնժամ Յս ասէ յաշա-
կերտսն իւր. եթէ որ կա-
մի զկնի իմ գալ՝ ուրասցի զան-
ձն. և առցէ զխաչ իւր. և ե-
կեսցէ զկնի իմ։

Զի որ կամիցի զանձն իւր կե-
ցուցանել՝ կորուսցէ զնա. և որ
կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ,
գտցէ զնա։

Զինչ օգտիցի մարդ՝ թէ
զաշխարհս ամենայն շահեսցի.
և զանձն իւր տուժեսցէ. կամ
զինչ տացէ մարդ փրկանս ընդ
անձին իւրոյ։

Զի գալոց է որդի մարդոյ փա-
ռօք Հօր իւրոյ՝ հանդերձ հրեշ-
տակօք իւրովք. և յայնժամ
հատուսցէ իւրաքանչիւր ըստ
գործս իւր։

Ամէն ասեմ ձեզ՝ զի իցեն ո-
մանք 'ի դոցանէ՝ որք աստ կան.
որք ոչ ճաշակեսցեն զմահ մին-
չև տեսցեն զորդի մարդոյ ե-
կեալ արքայութեամբ իւրով։

Վեցերորդ կիւրակէ մեծի պահոց.

Սուրբ Աւետարան Յս. Քս. Ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 22. Համ. 34.

Վասն Տեառն մերոյ Յս. Քս.

Իսկ փարիսեցին իբրև լուան
եթէ պապանձեցոյց զսա-
դուկեցիսն, ժողովեցան 'ի մի-
սամին.

Եւ եհարց մի ոմն 'ի նոցանէ
զնա փորձելով և ասէ.

Վարդապետ՝ ո՞ր պատուիրան
է

է մեծ յօրէնս.

Եւ Յս ասէ ցնա. սիրեսցես զՏր Ած քո յամենայն սրտէ քումմէ՝ եւ յամ անձնէ քումմէ՝ եւ յամ մտաց քոց.

Այս է մեծն եւ առաջին պատուիրան։

Երկրորդն նման սմին. սիրեսցես զընկեր քո իբրեւ զանձն քո։

Յայս երկուս պատուիրանս ամենայն օրէնք եւ մարգարէք կախեալ կան.

Եւ 'ի ժողովել փարիսեցւոցն՝ եհարց զնոսա Յս եւ ասէ.

Զի՞նչ թուի ձեզ վս Քի. ո՞յր որդի է. ասեն ցնա՝ Դաւթի.

Ասէ ցնոսա Յս. Իսկ զիա՞րդ Դաւիթ Հոգւովն կոչէ զնա Տէր՝ եւ ասէ.

Ասաց Տէր ցՏէր իմ. նիստ ընդ աջմէ իմմէ՝ մինչեւ եդից ըզթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց.

Իսկ եթէ Դաւիթ զնա Տէր կոչէ՝ զիա՞րդ որդի նորա իցէ.

Եւ ո՛չ ո՛ք կարէր տալ նմա պատասխանի բան մի. եւ ո՛չ իշխէր ոք յայնմ օրէ հարցանել զնա եւ ոչինչ։

Յայնժամ խօսեցաւ Յս ընդ ժողովուրդսն՝ եւ ընդ աշակերտսն իւր. եւ ասէ.

Յաթոռն Մովսիսի նստան դպիրքն եւ փարիսեցիք։

Զամենայն ինչ՝ զոր ասիցեն ձեզ՝ արարէք, եւ պահեցէք. բայց ըստ գործոցն նոցա մի՛ առնէք. զի ասեն եւ ո՛չ առնեն.

Կապեն մորթակս բեռինս ծանունս եւ դժուարակիրս. եւ դնեն 'ի վերայ ուսոց մարդկան. եւ մատամբ իւրեանց ո՛չ կամին շարժել զնոսա։

Եւ զամ գործս իւրեանց առնեն 'ի ցոյց մարդկան. լայնեն զպահպանակս իւրեանց՝ եւ երկայնեն զքղանցս հանդերձից իւրեանց.

Սիրեն զյառաջագահս յընթրիս. եւ զնախաթոռս 'ի ժողովուրդս՝ եւ զողջոյնս 'ի հրապարակս.

Եւ կոչել 'ի մարդկանէ ռա՛բբի ռա՛բբի.

Բայց դուք մի՛ զոք կոչէք վարդապետ. զի մի է ձեր ուսուցիչ. եւ ամենեքեան դուք եղբարք էք։

Եւ հայր մի՛ կոչէք ձեզ յերկրի. զի մի է ձեր Հայր՝ որ յերկինս.

կինս է։

Եւ մի կոչիցիք ուսուցիչք՝ զի ուսուցիչ ձեր Քս̃ է։

Եւ մեծն ՚ի ձէնջ եղիցի ձեր սպասաւոր։

Որ բարձրացուցանէ զանձն՝ խոնարհեսցի։ եւ որ խոնարհեցուցանէ զանձն՝ բարձրասցի։

Վայ ձեզ դպրաց եւ փարիսեցւոց կեղծաւորաց։ զի փակէք զարքայութիւն երկնից առաջի մարդկան։ դուք ոչ մտանէք. եւ որոց մտանենն՝ չտայք թոյլ մտանել։

Վայ ձեզ դպրաց եւ փարիսեցւոց կեղծաւորաց։ զի ուտէք զտունս այրեաց՝ պատճառանօք երկարէք զաղօթս՝ վասն զի առաւել դատաստան ընդունիցիք։

Վայ ձեզ դպրաց եւ փարիսեցւոց կեղծաւորաց։ զի յածիք ընդ ծով եւ ընդ ցամաք առնել եկամուտ մի՝ եւ յորժամ լինիցի, առնէք զնա որդի գեհենի կրկին եւս քան զձեզ։

Վայ ձեզ առաջնորդք կոյրք։ զի ասէք՝ որ երդնու ՚ի տաճարն՝ չէ ինչ։ բայց որ երդնու յոսկին որ ՚ի տաճարին է՝ արժան է։

Մորոսք եւ կոյրք՝ զի՞նչ մեծ է. ոսկին, եթէ տաճարն, որ սրբէ զոսկին։

Եւ որ երդնու ՚ի սեղանն՝ չէ ինչ։ բայց որ երդնու ՚ի պատարագն որ ՚ի վերայ նորա է՝ արժան է։

Յիմարք, եւ կոյրք. զի՞նչ մեծ է. պատարագն, եթէ սեղանն որ սրբէ զպատարագն։

Իսկ արդ՝ որ երդուաւ ՚ի սեղանն, երդնու ՚ի նա՝ եւ յամ̃ որ ՚ի վերայ նորա է։

Եւ որ երդուաւ ՚ի տաճարն, երդնու ՚ի նա՝ եւ ՚ի բնակիչ նո̃։

Եւ որ երդուաւ յերկինս՝ երդնու յաթոռն Այ̃. եւ յայն որ նստի ՚ի վերայ նորա։

Վայ ձեզ դպրաց եւ փարիսեցւոց կեղծաւորաց։ զի տասանորդէք զանանուխ՝ եւ զսամիթ՝ եւ զչաման. եւ թողէք զծանր ծանր օրինացն՝ զդատաստան՝ եւ զողորմութ̃ի՝ եւ զհաւատս զայս արժան էր առնել՝ եւ զայն չթողուլ։

Առաջնորդք կոյրք։ որք ըղմեղուկս քամէք՝ եւ զուղտս կլանէք։

Վայ ձեզ դպրաց եւ փարիսեցւոց կեղծաւորաց։ զի սրբէք զարտաքին զբաժակին եւ սկա-

ճա

ճաշակին. եւ 'ի ներքոյ լի են յափշտակութեամբ եւ անխառնութեամբ:

Փարիսեցի կոյր. սրբեա՛ նախ զներքին բաժակին եւ զսկաւառակին. զի լինիցի եւ արտաքինն նոյա սուրբ:

Վա՜յ ձեզ դպրաց եւ փարիսեցւոց կեղծաւորաց. զի նմանք էք գերեզմանաց բռելոց. որք արտաքոյ երեւին գեղեցիկք. եւ 'ի ներքոյ լի են ոսկերօք մեռելոց՝ եւ ամ՟ պղծութեամբ:

Այնպէս եւ դուք արտաքոյ երեւիք մարդկան արդարք. եւ 'ի ներքոյ լի էք կեղծաւորութե՟ եւ անօրէնութեամբ:

Վա՜յ ձեզ դպրաց եւ փարիսեցւոց կեղծաւորաց. զի շինէք զշիրիմս մարգարէից՝ եւ զարդարէք զգերեզմանս արդարոց:

Եւ ասէք՝ եթէ էաք յաւուրս հարցն մերոց՝ ո՛չ հաղորդէաք արեան մարգարէիցն:

Ապա ուրեմն վկայէք զանձանց. եթէ որդիք էք այնոցիկ՝ որք կոտորեցին զմարգարէսն:

Եւ դուք լցէք զչափ հարցն ձերոց:

Օ՛ձք՝ ծնունդք իժից. զիա՞րդ փախնուցուք 'ի դատաստանէ գեհենին:

Վասն այդորիկ ահաւասիկ ես առաքեմ առ ձեզ մարգարէս՝ եւ իմաստունս՝ եւ դպիրս՝ եւ 'ի նոցանէ սպանանիցէք, եւ 'ի խաչ հանիցէք. եւ 'ի նոցանէ տանջիցէք 'ի ժողովուրդս ձեր՝ եւ հալածիցէք 'ի քաղաքէ 'ի քաղաք:

Որպէս զի եկեսցէ 'ի վերայ ձեր ամ՟ արիւն արդար հեղեալ յերկրի. յարենէն աբելի արդարոյ՝ մինչեւ ցարիւնն զաքարիայ որդւոյ բարաքեայ՝ զոր սպանէք ընդ մէջ տաճարին եւ սեղանոյն:

Ամէն ասեմ ձեզ՝ եկեսցէ այն ամ՟ 'ի վերայ ազգիս այսորիկ:

Եր՟մ, Եր՟մ. որ կոտորես զմարգարէս՝ եւ քարկոծ առնես զառաքեալսն առ քեզ. քանիցս անգամ կամեցայ ժողովել զմանկունս քո՝ զոր օրինակ ժողովէ հաւ զձագս իւր ը̄ թեւօք. եւ ո՛չ կամեցայք:

Ահա թողեալ լիցի ձեզ տունդ ձեր աւերակ:

Բայց ասեմ ձեզ. թէ ո՛չ եւս տեսանիցէք զիս յայսմ հետէ, մինչեւ ասիցէք, օրհնեալ եկեալ յանուն Տեառն:

Եւ

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Յովհաննու. գլ. 11. համ. 55.

՚Ի ժամանակի ՏՆ մերոյ ՅԻ ՔԻ

Եւ էր մերձ զատիկն Հրէից. և բազումք ելին յԵրուսաղէմ ՚ի գաւառէ անտի յառաջագոյն քան զզատիկն, զի սրբեսցեն զանձինս իւրեանց։

Խնդրէին զՅն, և ասէին ընդ միմեանս՝ մինչ կային ՚ի տաճարին. զինչ՞ թուի ձեզ՝ եթէ ոչ գայցէ ՚ի տօն աստ։ պատուէր տուեալ էր քահանայապետիցն և փարիսեցւոց, զի եթէ ոք գիտասցէ թէ ուր է՝ գուշակեսցէ զնմանէ, զի կալցեն զնա։

Իսկ Յն վեց աւուրբք յառաջ քան զզատիկն եկն ՚ի Բեթանիայ, ուր էր Ղազար մեռեալն, զոր յարոյց ՚ի մեռելոց։

Եւ արարին անդ նմա ընթրիս. և ՚ի սպասու կայր Մարթա. և Ղազար մի էր ՚ի բազմելոց ընդ նմա։

Իսկ Մարեմայ առեալ լիտր մի իւղոյ նարդեան ազնուի մեծագնոյ, եօծ զոտսն ՅԻ. և հերովն իւրով մաքրէր զոտս նր. և

է

տունն լի եղև ՚ի հոտոյ իւղոյն։

Ասէ միոյն յաշակերտաց անտի յուդա Իսկարիովտացի, որ մատնելոցն էր զնա։

Ընդէ՞ր ոչ իւղդ այդ վաճառեցաւ երեք հարիւր դենարի, և տուաւ աղքատաց։

Զայս ասաց՝ ո՛չ զի աղքատաց ինչ փոյթ էր նմա. այլ զի գող էր՝ և զարկղն ինքն ունէր. և որինչ անկանէրն, նա կրէր։

Ասէ Յն. թո՛յլ տուր դմա, զի յօրն պատանաց իմոց պահեսցէ զայդ։

Զաղքատս յամենայն ժամ ընդ ձեզ ունիք. զիս ո՛չ հանապազ ընդ ձեզ ունիք։

Իբրև գիտաց ժողովուրդ բազում ՚ի Հրէից թէ անդ է, եկին, ո՛չ միայն վասն ՅԻ, այլ զի և զՂազար տեսցեն. զոր յարոյց ՚ի մեռելոց։

Խորհուրդ արարին քահանայապետքն՝ զի և զՂազար սպանցեն։

Վասնզի բազումք ՚ի Հրէից երթային՝ և հաւատային ՚ի Յս։

Ծաղկազարդ կիւրակէի.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Ըստ Մատթէոսի. գլ. 20. համ. 29.

Ընդ Տեառն մերոյ Յի Քի.

Եւ յելանել նց յերիքովէ` գնացին զհետ նորա ժողովուրդք բազումք.

Եւ ահա կոյրք երկու նստէին առ ճանապարհաւն. իբրեւ լուան թէ Յս անցանէ` աղաղակեցին եւ ասեն, ողորմեաց մեզ Յս որդի դաւթի.

Եւ ամբոխն սաստեաց նոցա` զի լռեսցեն. եւ նքա եւս առաւել աղաղակէին եւ ասէին, Տէր` ողորմեաց մեզ որդի դաւթի.

Զտեղի էառ Յս` կոչեաց զնոսա եւ ասէ` զինչ կամիք` զի արարից ձեզ.

Ասեն ցնա. Տէր` զի բացցին աչք մեր.

Եւ գթացեալ Յս մերձեցաւ յաչս նոցա` եւ վաղվաղակի անսին. եւ գնացին զհետ նորա։

Իբրեւ մօտ եղեն յերուսաղէմ. եւ եկին 'ի բեթփագէ մերձ 'ի լեառն ձիթենեաց. յայնժամ Յս առաքեաց երկուս յաշակերտացն իւրոց.

Եւ ասէ ցնոսա. երթայք 'ի գիւղդ` որ առաջի ձեր է. եւ անդէն գտանիցէք զէշ կապեալ` եւ յաւանակ ընդ նմին. լուծէք եւ ածէք ինձ.

Եւ եթէ ոք ասիցէ ինչ ձեզ, ասասջիք, եթէ Տն իւրեանց պիտոյ են. եւ վաղվաղակի առաքեսցէ զնոսա։

Բայց այս ամ եղեւ` զի լցցի բան մարգարէին` որ ասէ.

Ասացէք դստեր սիոնի. ահա թագաւոր քո գայ քեզ հեզ. հեծեալ յէշ եւ յաւանակի իշոյ.

Գնացին աշակերտքն. եւ արարին որպէս հրամայեաց նց Յս.

Եւ ածին զէշն եւ զյաւանակն եւ արկին զնոքօք ձորձս` եւ նըստաւ 'ի վերայ նոցա։

Եւ բազում ժողովուրդք տարածեցին զհանդերձս իւրեանց 'ի ճանապարհին. եւ այլք հատանէին ոստս 'ի ծառոց` եւ տարածանէին 'ի ճանապարհին.

Եւ ժողովուրդքն` որք առաջի եւ զկնի երթային, աղաղակէին եւ ասէին.

Օրհնութիւն որդւոյ դաւթի. օրհնեալ որ գայ յանուն Տն. օրհնութիւն 'ի բարձունս.

Եւ 'ի մտանելն նորա յերուսաղէմ` դղրդեցաւ քաղաքն ամ.

եւ ասէ՝ ո՞վ իցէ սա։

Եւ ժողովուրդքն ասէին՝ սա է մարգարէն Յս՝ որ 'ի Նազարեթէ Գալիլեացւոց։

Եւ եմուտ Յս 'ի տաճարն՝ եւ եհան արտաքս զամենեսին, որք վաճառէին եւ գնէին 'ի տաճարի անդ։ եւ զսեղանս հատավաճառացն կործանեաց. եւ զաթոռս աղաւնեվաճառացն։

Եւ ասէ ցնս. գրեալ է՝ տուն իմ տուն աղօթից կոչեսցի։ եւ դուք արարէք զդա այրս աւազակաց։

Եւ մատեան առ նա կոյրք եւ կաղք 'ի տաճարին. եւ բժշկեաց զնոսա։

Իբրեւ տեսին քահանայապետքն եւ դպիրք զսքանչելիսն՝ զոր արար. եւ զմանկունսն՝ որք աղաղակէին 'ի տաճարին. եւ ասէին։ ովսաննայ՝ օրհնութիւն որդւոյ Դաւթի՝ բարկացան։

Եւ ասեն ցնա։ լսե՞ս, զինչ ասեն դոքա։ ասէ ցնս Յս՝ այո։ չիցէ՞ ընթերցեալ ձեր՝ թէ 'ի բերանոյ տղայոց եւ ստնդեայց կատարեցեր զօրհնութիւն։

Եւ թողեալ զնոսա՝ ել արտաքս քաղաքէն 'ի բեթանիայ, եւ անդ ագաւ։

Աւագ հինգ շաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Ըստ
Մատթէոսի. գլ. 26. համ. 17.

Կամ ընթերցմանց Տն մերոյ ՅՆ ՔՆ.

Եւ յառաջնում աւուր բաղարջակերացն մատեան աշակերտքն առ Յս եւ ասեն։ ո՞ւր կամիս՝ զի պատրաստեսցուք քեզ ուտել զպասեքն։

Եւ նա ասէ ցնոսա։ երթայք 'ի քաղաքն՝ առ այս ոմն. եւ ասասջի՛ք ցնա։ վարդապետն ասէ՝ ժամանակ իմ մերձեալ է. առ քեզ առնեմ զպասեքս աշակերտօքս հանդերձ։

Եւ արարին աշակերտքն որպէս հրամայեաց նոցա Յս։ եւ պատրաստեցին զպասեքն։

Եւ իբրեւ երեկոյ եղեւ՝ կայր բազմեալ ընդ երկոտասան աշակերտսն։

Եւ մինչդեռ ուտէին նոքա՝ ասէ։ ամէն ասեմ ձեզ. զի մի ոմն 'ի ձէնջ մատնելոց է զիս։

Եւ տրտմեցան յոյժ. սկսան ասել ցնա իւրաքանչիւր ոք 'ի նոցանէ՝ միթէ ես իցեմ Տր։

Նա պատասխանի ետ եւ ասէ։ որ մխեաց ընդ իս զձեռն իւր 'ի սկաւառակն՝ նա մատնելոց է զիս

զնա ։

Որդի մարդոյ երթայ որպէս եւ գրեալ է վասն նորա. բայց վայ մարդոյն այնմիկ՝ յորոյ ձեռն որդի մարդոյ մատնեսցի ։ լաւ էր նմա թէ չէր ծնեալ մարդն այն ։

Պատասխանի ետ յուդա՝ որ մատնելոցն էր զնա՝ եւ ասէ. մի թէ ես իցեմ վարդապետ ։ Ասէ ցնա՝ դու ասացեր ։

Եւ մինչդեռ ուտէին նոքա, էառ Յս՟ հաց. օրհնեաց՝ եւ եբեկ. եւ ետ աշակերտացն՝ եւ ասէ ։ Առէք՝ կերայք՝ այս է մարմին իմ ։

Եւ առեալ բաժակ գոհացաւ՝ ետ նոցա՝ եւ ասէ ։ Արբէք ՚ի դմանէ ամենեքին ։

Զի այդ է արիւն իմ նորոյ ուխտի. որ ՚ի վերայ բազմաց հեղանի ՚ի թողութիւն մեղաց ։

Բայց ասեմ ձեզ . ոչ եւս արբից յայսմ հետէ ՚ի բերոյ որթոյ՝ մինչեւ ցօրն յայն՝ յորժամ արբից զդա ընդ ձեզ նոր յարքայութեան Հօր իմոյ ։

Եւ օրհնեցին, եւ ելին ՚ի լեառն Ձիթենեաց ։

Սրբոյ Աւետարանն ՅԷ ԺԲԷ Ու Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 28. Համ. 1.

Վասն Յարութեն Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Եւ յերեկոյի շաբաթուն յորում լուսանայր միաշաբաթին. եկն Մարիամ Մագդաղենացի, եւ միւս Մարիամն տեսանել զգերեզմանն ։

Եւ ահա շարժումն մեծ եղեւ. զի հրեշտակ Տն իջեալ յերկնից՝ մատուցեալ ՚ի բաց թաւալեցոյց զվէմն ՚ի դրանց անտի. եւ նստէր ՚ի վերայ նորա ։

Եւ էր տեսիլ նորա իբրեւ ըզփայլակն. եւ հանդերձ նր սպիտակ իբրեւ զձիւն ։

Եւ յահէ անտի նորա խռովեցան պահապանքն. եւ եղեն իբրեւ զմեռեալս ։

Պատասխանի ետ հրեշտակն եւ ասէ ցկանայսն . մի երկնչիք դուք. գիտեմ զի զՅս՟ զխաչեալն խնդրէք ։

Չէ աստ. քանզի յարեաւ, որպէս ասացն. եկայք եւ տեսէք զտեղին՝ ուր կայր ։

Եւ վաղվաղակի երթայք ասացէք աշակերտացն նորա թէ յարեաւ՝ եւ ահա յառաջանայ

Է քան

քան զձեզ 'ի գալիլեա. անդ տեսանիցէք զնա. ահա ասացի ձեզ:

Եւ ելեալ փութանակի 'ի գերեզմանէ անտի ահիւ և խնդութեամբ բազմաւ՝ ընթացան պատմել աշակերտացն:

Եւ ահա պատահեաց նոցա Յիսուս և ասէ՝ ողջ էք. և նոքա մատուցեալ կալան զոտս նորա՝ և երկիրպագին նմա:

Յայնժամ ասէ ցնոսա Յիսուս՝ մի երկնչիք. երթայք ասացէք եղբարցն իմոց՝ զի երթիցեն 'ի գալիլեա՝ և անդ տեսցեն զիս:

Իբրև նոքա գնացին, ահա ոմանք 'ի զօրականացն եկին 'ի քաղաքն՝ և պատմեցին քահանայապետիցն զամենայն որ ինչ եղեն:

Եւ նոքա ժողովեալ համախումբ ծերովքն, խորհուրդ առեալ՝ արծաթ յոյժ ետուն զօրականացն:

Եւ ասեն. ասասջիք՝ եթէ աշակերտքն նորա եկեալ գիշերի, գողացան զնա՝ մինչ մեք 'ի քուն էաք:

Եւ եթէ լուր լինի այդ առ դատաւորն, մեք հաւանեցուցանեմք զնա՝ և զձեզ անհոգս արասցուք:

Եւ նոցա առեալ զարծաթն՝ արարին որպէս ուսանէին: և ել համբաւս այս 'ի հրէից մինչև ցայսօր:

Իսկ մետասան աշակերտքն գնացին 'ի գալիլեա, 'ի լեառն ուր ժամադիր եղև նոցա Յիսուս:

Իբրև տեսին զնա՝ երկիր պագին նմա. և ոմանք երկմտեցան:

Եւ մատուցեալ Յիսուս խօսեցաւ ընդ նոսա և ասէ: տուաւ ինձ ամ իշխանութիւն յերկինս և յերկրի. որպէս առաքեաց զիս հայր, և ես առաքեմ զձեզ:

Գնացէք այսուհետև՝ աշակերտեցէք զամ հեթանոս. մկրտեցէք զնո յանուն Հօր և Որդւոյ՝ և Հոգւոյն սրբոյ:

Ուսուցէք նոցա պահել զամ՝ զորինչ պատուիրեցի ձեզ: և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամենայն աւուրս, մինչև 'ի կատարած աշխարհի:

Զատիկ կիւրակէ:

Աւետ. Մարկոսի ՅԷ ԿԲ Ռ: Րա
Մարկոսի. Գլ. 16. համ. 2:

Կանոն Յարութեան Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Եւ ընդ առաւօտս միաշաբաթուն, գան 'ի գերեզմանն ընդ արեւագալն:

Եւ ասէին ցմիմեանս, ով թա

ւա

ւալեցուսցէ մեզ զվէմն 'ի դրանց գերեզմանին։

Եւ հայեցեալ տեսին՝ զի թաւալեցուցեալ էր վէմն 'ի գերեզմանէն. քանզի էր մեծ յոյժ։

Եւ մտեալ 'ի ներքս 'ի գերեզմանն՝ տեսին զերիտասարդ մի, զի նստէր ընդ աջմէ կողմանէ, զգեցեալ պատմուճան սպիտակ. եւ զարհուրեցան։

Եւ նա ասէ ցնոսա. մի՛ երկնչիք՝ զՅս խնդրէք զնազովրեցի զխաչեալն, յարեաւ. չէ աստ. ահաւասիկ տեղին, ուր եդին զնա։

Այլ երթայք ասացէք ցաշակերտս նորա, եւ ցպետրոս, թէ ահա յառաջագոյն երթայ քան զձեզ 'ի գալիլեայ. անդ տեսանիցէք զնա, որպ ասացն ձեզ։

Եւ իբրեւ լուան, ելին եւ փախեան 'ի գերեզմանէն, քանզի զահի հարեալ էին. եւ ոչ ումեք ինչ ասացին. զի երկնչէին։

Երկուշաբաթ օրն մեռելոցէ։

Աւետ. Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Ղուկասու. Գլ. 24. Համ. 1.

Վասն Յարութեան Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Բայց 'ի միաշաբաթուն վաղ ընդ առաւօտն եկին 'ի գերեզմանն. բերին զխունկսն, զոր պատրաստեցին՝ եւ այլ կանայք ընդ նոսա։

Եւ գտին զվէմն թաւալեցուցեալ 'ի գերեզմանէ անտի։

Եւ մտեալ 'ի ներքս՝ ոչ գտին զմարմինն Տն Յի։

Եւ եղեւ ընդ հիանալ նոցա վասն այնորիկ, եւ ահա արք երկու հասին առ նս 'ի հանդերձս լուսաւորս։

Եւ իբրեւ զահի հարան՝ եւ խոնարհեցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր. ասեն ցնոսա. զի՞ խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս։

Չէ աստ, այլ յարեաւ. յիշեցէք՝ որպ խօսեցաւ ընդ ձեզ մինչ էր 'ի գալիլեայ։

Եւ ասէր թէ պարտ է որդւոյ մարդոյ մատնիլ 'ի ձեռս մարդկան մեղաւորաց. եւ 'ի խաչ ելանել՝ եւ յերրորդ աւուր յառնել.

Եւ յիշեցին զբանն նորա։

Եւ դարձան, պատմեցին զայս ամ մետասանիցն, եւ այլոցն ամենեցուն։

Եւ էին մարիամ մագդաղենացի. եւ յոհաննա, եւ մարիամ յակոբայ, եւ այլք ընդ նս, որք պատմեցին զայս առաքելոցն։

Եւ երեւեցան առաջի նոցա

շաղ

շաղփաղփութիւն բանքն նոցա՝ եւ չհաւատային նոցա։

Բայց պետրոս յարուցեալ ըն թացաւ ՚ի գերեզմանն. եւ հայեցեալ տեսանէ զկտաւսն լոկ, զի կային։ եւ գնաց ընդ միտ զարմացեալ թէ զինչ եղեւ։

Երեք շաբթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Ղուկասու. գլ. 24. համ. 13.

Ի Յարութեն Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Եւ ահա երկու ՚ի նոցանէ երթային ՚ի նմին աւուր ՚ի դեօղ մի, որ հեռի էր յԵ՛մ, հարիւր եւ վաթսուն ասպարիսաւ։ եւ էր անուն նր Էմմաւուս։

Եւ նոքա խօսէին ը միմեանս վասն ամ անցիցն անցելոց։

Եւ եղեւ ընդ խօսելն նոցա եւ ը վիճելն՝ եւ ինքն Յս մերձեցաւ եւ երթայր ընդ նոսա։

Եւ նոցա աչք կալեալ էին առ ՚ի չծանաչելոյ զնա։

Եւ ասէ ցնոսա. զի՞նչ են բանքդ՝ վասն որոյ վիճիք ընդ միմեանս՝ մինչդեռ երթայք, եւ տրտմեալ էք։

Պատասխանի ետ մին ՚ի նոցանէ՝ որում անուն էր Կղէոպաս, եւ ասէ ցնա. դո՛ւ միայն կաս յերուսաղէմ, որ ոչ գիտացեր՝ զինչ գործեցաւ ՚ի նմա յաւուրս յայսոսիկ։

Եւ ասէ ցնոսա. զի՞նչ։ Եւ նոքա ասեն. զՅն Նազովրեցւոյ. որ եղեւ այր մարգարէ, հզօր արդեամբք եւ բանիւք՝ առաջի Այ, եւ ամ ժողովրդեանն։

Որպէս մատնեցին զնա քահանայապետքն՝ եւ իշխանքն մեր ՚ի դատաստան մահու՝ եւ հանին զնա ՚ի խաչ։

Մեք այն ունէաք՝ թէ նա է՝ որ փրկելոց իցէ զիսրայէլ։ այլ հանդերձ այսու ամի, այս երրորդ օր է՝ յորմէ հետէ այն գործեցաւ։

Այլ եւ կանայք ոմանք ՚ի մէնջ զարմացուցին զմեզ. որք կանխեալ ընդ առաւօտն՝ չոգան ՚ի գերեզմանն։

Եւ ո՛չ գտին զմարմին նորա. եկին, եւ ասեն. թէ եւ տեսիլ եւս հրեշտակաց տեսին, որք ասեն զնմանէ՝ թէ կենդանի է։

Եւ չոգան ոմանք ՚ի մէնջ ՚ի գերեզմանն. եւ գտին նոյնպէս՝ որպէս եւ կանայքն ասացին. բայց զնա ո՛չ տեսին.

Եւ նա ասէ ցնս. ո՛վ անմիտք

և հեղգասիրտք առ 'ի հաւա-տալ յամէնի, զոր խօսեցան մար-գարէքն։

Ո՞չ զնոյն պարտ էր չարչարել Քրի, և մտանել 'ի փառս իւր։

Եւ սկսեալ 'ի մովսէսէ՝ և յամէ մարգարէից՝ մեկնէր նոցա որ-ինչ յամենայնի գիրս գրեալ է զնմանէ։

Իբրև մերձեցան 'ի գեօղն՝ յոր երթային, և նա պատճառէր հեռագոյն ևս ուրեք երթալ։

Եւ բռնադատեցին զնա՝ և ա-սեն. առ մեզ ագիր. զի ընդ երեկս է՝ և տարաժամեալ է օրս։ և եմուտ ագանել ընդ նոսա։

Եւ եղև 'ի բազմելն նորա ընդ նս. առեալ զհացն՝ օրհնեաց՝ եբեկ՝ և ետ նոցա։

Եւ նոցա բացան աչք՝ և ծա-նեան զնա. և նա եղև 'ի նո-ցանէ աներևոյթ։

Եւ ասեն ցմիմեանս. ո՞չ իւկ և սիրտք մեր ձիգ էին 'ի մեզ՝ մինչ խօսէրն ընդ մեզ զճանա-պարհայն. և որպ բանայր մեզ զգիրս։

Եւ յարուցեալ նոյն ժամայն՝ դարձան յերուսաղէմ. և գտ-ին ժողովեալ զմետասանսն.

և զորս ընդ նոսայն էին։

Եւ ասեն թէ արդարև յա-րեաւ Տէր՝ և երևեցաւ սի-մովնի։

Եւ նոքա պատմէին. որ զճա-նապարհայն. և թէ զիարդ ետ ծանօթս նոցա 'ի բեկանել հա-ցին։

Չորեք շաբաթ։

Առ[illegible] Աւետարան ՅՆ ՔՆ Ո. Ը.
Ղուկաս. Գլ. 24. Հատ. 36.

Յետ յարութն Տն մերոյ ՅՆ ՔՆ

Մինչդեռ զայն խօսէին, ին-քն իսկ Յիսուս եկաց 'ի մէջ նոցա՝ և ասէ ցնս. խաղա-ղութիւն ընդ ձեզ. ես եմ, մի երկնչիք։

Եւ զահի հարեալ երկնչէին. և համարէին զոգի ինչ տեսա-նել։

Եւ ասէ ցնոսա. զի՞ խռովեալ էք. և ընդէ՞ր խորհուրդք ելա-նեն 'ի սիրտս ձեր։

Տեսէք զձեռս իմ և զոտս. զի ես նոյն եմ. շօշափեցէք զիս՝ և տեսէք. զի ոգի՝ մարմին և ոս-կերս ո՛չ ունի, որպէս զիս տե-սանէք՝ զի ունիմ։

Եւ զայս ասացեալ՝ եցոյց նց զձեռսն և զոտս։

Մինչ

Հինգ շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 5. Համ. 1.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Նա՛ տեսեալ զժողովուրդսն՝ ել 'ի լեառն. և իբրև նըստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտքն նորա։

Նա՛ բացեալ զբերան իւր՝ ուսուցանէր զնոսա՝ և ասէր.

Երանի աղքատաց հոգւով՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից.

Երանի սգաւորաց՝ զի նոքա մխիթարեսցին.

Երանի հեզոց՝ զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր.

Երանի՝ որք քաղցեալք և ծարաւիք իցեն արդարութեան՝ զի նոքա յագեսցին.

Երանի ողորմածաց՝ զի նոքա ողորմութիւն գտցեն.

Երանի այնոցիկ՝ որք սուրբք են սրտիւք. զի նք զԱծ տեսցեն։

Երանի խաղաղարարաց՝ զի նք որդիք Այ կոչեսցին.

Երանի որք հալածեալք իցեն վասն արդարութեան՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից.

Երանի է ձեզ՝ յորժամ նախատիցեն զձեզ՝ և հալածեսցեն. և ասիցեն զամ բան չար զձէնջ սուտ վասն իմ։

Ցնծացէք և ուրախ լերուք. զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն, որք յառաջ քան զձեզ էին.

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Յովհաննու. Գլ. 21. Համ. 1.

Յետ յարութե Տն մրոյ ՅԻ ՔԻ

Յետ այսորիկ դարձեալ յայտնեաց զանձն իւր Յս աշակերտաց իւրոց առ ծովեզերբն Տիբերեայ. և յայտնեաց այսպէս։

Էին 'ի միասին Սիմոն Պետրոս. և Թովմաս անուանեալն Երկուորեակ. և Նաթանայէլ որ 'ի Կանայ Գալիլեացւոց, և որդիքն Զեբեդեայ. և այլք յաշակերտաց նորա երկու։

Ասէ ցնոսա Սիմոն Պետրոս երթամ ձուկն որսալ. ասեն ցնա, գամք և մեք ը քեզ գնացին, և մտին 'ի նաւ. և յայնմ գիշերի կալան և ոչ ինչ։

Իբրև այգ եղև, կայր Յիսուս

յերը ծովուն բայց ոչ ծանեան աշակերտքն թէ Յս̃ էր։

Ասէ ցնոսա Յս̃. մանկունք՝ միթէ ունիք ինչ ուտելոյ։ պատասխանի ետուն և ասեն ցնա, ոչ։

Ասէ ցնոսա Յս̃. արկէք յաջակողմն նաւին զուռկանդ, և գտանիցէք։ արկին, և ոչ կարէին ձգել 'ի բազմութենէ անտի ձկանցն։

Ասէ աշակերտն այն, զոր սիրէր Յս̃ ցպետրոս։ Տէր է այն։ Սիմոն պետրոս՝ իբրև լուաւ թէ Տր̃ է՝ էարկ զիւրև զմածանելին, (քանզի մերկ էր։) և ընկէց զինքն 'ի ծովն։

Եւ այլ աշակերտքն նաւաւն եկ գային (քանզի չէին հեռի 'ի ցամաքէ։ այլ իբրև երկերիւր կանգնաւ) քարշէին զգործին հանդերձ ձկամբքն։

Իբրև ելին 'ի ցամաք՝ տեսանեն կրակետղ կայծականց. և ձուկն մի 'ի վերայ՝ և հաց։

Ասէ ցնոսա Յիսուս. բերէք 'ի ձկանց այտի՝ զոր դուքդ կալայք այժմիկ։

Ել սիմոն պետրոս. և ձգգէր զգործին 'ի ցամաք՝ լի մեծամեծ ձկամբք, հարիւր յիսուն և երիւք։ և այնչափ ինչ կայր,

և ոչ պատառեցաւ գործին։

Ասէ ցնոսա Յս̃. եկայք ճաշեցէք։ և ոչ ոք յաշակերտացն իշխէր հարցանել՝ թէ դու ով ես։ զի գիտէին թէ Տրն̃ է։

Գայ Յս̃ և առնու զհացն՝ և տայ նոցա. նոյնպէս և զձուկն։

Զայս երիցս անգամ երևեցաւ Յս̃ աշակերտացն յարուցեալ 'ի մեռելոց։

Շաբաթ՝ յիշատակէ գլխատման սրբոյն Յովհաննու Մկրտչին

Սկիզբն Աւետարանին Յհ̃. ԻԱ. Ու Բր̃
Յովհաննու. Գլ. 21. Համ. 15.

Յետ Յարութն Տն̃ մերոյ ՅԻ. ԻԲ.

Եւ իբրև ճաշեցին՝ ասէ ցսիմոն պետրոս Յս̃. սիմոն յովհաննու սիրես զիս առաւել քան զդոսա։ ասէ ցնա. այո Տր̃. և դու գիտես՝ զի սիրեմ զքեզ։ ասէ ցնա՝ արածեա՛ ըզգառինս իմ։

Դարձեալ ասէ ցնա։ սիմոն յովհաննու սիրես զիս։ ասէ ցնա. այո Տր̃՝ և դու գիտես՝ զի սիրեմ զքեզ։ ասէ ցնա՝ արածեա՛ զոչխարս իմ։

Ասէ ցնա երիցս անգամ. սիմոն յովհաննու սիրես զիս։ տրտմեցաւ պետրոս, զի ասաց ցնա

երէկոյ՝ թէ սիրես զիս։ և ասէ ցնա. Տէր, դու զամ գիտես. և դու խոկ զամ ճանաչես՝ և եթէ սիրեմ զքեզ։ ասէ ցնա Յս. արածեա զոչխարս իմ։

Ամէն ամէն ասեմ քեզ. զի մինչ մանուկն էիր, անձամբ անձին զօտի ածէիր՝ և երթայիր, յո՛ և կամէիր։ և յորժամ ծերասցիս, ձեռս ՚ի վեր կալցիս։ և այլք ածցեն քեզ զօտի, և տարցին ուր ո՛չ կամիցիս։

Զայս ասաց՝ նշանակել թէ որով մահու փառաւոր առնիցէ զԱծ։ և զայս իբրև ասաց, ասէ ցնա՝ եկ զկնի իմ։

Դարձաւ Պետրոս՝ և տեսանէ զաշակերտն՝ զոր սիրէր Յս, զի երթայր զկնի։ որ և անկաւ ըդ լանջօք նր՝ և ասէ։ Տէր, ո՞վ է որ մատնելոց է զքեզ։

Զնա տեսեալ Պետրոսի, ասէ ցՅս Տէր, խոկ սա զի՞։

Ասէ ցնա Յս։ եթէ կամիմ, զի կացցէ դա՝ մինչև ես գամ. քեզ զի՞ փոյթ է՝ դու եկ զկնի իմ։

Ել բանս այս յեղբարս՝ և համարեցան թէ աշակերտն այն ոչ մեռանիցի։ և ո՛չ ասաց նմա Յս եթէ ոչ մեռանիցի. այլ թէ կամիմ ես՝ թէ կացցէ դա՝ մինչև ես գամ։

Այս աշակերտ է՝ որ վկայէ վասն այսոցիկ. որ և գրեաց խոկ զայսոսիկ։ և գիտեմ եթէ ճշմարիտ է վկայութի՟ն նորա։

Բայց է և այլ ինչ բազում, զոր արար Յս։ որք եթէ գրեալ էին մի ըստ միոջէ. կարծեմ թէ և ո՛չ աշխարհս բաւական էր տանել զգիրսն՝ որք թէ գրեալ էին։

Տօն Աւետեաց Սրբուհւոյ Կուսին Մարիամու։

Սրբոյ Աւետարանէն ՅԻ ՔՐԻ ԸՍ Ղուկասու. Գլ. 1. Համ. 26.

՚Ի Հօրէ Ամենակալէ։

Եւ յամսեանն վեցերորդի առաքեցաւ Գաբրիէլ հրեշտակ յԱյ ՚ի քաղաք մի Գալիլեացւոց. որում անուն էր Նազարէթ։

Առ կոյս, խօսեցեալ առն. որում անուն էր Յովսէփ, ՚ի տանէ Դաւթի. և անուն կուսին Մարիամ։

Եւ եկեալ առ նա հրեշտակն ասէ. ուրախ լեր բերկրեալդ՝ Տէր ընդ քեզ։

Եւ նա ընդ բանսն խռովեցաւ. և

և խորհէր ընդ միտս, թէ որպիսի ինչ իցէ ողջոյնս այս։

Եւ ասէ ցնա հրեշտակն. մի երկնչիր Մարիամ. զի գտեր շնորհս յԱյ։

Եւ ահա յղասջիր՝ և ծնցիս որդի. և կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս։

Նա եղիցի մեծ. և որդի բարձրելոյ կոչեսցի. և տացէ նմա Տր Ած զաթոռ դաւթի հօր նորա. և թագաւորեսցէ 'ի վերայ տանն յակոբայ 'ի յաւիտեանս։

Եւ թագաւորութեն նր վախճան մի լիցի։

Եւ ասէ մարիամ ցհրեշտակն. զիա՞րդ լինիցի ինձ այդ. քանզի զայր ոչ գիտեմ։

Պատասխանի ետ հրեշտակն և ասէ ցնա. Հոգին սր եկեսցէ 'ի քեզ. և զօրութի բարձրելոյն հովանի լիցի 'ի վերայ քո։ քանզի և որ ծնանելոցն է 'ի քէն, սուրբ է. և որդի Այ կոչեսցի։

Եւ ահա եղիսաբէթ ազգական քո՝ և նա յղի է 'ի ծերութեն իւրում. և այս վեցերորդ ամիս է նր՝ որ ամուլն կոչեցեալ է։

Զի ոչ տկարասցի առ յԱյ ամենայն բան։

Եւ ասէ Մարիամ՝ ահաւասիկ կամ աղախին Տն. եղիցի ինձ ըստ բանի քում. և գնաց 'ի նմանէ հրեշտակն։

Նոր կիւրակէ։

Աւետ. Աւետարանէ ՅԻ ՔԻ Ըստ Յոհաննու. Գլ. 1. համ. 1.

'Ի Հօրէ Լուսոյ

Ի սկզբանէ էր բանն. և բանն էր առ Այ։ և Ած էր բանն։

Նա էր 'ի սկզբանէ առ Այ։

Ամենայն ինչ նովաւ եղև։ և առանց նր եղև և ոչինչ՝ որ ինչ եղեն։

Նովաւ կեանք էր. և կեանքն էր լոյս մարդկան։

Եւ լոյսն 'ի խաւարի անդ լուսաւորէր։ և խաւար նմա ոչ եղև հասու։

Եղև այր մի առաքեալ յԱյ. անուն նմա յօհաննէս։

Սա եկն 'ի վկայութի զի վկայեսցէ վասն լուսոյն. զի ամենեքին հաւատասցեն նովաւ։

Ոչ էր նա լոյսն. այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։

Էր լոյսն ճշմարիտ. որ լուսաւորէ զամ մարդ՝ որ գալոց է յաշխարհ։

Յաշխարհի էր. և աշխարհ նովաւ եղև. և աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։

Յիւրսն եկն. և իւրքն զնա ոչ ընկալան։

Իսկ որք ընկալան զնա, ետ նոցա իշխանութիւն որդիս Այ լինել. որոց հաւատասցեն յանուն նորա։

Որք ոչ յարենէ. և ոչ ՚ի կամաց մարմնոյ՝ և ոչ ՚ի կամաց առն. այլ յԱյ ծնան։

Եւ բանն մարմին եղև՝ և բնակեաց ՚ի մեզ. և տեսաք զփառս նորա. զփառս իբրև զմիածնի առ ՚ի Հօրէ, լի շնորհօք և ճշմարտութեամբ։

Յովհաննէս վկայեաց վասն նորա. աղաղակեաց և ասէ. սա է զորմէ ասէի, որ զկնի իմ գալոցն էր՝ առաջի իմ եղև. զի նախ քան զիս էր։

Զի ՚ի լրմանէ նորա՝ մեք ամենեքին առաք, շնորհս փոխանակ շնորհաց։

Զի օրէնքն ՚ի ձեռն Մովսէսի տուան. շնորհք և ճշմարտութիւն ՚ի ձեռն Յի Քի եղեն։

Երկու շաբաթ.

Սրբոյ Ստեփաննոսի. ՅԷ ԴԵԿ. Ո. Ր.

Յոհաննու. Գլ. 1. Համ. 18.

Զճայրն լուսոյ

Զած ոչ ոք ետես երբեք. Բայց միածինն որդի որ է ՚ի ծոց հօր, նա պատմեաց։

Եւ այս է վկայութիւն յովհաննու, յորժամ առաքեցին առ նա հրէայքն յերուսաղէմէ քահանայս և ղևտացիս, զի հարցցեն զնա՝ թէ դու ո՞ ես։

Եւ խոստովան եղև, և ոչ ուրացաւ. խոստովան եղև, թէ ես ոչ եմ Քս։

Եւ հարցին զնա, իսկ ո՞վ ես դու՝ եղիա ես. և ասէ, ոչ եմ։ իսկ մարգարէն ես դու. պատասխանի ետ՝ թէ ոչ։

Իսկ ասեն մեզ՝ դու ո՞վ ես. զի պատասխանի տացուք՝ որոց առաքեցինն զմեզ. զի՞ ասես վասն քո։

Ասէ, ես՝ ձայն բարբառոյ յանապատի. ուղիղ արարէք զճանապարհ Տն. որպէս ասաց եսայի մարգարէ։

Եւ որք առաքեցանն, ՚ի փարիսեցւոց անտի էին։

Հարցին զնա՝ և ասեն. իսկ

զի

զի՞ մկրտես՝ եթէ դու չես
Քն, եւ ոչ Եղիա. եւ ոչ մար
գարէն։
Պատասխանի ետ նոցա յօհան
նէս՝ եւ ասէ. ես մկրտեմ զձեզ
ջրով. 'ի միջի ձերում կայ՝ զոր
դուք ոչ գիտէք։
Որ զկնի իմ գալոցն է. որ ա-
ռաջի իմ եղեւ. որում չեմ ար
ժանի, եթէ լուծից զխրացս
կօշկաց նորա։
Այս 'ի Բեթաբարայ եղեւ յայն
կոյս յորդանանու. ուր էր յօ-
հաննէս, եւ մկրտէր. եւ (անդ
քնէր.)

Երեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅՆ ՔԻ ՈՐ ԸՍ
Յոհաննու. Գլ. 1. Հար. 29.

Մկրտիչ Տեառն մերոյ ՅՆ ՔԻ

Ի վաղիւն անդր տեսանէ ըզ
Յն զի գայր առ նա. եւ ա-
սէ, ահաւասիկ գառն Այ՝ որ
բառնայ զմեղս աշխարհի։
Սա է, վասն որոյ ես ասէի.
զկնի իմ գայ այր. որ առաջի
իմ եղեւ. զի յառաջ իսկ էր
քան զիս.
Եւ ես ոչ գիտէի զնա. այլ
զի յայտնի լիցի Իսրայէլի, վն
այնորիկ եկի ես ջրով մկրտել.
Եւ վկայեաց յօհաննէս եւ ասէ.
թէ տեսանէի զհոգին՝ զի իջա
նէր իբրեւ զաղաւնի յերկնից.
եւ հանգչէր 'ի վերայ նորա։
Եւ ես ոչ գիտէի զնա. այլ որ
առաքեացն զիս մկրտել ջրով՝
նա ասաց ինձ. յոր վերայ տեսա-
նիցես զհոգին, զի իջանիցէ,
եւ հանգչիցի 'ի վերայ նորա, նա
է՝ որ մկրտէ հոգւովն սրբով։
Եւ ես տեսի, եւ վկայեցի, ե-
թէ սա է Որդին Այ.

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅՆ ՔԻ ՈՐ ԸՍ
Յոհաննու. Գլ. 1. Հար. 35.

Մկրտիչ Տեառն մերոյ ՅՆ ՔԻ

Ի վաղիւն անդր կայր յօհան-
նէս, եւ յաշակերտաց անտի
նորա երկու։
Եւ հայեցեալ ը Յիսուս զի
գնայր, եւ ասէ. ահաւասիկ Քն
գառն Այ.
Լուան 'ի նմանէ երկու աշա-
կերտքն զի խօսէր. եւ գնացին
զհետ Յն.
Իբրեւ դարձաւ Յն՝ եւ տեսեալ
զնոսա զի երթային զհետ նորա,
ասէ ցնոսա. զի՞նչ խնդրէք. նոքա
ասեն ցնա. Ռաբբի, (որ թարգ
ման

մանեալ կոչի վարդապետ) ո՞ւր են օթեւանք քո։

Ասէ ցնոսա՝ եկա՛յք, եւ տեսէք։ եկին, եւ տեսին, ուր էին օթեւանք նորա • եւ առ նմա ագան այն օր • զի ժամ էր իբրեւ տասներորդ •

Էր Անդրէաս եղբայր Սիմոնի վիմի, մի յերկուց անտի • որք լուեալն 'ի Յովհաննէ՝ եւ գնացին զկնի նորա։

Գտանէ սա նախ զեղբայր իւր զՍիմոն, եւ ասէ ցնա • գտաք զՄեսիայ՝ (որ թարգմանի Քս՟)

Սա էած զնա առ Յս՟ հայեցեալ ընդ նա Յս՟ ասէ • դու ես Սիմոն որդի Յօնանու • դու կոչեսցիս կեփաս • որ թարգմանի պետրոս։

Հինգ շաբաթ։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Յոհաննու. Գլ. 1. համ. 43։

Տէրն մեր Յս՟ Քս՟։

Ի վաղիւն անդր կամեցաւ ելանել 'ի գալիլեա • գտանէ զփիլիպպոս, եւ ասէ ցնա Յս՟ • եկ զկնի իմ։

Եւ էր փիլիպպոս 'ի բեթսայիդայ, 'ի քաղաքէ անդրեայ եւ պետրոսի։

Է

Գտանէ փիլիպպոս զնաթանայէլ, եւ ասէ ցնա • զորմէ գրեաց մովսէս յօրէնսն՝ եւ մարգարէքն, գտաք զՅս՟ զորդի յովսեփայ 'ի նազարեթէ։

Ասէ ցնա նաթանայէլ • իսկ 'ի նազարեթէ մարթ ի՞նչ իցէ բարւո՛յ իմիք լինել • ասէ ցնա փիլիպպոս, եկ եւ տես։

Իբրեւ ետես Յս՟ զնաթանայէլ զի գայր առ նա, ասէ վասն նր՟ • ահա արդարեւ իսրայելացի՝ յորում նենգութիւն ոչ գոյ։

Ասէ ցնա նաթանայէլ • ուստի՞ ճանաչես զիս։ պատասխանի ետ Յս՟ եւ ասէ ցնա • մինչչեւ էր փիլիպպոսի կոչեալ զքեզ՝ զի էիր 'ի ներքոյ թզենւոյն, տեսի զքեզ։

Պատասխանի ետ նմա նաթանայէլ եւ ասէ • Ռա՛բբի, դու ես որդի Այ՟ • դու ես թագաւոր իսրայէլի։

Պատասխանի ետ նմա Յս՟ եւ ասէ • փոխանակ զի ասացի քեզ, թէ տեսի 'ի ներքոյ թզենւոյն, հաւատաս՝ մեծամեծս եւս քան զայս տեսցես։

Եւ ասէ ցնա • ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝ տեսանիցէք զերկինս

բա

բացեալ՝ եւ զհրեշտակս Այ՛ զի ելանիցեն՝ եւ իջանիցեն ՚ի վերայ Որդւոյ մարդոյ։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 2. Համ. 1.

Սկիզբն նշանաց Տն մերոյ Յի Քի

Եւ յաւուրն երրորդի հարսանիք էին ՚ի Կանայ Գալիլեացւոց. եւ անդ էր մայրն Յի։

Կոչեցաւ եւ Յս եւ աշակերտքն նորա ՚ի հարսանիսն։

Եւ ՚ի պակասել գինւոյն, ասէ մայրն ցՅս. գինի ոչ ունին։

Եւ ասէ ցնա Յս. զի՞ կայ իմ եւ քո՛ կին դու. չեւ հասեալ ժամանակ իմ։

Ասէ մայր նր ցպաշտօնեայսն. որ զինչ ասիցէ, արասջիք։

Անդ էին Թակոյկք քարեայք վեց՝ ըստ սրբութեան Հրէից. տանէին մի մի ՚ի նոցանէ մարս երկուս կամ երիս։

Ասէ ցնոսա Յս. լցէք զթակոյկդ ջրով։ Եւ լցին զնոսա մինչեւ ՚ի վեր։

Եւ ասէ ցնոսա. արդ՝ առէք, եւ բերէք ճարտարապետին։ Եւ նոքա բերին։

Եւ իբրեւ ճաշակեաց ճարտարապետն զջուրն գինի եղեալ. եւ ոչ գիտէր ուստի էր. բայց պաշտօնեայքն գիտէին՝ որք արկին զջուրն. խօսի ընդ փեսային ճարտարապետն։

Եւ ասէ, ամ մարդ զանոյշ գինին յառաջագոյն պաշտէ. եւ յորժամ արբենան, յայնժամ զյոռին. դու պահեցեր զանոյշ գինիդ մինչեւ ցայժմ։

Զայս արար սկիզբն նշանաց Յս ՚ի Կանայ Գալիլեացւոց. եւ յայտնեաց զփառս իւր. եւ հաւատացին ՚ի նա աշակերտքն նր։

Շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 2. Համ. 12.

Տէրն մեր Յս Քս.

Յետ այսորիկ էջ Յս ՚ի Կափառնաում, ինքն եւ մայր իւր, եւ եղբարք իւր. եւ անդ լինէր ոչ բազում ինչ աւուրս։

Եւ էր մերձ զատիկն Հրէից. եւ ել Յս յԵրուսաղէմ։

Եւ եգիտ ՚ի տաճարին՝ զի վաճառէին զարջառս՝ եւ զոչխարս՝ եւ զաղաւնիս. եւ զլումայափոխսն, որք նստէին.

Եւ

Եւ արար խարազան չուանեայ. և եհան զամենեսին 'ի տաճարէն, զոչխարսն և զարջառս, և զպղինձս հատավաճառացն ցրուեաց: և զսեղանսն կործանեաց:

Եւ որոց զաղաւնիսն վաճառէին՝ ասէ ցնս. առէք զայդ աստի, և մի առնէք զտուն Հօր իմոյ՝ տուն վաճառի:

Ապա յիշեցին աշակերտքն նր՝ թէ գրեալ է, Նախանձ տան քո կերիցէ զիս:

Պատասխանի ետուն Հրէայքն և ասեն ցնա. զի՞նչ նշան ցուցանես դու մեզ՝ զի զայդ առնես:

Պատասխանի ետ Յս և ասէ ցնս. քակեցէք զտաճարդ զայդ՝ և զերիս աւուրս շինեցից զդա:

Ասեն ցնա Հրէայքն. քառասուն և վեց ամ շինեցաւ տաճարս այս. և դու զերիս աւուրս կանգնես զդա:

Բայց նա ասէր վասն տաճարի մարմնոյ իւրոյ:

Իսկ յորժամ յարեաւ 'ի մեռելոց, յիշեցին աշակերտքն նր՝ թէ այս է՝ զոր ասացն. և հաւատացին գրոյն, և բանին, զոր ասաց Յս:

Երրորդ Կիւրակէ՝ որ ասի Աշխարհամատրան:

Աւետ. Առաքելական Յէ. Բէ. Ո: Ըստ Յովհաննու. Գլ. 2. Համ. 23.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ իբրեւ էր յԵրուսաղէմ 'ի զատկին տօնի, բազումք հաւատացին յանուն նորա. զի տեսանէին զնշանսն՝ զորս առնէր:

Բայց ինքն Յս ոչ հաւատայր յանձն նոցա. քանզի ինքն գիտէր զամենայն:

Եւ զի ոչ էր պիտոյ՝ եթէ ոք վկայեսցէ վս մարդոյ. զի ինքն իսկ գիտէր՝ զինչ կրէր 'ի մրդն:

Եւ էր այր մի 'ի փարիսեցւոց անտի՝ Նիկոդեմոս անուն նորա՝ իշխան Հրէից:

Սա եկն առ նա գիշերի՝ և ասէ ցնա. Ռաբբի, գիտեմք եթէ յԱյ եկեալ ես վարդապետ. զի ոչ ոք կարէ զայդ նշանս առնել՝ զոր դուդ առնես, եթէ ոչ Ած իցէ ընդ նմա:

Պատասխանի ետ Յս և ասէ ցնա. ամէն ամէն ասեմ քեզ. եթէ ոչ ոք ծնցի վերստին, ոչ կարէ տեսանել զարքայութիւն Այ: Ասէ ցնա Նիկոդեմոս. զիա՞րդ

կարէ մարդ ծնանիլ՝ որ ծերն իցէ։ միթէ մարթ իցէ անդրէն յորովայն մօր իւրոյ կրկին մտանել և ծնանիլ։

Պատասխանի ետ Յս և ասէ ցնա. ամէն ամէն ասեմ քեզ. եթէ ոչք ծնցի 'ի ջրոյ և 'ի Հոգւոյ՝ ո՛չ կարէ մտանել յարքայութիւն Այ։

Զի ծնեալն 'ի մարմնոյ՝ մարմին է. և ծնեալն 'ի Հոգւոյ՝ հոգի է.

Մի՛ զարմանար, թէ ասացի քեզ՝ պարտ է ձեզ ծնանել վերստին։

Զի հողմ ուր կամի՝ շնչէ. և զձայն նորա լսես. այլ ո՛չ գիտես, ուստի՛ գայ՝ կամ յո՛ երթայ. այնպէս և ամ ծնեալն 'ի Հոգւոյն։

Պատասխանի ետ Նիկոդեմոս, և ասէ ցնա. զիա՞րդ մարթի այդմ լինել։

Պատասխանի ետ Յս և ասէ ցնա. դու ես վարդապետն Իսրայէլի՝ և զայդ ո՞չ գիտես։

Ամէն ամէն ասեմ քեզ. զի զոր ինչ գիտեմք, խօսիմք. և զոր տեսաք, վկայեմք. և զվկայութիւն մեր ո՛չ ընդունիք։

Իսկ արդ եթէ զերկրաւորս ասացի ձեզ՝ և ո՛չ հաւատայք. զիա՞րդ եթէ զերկնաւորսն ասացից՝ հաւատայցէք.

Երկու շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ Ըստ Յօհաննու. Գլ. 3 Համ. 13.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Եւ ոչ ոք ել յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից՝ Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս։

Եւ որպէս Մովսէս բարձրացոյց զօձն յանապատի, նոյնպէս բարձրանալ պարտ է Որդւոյ մարդոյ.

Զի ամ, որ հաւատայ 'ի նա՝ ո՛չ կորիցէ. այլ ընկալցի զկեանսն յաւիտենականս։

Զի այնպէս սիրեաց ած զաշխարհ՝ մինչև զՈրդին իւր միածին ետ. զի ամ որ հաւատայ 'ի նա, մի՛ կորիցէ՝ այլ ընկալցի զկեանս յաւիտենականս.

Զի ո՛չ առաքեաց Աձ զՈրդի իւր յաշխարհ՝ թէ դատեսցէ զաշխարհ, այլ զի փրկեսցի աշխարհ նովաւ։

Որ հաւատայ 'ի նա, ո՛չ դատապարտեսցի. և որ ոչ հաւատայ 'ի նա՝ արդէն իսկ դատապարտեալ է. զի ո՛չ հաւատաց յա-

նուն միածնի Որդւոյն Այ։ Եւ այս է դատաստան. զի լոյս եկն յաշխարհ՝ եւ սիրեցին մարդիկ զխաւար առաւել քան զլոյս. զի էին գործք իւրեանց չարութեան։

Զի ամենայն որ զչար գործէ՝ ատեայ զլոյս. եւ ոչ գայ առ լոյսն, զի մի յանդիմանեսցին գործք նորա։

Իսկ որ առնէ զճշմարտութիւն, գայ առ լոյսն, զի յայտնի լիցին գործք նր թէ Այ գործեցին։

Երեք շաբաթ.

Աւետ. Ըստ Յովհ. Գլ. 3. Համ. 22.

Տեառն մեր Յսի Քսի.

Յետ այսորիկ եկն Յս եւ աշակերտքն նորա յերկիրն Հրէաստանի. եւ անդ շրջէր նոքօք հանդերձ եւ մկրտէր։

Մկրտէր եւ Յօհաննէս յԱյնոն մերձ առ Սաղիմ. զի ջուրք բազումք էին անդ. եւ գային, եւ մկրտէին։

Զի չեւ եւս էր արկեալ Յօհաննէս ի բանտ։

Եւ եղեւ խնդիր յաշակերտացն Յօհաննու ընդ Հրէից վասն սրբութեան։

Եկին առ Յօհաննէս՝ եւ ասեն ցնա. Ռաբբի, որ էրն ընդ քեզ յայնկոյս յորդանանու. որում դու վկայեցեր. ահաւանիկ նա մկրտէ՝ եւ ամենեքին գան առ նա։

Պատասխանի ետ Յօհաննէս եւ ասէ. ոչ կարէ մարդ առնուլ յանձնէ եւ ոչինչ. եթէ ոչ իցէ տուեալ նմա յերկնից ի վերուստ։

Դուք ձեզէն վկայէք ինձ, զի ասացի ձեզ՝ թէ չեմ ես Քսն, այլ թէ առաքեալ եմ առաջի նորա։

Որ ունի զհարսն՝ նա է փեսայ. Իսկ բարեկամ փեսային, որ կայ եւ լսէ նմա. ուրախութեամբ ուրախ լինի վասն ձայնի փեսային. արդ՝ այս ուրախութիւն որ իմն է, լցեալ է։

Նմա պարտ է աճել. եւ ինձ նուազել։

Որ ի վերուստ գայ՝ ի վեր քան զամենայն է. որ յերկրէ անտի է, յերկրէ է՝ եւ յերկրէ խօսի. որ յերկնից գայ։

Զոր ինչ տեսն եւ լուաւ՝ զայն վկայէ. եւ զվկայութիւն նորա ոչ ոք ընդունի։

Որ ընդունի զվկայութիւն նր

կնք

կնքեաց թէ Ած ճշմարիտ է։
Զի զոր ածն առաքեաց՝ ըզ
բանսն Այ խօսի. զի ոչ եթէ
չափով տայ Ած զհոգին։
Հայր սիրէ զՈրդի, եւ զամ
ինչ ետ ՚ի ձեռս նորա։
Որ հաւատայ յՈրդի՝ ընդու-
նի զկեանս յաւիտենականս. եւ
որ ոչն հնազանդի Որդւոյ՝ ոչ
տեսցէ զկեանս. այլ բարկութիւն
Այ մնայ ՚ի վերայ նորա։

Չորեք շաբաթ.

Աւետ. Ըհէտուանէ ՅԷ. ԲԷ Ու Ըստ
Յօհաննու. Գլ. 4. համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Երբեւ գիտաց Յս եթէ լը-
ւան փարիսեցիքն՝ եթէ Յի
սուս բազում աշակերտս առնէ
եւ մկրտէ քան զյօհաննէս։
(Բայց ոչ եթէ Յս ինքնին
մկրտէր՝ այլ աշակերտքն նր։)
Եթող զհրէաստան երկիր. եւ
եկն միւսանգամ ՚ի գալիլեա։
Եւ էր նմա անցանել ընդ սա-
մարիայ։
Գայ նա ՚ի քաղաք մի սամա-
րացւոց՝ որում անուն էր սու-
քար. մերձ ՚ի գիւղն զոր ետ
յակոբ որդւոյ իւրում յովսեփայ։
Եւ անդ էր աղբիւր մի յակո-
բայ. եւ Յս վաստակեալ ՚ի ճա-
նապարհէն, նստէր ՚ի վերայ
աղբերն. եւ էր ժամ իբրեւ վեց
երորդ։
Գայ կին մի ՚ի սամարիայ հա-
նել ջուր. ասէ ցնա Յս. տուր
ինձ ըմպել։
(Զի աշակերտքն նր երթեալ
էին ՚ի քաղաք անդր՝ զի կերա-
կուրս գնեսցեն։)
Ասէ ցնա կինն սամարացի. դու՝
որ հրէայդ ես, զիա՞րդ յինէն
ըմպել խնդրես ՚ի կնոջէ սամա-
րացւոյ. զի ոչ երբէք խառնա-
կին հրէայք ընդ սամարացիս։
Պատասխանի ետ նմա Յս եւ
ասէ. եթէ գիտէիր դու զպար-
գեւսն Այ. եւ ո՛վ է՝ որ ասէդ
ցքեզ՝ թէ տուր ինձ ըմպել.
դու արդեօք խնդրէիր ՚ի նմա-
նէ՝ եւ տայր քեզ զջուրն կեն-
դանի։
Ասէ ցնա կինն. Տէր, դու
քանզի եւ դոյլ իսկ ոչ ունիս,
եւ ջրհորս խոր է. իսկարդ ուս-
տի՞ ունիցիս զջուրն կենդանի։
Մի՞թէ դու մեծ ինչ իցես
քան զհայրն մեր յակոբ՝ որ զայս
ջրհոր ետ մեզ. եւ ինքն աստի
էարբ՝ եւ որդիք նր, եւ խաշինք
նորա։

Պատասխանի ետ նմա Յս̃ և ասէ. ամենայն, որ ըմպէ 'ի ջրոյ յայդմանէ՝ միւսանգամ ծարաւէ. բայց որ ըմպէ 'ի ջրոյն, զոր ես տաց նմա՝ մի ծարաւեսցի յաւիտեան։

Այլ ջուրն, զոր ես տաց նմա, եղիցի 'ի նմա աղբիւր ջրոյ բղխեցելոյ 'ի կեանսն յաւիտենականս։

Ասէ ցնա կինն. Տէր, տուր ինձ զջուրն զայն, զի մի ծարաւեցայց. և մի եկից այսր հանել զջուր։

Ասէ ցնա Յս̃. Երթ կոչեա զայր քո՝ և եկ այսր։

Պատասխանի ետ նմա կինն և ասէ. չիք իմ այր. ասէ ցնա Յս̃. բարւոք ասացեր՝ թէ չիք իմ այր։

Զի հինգ այր փոխեալ է քո. և զոր այժմ ունիս՝ չէ քո այր. զայդ արդար ասացեր։

Ասէ ցնա կինն. Տէր, թուի ինձ թէ մարգարէ իցես դու. Հարքն մեր 'ի լերինս յայսմիկ երկիրպագին. և դուք ասէք եթէ յԵրուսաղէմ է տեղի, ուր արժան իցէ երկիրպագանել։

Ասէ ցնա Յս̃. կին դու՝ հաւատա ինձ. զի եկեսցէ ժամանակ յորժամ ոչ 'ի լերինս յայսմիկ. և ոչ յԵրուսաղէմ երկիրպագանիցեն Հօր։

Դուք երկիրպագանէք, որում ոչն գիտէք. մեք երկիրպագանեմք, որում գիտեմքն. զի փրկութի̃ 'ի Հրէից է։

Այլ եկեսցէ ժամանակ՝ և այժմ իսկ է. յորժամ ճշմարիտքն երկրպագուք երկիրպագանիցեն Հօր հոգւով և ճշմարտութ̃. քանզի և Հայր զայնպիսի երկրպագուս իւր խնդրէ։

Հինգ շաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն Յս̃ Քս̃ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 4. Համ. 24.

Տէրն մեր Յս̃ Քս̃ ասէ.

Հոգի է Ած՝ և երկրպագողաց նորա՝ հոգւով և ճշմարտութեամբ պարտ է երկիրպագանել։

Ասէ ցնա կինն, գիտեմք՝ զի Մեսիայ գայ՝ (անուանեալն Քս̃) յորժամ եկեսցէ նա, պատմեսցէ մեզ զամենայն։

Ասէ ցնա Յս̃. Ես եմ, որ խօսիմս ընդ քեզ։

Եւ յայն բան եկին աշակերտքն նորա. և զարմանային, զի

ընդ կնոջն խօսէր. բայց ոչ ոք ասաց 'ի նոցանէ, թէ զի՞նչ խնդրես, կամ զի՞նչ խօսիս ընդ դմա։

Եթող կինն զսափոր իւր, և չոգաւ 'ի քաղաքն. և ասէ ցմարդիկն։

Եկա՛յք, և տեսէ՛ք զայր մի, որ ասաց ինձ զամենայն, որ ինչ իմ գործեալ է։ միթէ նա՞ իցէ Քրիստոսն։

Ելին 'ի քաղաքէն՝ և գային առ նա։

Եւ մինչև եկեալ էին նոքա, աղաչէին զնա աշակերտքն և ասէին. Ռաբբի, հաց կեր։

Նա ասէ ցնոսա. ես կերակուր ունիմ ուտել, զոր դուքն ոչ գիտէք։

Ասէին աշակերտքն ընդ միմեանս. միթէ եբե՞ր ինչ ոք դմա ուտել։

Ասէ ցնոսա Յիսուս. իմ կերակուր այն է՝ զի արարից զկամս այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս. և կատարեցից զգործն նորա։

Ո՞չ դուք ասէք՝ եթէ այլ ևս չորք ամիսք են, և հունձք գան. ահաւասիկ ես ասեմ ձեզ՝ ամբարձէք զաչս ձեր, և տեսէք զարտորայսն, զի սպիտակացեալ են՝ և 'ի հունձս հասեալ։

Եւ որ հնձէն, վարձս առնու. և ժողովէ զպտուղ 'ի կեանսն յաւիտենականս. զի որ սերմանէն՝ և որ հնձէ՝ հաւասարակ ցնծասցեն։

Յայսմ իսկ է բանն ճշմարիտ. զի այլ է՝ որ սերմանէ. և այլ է որ հնձէ։

Ես առաքեցի զձեզ հնձել՝ զոր ոչ դուք վաստակեցէք. այլք վաստակեցին, և դուք 'ի վաստակս նոցա մտէք։

Եւ 'ի քաղաքէն յայնմանէ սամարացւոց բազումք հաւատացին 'ի նա, վասն բանի կնոջն վկայելոյ՝ եթէ ասաց ինձ զամ, որ ինչ իմ գործեալ էր։

Իսկ իբրև եկին առ նա սամարացիքն, աղաչէին զնա լինել առ նոսա. և եկաց անդ աւուրս երկուս։

Եւ ևս բազումք հաւատացին 'ի նա վասն բանին նորա։

Եւ ասէին ցկինն. թէ ոչ այսուհետև վասն քո խօսիցդ հաւատամք. զի մեզէն իսկ լուաք 'ի դմանէ. և գիտեմք եթէ դա է ճշմարտիւ փրկիչ աշխարհաց։

Ուրբաթ.

[illegible]
Յօհաննու. Գլ. 4. համ. 43.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ յետ երկուց աւուրց ել անտի եւ գնաց 'ի Գալիլեա.

Զի ինքն իսկ Յս վկայեաց՝ եթէ մարգարէ յիւրում գաւառի պատիւ ոչ ունի։

Իսկ յորժամ եկն նա 'ի Գալիլեա. ընկալան զնա Գալիլեացիքն. զի տեսեալ էին զամ նշանսն, զորս արար յԵրուսաղէմ 'ի տօնին. քանզի եւ նոքա եկեալ էին 'ի տօնն։

Եկն դարձեալ 'ի Կանայ Գալիլեացւոց՝ ուր արար զջուրն գինի. եւ անդ էր թագաւորազն մի, որոյ որդին հիւանդ կայր 'ի Կափառնաում։

Նա իբրեւ լուաւ եթէ Յս եկեալ է 'ի Հրէաստանէ 'ի Գալիլեա, եկն առ նա, եւ աղաչէր. զի իջցէ, եւ բժշկեսցէ զորդի նորա. քանզի մերձ էր 'ի մեռանել։

Ասէ ցնա Յս եթէ ոչ նշանս ինչ եւ արուեստս տեսանիցէք՝ ոչ հաւատայք։

Ասէ ցնա թագաւորազնն. Տէր, էջ մինչեւ մեռեալ իցէ մանուկն իմ։

Ասէ ցնա Յս. երթ, որդին քո կենդանի է. եւ հաւատաց այրն բանին՝ զոր ասաց ցնա Յս, եւ գնաց։

Եւ մինչդեռ իջանէր՝ ընդ առաջ եղեն նմա ծառայքն նորա. աւետիս ետուն եւ ասեն, թէ մանուկն նորա կենդանի է։

Հարցանէր ցնոսա վասն ժամուն՝ յորում ապաքինեցաւ. եւ ասեն ցնա. երէկ յեօթներորդ ժամուն եթող զնա ջերմն։

Գիտաց հայրն՝ եթէ յայնմ ժամու՝ յորում ասացն ցնա Յս թէ որդին քո կենդանի է. եւ հաւատաց ինքն եւ ամ տուն իւր։

Զայս դարձեալ երկրորդ նշան արար Յս եկեալ 'ի Հրէաստանէ 'ի Գալիլեա։

Շաբաթ.

[illegible]
Յօհաննու. Գլ. 5. համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Յետ այսորիկ տօն էր Հրէից. եւ ել Յս յԵրուսաղէմ։

Եւ էր յԵրուսաղէմ 'ի պրոբատիկէ աւազանին. որ կոչիւր եբ

եբրայեցերէն բեթհեզդայ, հինգ սրահ։

Յորս անկեալ դնէր բազմութիւն յոյժ հիւանդաց, կուրաց, կաղաց, գօսացելոց. որք ակնունէին ջրոյն յուզելոյ։

Եւ հրեշտակ Տն իջանէր ըս ժամանակի յաւազանն՝ և յուզէր զջուրն. և որ նախ 'ի շարժումն ջուրցն իջանէր յաւազանն՝ բժշկիւր. ոչ ունելով զնշան հիւանդութե.

Եւ անդ էր այր մի, որոյ երեսուն և ութ ամ էր 'ի հիւանդութեն իւրում։

Զնա իբրև ետես Յս, զի անկեալ դնիւր. և գիտաց եթէ բազում ժամանակք են այնուհետև, ասէ ցնա. կամիս ողջ լինել։

Պատասխանի ետ նմա հիւանդըն. Տր, ոչ զոք ունիմ, եթէ յորժամ ջուրքն յուզիցին, արկցէ զիս յաւազանն. և մինչ ես գանդաղիմ, այլք քան զիս յառաջագոյն իջանէ։

Ասէ ցնա Յս. արի, առ ըզմահիճս քո՝ և գնա։

Եւ ողջացաւ այրն. և յարեաւ էառ զմահիճս իւր՝ և շրջէր. և էր շաբաթ յաւուրն յայնմիկ։

Ասեն հրէայքն ցբժշկեալն. շաբաթ է՝ և ոչ է արժան քեզ առնուլ զմահիճս քո։

Պատասխանի ետ նոցա և ասէ. որ բժշկեացն զիս, նա ասաց ցիս, առ զմահիճս քո՝ և գնա։

Հարցին ցնա, և ասեն. ո՞վ է այրն, որ ասաց ցքեզ՝ առ զմահիճս քո՝ և շրջեա՛ց։

Եւ բժշկեալն ոչ գիտէր թէ ով էր. քանզի Յս խոյս ետ վն ամբոխին 'ի տեղւոջէ անտի։

Յետ այսորիկ գտանէ զնա Յս 'ի տաճարին, և ասէ ցնա. ահաւասիկ ողջացար, մի ևս մեղանչեր. զի մի չար ևս ինչ լինիցի քեզ։

Գնաց այրն՝ և պատմեաց հրէիցն, եթէ Յս էր՝ որ բժշկեացն զիս։

Եւ վասն այնորիկ հալածէին զՅս հրէայքն, զի զայն առնէր 'ի շաբաթու։

Եւ Յս պատասխանի ետ նց. Հայր իմ մինչև ցայժմ գործէ. և ես գործեմ։

Վն այնորիկ առաւել խնդրէին հրէայքն սպանանել զնա. զի ոչ միայն լուծանէր զշաբաթս՝ այլ և Հայր իւր կոչէր զԱծ, և հաւասար առնէր զանձն այ։

Զոր

Չորրորդ կիւրակէ

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ո. Ը.
Յովհաննու. Գլ. 5. համր. 19.

Տէրն մեր Յս. Քրս.

Պատասխանի ետ Յս եւ ասէ ցնոսա. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ոչ կարէ Որդի մարդոյ առնել յանձնէ, եւ ոչինչ, եթէ ոչ տեսանիցէ զՀայրն զի առնէ. զի զոր նոյն առնէ, զնոյն եւ Որդին նմին նման գործէ.

Զի Հայր սիրէ զՈրդի, եւ զամենայն ինչ ցուցանէ նմա՝ զոր ինքն առնէ. եւ մեծամեծս եւս քան զայս ցուցանէ նմա գործս, ընդ որս դուք զարմանայք.

Զի որպէս Հայր յարուցանէ զմեռեալս եւ կենդանի առնէ՝ նոյնպէս եւ Որդի՝ զորս կամի կենդանի առնէ.

Եւ ոչ եթէ Հայր դատէ զոք՝ այլ զամ դատաստան ետ Որդւոյ իւրոյ.

Զի ամենեքեան պատուեսցեն զՈրդին՝ որպէս պատուեն զՀայրն. որ ոչ պատուէ զՈրդին, ոչ պատուէ զՀայր զառաքիչն նորա.

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ զբանն իմ լսէ՝ եւ հաւատայ

Ժ

այնմ, որ առաքեացն զիս՝ ընդունի զկեանսն յաւիտենականս. եւ ՚ի դատաստան ոչ մտանէ, այլ փոխեցաւ ՚ի մահուանէ ՚ի կեանս.

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժամանակ՝ եւ արդէն իսկ է. յորժամ մեռեալք լուիցեն ձայնի Որդւոյն Այ. եւ որք լուիցեն, կեցցեն.

Զի որպէս Հայր ունի կեանս յանձին իւրում. նոյնպէս ետ եւ Որդւոյ ունել կեանս յանձին իւրում.

Եւ իշխանութիւն ետ նմա դատաստան առնել. եւ զի Որդի մարդոյ է.

Ընդ այն մի զարմանայք՝ զի եկեսցէ ժամանակ՝ յորում ամենեքին որ ՚ի գերեզմանս կայցեն, լուիցեն ձայնի նորա.

Եւ եկեսցեն արտաքս. որոց բարիս գործեալ իցէ՝ ՚ի յարութիւն կենաց. եւ որոց չար արարեալ՝ ՚ի յարութիւն դատաստանաց.

Ոչ կարեմ ես յանձնէ առնել եւ ոչինչ. այլ որպէս լսեմ, դատիմ. եւ դատաստանն իմ արդար է. զի ոչ խնդրեմ զկամս իմ, այլ զկամս այնորիկ որ առաքեացն զիս.

Երկու շաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն Յ՟Ի Ք՟Ի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 5. Համ. 31.

Տէրն մեր Յ՟Ս Ք՟Ս ասէ.

Եթէ ես վկայեմ վասն անձին իմոյ. վկայութիւն իմ չէ ճշմարիտ:

Այլ է՝ որ վկայէ վասն իմ. և դուք գիտէք, եթէ ճշմարիտ է վկայութիւնն՝ զոր վկայեաց վն իմ:

Դուք առաքեցէք առ Յովհաննէս՝ և վկայեաց ճշմարտութեանն:

Այլ ես ոչ եթէ 'ի մարդկանէ առնում զվկայութիւն, այլ զայս ասեմ, զի դուք ապրեսջիք:

Նա էր ճրագն, որ լուցեալ էր, և ծագէր: և դուք կամեցայք ցնծալ առժամանակ մի 'ի լոյս նորա.

Այլ ես ունիմ զվկայութիւն մեծ ևս քան զՅովհաննու: զգործսն՝ զորս ետ ցիս Հայր, զի կատարեցից զնոսա. նոքին իսկ գործքն՝ զորս գործեմ, վկայեն վասն իմ, եթէ Հայր առաքեաց զիս.

Եւ որ առաքեաց զիս Հայր՝ նա վկայեաց վասն իմ. Դուք՝ ոչ զձայն նորա երբէք լուայք. և ոչ զտեսիլ նորա տեսէք:

Եւ ոչ զբան նր ունիք 'ի ձեզ բնակեալ. զի զոր նա առաքեաց՝ դուք նմա ոչ հաւատայք.

Քննեցէք զգիրս. զի դուք համարիք նոքօք ունել զկեանսն յաւիտենականս: Եւ նոքին իսկ են, որք վկայեն վասն իմ, որովք համարիք ունել կեանս:

Եւ դուք ոչ կամիք գալ առ իս՝ զի զկեանսն ունիցիք.

Ես փառս 'ի մարդկանէ ոչ առնում:

Այլ գիտեմ զձեզ՝ եթէ զսէրն Այ ոչ ունիք յանձինս:

Ես եկի յանուն Հօր իմոյ՝ և ոչ ընդունիք զիս: եթէ այլ եկեսցէ յիւր անուն, զնա ընդունիցիք.

Զիա՞րդ կարէք դուք հաւատալ. զի զփառս 'ի միմեանց առնուք. և զփառս զառ 'ի միոյն Այ ոչ խնդրէք:

Մի՛ համարիք՝ եթէ ես չարախօս ինչ լինեմ զձէնջ առ Հօր. գոյ, որ չարախօս կայ զձէնջ Մովսէս, յոր դուքն յուսացեալ էք.

Զի եթէ հաւատայիք դուք

մովսէսի , հաւատայիք արդեօք և ինձ. զի նա վն իմ խօսի գրեց։ Զի եթէ նորա գրոցն ոչ հաւատայք. զիարդ իմոց բանից հաւատայցէք։

Երեք շաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի Ըստ Յովհաննու. գլ. 6. համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Յետ այսորիկ գնաց Յս յայնկոյս ծովուն գալիլեայ ւոյ տիբերեայ։

Եւ գնայր զհետ նորա ժողովուրդ բազում. զի տեսանէին զնշանսն, զորս առնէր ի վ̃ հիւանդաց։

Ել ի լեառն Յս, և անդ նստէր աշակերտօքն հանդերձ։

Եւ էր մերձ զատիկ տօնն հրէից։

Եբարձ ի վեր զաչս իւր Յս, և տեսանէ՝ զի ժողովուրդ բազում գայր առ նա. ասէ ցփիլիպպոս. ուստի գնեսցուք հացս՝ զի կերիցեն դոքա.

Զայս ասէր փորձելով զնա. այլ ինքն գիտէր զինչ առնելոց էր։

Պատասխանի ետ նմա փիլիպպոս. երկերիւր դահեկանի հաց չէ դոցա բաւական, թէպէտ և իւրաքանչիւրոք սակաւ ինչ առնուցուն.

Ասէ ցնա մի յաշակերտացն նորա՝ անդրէաս՝ եղբայր սիմօնի վիմի։

Է աստ պատանեակ մի, որ ունի հինգ նկանակ գարեղէն. և երկուս ձկունս. այլ այն զի՞նչ է առ այդչափ մարդիկ։

Ասէ Յս. բազմեցուցէք զմարդիկն։ և էր խոտ յոյժ ի տեղւոջն. և բազմեցան մարդիկն թուով իբրև հինգ հազար.

Եւ էառ զհացն Յս և գոհացաւ և բաշխեաց բազմականացն։ նոյնպէս և ի ձկանցն որչափ և կամեցան։

Եւ իբրև յագեցան՝ ասէ ցաշակերտսն իւր. ժողովեցէք զնշխարս կոտորոցդ, զի մի ինչ կորիցէ.

Ժողովեցին, և լցին երկոտասան սակառի զկոտորոցն ի հինգ գարեղէն նկանակէ անտի, որ յաւելաւ ի կերողացն։

Իսկ մարդիկքն իբրև տեսին զնշանն՝ զոր արար. ասէին, այս է ճշմարիտ մարգարէն, որ գալոց է յաշխարհ։

Զո

Չորեքշաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի որ ըստ Յովհաննու. գլ. 6. համ. 15.

Տէրն մեր Յս Քս.

Յս իբրեւ գիտաց եթէ գալոց են յափշտակել զնա, զի արասցեն զնա թագաւոր, գնաց դարձեալ 'ի լեառն միայն։

Եւ իբրեւ երեկոյ եղեւ, իջին աշակերտքն նորա 'ի ծովեզրն։

Եւ մտեալ 'ի նաւ՝ գային յայն կոյս ծովուն 'ի կափառնաում. եւ իբրեւ նսեմացաւ, եւ չեւ եւս եկեալ էր առ նոսա Յս։

Եւ ծովն 'ի սաստիկ հողմոյ շնչելոյ յուզէր։

Եւ վարեալ իբրեւ ասպարէզս քսան եւ հինգ, կամ երեսուն՝ տեսանէին զՅս՝ զի գնայր 'ի վերայ ծովուն, եւ մերձ էր 'ի նաւն. եւ զարհուրեցան յոյժ.

Նա ասէ ցնոսա. ես եմ, մի երկնչիք.

Եւ կամէին զնա ընդունել 'ի նաւն, եւ վաղվաղակի եհաս նաւն յեզերն՝ յոր երթային։

Հինգշաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի որ ըստ Յովհաննու. գլ. 6. համ. 22.

Ընդ Տն մերոյ Յն Քն.

Ի վաղիւն անդր ժողովուրդն որ կայր յայնկոյս ծովուն, տեսանէր եթէ այլ նաւ ոչ գոյր անդ բաց 'ի միոյն, յոր մտին աշակերտքն Յի. եւ զի չէր մտեալ Յս ընդ աշակերտսն իւր 'ի նաւն. բայց միայն աշակերտքն նորա գնացին։

Իբրեւ այլ նաւք գային 'ի տիբերեայ մօտ յայն տեղին՝ ուր զհացն կերին։

Իսկ իբրեւ ետես ժողովուրդն՝ եթէ Յս չէ անդ՝ եւ ոչ աշակերտքն նր, առին նք զնաւն, եւ եկին 'ի կափառնաում խնդրել զՅս։

Եւ իբրեւ գտին զնա յայնկոյս ծովուն, ասեն ցնա. Ռաբբի, երբ եկիր այսր։

Պատասխանի ետ նոցա Յս եւ ասէ. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. խնդրէք զիս, ոչ եթէ զնշանս ինչ տեսէք, այլ զի կերիք 'ի հացէ անտի, եւ յագեցայք.

Երթայք, գործեցէք մի ըզ

կեր

կորստական կերակուրն, այլ զկերակուրն, որ մնայ 'ի կեանսն յաւիտենականս, զոր Որդին մարդոյ տացէ ձեզ. քանզի զնա Հայր կնքեաց ած:

Ասեն ցնա. զի՞նչ առնիցեմք՝ զի զգործսն այ գործեսցուք:

Պատասխանի ետ ցնոսա Յս, և ասէ. այս է գործն Այ. զի հաւատայցէք յայն, զոր առաքեաց նա:

Ասեն ցնա. զի՞նչ նշանս առնիցես՝ զի տեսցուք, և հաւատասցուք. զի՞նչ գործիցես:

Հարքն մեր կերին զմանանայն յանապատի անդ՝ որպէս և գրեալ է. զհաց յերկնից ետ նոցա ուտել:

Ասէ ցնոսա Յս. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ Մովսէս ետ ձեզ զհացն յերկնից. այլ Հայրն իմ տայ ձեզ զհացն յերկնից զճշմարիտ:

Զի հաց Այ է, որ իջանէ յերկնից՝ և կեանս տայ աշխի:

Ասեն ցնա. Տէր, յամ ժամ տուր մեզ զհացն զայն:

Ասէ ցնոսա Յս. ես եմ հացն կենաց. որ գայ առ իս, ոչ քաղցեսցի. և որ հաւատայ յիս՝ ոչ երբէք ծարաւեսցի:

Այլ ասացի ձեզ, թէ տեսանէք զիս, և ոչ հաւատայք:

Զամ, զոր տայ ինձ Հայր, առ իս եկեսցէ, և որ գայ առ իս, ոչ հանից արտաքս:

Զի իջի ես յերկնից՝ ոչ զի զկամս իմ արարից. այլ զկամս այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս:

Ուրբաթ.

Աւետ. Աւետարանութեան ՅԷ. ԹԷ. Ու Ր.
Յովհաննու. Գլ. 6. Համ. 39.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Այս են կամք Հօր իմոյ, որ առաքեացն զիս. զի զամ, զոր ետ ցիս Հայր՝ ոչ կորուսից 'ի նմանէ. այլ յարուցից զնա յաւուրն յետնում:

Այս են կամք Հօր իմոյ. զի ամենայն, որ տեսանէ զՈրդի և հաւատայ 'ի նա, ընկալցի ըզ-կեանսն յաւիտենականս. և ես յարուցից զնա յաւուրն յետնում:

Տրտնջէին զնմանէ Հրեայքն, զի ասաց թէ ես եմ հացն իջեալ յերկնից:

Եւ ասէին, ոչ սա է Յս որդին Յովսեփու՝ զորոյ մեք գիտեմք զհայրն:

Իսկ արդ՝ զիարդ ասէ՝ թէ ես յերկնից իջի:

Պա

Պատասխանի ետ Յս, և ասէ ցնոսա. մի՛ քրթմնջէք ընդ միմեանս։

Ոչ ոք կարէ գալ առ իս, եթէ ոչ Հայրն՝ որ զիս առաքեաց՝ ձգեսցէ զնա։ և ես յարուցից զնա յաւուրն յետնում։

Գրեալ է 'ի մարգարէս՝ և եղիցին ամենեքեան ուսեալք յայ։ ամ որ լսէ 'ի Հօրէ՝ և ուսանի, գայ առ իս։

Իբրև ո՛չ եթէ զՀայր ուրուք տեսեալ իցէ. եթէ ո՛չ որ էն յայ, նա ետես զՀայր։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ Հաւատայ յիս՝ ընդունի ըզ կեանսն յաւիտենականս։

Ես եմ Հացն կենաց։

Հարքն ձեր կերին զմանանայն յանապատին՝ և մեռան։

Այս է Հացն, որ յերկնից իջեալ է. զի որ ուտիցէ ոք 'ի սմանէ՝ մի՛ մեռանիցի։

Ես եմ Հացն կենդանի, որ յերկնից իջեալ։

Եթէ ոք ուտիցէ 'ի Հացէ յայսմանէ՝ կեցցէ յաւիտեան։

Եւ Հացն, զոր ես տաց՝ մարմին իմ է. զոր ես տաց վասն կենաց աշխարհի։

Մարտնչէին ընդ միմեանս Հրէայքն՝ և ասէին. զիարդ կարէ սա տալ մեզ զմարմին իւր յուտել։

Ասէ ցնոսա Յս. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ կերիջիք զմարմին Որդւոյ մարդոյ՝ և արբջիք զարիւն նորա, ո՛չ ունիք կեանս յանձինս։

Որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ, ունի զկեանս յաւիտենականս. և ես յարուցից զնա յաւուրն յետնում։

Զի մարմին իմ ճշմարիտ կերակուր է. և արիւն իմ, ճշմարիտ ըմպելի է։

Որ ուտէ զմարմին իմ, և ըմպէ զարիւն իմ՝ յիս բնակեսցի, և ես 'ի նմա։

Որպէս առաքեաց զիս կենդանին Հայր, և ես կենդանի եմ վասն Հօր. և որ ուտէն զիս, և նա կեցցէ վասն իմ։

Այս է Հացն, որ յերկնից իջեալ. ո՛չ որպէս կերին Հարքն ձեր զմանանայն և մեռան. որ ուտէ զՀացս զայս՝ կեցցէ յաւիտեան։

Զայս ասաց 'ի ժողովրդեանն, յուսուցանելն 'ի Կափառնաում։

Եւ բազումք յաշակերտացն իբրև լուան՝ ասէին. խիստ է բանդ.

բանդ այդ. ո՞վ կարէ լսել զմա։
Իբրև գիտաց Յ՟ յանձն իւր
եթէ տրտնջեն վասն այնորիկ
աշակերտքն իւր՝ ասէ ցնոսա.
այդ գայթագղեցուցանէ զձեզ։
Իսկ արդ եթէ տեսանիցէք
զՈրդի մարդոյ, զի ելանիցէ
ուր էր զառաջինն։
Հոգին է կենդանարար, մար-
մին ինչ ո՛չ օգնէ. զբանսն զոր
ես խօսեցայ ընդ ձեզ՝ հոգի է
և կեանք։
Այլ են ոմանք ՚ի ձէնջ՝ որք
ոչ հաւատան։ քանզի գիտէր
Յ՟ ՚ի սկզբանէ ո՛վ են այնոքիկ՝
որք ոչն հաւատան. և ո՛վ այն է
որ մատնելոցն է զնա։
Եւ ասէր, վասն այնորիկ ասա-
ցի ձեզ՝ թէ ոչոք կարէ գալ
առ իս, եթէ ոչ լիցի տուեալ
նմա ՚ի Հօրէ իմմէ։
Յայսմանէ բազումք յաշակեր
տացն նո՟ր չոգան յետս. և ո՛չ
ևս շրջէին ընդ նմա։
Ասէ Յ՟ ցերկոտասան աշա-
կերտսն, միթէ և դո՛ւք կամիք
երթալ։
Պատասխանի ետ նմա Սիմօն
պետրոս. Տէր, առ ո՞վ երթի
ցուք. բանս կենաց յաւիտենա
կանաց ունիս։

Եւ մեք հաւատացաք՝ և ծա-
նեաք՝ եթէ դու ես Ք՟սն
Որդի Ա՟յ
Պատասխանի ետ նոցա Յ՟.
ո՛չ ես զձեզ զերկոտասանսդ
ընտրեցի, և մի ՚ի ձէնջ սա-
տանայ է։
Եւ ասէր զսիմօնեան յուդայէ
իսկարիոտացւոյ։ զի նա իսկ
մատնելոց էր զնա. և մի էր յեր
կոտասանիցն։

Շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ
Յովհաննու. Գլ. 7 համ. 1.

Տէրն մեր Յ՟ Ք՟ս.

Յետ այսորիկ շրջէր Յ՟ ՚ի
Գալիլեա։ քանզի ոչ կա-
մէր ՚ի Հրէաստանի շրջել. զի
խնդրէին զնա Հրէայքն սպա-
նանել։
Եւ էր մերձ տօնն Հրէից տա-
ղաւարահարաց։
Ասեն ցնա եղբարքն նո՟ր. գնա՛
աստի, և երթ ՚ի Հրէաստան.
զի և աշակերտքն քո տեսցեն
զգործսդ քո՝ զոր գործես։
Ո՛չ ոք է՝ որ ՚ի ծածուկ ինչ
գործէ՝ և խնդրէ զինքն համար
ձակ լինել։ եթէ զայդ գործես,
յայտնեա՛ զանձն քո աշխարհի։
Քան

Քանզի և եղբարքն նոյ չէին հաւատացեալ 'ի նա։

Ասէ ցնս Յս։ ժամանակ իմ չև է հասեալ. բայց ձեր ժամանակ յամենայն ժամու պատրաստ է։

Ոչ կարէ աշխարհս ատել զձեզ. բայց զիս ատեայ։ զի ես վկայեմ վն նր, եթէ գործքն իւր չարութիւն են։

Դուք երթայք 'ի տօնն յայն. ես ոչ երթամ 'ի տօնն յայն։ զի իմ ժամանակ չև է լցեալ։

Զայս իբրև ասաց՝ ինքն մնաց անդէն 'ի Գալիլեա։

Իբրև ելին եղբարքն նր, ապա և ինքն ել 'ի տօնն, ոչ յայտնի. այլ իբրև 'ի ծածուկ։

Եւ հրեայքն խնդրէին զնա 'ի տօնի անդ՝ և ասէին. ուր իցէ նա։

Եւ քրթմնջիւն էր զնմանէ 'ի ժողովուրդսն։ կէսքն ասէին՝ թէ բարւոք է։ այլքն ասէին. ոչ, այլ մոլորեցուցանէ զժողովուրդն։

Եւ ոչոք համարձակ խօսէր զնմանէ՝ վն երկիւղին հրէից։

Հինգերորդ. Կիւրակէ. տօնէ Երևման սրբոյ Խաչին

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 7. Համ. 14.

Տէրն մեր Յս Քս.

Իբրև տօնն ընդմիջեցաւ ել Յս 'ի տաճարն՝ և ուսուցանէր։

Զարմանային հրեայքն և ասէին, զիարդ զգիրս գիտէ սա, զի ուսեալ ինչ չէր։

Պատասխանի ետ նոցա Յս և ասէ։ իմ վարդապետութիւնս չէ իմ, այլ այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս։

Եթէ որ կամի զկամս նր առնել՝ գիտասցէ վասն վարդապետութեանս, յԱյ իցէ արդեօք, եթէ ես ինչ յանձնէ իմմէ խօսիմ։

Որ յանձնէ իւրմէ խօսի՝ զփառս անձին իւրում խնդրէ։ իսկ որ խնդրէ զփառս այնորիկ, որ առաքեացն զնա՝ նա ճշմարիտ է, և անիրաւութիւն ոչ գոյ 'ի նմա։

Ոչ մովսէս ետ ձեզ զօրէնս. և ոչ ոք 'ի ձէնջ առնէ զօրէնսն։

Զի՞ խնդրէք զիս սպանանել։ պատասխանի ետ ժողովուրդն և ասէ։ դև գոյ 'ի քեզ. ով խնդրէ զքեզ սպանանել։

Պա

Պատասխանի ետ նոցա Յ՟ս եւ
ասէ. գործ մի գործեցի. եւ ա-
մենեքին զարմացեալ էք:
Վ՟ս այնորիկ մովսէս ետ ձեզ
զթլփատութիւն (զի ոչ եթէ 'ի
մովսէսէ էր. այլ 'ի հարց անտի)
եւ 'ի շաբաթու թլփատէք ըզ
մարդ:
Իսկ արդ եթէ զթլփատութի՜ն
առնու մարդ 'ի շաբաթու, զի
մի՜ օրէնքն մովսէսի լուծցին. ընդ
իս ցասուցեալ էք՝ զի զողջոյն
իսկ մարդ բժշկեցի 'ի շաբա-
թու:

Երկու շաբաթ:

Սրբոյ Աւետարանին Յ՟ի Ք՟ի Որ Ըստ
Յովհաննու. Գլ. 7. Համ. 24.

Տէրն մեր Յ՟ս Ք՟ս ասէ:

Մի՛ ըստ աչս դատէք. այլ ու-
ղիղ դատաստան արարէք:
Ասէին ոմանք յերուսաղեմաց-
ւոց անտի. ո՞չ նա է սա՝ զոր
խնդրէին սպանանել:
Եւ ահաւասիկ յայտնապէս խօսի,
եւ չասեն ինչ ընդ դմա: գուցէ
արդեւք եւ իշխանքն գիտացին
թէ սա է Ք՟ս:
Այլ զսա գիտեմք ուստի է.
իսկ Ք՟ս յորժամ գայցէ՝ ոչ
ոք գիտէ ուստի է:

Աղաղակեաց Յ՟ս 'ի տաճարին.
ուսուցանէր, եւ ասէր. եւ զիս գի-
տէք, եւ ուստի եմ գիտէք. եւ
յանձնէ իմմէ ոչ եմ եկեալ.
այլ է ճշմարիտ՝ որ առաքեացն
զիս՝ զոր դուքն ոչ գիտէք:
Ես գիտեմ զնա. զի 'ի նմանէ
իսկ եմ. եւ նա առաքեաց զիս:
Խնդրէին զնա ունել՝ եւ ել 'ի
ձեռաց նոցա: եւ ոչ՛ք էարկ 'ի
նա ձեռն. զի չեւ էր հասեալ
ժամ նորա:
Եւ բազումք 'ի ժողովրդենէն
հաւատացին 'ի նա. եւ ասէին.
Ք՟ս յորժամ գայցէ՝ միթէ
աւելի՞ ինչ նշանս արասցէ՝ քան
զոր սա առնէ:
Եւ լուան փարիսեցիքն զոր
տունջ ժողովրդեանն զնմանէ.
եւ առաքեցին քահանայապետքն
եւ փարիսեցիք սպասաւորս՝ զի
կալցին զՅ՟ս:
Ասէ Յ՟ս. փոքր մի եւս ժամա-
նակ ընդ ձեզ եմ. եւ երթամ
առ այն՝ որ առաքեացն զիս:
Խնդրիցէք զիս՝ եւ ոչ գտանի-
ցէք. եւ ուր եսն երթամ, դուք
ոչ կարէք գալ:
Ասեն հրէայքն ընդ միմեանս.
իսկ յո՞ երթայցէ դա՝ զի մեք
ոչ գտանիցեմք զդա. միթէ 'ի

սփիւռս հեթանոսաց երթայցէ՝ և ուսուցանիցէ զհեթանոսս։

Զի՞նչ է բանն այն՝ զոր ասաց. խնդրիցէք զիս՝ և ոչ գտանիցէք. և ուր ես երթամ, դուք ոչ կարէք գալ։

Երկշաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Ըստ Յովհաննու. Գլ. 7. Համ. 37.

Տէրն մեր Յս Քս.

Ի վերջնում աւուր մեծի տօնին կայր Յս աղաղակէր և ասէր. եթէ ոք ծարաւի իցէ՝ եկեսցէ առ իս, և արբցէ։

Որ հաւատայ յիս՝ որպէս ասեն գիրք՝ գետք յորովայնէ նորա բղխեսցեն ջրոց կենդանութեան։

Զայս ասէր վասն հոգւոյն՝ զոր ընդունելոց էին, որք հաւատային 'ի նա. զի չև էր հոգի. քանզի Յս չև էր փառաւորեալ։

Ոմանք 'ի ժողովրդենէն իբրև լուեալ զբանս զայս, ասէին. սա է ճշմարիտ մարգարէն.

Այլքն ասէին՝ սա է Քս։ Իսկ կէսքն ասէին՝ միթէ 'ի գալիլեէ գալոց իցէ Քս.

Ո՞չ գիրք ասեն, եթէ 'ի զաւակէ դաւթի, և 'ի բեթղեհեմ գեղջէ՝ ուր դաւիթն էր՝ գալոց է Քս։

Եւ եղև հերձուած 'ի ժողովրդեանն վասն նորա։

Եւ ոմանք 'ի նոցանէ կամէին ունել զնա. այլ ոչ ոք մխեաց 'ի նա ձեռս։

Եւ եկին անդրէն սպասաւորքն առ քահանայապետսն և փարիսեցիս. և ասեն ցնոսա. ընդէ՞ր ոչ ածէք զնա այսր։

Պատասխանի ետուն սպասաւորքն, և ասեն. ոչ երբէք այնպէս խօսեցաւ մարդ՝ որպէս այրն այն։

Պատասխանի ետուն փարիսեցին, և ասեն. միթէ և դուք մոլորեցայք։

Միթէ յիշխանացն ոք հաւատաց 'ի նա, կամ 'ի փարիսեցւոց։

Այլ այն խաժամուժ ամբոխ, որ ոչ գիտէ զօրէնս, և նզովեալ են։

Ասէ նիկոդեմոս ցնոսա՝ որ եկեալ էր առ նա գիշերի յառաջագոյն՝ և մի էր 'ի նոցանէ։

Միթէ օրէնքն մեր դատին զմարդ՝ եթէ ոչ լուին նախ 'ի նմանէ. կամ՝ գիտեն զին

գործէ։

Պատասխանի ետուն նմա և ասեն. միթէ և դու ի Գալիլեայ իցես. քննեա՛, և տե՛ս. զի մարգարէ ի Գալիլեէ ոչ յառնէ։

Եւ գնացին իւրաքանչիւրոք ի տունս իւր։

Իսկ Յս՟ գնաց ի լեառն Ձիթենեաց։

Եւ ընդ առաւօտն դարձեալ եկն ի տաճարն. և գայր առ նա ամ՟ ժողովուրդն, և ուսուցանէր զնոսա։

Ածեն դպիրքն և փարիսեցիքն զկին մի ըմբռնեալ ի շնութեան. և կացուցեալ զնա առաջի։

Ասեն. կին այս ըմբռնեալ էր յայտնապէս շնացեալ է։

Եւ յօրէնս Մովսէս մեզ պատուիրեաց զայսպիսիս քարկոծել. արդ՝ դու զի՞նչ ասես վասն դորա։

Զայս ասէին փորձելով զնա՝ զի ունիցին զամբաստանութիւն զնմանէ. իսկ Յս՟ ի խոնարհ նայելով գրէր մատամբն յերկրի։

Իսկ իբրև ստէպեցին հարցանելով զնա, հայեցեալ ի վեր՝ ասէ ցնոսա. անմեղն ի ձէնջ նախ նա ընկեսցէ զքար ի վերայ դորա։

Եւ դարձեալ ի խոնարհ նայելով գրէր յերկրի։

Եւ լուեալ ելանէին մի ըստ միոջէ՝ սկսեալ յառաջնոցն մինչև ի վերջինսն. և մնաց միայն Յս՟, և կինն կայր առաջի նորա։

Պատասխանի ետ Յս՟ և ասէ ցնա. կի՛ն դու՝ ո՞ւր են, ոչ ոք զքեզ դատապարտեաց։

Եւ ասէ. ոչ Տէր. և ասէ Յս՟. և ոչ ես դատապարտեմ զքեզ. երթ՝ յայսմհետէ մի՛ մեղանչեր։

Չորեք շաբաթ։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ·ՔԻ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 8. համ. 12.

Տէրն մեր Յս՟ Քս՟.

Դարձեալ խօսեցաւ ընդ նոսա Յս՟, և ասէ. ես եմ լոյս աշխարհի. որ գայ զկնի իմ, ոչ խաւար մի՛ գնասցէ. այլ ընկալցի զլոյսն կենաց։

Ասեն ցնա փարիսեցիքն. դու վասն անձին քո վկայես՝ և վկայութիւն քո չէ ճշմարիտ։

Պատասխանի ետ Յս՟ և ասէ ցնոսա. թէպէտ ես վկայեմ վասն անձին իմոյ՝ վկայութիւն իմ

իմ ճշմարիտ է. զի գիտեմ ուստի եկի և յո երթամ. բայց դուք ոչ գիտէք, ուստի գամ, կամ յո երթամ:

Դուք ըստ մարմնոյ դատիք. ես ոչ դատիմ և ոչ զոք:

Թէպէտ և դատիմ ես զոք՝ դատաստանն իմ ճշմարիտ է. զի չեմ միայն, այլ ես՝ և որ առաքեացն զիս Հայր:

Եւ յօրէնսն ձեր գրեալ է՝ թէ երկուց մարդոց վկայութիւն ճշմարիտ է:

Ես եմ, որ վկայեմ վասն իմ. և վկայէ վասն իմ, որ առաքեացն զիս Հայր:

Ասէին ցնա. ո՞ւր է Հայր քո: Պատասխանի ետ Յս. և ասէ ցնոսա. ո՛չ զիս գիտէք՝ և ո՛չ զՀայրն իմ. եթէ զիս գիտէիք, և զՀայրն իմ թերևս գիտէիք:

Զայս բանս խօսեցաւ 'ի տան գանձին՝ յորժամ ուսուցանէր 'ի տաճարի անդ՝ և ոչ ոք կալաւ զնա. զի չև ևս հասեալ էր ժամ նորա:

Սրբոյ Աւետարանէն Յ՟Ի Ք՟Ի Ըստ Յով.
Յովհաննու Գլ. 8. համ. 21.

Տէրն մեր Յս. Քս.

Ասէ դարձեալ ցնա Յս. ես երթամ, և խնդրեսջիք զիս. և 'ի մեղս ձեր մեռանիջիք. զի ուր ես երթամ, դուք ոչ կարէք գալ:

Ասէին Հրեայքն. մի թէ զեւրովին երթայցէ. զի ասէ, թէ ուր ես երթամ, դուք ոչ կարէք գալ:

Եւ ասէ ցնոսա. դուք 'ի ներքուստ աստի էք. և ես 'ի վերուստ անտի եմ. դուք յաշխարհէ աստի էք. ես չեմ յայսմ աշխարհէ:

Բայց ասացի ձեզ՝ թէ 'ի մեղս ձեր մեռանիջիք. զի թէ ոչ հաւատայցէք թէ ես եմ, մեռանիջիք 'ի մեղս ձեր:

Ասէին ցնա՝ դու ո՞վ ես: ասէ ցնոսա Յս. նախ զի և խօսիմ իսկ ընդ ձեզ.

Բազում ինչ ունիմ վասն ձեր խօսել և դատել. այլ որ առաքեացն զիս՝ ճշմարիտ է. և ես զոր լուայ 'ի նմանէ. զայն խօսիմ յաշխարհի:

Եւ ո՛չ գիտացին թէ զՀօրէ ասէր ցնոսա։

Ասէ ցնոսա Յիսուս․ յորժամ բարձրացուցանիցէք զՈրդի մարդոյ՝ յայնժամ գիտասջիք եթէ ես եմ։ եւ յանձնէ իմմէ ինչ ո՛չ առնեմ․ այլ որպէս ուսոյց զիս Հայրն իմ, զայն խօսիմ։

Եւ որ առաքեացն զիս, ընդ իս է։ ո՛չ եթող զիս միայն․ զի ես զհաճոյս նորա առնեմ հանապազ։

Իբրեւ զայն խօսեցաւ՝ բազումք հաւատացին ՚ի նա։

Ուրբաթ․

Սրբոյ Աւետարանին Յիսուսի Քրիստոսի որ ըստ Յովհաննու․ Գլ․ 8․ Համ․ 31․

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս

Ասէր Յիսուս առ հրեայսն հաւատացեալս․ եթէ դուք կայջիք ՚ի բանին իմում, ճշմարիտ աշակերտք իմ էք։

Եւ ծանիջիք զճշմարտութիւն․ եւ ճշմարտութիւնն ազատեսցէ զձեզ։

Պատասխանի ետուն նմա եւ ասեն․ զաւակք Աբրահամու եմք․ եւ ո՛չ ումեք երբէք ծառայեցաք․ զիա՞րդ ասես եթէ ազատք լինիջիք։

Պատասխանի ետ նոցա Յիսուս․ ամէն ամէն ասեմ ձեզ․ եթէ ամենայն, որ առնէ զմեղս, ծառայ է մեղաց։

Եւ ծառայն ո՛չ յաւիտեան կայ ՚ի տան․ իսկ որդին յաւիտեան կայ։

Իսկ արդ եթէ Որդին զձեզ ազատեսցէ, ճշմարիտ ազատք լինիջիք։

Գիտեմ զի զաւակ Աբրահամու էք։ այլ խնդրէք սպանանել զիս․ զի բանն իմ ո՛չ է տեղի ՚ի ձեզ։

Ես՝ զոր տեսի առ Հօր իմում, խօսիմ․ եւ դուք՝ զոր լուայք ՚ի Հօրէն ձերմէ՝ առնէք։

Պատասխանի ետուն նմա եւ ասեն․ հայր մեր Աբրահամ է․ ասէ ցնոսա Յիսուս․ եթէ որդիք Աբրահամու էիք՝ զգործս Աբրահամու գործէիք։

Այլ այժմ խնդրէք սպանանել զիս․ զայր մի, որ ձեզ ըզճշմարտութիւն խօսեցայ՝ զոր լուայ ՚ի Հօրէ իմմէ․ զայդ Աբրահամ ո՛չ արար։

Դուք առնէք զգործս հօրն ձերոյ։ ասեն ցնա․ մեք ՚ի պոռնկութենէ չեմք ծնեալք․ մի է հայր մեր Աստուած․

Ասէ ցնոսա Յս. եթէ Այ էր հայր ձեր, սիրէիք արդեւք զիս. զի ես յԱյ ելի, եւ եկի. եւ ոչ եթէ յանձնէ իմէ եկի. այլ նա առաքեաց զիս։

Ընդէ՞ր զխօսս իմ ոչ գիտէք դուք. վասն զի՝ ոչ կարէք լսել զբանն իմ։

Դուք 'ի հօրէ սատանայէ էք. եւ զցանկութիւն հօրն ձերոյ կամիք առնել։ զի նա մարդասպան էր 'ի սկզբանէ. եւ 'ի ճշմարտութեան ոչ եկաց. զի ոչ գոյ ճշմարտութիւն 'ի նմա. յորժամ խօսիցի սուտ՝ յիւրոց անտի խօսի. զի սուտ է, եւ հայր նորա։

Իսկ ես, զի զճշմարտութիւն խօսիմ, ոչ հաւատայք ինձ։

Ո՞վ 'ի ձէնջ յանդիմանէ զիս վասն մեղաց. եթէ զճշմարտութիւն ասեմ ձեզ՝ ընդէ՞ր ոչ հաւատայք ինձ։

Որ էն յԱյ՝ զբանս Այ լսէ։ եւ դուք վ՟ այնորիկ ոչ լսէք, զի չէք յԱյ։

Պատասխանի ետուն Հրէայքն, եւ ասեն ցնա։ ո՞չ բարւոք ասեմք մեք՝ եթէ սամարացի ես դու. եւ դեւ գոյ 'ի քեզ։

Պատասխանի ետ Յս եւ ասէ։ յիս դեւ ոչ գոյ՝ այլ պատուեմ զհայր իմ. եւ դուք անարգէք զիս։

Ես ոչ խնդրեմ զփառս իմ. է, որ խնդրէն՝ եւ դատի։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ որ զբանն իմ պահիցէ՝ զմահ մի տեսցէ 'ի յաւիտեան։

Ասեն ցնա Հրէայքն։ արդ գիտացաք եթէ դեւ գոյ 'ի քեզ. աբրահամ մեռաւ՝ եւ մարգարէքն. եւ դու ասես, եթէ որ զբանն իմ պահիցէ, մի ճաշակեսցէ զմահ 'ի յաւիտեան.

Միթէ դու մեծ ինչ ո՞ք իցես քան զհայր մեր աբրահամ, որ մեռաւ՝ եւ մարգարէքն մեռան։ արդ դու զո՞ առնես զքեզ։

Պատասխանի ետ Յս. եթէ ես փառաւորեմ զանձն իմ, փառքն իմ ոչինչ են. է Հայր՝ որ փառաւորէ զիս. զորմէ դուքն ասէք թէ Այ մեր է։

Եւ ոչ ճանաչէք զնա. բայց ես գիտեմ զնա. եւ թէ ասեմ, թէ ոչ գիտեմ զնա՝ ձեզ նման սուտ լինիմ. այլ ես գիտեմ զնա. եւ զբանն նր պահեմ։

Աբրահամ հայր ձեր ցանկացաւ տեսանել զօր իմ. եւ ետես, եւ ուրախ եղեւ։

Ասեն ցնա Հրէայքն. յիսուն ամ

ամ չեւ եւս է քո. եւ զաբրա֊համ տեսեր։

Ասէ ցնոսա Յս. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. յառաջ քան զլի֊նել աբրահամու եմ ես։

Վէմս առին, զի արկցեն ՚ի վերայ նորա. եւ Յս խոյս ետ. եւ ել գնաց ՚ի տաճարէ անտի։

Շաբաթ։

Սբյ Աւետարանն ՅԷ ՔԷ Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. Թ. Համ. 1։

Տէրն մեր Յս Քս։

Եւ մինչդեռ անցանէր՝ ե֊տես այր մի կոյր ՚ի ծնէ։

Եւ հարցին զնա աշակերտքն նորա՝ եւ ասեն. Ռաբբի, ո՞վ մեղաւ է. սա՞, թէ հայր եւ մայր իւրոյ, զի կոյր ծնցի։

Պատասխանի ետ Յս. ոչ դա֊րա մեղաւ է, եւ ոչ հայր եւ մայր ի֊րոյ. այլ զի յայտնի լիցին գործ֊քն Այ ՚ի դմա։

Եւ ինձ պարտ է գործել զգ֊գործս այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս, մինչ օր կայ. գայ գիշեր, յորժամ ոչ ոք կարէ գործել։

Մինչդեռ յաշխարհի եմ, լոյս եմ աշխարհի։

Զայս իբրեւ ասաց, եթուք ՚ի գետին. եւ արար կաւ ՚ի թքոյն. եւ ծեփեաց զկաւն ՚ի վերայ ա֊չաց կուրին։

Եւ ասէ ցնա. երթ, լուա՛ յա֊ւազանին Սիլովամայ. (որ թարգ֊մանի առաքեալ.) չոգաւ, լուա֊ցաւ եկն եւ տեսանէր։

Իսկ դրացիքն՝ եւ որոց տեսեալ էր զնա յառաջագոյն եթէ մու֊րացիկ էր, ասէին. ո՞չ սա է՝ որ նստէրն եւ մուրանայր։ Կէսքն ասէին. նա է։

Այլքն ասէին. ոչ, այլ նման է նմա. եւ ինքն ասէր՝ թէ ես եմ։

Ասեն ցնա. իսկ զիա՞րդ բացան աչք քո։

Նա ետ պատասխանի. այր մի, որում Յսն ասեն, կաւ արար, եւ ծեփեաց զաչս իմ. եւ ասէ ցիս. երթ ՚ի Սիլովամ, եւ լուա՛. չոգայ՝ լուացայ՝ եւ տեսանեմ։

Ասեն ցնա. ո՞ւր է նա. ասէ ցնոսա՝ ոչ գիտեմ։

Ածին առ փարիսեցիսն զնա, որ երբեմն կոյրն էր։

Եւ էր շաբաթ յորժամ զկաւն արար Յս. եւ եբաց զաչս կու֊րին։

Դարձեալ հարցանէին զնա փա֊րիսեցիքն, թէ զիա՞րդ տեսա֊

նես

նես։ Եւ նա ասէ ցնս՟. կաւ եդ ՚ի վերայ աչաց իմոց. և լուացայ, և տեսանեմ։

Ասեն ոմանք ՚ի փարիսեցւոցն. ոչ է այրն այն յԱծ՟. զի զշաբաթ ոչ պահէ։ Կէսքն ասէին. իսկ զիա՞րդ կարէ մարդ մեղաւոր այսպիսի նշանս առնել։ Եւ էին հերձուածք ՚ի մէջ նոցա։

Ասեն դարձեալ ցկոյրն. դու զի՞ ասես վասն նորա՝ զի եբաց զաչս քո։ Եւ նա ասէ թէ մարգարէ է։

Եւ ոչ հաւատային հրեայքն զնմանէ՝ եթէ կոյր էր՝ և բացաւ. մինչև կոչեցին զծնողս բացելոյն։

Հարցին ցնոսա և ասեն. սա՞ է որդին ձեր, զորմէ դուքն ասէք, եթէ կոյր ծնաւ. արդ՝ զիա՞րդ տեսանէ։

Պատասխանի ետուն նոցա ծնողքն նորա՝ և ասեն. գիտեմք՝ զի սա է որդին մեր. և զի կոյր ծնաւ։

Բայց զիարդ այժմդ տեսանէ՝ ոչ գիտեմք. կամ թէ՝ ո՞վ եբաց զաչս դորա՝ մեք ոչ գիտեմք. զդա իսկ հարցէք. ինքնին ՚ի չափ հասեալ է. ինքն իսկ խօսեսցի վասն իւր։

Զայս ասացին ծնողքն նորա՝ զի երկնչէին ՚ի հրէիցն. քանզի ուխտ եդեալ էր հրէից. եթէ որ խոստովանեսցի զնա Քս՟ ՚ի բաց կացցէ ՚ի ժողովրդենէն։ Վա՟ այնորիկ ասացին ծնողքն նորա, եթէ ինքնին ՚ի չափ հասեալ է՝ զնա իսկ հարցէք։

Դարձեալ կրկին անգամ կոչեցին զայրն, որ կոյրն էր, և ասեն ցնա. տուր փառս Ած՟. մեք գիտեմք՝ զի այրն այն մեղաւոր է։

Եւ նա ասէ. թէ մեղաւոր է՝ ես ոչ գիտեմ. բայց զայս գիտեմ, զի կոյր էի՝ և արդ տեսանեմ։

Դարձեալ ասեն ցնա. զի՞նչ արար քեզ. զիա՞րդ եբաց զաչս քո։

Պատասխանի ետ նոցա. այժմ ասացի ձեզ՝ և ոչ լուայք. զի՞ կամիք միւս անգամ լսել. միթէ և դուք կամիք աշակերտել նմա։

Նոքա հայհոյեցին զնա՝ և ասեն. դու լիջիր նորա աշակերտ. մեք մովսէսի աշակերտք եմք։

Մեք գիտեմք՝ զի ընդ մովսէսի խօսեցաւ Ած՟. զդա ոչ գիտեմք ուստի իցէ։

Պա

Պատասխանի ետ այրն, և ասէ ցնոսա․ այդ իսկ են զարմանալիք, զի դուք ոչ գիտէք՝ ուստի իցէ, և զիմ զաչս եբաց։

Գիտեմք՝ զի ած մեղաւորաց ոչ լսէ․ բայց եթէ ածապաշտ ոք իցէ, և զկամս նորա առնիցէ՝ նմա լսէ։

Յաւիտենից ոք ոչ լուաւ՝ եթէ եբաց ոք զաչս կուրի 'ի ծնէ կոյր ծնելոյ։

Եթէ ոչ յԱյ էր այրն այն՝ ոչ կարէր առնել ինչ։

Պատասխանի ետուն և ասեն ցնա․ 'ի մեղս իսկ ծնեալ ես ամենևին․ և դու վարդապետ լինիս մեզ։ Եւ հանին զնա արտաքս։

Լուաւ Յս եթէ հանին զնա արտաքս․ և իբրև եգիտ զնա՝ ասէ ցնա․ դու հաւատաս յՈրդի այ։

Նա պատասխանի ետ և ասէ․ Տէր, ո՞վ է՝ զի հաւատացից 'ի նա։

Ասէ ցնա Յս․ և տեսեր զնա, և որ խօսիդ ընդ քեզ՝ նա է։

Եւ նա ասէ․ հաւատամ, Տր․ և երկիր եպագ նմա։

Վեցերորդ Կիւրակէ։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ըստ Յօհաննու. Գլ. 9. համ. 39։

Տէրն մեր Յս Քս։

Ասէ Յս, 'ի դատաստան եկի յաշխարհս յայս․ զի որք ոչն տեսանեն, տեսցեն․ և որք տեսանենն, կուրասցին։

Լուան ոմանք 'ի փարիսեցւոցն, որք ընդ նմա էին, և ասեն ցնա․ միթէ և մեք կոյրք իցեմք։

Ասէ ցնոսա Յս․ եթէ կոյրք էիք՝ ոչ էր ձեր մեղ․ բայց արդ ասէք, եթէ տեսանեմք՝ և մեղքն ձեր 'ի ձեզ հաստատեալ են։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ․ որ ոչ մտանէ ընդ դուռն 'ի գաւիթ ոչխարաց, այլ ընդ այլ ելանէ, նա գող է, և աւազակ։

Իսկ որ մտանէ ընդ դուռն, հովիւ է ոչխարաց․

Նմա դռնապանն բանայ․ և ոչխարքն ձայնի նորա լսեն․ և զիւր ոչխարսն կոչէ յանուանէ, և հանէ զնոսա։

Եւ յորժամ զիւրսն զամենայն հանիցէ՝ առաջի նոցա երթայ․ և ոչխարքն զհետ նորա երթան, զի ճանաչեն զձայն նորա։

Զօտարի զհետ ոչ երթիցեն, այլ փախիցեն ՚ի նմանէ. զի ոչ ճանաչեն զձայն օտարաց։

Զայս առակ ասաց նոցա Յիսուս. և նոքա ոչ գիտէին, եթէ զինչ էր՝ որ խօսէրն ընդ նոսա։

Դարձեալ ասէ ցնոսա Յիսուս. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ես եմ դուռն ոչխարաց։

Ամենեքեան՝ որք յառաջ քան զիս եկին՝ գողք էին, և աւազակք. այլ ոչ լուան նոցա ոչխարքն։

Ես եմ դուռն. ընդ իս եթէ ոք մտանիցէ՝ կեցցէ. մտցէ, և ելցէ, և ճարակ գտցէ։

Գող ոչ գայ՝ եթէ ոչ զի գողասցի, և սպանցէ, և կորուսցէ. ես եկի զի զկեանս ունիցին. և առաւել ևս ունիցին։

Երկու շաբաթ։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ·ՔԻ Ըստ
Յոհաննու. Գլ. 10. համ. 11.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի վերայ ոչխարաց։

Իսկ վարձկանն, որ ոչէ հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն, իբրև տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ։

Բանզի վարձկան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն։

Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչեմ յիմոցն։

Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ ՚ի վերայ ոչխարաց։

Նաև՝ այլս ոչխարք են իմ, որք ոչ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լուիցեն. և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ։

Վասն այնորիկ սիրէ զիս Հայր իմ. զի ես դնեմ զանձն իմ, զի միւսանգամ առից զնա։

Ոչ ոք հանէ զնա յինէն. այլ ես դնեմ զնա անձամբ իմով. իշխանութիւն ունիմ դնել զնա. և իշխանութիւն ունիմ միւսանգամ առնուլ զնա. զայս պատուէր առի ՚ի Հօրէ իմմէ։

Դարձեալ հերձուած լինէր ՚ի մէջ Հրէից վասն բանիցս այսոցիկ։

Եւ ասէին բազումք ՚ի նոցանէ. դև գոյ ՚ի նմա՝ և մոլեգնի. զի՞ ընդ նմա լսէք նմա։

Այլքն ասէին. այսոքիկ բանք ոչ են դիւահարի. միթէ դև կարէ՞ զաչս կուրի բանալ։

Սկզբն Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 10. Համ. 22.

Ի ժամանակին Տն մերոյ Յի Քի

Եղեն յայնժամ նաւակատիքն յԵրուսաղէմ, և ձմեռն էր.

Եւ շրջէր Յս ՚ի տաճարին, ՚ի սրահին Սողոմոնի.

Շուրջ եղեն զնովաւ հրէայքն և ասեն. մինչև յերբ թափես զոգիս մեր. եթէ դու ես Քն՝ ասա մեզ համարձակ.

Պատասխանի ետ նոցա Յս և ասէ. ասացի ձեզ՝ և ոչ հաւատայք ինձ. զգործսն, զորս ես գործեմ յանուն Հօր իմոյ՝ նոքին իսկ վկայեն վասն իմ.

Այլ դուք ոչ հաւատայք. զի չէք յոչխարաց անտի իմոց.

Ոչխարք իմ ձայնի իմում լսեն. և ես ճանաչեմ զնոսա. և զկնի իմ գան.

Եւ ես տամ նոցա զկեանս յաւիտենականս. և մի կորիցեն ՚ի յաւիտեան. և մի ոք յափշտակեսցէ զնոսա ՚ի ձեռաց իմոց.

Հայր իմ, որ ետ ինձ զնոսա՝ մեծ է քան զամենայն. և ոչ ոք կարէ յափշտակել ՚ի ձեռաց Հօր իմոյ.

Ես և Հայր իմ մի եմք.

Վէմս առին հրէայքն, զի քարկոծ արասցեն զնա.

Պատասխանի ետ նոցա Յս. բազում գործս բարիս ցուցի ձեզ ՚ի Հօրէ իմմէ՝ վասն որոյ գործոյ ՚ի նոցանէ քարկոծ առնէք զիս.

Պատասխանի ետուն նմա հրէայքն. վասն բարւոյ գործոյ ոչ առնեմք զքեզ քարկոծ, այլ վասն հայհոյութեան. և զի դու մարդ ես՝ և զանձն քո Ած առնես.

Պատասխանի ետ նոցա Յիսուս. ոչ յօրէնս ձեր գրեալ է, ես ասացի թէ աստուածք էք.

Իսկ եթէ զնոսա աստուածս ասաց՝ առ որս բանն Այ եղև. և չէ մարթ եղծանել զգիրն.

Իսկ զոր Հայր սրբեաց՝ և առաքեաց յաշխարհ. դուք ասէք՝ թէ հայհոյես. զի ասացի՝ թէ Որդի Այ եմ.

Եթէ ոչ գործեմ զգործս Հօր իմոյ՝ մի հաւատայք ինձ.

Ապա թէ գործեմ, թէ և ինձ ոչ հաւատայք, սակայն գործոցն հաւատացէք. զի գիտասջիք, և ծանիջիք՝ եթէ Հայր

յիս

յիս է, եւ ես 'ի Հայր:
Դարձեալ խնդրէին զնա ու-
նել՝ եւ ել 'ի ձեռաց նոցա:
Եւ գնաց միւսանգամ յայն-
կոյս Յորդանանու՝ 'ի տեղին,
ուր էր Յովհաննէս զառաջինն՝
եւ մկրտէր. եւ անդ լինէր:
Եկին բազումք առ նա՝ եւ ա-
սէին. զի Յովհաննէս նշան ինչ
ոչ արար:
Բայց զամենայն, զոր ասաց Յո-
հաննէս վասն նորա՝ ճշմարիտ
էր. եւ բազումք հաւատացին 'ի
նա անդ:

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Յովհաննու. գլ. 11. համ. 1.

Վասն փառաց Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Էր ոմն հիւանդ Ղազարոս
'ի Բեթանիայ, 'ի գեղջէ
Մարիամայ, եւ Մարթայի քեռ
նորա:
(Այս այն Մարիամն էր՝ որ
եօծ զՏէրն իւղով եւ ջնջեաց
զոտս նորա հերովք իւրովք. որոյ
եղբայրն Ղազարոս հիւանդ էր:)
Առաքեցին առ նա քորքն նր՝
եւ ասեն. Տէր, ահաւասիկ զոր
դուն սիրէիր՝ հիւանդացեալ է:
Իբրեւ լուաւ ՅՍ, ասէ. այն
հիւանդութիւն չէ 'ի մահ. այլ
վասն փառացն Այ՝ զի փառա-
ւոր լիցի Որդի Այ այնուիկ:
Եւ սիրէր ՅՍ զՄարիամ, եւ
զՄարթայ զքոյր նր՝ եւ զՂազարոս:
Իբրեւ լուաւ, թէ հիւանդա-
ցեալ է՝ զաւուրս կալաւ անդէն
ուր էրն, աւուրս երկուս:
Ապա յետ այնորիկ ասէ ցնս.
եկայք երթիցուք միւսանգամ
'ի Հրէաստան:
Ասեն ցնա աշակերտքն. Ռա՛բ
բի՝ այժմ եւս խնդրէին զքեզ
Հրեայքն քարկոծ առնել. եւ
դարձեա՞լ երթաս անդրէն:
Պատասխանի ետ ՅՍ. ո՞չ եր
կոտասան ժամ է աւուր. եթէ
ոք գնայ 'ի տուընջեան, ոչ գայ
թագղի. զի զլոյս աշխարհիս
այսորիկ տեսանէ:
Ապա թէ ոք գնայ 'ի գիշերի՝
գայթագղի, զի լոյս ոչ գոյ
ընդ նմա:
Զայս իբրեւ ասաց, յետ այսո
րիկ ասէ. Ղազարոս բարեկամ
մեր ննջեաց. այլ երթամ, զի
զարթուցից զնա:
Ասեն ցնա աշակերտքն նորա.
Տ՛ր եթէ ննջեաց՝ ապա ապրի:
Այլ ՅՍ վասն մահու նորա
ասէր. նք այնպէս թուեցաւ

թէ

թէ վասն ննջելոյ քնոյն ասէր։

Յայնժամ ասէ ցնս Յս յայտնապէս. ղազարոս մեռաւ։

Եւ ես ուրախ եմ վասն ձեր. զի դուք հաւատասջիք ինձ, զի ես չէի անդ. բայց արդ՝ եկայք երթիցուք առ նա։

Ասէ թովմաս, անուանեալն երկուորեակ՝ ցաշակերտակիցսն, օն, եկայք և մեք՝ զի ընդ նմա մեռցուք։

Եկն Յս և եգիտ զնա չորեքօրեայ 'ի գերեզմանի։

(Եւ էր բեթանիա մերձ յերուսաղէմ, իբրև ասպարիսօք հնգետասան։)

Բազումք 'ի հրէից անտի, եկեալ էին առ մարթայ և մարիամ, զի մխիթարեսցեն զնոսա վասն եղբօրն։

Մարթա իբրև լուաւ, թէ Յս գայ, ընդառաջ գնաց նր. բայց մարիամ նստէր անդէն 'ի տան։

Ասէ մարթա ցՅս. Տէր, եթէ աստ լեալ էիր, եղբայրն իմ չէր մեռեալ։

Այլ և արդ գիտեմ, եթէ զոր ինչ խնդրեսցես յԱյ՝ տացէ քեզ Ած։

Ասէ ցնա Յս. յարիցէ եղբայրն քո։

Ասէ ցնա մարթա. գիտեմ, զի յարիցէ 'ի յարութեան՝ յաւուրն յետնում։

Ասէ ցնա Յս. ես եմ յարութիւն և կեանք. որ հաւատայ յիս, թէպէտ և մեռանի՝ կեցցէ։

Եւ ամենայն, որ կենդանի է՝ և հաւատայ յիս, մի՛ մեռցի 'ի յաւիտեան. հաւատա՞ս այդմիկ.

Ասէ ցնա. այո՛ Տէր. ես հաւատացի, եթէ դու ես Քսն Որդի Այ, որ յաշխարհ գալոց էիր։

Եւ զայս իբրև ասաց՝ գնաց, և կոչեաց զմարիամ. զքոյր իւր լռելայն՝ և ասէ. վարդապետն եկեալ է, և կոչէ զքեզ։

Նա իբրև լուաւ՝ յարեաւ վաղվաղակի, և եկն առ նա։

Զի և ոչ էր եկեալ Յիսուս 'ի գեօղն. այլ էր անդէն 'ի տեղւոջն՝ ուր ընդառաջ եղև նմա մարթա։

Իսկ հրէայքն, որք էին ընդ նմա 'ի տան անդ՝ և մխիթարէին զնա, իբրև տեսին զմարիամ թէ յարեաւ վաղվաղակի, և գնաց, գնացին և նոքա զհետ նորա. համարէին թէ 'ի գերեզ

րեզմանն երթայ՝ զի լացցէ անդ։

Իսկ մարիամ իբրեւ եկն, ուր էրն Յս, եւ ետես զնա՝ անկաւ առ ոտս նորա եւ ասէ. Տէր, եթէ աստ էիր դիպեալ՝ ոչ էր մեռեալ եղբայրն իմ։

Յս իբրեւ ետես զնա զի լայր, եւ որք ընդ նմա էին հրէայքն, լային՝ խռովեցաւ յոգի իւր իբրեւ զայրացեալ։

Եւ ասէ, ո՞ւր եդիք զնա։ ասեն ցնա՝ Տէր, եկ, եւ տես։

Եւ արտասուեաց Յս։

Ասէին հրէայքն. տեսէք, որչափ սիրէր զնա։

Ոմանք 'ի նոցանէ ասէին. ո՞չ կարէր սա, որ եբաց զաչս կուրին, առնել՝ զի եւ սա մի մեռցի։

Յս դարձեալ զայրացեալ ընդ միտս իւր, գայ 'ի գերեզմանն. եւ էր այր մի, եւ վէմ մի եդեալ 'ի վերայ նորա։

Եւ ասէ Յս՝ 'ի բաց արարէք զվէմդ։ ասէ ցնա մարթա, քոյր մեռելոյն՝ Տէր, արդ հոտեալ իցէ, քանզի չորեքօրեայ է։

Ասէ ցնա Յիսուս. ո՞չ ասացի քեզ՝ եթէ հաւատասցես, տեսցես զփառս Այ։

Եւ իբրեւ 'ի վեր առին զվէմն. Յս ամբարձ զաչս իւր 'ի վեր, եւ ասէ. Հայր, գոհանամ ըզքէն, զի լուար ինձ։

Եւ ես գիտէի՝ զի յամենայն ժամ լսես ինձ. այլ վասն ժողովրդեանս, որք շուրջ կան՝ ասեմ, զի հաւատասցեն թէ դու առաքեցեր զիս։

Զայս իբրեւ ասաց՝ 'ի ձայն մեծ աղաղակեաց՝ եւ ասէ. Ղազարէ, արի, եկ արտաքս։

Եւ ել մեռեալն ոտիւք կապեալք. եւ ձեռօքն երիզապնդօք. եւ երեսօքն վարշամակապատօք. եւ ասէ ցնոսա Յս. լուծէք զդա, եւ թողէք երթալ։

Բազումք 'ի հրէիցն՝ որք եկեալ էին առ մարիամանս, իբրեւ տեսին՝ զոր արարն՝ հաւատացին 'ի նա։

Եւ ոմանք 'ի նոցանէ գնացին առ փարիսեցիսն, եւ պատմեցին նոցա՝ զոր արարն Յս։

Հինգ

Հինգ. շաբաթ՝ որ Համբարձմանն Քի 'ի յերկինս. որ է քառասներորդ. որ 'ի զատկէն

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 28. Համ. 16.

Յետ յարութեան Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Իսկ մետասան աշակերտքն գնացին 'ի Գալիլեա, 'ի լեառն ուր ժամադիր եղև նոցա Յիսուս:

Եւ տեսեալ զնա՝ երկիր պագին նմա. և ոմանք երկմտեցան: Եւ մատուցեալ Յս խօսեցաւ ընդ նոսա և ասէ. տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի: որպէս առաքեաց զիս Հայր, և ես առաքեմ զձեզ:

Գնացէք այսուհետև՝ աշակերտեցէք զամենայն հեթանոսս: մկրտեցէք զնոսա յանուն Հօր՝ և Որդւոյ՝ և Հոգւոյն սրբոյ:

Ուսուցէք նոցա պահել զամ՝ զորինչ պատուիրեցի ձեզ: և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամենայն աւուրս, մինչև 'ի կատարած աշխարհի:

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Յովհաննու. Գլ. 11. Համ. 47.

Վասն Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Ժողովեցան քահանայապետքն և փարիսեցիք յատեան, և ասէին. զինչ արասցուք՝ զի այրն այն բազում նշանս առնէ:

Եթէ թողումք զնա այնպէս, ամենեքին հաւատան 'ի նա. և գայցեն Հռոմայեցիք՝ և բառնայցեն զազգս մեր՝ և զտեղի:

Մի ոմն 'ի նոցանէ անուն Կայիափա, որ քահանայապետ էր տարւոյն այնորիկ, ասէ ցնոսա. դուք ոչինչ գիտէք:

Եւ ոչ ինչ խորհիք եթէ լաւ է մեզ՝ զի այր մի մեռանիցի 'ի վերայ ժողովրդեանս, և մի ամենայն ազգս կորիցէ:

Զայս ոչ յանձնէ ինչ ասաց. այլ զի քահանայապետ էր տարւոյն այնորիկ, մարգարէացաւ եթէ մեռանելոց էր Յս 'ի վերայ ազգին:

Եւ ոչ 'ի վերայ ազգին միայն, այլ զի և զորդիսն Այ զցրուեալսն՝ ժողովեսցէ 'ի մի:

Ապա յայնմ օրէ խորհուրդ արա

արարին, զի սպանցեն զնա։ Եւ Յս անուհետև ոչ եթէ համարձակ շրջէր 'ի մէջ Հրէիցն. այլ գնաց անտի յերկիր մի, որ մերձ էր յանապատ. 'ի քաղաք մի, որում անուն էր Եփրայիմ, և անդ լինէր աշակերտօքն հանդերձ։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 11 համր. 55.

'Ի ժամանակի Տն մերոյ Յս Քսի

Եւ էր մերձ զատիկն Հրէից. և բազումք ելին յերուսաղէմ 'ի գաւառէ անտի յառաջագոյն քան զզատիկն, զի սրբեսցեն զանձինս իւրեանց։

Խնդրէին զՅս, և ասէին ընդ միմեանս՝ մինչ կային 'ի տաճարին. զիմ՞րդ թուի ձեզ՝ եթէ ոչ գայցէ 'ի տօն այսր։ Պատուէր տուեալ էր քահանայապետիցն և փարիսեցւոց, զի եթէ ոք գիտասցէ թէ ուր է՝ գուշակեսցէ զնմանէ, զի կալցեն զնա։

Իսկ Յս վեց աւուրբք յառաջ քան զզատիկն եկն 'ի Բեթանիա, ուր էր Ղազար մեռեալն, զոր յարոյց 'ի մեռելոց։

Եւ արարին անդ նմա ընթրիս. և 'ի սպասու կայր Մարթա. և Ղազար մի էր 'ի բազմելոց ընդ նմա։

Իսկ Մարեմայ առեալ լիտր մի իւղոյ նարդեան ազնուի մեծագնոյ, եօծ զոտսն Յի. և հերով իւրով մաքրէր զոտս նր. և տունն լի եղև 'ի հոտոյ իւղոյն։

Ասէ միոն յաշակերտաց անտի յուդա իսկարիովտացի, որ մատնելոցն էր զնա։

Ընդէ՞ր ոչ իւղդ այդ վաճառեցաւ երեք հարիւր դենարի, և տուաւ աղքատաց։

Զայս ասաց՝ ո՛չ զի աղքատաց ինչ փոյթ էր նմա. այլ զի գող էր՝ և զարկղն ինքն ունէր. և որինչ անկանէրն, նա կրէր։

Ասէ Յս. թո՛յլ տուք դմա, զի յօրն պատանաց իմոց պահեսցէ զայդ։

Զաղքատս յամ ժամ է ձեզ ունիք. զիս ո՛չ հանապազ ընդ ձեզ ունիք։

Իբրև գիտաց ժողովուրդ բազում 'ի Հրէից թէ անդ է, եկին, ո՛չ միայն վասն Յի, այլ զի և զՂազար տեսցեն. զոր յարոյց 'ի մեռելոց։

Խորհուրդ արարին քահանայ

ապետ

ապետքն՝ զի և զՂազար սպանցեն.

Քանզի բազումք 'ի հրէից երթային՝ և հաւատային 'ի Յս.

Եօթներորդ կիւրակէ՝ որ ասի երկրորդ ծաղկազարդ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 12. համ. 12.

Վասն գալստեան Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Ի վաղիւն անդր ժողովուրդ բազում, որ եկեալ էր 'ի տօնն, իբրև լուան թէ գայ Յս յերուսաղէմ.

Առին ոստս արմաւենեաց՝ և ելին ընդ առաջ նորա. աղաղակէին և ասէին. ովսաննայ. օրհնեալ որ գայ յանուն Տն. թագաւորդ իսրայէլի.

Եւ գտեալ Յի էշ մի, նստաւ 'ի վերայ նորա. որպ և գրեալ է.

Մի երկնչիր դուստր սիոնի. ահաւասիկ թագաւոր քո գայ նստեալ 'ի վր յաւանակի իշոյ.

Եւ զայն ինչ ոչ գիտացին աշակերտքն նր զառաջինն. այլ յորժամ փառաւորեցաւ Յս՝ յայնժամ յիշեցին եթէ այն էր՝ որ գրեալ էր վասն նորա. և զայն արարին նմա.

Եւ ժողովուրդն վկայէր՝ որ էր ընդ նմա, թէ զՂազար կոչեաց և եթ 'ի գերեզմանէն. և յարոյց զնա 'ի մեռելոց.

Եւ վասն այնորիկ ընդ առաջ ելև նմա ժողովուրդն. զի լուան եթէ զայն նշան արարեալ էր նորա.

Իսկ փարիսեցիքն ասէին ընդ միմեանս. տեսանէք՝ զի ոչինչ օգտէք. ահաւասիկ աշխարհ ամենայն զկնի նորա գնաց.

Էին անդ ոմանք և հեթանոսք յելելոց անտի, զի երկիրպագանիցեն 'ի տօնին.

Նոքա մատեան առ փիլիպպոս՝ որ 'ի բեթսայիդայ գալիլեացւոցն էր, աղաչէին զնա և ասէին. Տէր, կամիմք զՅս տեսանել.

Գայ փիլիպպոս և ասէ ցանդրէաս. անդրէաս և փիլիպպոս ասեն ցՅս.

Եւ Յս պատասխանի ետ նց և ասէ. եհաս ժամ, զի փառաւորեսցի Որդի մարդոյ.

Երկու շաբաթ։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ՈՐ ԸՍՏ
Յովհաննու. Գլ. 12. Համ. 24։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ հատն ցորենոյ անկեալ յերկիր մեռանիցի։ Ինքն միայն կայ։ ապա եթէ մեռանիցի՝ բազում արդիւնս առնէ։ որ սիրէ զանձն իւր՝ արձակէ զնա։ և որ ատեայ զանձն իւր յաշխարհիս յայսմիկ՝ ՚ի կեանսն յաւիտենականս պահեսցէ զնա։

Եթէ ոք զիս պաշտեսցէ, ըզ կնի իմ եկեսցէ։ և ուր եմ ես, անդ և պաշտօնեայն իմ եղիցի։ եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա Հայրն իմ։

Երեք շաբաթ։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ՈՐ ԸՍՏ
Յովհաննու. Գլ. 12. Համ. 27։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ։

Արդ այժմ անձն իմ խռովեալ է։ և զինչ ասացից. եթէ Հայր՝ ապրեցո զիս ՚ի ժամէ աստի յայսմանէ։ այլ վն այնորիկ եկի ես ՚ի ժամս յայս։ Հայր, փառաւորեա զանուն քո։ Եկն բարբառ յերկնից. և փառաւոր արարի. և դարձեալ փառաւոր արարից։

Եւ ժողովուրդն, որ կայր, և լսէր՝ ասէին որոտումն լինել. կէսքն ասէին, հրեշտակ խօսեցաւ ընդ նմա։

Պատասխանի ետ Յս և ասէ. ոչ վասն իմ լինչ եկն բարբառս այս. այլ վասն ձեր։

Այժմիկ դատաստան է աշխարհիս այսորիկ. այժմիկ իշխան աշխարհիս այսորիկ ընկեսցի արտաքս։

Եւ ես յորժամ բարձրացայց յերկրէ, զամենեսին ձգեցից առ իս։

(Զայս ասէր, նշանակեալ՝ թէ որով մահու մեռանելոց էր։)

Պատասխանի ետ նմա ժողովուրդն։ մեք լուաք յօրինացն՝ եթէ Քն յաւիտեան կայ. և դու զիարդ ասես՝ եթէ պարտ է բարձրանալ Որդւոյ մարդոյ. ո՞վ է այն Որդին մարդոյ։

Ասէ ցնոսա Յս. փոքր մի ես ժամանակ լոյս ընդ ձեզ է. գնացէք՝ մինչդեռ զլոյսն ունիք, զի մի խաւար ձեզ հասցէ. զի

որ գնայ ՚ի խաւարի, ո՛չ գիտէ
յո՛ երթայ։
Մինչդեռ զլոյսն ընդ ձեզ ու-
նիք՝ հաւատացէք ՚ի լոյսն, զի
որդիք լուսոյ եղիջիք։ Զայս խօ-
սեցաւ Յս. եւ չոգաւ՝ թաքեաւ
՚ի նոցանէ։
Եւ այնչափ նշանս արարեալ
էր առաջի նոցա. եւ նոքա ո՛չ
հաւատային ՚ի նա։
Զի լցցի բանն Եսայեայ մար-
գարէի՝ զոր ասացն։ Տէր, ո՛
հաւատաց ՚ի լուր մեր. եւ բա-
զուկ Տն ո՛ւմ յայտնեցաւ։
Վասն այնորիկ ո՛չ կարէին
հաւատալ ՚ի նա. զի միւս ան-
գամ ասէ Եսայի։
Թէ կուրացոյց զաչս նց. եւ ապ
շեցոյց զսիրտս նց. զի մի տեսա-
ցեն աչօք. եւ իմասցին սրտիւք.
եւ դարձցին, եւ բժշկեցից զնս։
Զայս ասաց Եսայի, յորժամ
ետես զփառսն նորա. եւ խօսե-
ցաւ վասն նորա։
Բայց սակայն եւ յիշխանաց ան-
տի բազումք հաւատային ՚ի նա.
այլ վն փարիսեցւոյն ո՛չ յայտ
նէին. զի մի ՚ի ժողովրդենէն
ելանիցեն։
Քանզի սիրեցին զփառս մարդ
կան առաւել քան զփառսն այ։

Չորեք շաբաթ.

Աւետ. Ընթերցուածն ՅԷ. ԲԷ. Ա. Բո
Յովհաննու. Գլ. 12. Համր. 44.

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ Յս աղաղակէր, եւ ասէր.
որ հաւատայ յիս՝ ո՛չ հաւա
տայ յիս, այլ յայն՝ որ առա-
քեացն զիս։
Եւ որ տեսանէ զիս, զայն տե-
սանէ՝ որ առաքեացն զիս։
Ես լոյս՝ յաշխարհ եկի. զի ամ,
որ հաւատայ յիս, ՚ի խաւարի
մի՛ մնասցէ։
Եւ եթէ ոք լուիցէ բանից ի-
մոց, եւ ոչ պահեսցէ, ես ո՛չ
դատիմ զնա. քանզի ոչ եկի,
թէ դատեցից զաշխարհ. այլ
զի փրկեցից զաշխարհ։
Որ անարգէ զիս, եւ ո՛չ ընդունի
զբանս իմ. գոյ՝ որ դատէ զնա։
բանն, զոր ես խօսեցայ, նա
դատէ զնա յաւուրն յետնում։
Զի ես յանձնէ իմմէ ոչ խօ-
սեցայ. այլ որ առաքեացն զիս
Հայր, նա ետ ինձ պատուէր՝
զի՛նչ ասացից՝ եւ զի՛նչ խօսե-
ցայց։
Եւ գիտեմ, թէ պատուէրն
այն կեանք են յաւիտենականք.
որ՝ զոր ես խօսիմ, ո՛պ ասաց
ինձ Հայրն՝ այնպէս խօսիմ.
Հինգ

Հինգ շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ
Յովհաննու. Գլ. 13. Համր 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Յառաջագոյն քան զտօնն զատկին, գիտէր Յս, թէ հասեալ է ժամ նորա՝ զի փոխեսցի յաշխարհէս աստի առ Հայր. սիրեաց զիւրսն, որք յաշխարհի աստ էին. ի սպառ սիրեաց զնոսա

Եւ ի լինել ընթրեացն, սատանայի իսկ արկեալ էր ի սիրտ, զի մատնեսցէ զնա Յուդա Սիմօնի Իսկարիովտացւոյ.

Գիտէր Յս՝ զի զամ ինչ ետ Հայր ի ձեռս նորա. Եւ թէ յԱյ ել՝ և առ Ած երթայ.

Յառնէ յընթրեաց անտի, և դնէ զհանդերձն. և առեալ զղենջակ մի՝ սփածաւ.

Եւ ապա առեալ ջուր՝ էարկ ի կոնք. և սկսաւ լուանալ զոտս աշակերտացն. և սրբէր ղենջակաւն՝ զոր սփածեալն էր.

Գայ առ Սիմօն պետրոս. և նա ասէ ցնա, Տէր, դու զիմ զոտս լուանաս:

Պատասխանի ետ նմա Յս և ասէ. զոր ինչ ես գործեմ, դու այժմ ոչ գիտես. բայց յապայ գիտասջիր.

Ասէ ցնա պետրոս. ոչ լուացես զոտս իմ յաւիտեան. պատասխանի ետ նմա Յս. եթէ ոչ լուացից զքեզ՝ ոչ ունիս ընդ իս մասն.

Ասէ ցնա սիմօն պետրոս. Տր, մի միայն զոտս իմ, այլ և ըզձեռս՝ և զգլուխ.

Ասէ ցնա Յս. լուացելոյն չէ ինչ պիտոյ՝ բայց զի զոտսն լուանայցէ. քանզի ամենևին սուրբ է. և դուք սուրբ էք, այլ ոչ ամենեքին.

Զի գիտէր զայն՝ որ մատնելոցն էր զնա. վասն այնորիկ ասաց՝ եթէ ոչ ամենեքին սուրբ էք.

Եւ յորժամ լուաց զոտս նց, էառ զհանդերձն իւր՝ և դարձեալ բազմեցաւ, և ասէ ցնս. գիտէ՞ք զինչ արարի ձեզ.

Դուք կոչէք զիս վարդապետ և Տր. և բարւոք ասէք. քանզի եմ իսկ.

Իսկ արդ եթէ ես լուացի զոտս ձեր, Տր և վարդապետս, և դուք պարտիք զմիմեանց զոտս լուանալ.

Զի օրինակ մի ետու ես ձեզ, զի ոպ ես ձեզ արարի, և դուք առնիջիք.

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանէն [illegible]
Յովհաննու. Գլ. 13. համ. 16.

Տէրն մեր Յս ·Քս ասէ.

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ոչ է ծառայ մեծ քան զՏէր իւր. և ոչ առաքեալ մեծ քան զայն՝ որ առաքեացն զնա։

Եթէ զայս գիտէք, երանելի եւ էք՝ եթէ առնիցէք զայս։

Ոչ վասն ամենեցուն ձեր ասեմ. զի ես գիտեմ, զորս ընտրեցի. այլ զի լցցի գիրն, թէ որ ուտէր ընդ իս հաց՝ արար ինձ խաբէութիւն։

Յայսմհետէ խօսիմ ասեմ ձեզ մինչև եղեալ. զի յորժամ լինիցի՝ հաւատասջիք՝ թէ ես եմ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. որ ընդունի, զորս ես առաքեցից՝ զիս ընդունի. և որ զիս ընդունի, ընդունի զայն, որ առաքեացն զիս։

Զայս իբրև ասաց Յիսուս, խռովեցաւ յոգի իւր՝ վկայեաց և ասէ. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի մի ոմն ՚ի ձէնջ մատնելոց է զիս։

Հայէին ընդ միմեանս աշակերտքն տարակուսեալք, թէ զումմէ ասիցէ։

Եւ էր մի ոմն յաշակերտացն բազմեալ առ Յիսուսիւ, զոր սիրէրն Յիսուս։

Ակնարկէ նմա Սիմոն Պետրոս՝ հարցանել՝ ո՞վ իցէ, վասն որոյ ասէն։

Եւ նա անկեալ զանջօքն Յի, ասէ ցնա Տէր, ո՞վ է։ պատասխանի ետ Յս և ասէ։

Այն է որում ես թացից զպատառն, և տաց։ և թացեալ զպատառն տայ Յուդայի Իսկարիովտացւոյ։

Եւ յետ պատառոյն՝ ապա եմուտ ՚ի նա սատանայ։ և ասէ ցնա Յս, արդ զոր ինչ առնելոց ես՝ արա վաղվաղակի։

Եւ զայս ոչ ոք իմացաւ ՚ի բազմականացն, թէ առ ինչ ասաց ցնա։

Զի ոմանք համարէին, թէ՝ զի զարկղն ունէր Յուդա, ասաց նմա Յս, գնեա զինչ որ պիտոյ է մեզ ՚ի տօնին. և կամ թէ աղքատաց ինչ տացէ։

Իսկ նորա առեալ զպատառն՝ ել արտաքս վաղվաղակի, և էր գիշեր։

Հա

Շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ
Յովհաննու. Գլ. 13. Համ. 31.

Մատնիչ Տեառն մերոյ Յի Քի.

Ի՛բրեւ ել, ասէ Յիսուս այժմ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ. եւ ած փառաւորեցաւ 'ի նմա.

Զի եթէ Ած փառաւորեցաւ 'ի նմա, եւ Ած փառաւորեսցէ զնա յանձն իւր. եւ վաղվաղակի փառաւորեսցէ զնա.

Որդեակք իմ՝ փոքր ինչ ժամանակ ընդ ձեզ եմ. խնդրիցէք զիս. եւ որպ ասացի ցհրէայսն, թէ ուր ես երթամ, դուք ոչ կարէք գալ. եւ արդ ձեզ ասեմ.

Պատուիրան նոր տամ ձեզ. զի սիրեսջիք զմիմեանս, որպէս սիրեցի ես զձեզ. զի եւ դուք սիրեսջիք զմիմեանս.

Յայսմ գիտասցեն ամենեքեան եթէ իմ աշակերտք էք, եթէ սիրեսջիք զմիմեանս.

Ասէ ցնա սիմոն պետրոս. Տէր՝ յո՞ երթաս. պատասխանի ետ Յս. ուր ես երթամ, դու ոչ կարես այժմ գալ զկնի իմ, բայց յապայ եկեսցես զկնի իմ.

Ասէ ցնա պետրոս. Տէ՛ր, ընդէ՞ր ոչ կարիցեմ գալ այժմ զկնի քո. արդէն զանձն իմ իսկ եդից 'ի վերայ քո.

Պատասխանի ետ Յս. զա՞նձն քո դիցես 'ի վերայ իմ. ամէն ամէն ասեմ քեզ. չէ լիցէ հաւու խօսել, մինչ դու երիցս ուրասցիս զիս.

Մի՛ խռովեսցին սիրտք ձեր. հաւատացէք յԱծ, եւ յիս հաւատացէք.

'Ի տան Հօր իմոյ օթեվանք բազում են. ապա թէ ո՛չ՝ ասացեալ էր իմ ձեզ. թէ երթամ, եւ պատրաստեմ ձեզ տեղի.

Եւ եթէ երթամ, եւ պատրաստեմ ձեզ տեղի, դարձեալ գամ, եւ առնում զձեզ առ իս. զի ուր եսն իցեմ, եւ դուք ընդ իս իցէք.

Եւ ուր երթամն գիտիցէք. եւ զճանապարհն գիտիցէք.

Ասէ Թովմաս. Տէր՝ ոչ գիտեմք, յո՞ երթաս. եւ զիա՞րդ զճանապարհն կարասցուք գիտել.

Ասէ ցնա Յս. ես եմ ճանապարհ, եւ ճշմարտութիւն, եւ կեանք. ոչ՛ոք գայ առ Հայր՝ եթէ

եթէ ոչ էին.

Եթէ զիս գիտէիք՝ ապա և զՀայրն իմ գիտէիք. և այսու հետև գիտասջիք զնա.

Ասէ ցնա Փիլիպպոս. Տէր, ցոյց մեզ զՀայր՝ և շատ է մեզ.

Ասէ ցնա Յս. այսչափ ժամանակս ընդ ձեզ եմ, և ո՞չ ծանեար զիս Փիլիպպէ. որ ետես զիս, ետես զՀայրն. և դու զի՞արդ ասես՝ եթէ ցոյց մեզ զՀայր.

Ո՞չ հաւատաս, եթէ ես ՚ի Հայր, և Հայր յիս է. զբանս, զորս ես խօսիմ ընդ ձեզ, ո՛չ եթէ յանձնէ ինչ խօսիմ. այլ Հայրն, որ յիս բնակեալ է՝ նա գործէ զգործսն.

Հաւատասջիք ինձ, եթէ ես ՚ի Հայր, և Հայր յիս է.

Ապա թէ ոչ՝ գոնէ վասն գործոցն հաւատացէ՛ք ինձ. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. թէ որ հաւատայն յիս, զգործսն՝ զորս ես գործեմ, և նա գործեսցէ. և մեծամեծս ևս քան զնոյնս գործեսցէ. զի ես առ Հայր երթամ.

Եւ զոր ինչ խնդրիցէք յանուն իմ, արարից զայն. զի փառաւորեսցի Հայր յՈրդի.

Հոգւոյն սրբոյ գալստեան Կիւրակէ. որ ասի, Պէնտէկոստէ. այսինքն՝ յիսներորդ որ ՚ի զատկէն.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 14. համ. 25.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ մինչ առ ձեզս եմ.

Իսկ մխիթարիչն Հոգին սուրբ՝ զոր առաքեսցէ Հայր յանուն իմ, նա ուսուսցէ ձեզ զամ. և յիշեցուսցէ զամենայն, զոր ինչ ասացի ձեզ.

Զխաղաղութիւն թողում ձեզ. զխաղաղութիւն զիմ տամ ձեզ. ո՛չ որպէս աշխարհս տայ՝ տամ ես ձեզ. մի խռովեսցին սիրտք ձեր. և մի զանգիտեսցեն.

Լուայք, զի ասացի ես ձեզ՝ թէ երթամ, և գամ առ ձեզ. եթէ սիրէիք զիս՝ ապա ուրախ լեալ էր ձեր՝ թէ ես առ Հայր երթամ. զի Հայր իմ մեծ է քան զիս.

Եւ այժմ ասացի ձեզ մինչև եղեալ. զի յորժամ լինիցի՝ հաւատասջիք.

Ո՛չ ևս այլ շատ խօսեցայց ընդ ձեզ. գայ իշխան աշխարհիս այսորիկ՝ և յիս ինչ ո՛չ գտանէ.

Այլ զի ծանիցէ աշխարհ, ե-

թէ

թէ սիրեմ զհայր: եւ որպէս պատուիրեաց ինձ հայր՝ այնպէս առնեմ. արի՛ք, գնասցուք աստի:

Երկու շաբաթ:

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 7. Համ. 28.

Տէրն մեր Յս Քս:

Եւ եղեւ իբրեւ կատարեաց Յս զբան զբանս զայսոսիկ՝ զարմանային ժողովուրդքն ընդ վարդապետութիւն նորա:

Զի իբրեւ իշխանութեամբ ուսուցանէր՝ եւ ոչ որպէս դպիրքն եւ փարիսեցիքն:

Եւ իբրեւ էջ ի լեռնէ անտի, գնացին զհետ նորա ժողովուրդք բազումք:

Եւ ահա մատուցեալ բորոտ մի, երկիր պագանէր նմա՝ եւ ասէր. Տէր, եթէ կամիս՝ կարող ես զիս սրբել:

Ձգեաց զձեռն իւր՝ եւ հասոյց ի նա Յս՝ եւ ասէ. կամիմ, սրբեա՛ց, եւ վաղվաղակի սրբեցաւ ի նմանէ բորոտութիւնն.

Եւ ասէ ցնա Յս՝ զգո՛յշ լեր՝ մի՛ ումեք ասիցես. այլ երթ ցո՛յց զանձն քո քահանային. եւ մատո՛ զպատարագն. զոր հրամայեաց Մովսէս ի վկայութիւն նոցա:

Երեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 8. Համ. 5.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ մտեալ ի Կափառնաում, մատեաւ առ նա հարիւրապետ մի, աղաչէր զնա:

Եւ ասէր. Տէր՝ մանուկ իմ անկեալ կայ ի տան անդամալոյծ՝ չարաչար տանջեալ.

Ասէ ցնա Յս: ես եկից՝ եւ բժշկեցից զնա:

Պատասխանի ետ հարիւրապետն՝ եւ ասէ. Տէր՝ չեմ բաւական՝ եթէ ընդ յարկաւ իմով մտցես. այլ ասա՛ բանիւ, եւ բժշկեսցի մանուկն իմ:

Քանզի եւ ես այր մի եմ ընդ իշխանութեամբ. ունիմ ընդ ինեւ զինուորս՝ ասեմ սմա երթ, եւ երթայ. եւ այլում թէ եկ, եւ գայ. եւ ծառայի իմում թէ արա՛ զայս. եւ առնէ.

Իբրեւ լուաւ Յս՝ զարմացաւ եւ ասէ ցայնոսիկ՝ որ զհետն երթային. ամէն ասեմ ձեզ՝ եւ ոչ յԻսրայէլի այսպիսի հաւատս գտի երբեք:

Բայց ասեմ ձեզ. զի բազումք յարեւելից եւ յարեւմտից եկեսցեն

ցեն՝ և բազմեսցին ընդ աբրա
համու՝ և ընդ իսահակայ՝ և ը̃
յակոբու յարքայութեան երկնից։
Եւ որդիքն արքայութեան ելցեն
՚ի խաւարն արտաքին. անդ ե-
ղիցի լալ և կրճել ատամանց։
Եւ ասէ Յս̃ ցհարիւրապետն՝
երթ. և որպէս հաւատացերդ, ե-
ղիցի քեզ. և ողջացաւ մանուկն
նորա յաւուր յայնմիկ։

Չորեք շաբաթ։

Աւետ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Մատթէոսի. գլ. 8 համ. 18.

Տէրն մեր Յս̃ Քս̃.

Տեսեալ Յն̃ զժողովուրդս
բազումս զիւրև՝ հրամայ-
եաց երթալ յայնկոյս։
Եւ մատուցեալ դպիր մի ասէ
ցնա. վարդապետ՝ եկից և ես
զկնի քո՝ յոր վայր և երթիցես։
Ասէ ցնա Յս̃. աղուեսուց
որջք գոն՝ և թռչնոց երկնից
բոյնք. այլ որդւոյ մարդոյ ո՛չ
գոյ, ուր դիցէ զգլուխ իւր։
Եւ միւս յաշակերտաց նորա
ասէ. Տէր՝ տուր ինձ հրաման՝
զի երթայց նախ թաղեցից ըզ
հայր իմ։
Ասէ ցնա Յս̃՝ եկ զկնի իմ. և
թո՛ղ տուր մեռելոյն թաղել
զմեռեալս իւրեանց։
Եւ իբրև եմուտ ՚ի նաւն. գնա
ցին զկնի նորա աշակերտքն նոր̃.
Եւ ահա շարժումն մեծ եղև
՚ի ծովուն. մինչև նաւին ծած-
կել յալեաց անտի. և ինքն նն-
ջէր։
Եւ մատուցեալ աշակերտքն
յարուցին զնա՝ և ասեն. Տ՛ր̃
փրկեա զմեզ՝ զի կորնչիմք։
Եւ ասէ ցնոսա՝ ընդէ՞ր վատա
սիրտք էք՝ թերահաւատք.
յայնժամ յարուցեալ սաստեաց
հողմոյն և ծովուն. և եղև խա
ղաղութիւն մեծ։
Եւ մարդիկն զարմացան՝ և ա-
սէին. ո՞րպիսի ոք իցէ սա՝ զի
և հողմք և ծով հնազանդեն սմա։

Հինգ շաբաթ։

Աւետ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Մատթէոսի. գլ. 8. համ. 28.

Տէրն մեր Յս̃ Քս̃.

Եւ իբրև եկն յայնկոյս յեր
կիրն գերգեսացւոց՝ պա-
տահեցան նմա դիւահարք եր-
կու ելեալք ՚ի գերեզմանացն
չարաչարք յոյժ. որպէս զի չէր
հնար անցանել ումեք ընդ այն
ճանապարհ։
Եւ ահա աղաղակեցին՝ և ա-

սէն. զի՞ կայ մեր և քո Յս Որդի Այ. եկիր տարաժամ տանջել զմեզ։

Եւ էր հեռագոյն 'ի նոցանէ երամակ մի խոզից արօտական։

Եւ դևքն աղաչէին զնա՝ և ասէին. Եթէ հանես զմեզ աստի, հրամա՛ն տուր մեզ երթալ յերամակ խոզիցն։

Եւ ասէ ցնոսա՝ Երթա՛յք. և նոքա ելեալ գնացին յերամակն խոզից։ և դիմեաց ամենայն երամակն 'ի դարէ անտի 'ի ծով՝ և մեռան 'ի ջուրսն։

Եւ խոզարածքն փախեան. և երթեալ 'ի քաղաքն պատմեցին զամ՛, և զևս դիւահարացն։

Եւ ահա ամ քաղաքն ել ընդ առաջ Յի. իբրև տեսին զնա, աղաչէին, զի գնասցէ 'ի սահմանաց նոցա։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 9. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ մտեալ 'ի նաւ՝ էանց յայնկոյս՝ և եկն 'ի քաղաքն իւր։

Եւ ահա մատուցին առ նա անդամալոյծ մի, որ դնէր 'ի մահիճս։ և տեսեալ Յի զհաւատս նոցա՝ ասէ ցանդամալոյծն՝ Թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։

Եւ ահա ոմանք 'ի դպրացն ասեն ընդ միտս՝ հայհոյէ դա։

Եւ ծանուցեալ Յիսուսի զխորհուրդս նոցա՝ ասէ ցնոսա. ընդէ՞ր խորհիք դուք չարիս 'ի սիրտս ձեր։

Զի՞նչ դիւրին է ասել. Թողեալ լիցին քեզ մեղք քո, թէ ասել՝ արի և շրջեաց։

Այլ զի գիտասջիք՝ եթէ իշխանութի՛ւն ունի որդի մարդոյ յերկրի թողուլ զմեղս. յայնժամ ասէ ցանդամալոյծն՝ արի՛, առ զմահիճս քո՝ և երթ 'ի տուն քո։

Եւ յարուցեալ գնաց 'ի տուն իւր։

Իբրև տեսին ժողովուրդքն, զարմացան. և փառաւոր առնէին զԱծ զտուիչ այնպիսի իշխանութեան մարդկան։

Շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 2. Համ. 16.

Յետ Ծննդեան Տն մերոյ Յի Քի

Յայնժամ իբրև ետես Հերովդէս թէ խաբեցաւ 'ի մոգուց անտի, բարկացաւ յոյժ.

և առաքեալ կոտորեաց զամ մանկունսն՝ որք էին 'ի Բեթղեհէմ և յամ սահմանս նորա՝ յերկեմենից և 'ի խոնարհ. ըստ ժամանակին զոր ստուգեաց 'ի մոգուցն։

Յայնժամ կատարեցաւ ասացեալն 'ի ձեռն Երեմիայի մարգարէի. որ ասէ.

Ձայն գուժեալ 'ի Հռամայ. ողբումն՝ և լալումն՝ և աշխարումն յոյժ։ Հռաքէլ լայր զորդիս իւր՝ և ոչ կամէր մխիթարել՝ զի ոչ էին.

Առաջին Կիւրակէ Յարութեան.

Սրբոյ Աւետարանին Յի. Քի. Ըստ Ղուկասու. Գլ. 4. Համ. 25.

Տէրն մեր Յս. Քս. ասէ.

Արդարև ասեմ ձեզ. զի բազում այրիք էին յաւուրս Եղիայի 'ի մէջ Իսրայէլի, յորժամ փակեցան երկինք զերիս ամս և զվեց ամիս. և եղև սով մեծ ընդ ամենայն երկիր.

Եւ ոչ առ մի 'ի նոցանէ առաքեցաւ Եղիա, բայց միայն 'ի Սարեփթայ Սիդոնացւոց առ կին մի այրի։

Եւ բազում բորոտք էին յԻսրայէլի, առ Եղիսէիւ մարգարէիւ. և ոչ ոք 'ի նոցանէ սրբեցաւ, բայց միայն Նէեման Ասորի։

Եւ լցան ամենեքին բարկութեամբ 'ի ժողովրդեանն, իբրև լուին զայս։

Եւ յարուցեալ հանին զնա արտաքս քաղաքին, և ածին զնա մինչև յարտևան լերինն՝ յորոյ վերայ քաղաքն նոցա շինեալ էր՝ զահավէժ առնել զնա։

Եւ նա անցեալ ընդ մէջ նոցա գնայր.

Երկու շաբաթ՝ Տօն է Սրբոց Կուսանացն Հռիփսիմեանց.

Սրբոյ Աւետարանին Յի. Քի. Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 10. Համ. 26.

Տէրն մեր Յս. Քս. ասէ.

Ոչ ինչ է 'ի ծածուկ՝ որ ոչ յայտնեսցի. և գաղտնի, որ ոչ ծանիցի։

Զոր ասեմ ձեզ 'ի խաւարի՝ ասասջիք 'ի լոյս։ և զոր լուիք յունկանէ, քարոզեսջիք 'ի վերայ տանեաց։

Եւ մի՛ երկնչիք յայնցանէ՝ որք սպանանեն զմարմին, և զոգի ոչ կարեն սպանանել. այլ երկերուք դուք առաւել յայնմանէ՝

նէ՝ որ կարող է զոգի և զմար- մին կորուսանել 'ի գեհենի։

Ո՞չ ապաքէն երկու ճնճղուկք դանկի միոջ վաճառին՝ և մի 'ի նոցանէ յերկիր ոչ անկցի ա- ռանց Հօր ձերոյ։

Այլ ձեր և ամենայն հերք գլխոյ թուեալ է։

Եւ արդ՝ մի երկնչիցիք՝ զի լաւ էք քան զբազում ճնճղուկս։

Ամենայն որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, խոստո- վանեցայց և ես զնմանէ առա- ջի Հօր իմոյ՝ որ յերկինս է։

Եւ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացայց և ես զնա առաջի Հօր իմոյ՝ որ յերկինս է։

Երեք շաբաթ՝ սրց Կուսանացն Գայիա- նեանց։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Յոհաննու. Գլ. 16. համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի մի գայթագղիցիք։

'Ի ժողովրդոց ելուանից հանի- ցեն զձեզ. այլ եկեսցէ ժամա- նակ՝ զի ամենայն որ սպանանի- ցէ զձեզ՝ համարեսցի պաշտօն մատուցանել Այ։

Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ. քանզի ոչ ծանեան զՀայր՝ և ոչ զիս։

Այլ և զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի յորժամ եկեսցէ ժամանակն՝ յիշեսջիք՝ թէ ես ասացի ձեզ։

Զայս 'ի սկզբանէ ոչ ասացի ձեզ. քանզի ընդ ձեզ էի։

Չորեք շաբաթ։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 9 համ. 9.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ անցեալ ընդ այն Յիսուս՝ ետես այր մի. զի նստէր 'ի մաքսաւորութեան՝ Մատթէոս անուն. և ասէ ցնա՝ եկ զկնի իմ։ Եւ յարուցեալ գնաց զկնի նորա։

Եւ եղև իբրև բազմեալ էր նա 'ի տան. և ահա բազում մաքսաւորք և մեղաւորք եկեալ և բազմեալ էին ընդ Յսի և ընդ աշակերտս նորա։

Իբրև տեսին փարիսեցիքն՝ ա- սեն ցաշակերտս նորա. ընդէ՞ր ընդ մաքսաւորս և ընդ մեղա- ւորս ուտէ վարդապետն ձեր։

Իսկ Յս իբրև լուաւ՝ ասէ ցնոսա. ոչ պիտոյ է բժիշկ կա- րողաց՝ այլ հիւանդաց։

Երթայք, ուսարուք զինչ է.

զողորմութիւն կամիմ, և ոչ զզոհ. զի ոչ եկի կոչել զարդարս՝ այլ զմեղաւորս։

Յայնժամ մատեան առ նա աշակերտքն Յովհաննու և ասեն. ընդէ՞ր մեք և փարիսեցիքն պահեմք յաճախ՝ և քո աշակերտքդ ոչ պահեն։

Ասէ ցնոսա Յս, միթէ մարթ իցէ լսել մանկանց առագաստի սուգ առնուլ՝ մինչ փեսայն ը՟ նս՟ իցէ. այլ եկեսցեն աւուրք՝ յորժամ բարձցի ՚ի նոցանէ փեսայն, և ապա պահեսցեն։

Հինգ շաբաթ՝ տօնէ սրբոյն, Յովհաննու Կարապետին, և Աթանագինեայ Եպիսկոպոսին։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 11. համ. 2.

Վասն Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Իսկ յովհաննէս իբրև լուաւ ՚ի բանտին զգործսն ՔԻ, առաքեաց ՚ի ձեռն աշակերտացն իւրոց։

Եւ ասէ ցնա. դու ես՝ որ գալոցն ես, եթէ այլում ակն կալցուք։

Պատասխանի ետ Յս՝ և ասէ ցնս. գնացէք և պատմեցէք յովհաննու, զոր լսէք և տեսանէք։

Կոյրք տեսանեն, կաղք գնան. բորոտք սրբին, և խուլք լսեն. և մեռեալք յառնեն. և աղքատք աւետարանին։

Եւ երանի է՝ որ ոչ գայթագղեսցի յիս։

Եւ իբրև նք գնացին, սկսաւ Յս ասել ցժողովուրդսն զյովհաննէ. զի՞նչ ելէք տեսանել յանապատին. եղէգն շարժուն ՚ի հողմոյ։

Այլ զի՞նչ ելէք տեսանել, մարդ ՚ի հանդերձս փափկունս զգեցեալ. ահաւասիկ որք զփափուկսն զգեցեալ են՝ ՚ի տունս թագաւորաց են։

Այլ զի՞նչ ելէք տեսանել. մարգարէ. այո ասեմ ձեզ՝ և առաւել ևս քան զմարգարէ։

Զի սա է՝ վասն որոյ գրեալ է՝ ահա ես առաքեցից զհրեշտակ իմ առաջի երեսաց քոց՝ որ պատրաստեսցէ զճանապարհս քո առաջի քո։

Ամէն ասեմ ձեզ՝ չէ յարուցեալ ՚ի ծնունդս կանանց մեծ քան զյովհաննէս մկրտիչ. բայց փոքրիկն յարքայութեան երկնից մեծ է քան զնա։

Բայց յաւուրցն յովհաննու մկրտչի մինչև ցայժմ՝ արքայու-

թիւն

թիւն երկնից բռնադատի՝ և բռունք յափշտակեն զնա։
Քանզի ամ օրէնք և մարգարէք մինչև ցՅովհաննէս մարգարէացան։
Եւ թէ կամիք ընդունել, նա է Եղիա՝ որ գալոցն է։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 9. համ. 27.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ մինչդեռ անցանէր ընդ այն Յս. զհետ եղեն նորա կոյրք երկու՝ աղաղակէին և ասէին. ողորմեա՛ց մեզ որդի Դաւթի։
Եւ իբրև եկն ՚ի տուն, մատեան առ նա կոյրքն. և ասէ ցնոսա Յս. հաւատա՞յք, եթէ կարող եմ առնել ձեզ զայդ։ ասեն ցնա՝ այո՛ Տր։
Յայնժամ մերձեցաւ յաչս նց՝ և ասէ. ըստ հաւատոց ձերոց եղիցի ձեզ։
Եւ բացան աչք նոցա. և սաստեաց նց Յս՝ և ասէ. զգո՛յշ կացէք՝ մի՛ ոք գիտասցէ։
Եւ նոքա ելեալ համբաւեցին զնա ընդ ամ երկիրն ընդ այն։
Եւ յելանելն նոցա արտաքս՝ ահա մատուցին առ նա զայր մի՝ համր դիւահար։
Եւ յելանել դիւին՝ խօսեցաւ համրն. և զարմացան ժողովուրդքն՝ և ասէին. թէ և ո՛չ երբէք երևեցաւ այսպիսի ինչ յԻսրայէլի։
Իսկ փարիսեցիքն ասէին. թէ իշխանաւն դիւաց հանէ զդևս։

Շաբաթ՝ տօնն սրբոյն Գրիգորի մերոյ Լուսաւորչին ելանելոյն ՚ի վիրապէն.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 19. համ. 27.

Ասէ Տէրն մեր Յս Քս.

Յայնժամ պատասխանի ետ Պետրոս և ասէ ցնա. ահա մեք թողաք զամ և եկաք զկնի քո. արդ զի՞նչ լինիցի մեզ։
Ասէ ցնոսա Յս. ամէն ասեմ ձեզ. զի դուք՝ որք եկիք զկնի իմ, ՚ի միւսանգամ գալստեանն. յորժամ նստցի որդի մարդոյ յաթոռ փառաց իւրոց, նստջիք և դուք յերկոտասան աթոռ՝ դատել զերկոտասան ազգս Իսրայէլի։
Եւ ամենայն որք եթող ընտանի. կամ զեղբարս՝ կամ զքորս՝

քորս՝ կամ զհայր՝ կամ զմայր՝ կամ զկին՝ կամ զորդիս՝ կամ զագարակս վասն անուան իմոյ. հարիւրապատիկ առցէ՝ և ըզ կեանսն յաւիտենականս ժառանգեսցէ։

Երկրորդ Կիւրակէ՝ զկնի Հոգւոյ գալստեանն, տօնէ Կաթողիկէ Եկեղեցւոյ սրբոյ Էջմիածնի. զոր կարգեաց սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչն մեր, յելանելն 'ի Վիրապէն։

Աւետ Ընթերցուածք ՅԻ ՔԻ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 10. Համր. 22.

'Ի ժամանակի Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Եղեն յայնժամ նաւակատիքն յերուսաղէմ, և ձմեռն էր։

Եւ շրջէր ՅՍ 'ի տաճարին, 'ի սրահին սողոմոնի։

Շուրջ եղեն զնովաւ հրեայքն և ասեն. մինչև յերբ թափես զոգիս մեր. եթէ դու ես ՔՍն՝ ասա մեզ համարձակ։

Պատասխանի ետ նոցա ՅՍ և ասէ. ասացի ձեզ՝ և ոչ հաւատայք ինձ։ զգործսն, զորս ես գործեմ յանուն Հօր իմոյ՝ նոքին վկայեն վասն իմ։

Այլ դուք ոչ հաւատայք. զի չէք յոչխարաց անտի իմոց։

Ոչխարք իմ ձայնի իմում լսեն. և ես ճանաչեմ զնոսա. և զկնի

է

իմ գան։

Եւ ես տամ նոցա զկեանսն յաւիտենականս. և մի կորիցեն 'ի յաւիտեան. և մի ոք յափշտակեսցէ զնոսա 'ի ձեռաց իմոց։

Հայր իմ, որ ետ ինձ զնոսա՝ մեծ է քան զամենայն. և ոչ ոք կարէ յափշտակել 'ի ձեռաց Հօր իմոյ։

Ես և Հայր իմ մի եմք։

Երկու շաբաթ՝ սրբոց Մանկանցն բեթղեհէմի, և Ակակիոսի վկային, Անկիւրիոյ քահանային, և Կեսարիոսի զինուորին։

Աւետ Ընթերցուածք ՅԻ ՔԻ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 2. Համր. 16.

Յետ Ծննդեանն Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Յայնժամ իբրև ետես Հերովդէս թէ խաբեցաւ 'ի մոգուց անտի, բարկացաւ յոյժ. և առաքեալ կոտորեաց զամ մանկունսն՝ որք էին 'ի բեթղեհէմ և յամենայն սահմանս նորա յերկեմենից և 'ի խոնարհ. ըստ ժամանակին զոր ստուգեաց 'ի մոգուցն։

Յայնժամ կատարեցաւ տացեալն 'ի ձեռն Երեմիայի մարգարէի. որ ասէ.

Ձայն դուժեաց 'ի Հռամայ. ողբումն՝ և լալումն՝ և աշխարումն

բում յոյժ. Հռաքէլ լայր զոր-
դիս իւր՝ և ոչ կամէր մխիթա
րիլ՝ զի ոչ էին.

Երկք շաբաթ՝ տօնի Կուսանացն Նունեայ և Մանեայ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Յովհաննու. գլ. 12. համ. 24.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ե-
թէ ոչ հատն ցորենոյ ան
կեալ յերկիր մեռանիցի.
Ինքն միայն կայ. ապա եթէ մե
ռանիցի՝ բազում արդիւնս առ
նէ. որ սիրէ զանձն իւր՝ արձա
կէ զնա և որ ատեայ զանձն իւր
յաշխարհիս յայսմիկ՝ ՚ի կեանսն
յաւիտենականս պահեսցէ զնա.
Եթէ ոք զիս պաշտեսցէ, զկնի
իմ եկեսցէ. և ուր եսն եմ,
անդ և պաշտօնեայն իմ եղիցի.
եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պատո
ւեսցէ զնա Հայրն իմ.

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մատթէոսի. գլ. 10. համ. 34.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Մի՛ համարիք եթէ եկի ար
կանել զխաղաղութիւն յեր
կիր. ոչ եկի արկանել զխաղա-
ղութիւն, այլ զսուր.
Քանզի եկի քակել զայր ՚ի
հօրէ իւրմէ. և զդուստր ՚ի մօրէ
իւրմէ. և զհարսն ՚ի սկեսրէ
իւրմէ.
Եւ թշնամիք առն՝ ընտանիք
իւր.
Որ սիրէ զհայր կամ զմայր ա-
ռաւել քան զիս՝ ոչ է ինձ ար
ժանի. և որ սիրէ զուստր կամ
զդուստր առաւել քան զիս՝ չէ
ինձ արժանի.
Եւ որ ոչ առնու զխաչ իւր՝
և գայ զկնի իմ, չէ ինձ արժա
նի.
Որ գտանէ զանձն իւր, կորուս
ցէ զնա. և որ կորոյս զանձն
իւր վասն իմ, գտցէ զնա.
Որ ընդունի զձեզ. զիս ընդու
նի. և որ զիս ընդունի, ընդունի
զառաքիչն իմ.
Որ ընդունի զմարգարէ յա-
նուն մարգարէի, զվարձս մար-
գարէի առցէ. և որ ընդունի
զարդար յանուն արդարոյ՝ ըզ
վարձս արդարոյ առցէ.
Եւ որ արբուսցէ միում ՚ի փո
քրկանցս յայսցանէ բաժակ
մի ջուր ցուրտ միայն յանուն
աշակերտի. ամէն ասեմ ձեզ՝
ոչ կորուսցէ զվարձս իւր.

Հինգ

Հինգ շաբաթ՝ մէջ Իշխանացն Սահակայ և Յովսեփայ. և մէջ վկայիցն Սարգսի և Բագոսի.

Ընթերցուածք ՅԷ.ԲԷ. Ու. Ըստ Ղուկասու. Գլ. 21. Համ. 12.

Տէրն մեր Յս. Քս. ասէ.

Բայց յառաջ քան զայս ամ՝ մխեսցեն զձեռս իւրեանց ՚ի ձեզ՝ և հալածեսցեն. և մատնեսցեն ՚ի ժողովուրդս և ՚ի բանտս. և տանիցին առաջի դատաւորաց և թագաւորաց վասն անուան իմոյ։

Եւ լինիցի ձեզ այն ՚ի վկայութիւն։

Արդ՝ դիք ՚ի սիրտս ձեր՝ մի յառաջագոյն կրթել տալ պատասխանի։

Զի ես տաց ձեզ բերան. և իմաստութիւն. որում ոչ կարիցեն կալ հակառակ՝ կամ տալ պատասխանի ամ՝ հակառակորդք ձեր։

Մատնեսջիք և ՚ի ծնողաց՝ և յեղբարց՝ և յազգականաց՝ և ՚ի բարեկամաց. և սպանանիցեն ՚ի ձէնջ.

Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ.

Եւ մազ մի ՚ի գլխոյ ձերմէ ոչ կորիցէ.

Եւ համբերութեամբ ձերով ստասջիք զոգիս ձեր.

Ժե

Ուրբաթ.

Ընթերցուածք ՅԷ.ԲԷ. Ու. Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 11. Համ. 25.

Տէրն մեր Յս. Քս.

Յայնմ ժամանակի պատասխանի ետ Յս՝ և ասէ. գոհանամ զքէն Հայր՝ Տր երկնի և երկրի. զի ծածկեցեր զայս յիմաստնոց և ՚ի գիտնոց՝ և յայտնեցեր տղայոց.

Այո Հայր. զի այսպէս հաճոյ եղև առաջի քո.

Ամենայն ինչ տուաւ ինձ ՚ի Հօրէ իմմէ. և ոչ ոք ճանաչէ զՈրդի՝ եթէ ոչ Հայր. և ոչ զՀայր ոք ճանաչէ՝ եթէ ոչ Որդի և ում Որդին կամիցի յայտնել.

Եկայք առ իս ամենայն վաստակեալք և բեռնաւորք՝ և ես հանգուցից զձեզ.

Առէք զլուծ իմ ՚ի ձեզ. և ուսարուք յինէն՝ զի հեզ եմ. և խոնարհ սրտիւ. և գտջիք հանգիստ անձանց ձերոց։

Զի լուծ իմ քաղցր է. և բեռն իմ փոքրոգի.

Շաբաթ՝ սրբոյն Ներսիսի մեծի Հայրապետին մերոյ, եւ Խաթայ Եպիսկոպոսին

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ԸՍՏ Մատթէոսի. Գլ. 10. հմր. 16.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Ահաւասիկ ես առաքեմ զձեզ իբրեւ զոչխարս ՚ի մէջ գայլոց: եղերուք այսուհետեւ խորագէտք իբրեւ զօձս. եւ միամիտք իբրեւ զաղաւնիս:

Զգոյշ լինիջիք ՚ի մարդկանէ: զի մատնեսցեն զձեզ յատեանս. եւ ՚ի ժողովուրդս իւրեանց տանջեսցեն զձեզ:

Եւ առաջի դատաւորաց եւ թագաւորաց տանիցին զձեզ վասն իմ ՚ի վկայութիւն նոցա եւ հեթանոսաց:

Այլ յորժամ մատնեսցեն զձեզ, մի հոգայցէք՝ թէ ո՞ղ կամ զինչ խօսիցիք:

Զի ոչ եթէ դուք իցէք՝ որ խօսիցիքն. այլ Հոգին Հօր ձերոյ՝ որ խօսիցի ՚ի ձեզ:

Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր ՚ի մահ՝ եւ հայր զորդի: եւ յառնիցեն որդիք ՚ի վերայ հարց՝ եւ սպանանիցեն զնոսա:

Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ: իսկ ժղ որ համբերեսցէ իսպառ, նա կեցցէ:

Երրորդ Կիւրակէ՝ զկնի Հոգւոյ գալստեան.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ԸՍՏ Մատթէոսի. Գլ. 12. հմր. 1.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Յայնժամ գնաց Յիսուս ընդ արտորայսն նոցա ՚ի շաբաթու: եւ աշակերտքն նորա քաղցեան: եւ սկսան հասկ կորզել եւ ուտել:

Փարիսեցիքն իբրեւ տեսին՝ ասեն ցնա: ահաւասիկ աշակերտքն քո գործեն. զոր ոչ է օրէն ՚ի շաբաթու:

Եւ նա ասէ ցնոսա. ոչ իցէ ընթերցեալ ձեր՝ զոր արար Դաւիթ. յորժամ քաղցեաւն. եւ որք ընդ նմայն էին:

Զիա՞րդ եմուտ ՚ի տունն Այ՝ եւ եկեր զհացն առաջաւորութեան. զոր ոչ էր օրէն նմա ուտել. եւ ոչ՝ որոց ընդ նմայն էին. բայց միայն քահանայից:

Կամ թէ չիցէ՞ ընթերցեալ յօրէնս՝ զի ՚ի շաբաթս քահանայքն ՚ի տաճարին պղծեն զշաբաթն՝ եւ անմեղք են:

Բայց ասեմ ձեզ՝ զի մեծ քան

զտաճարն է աստ։

Եւ եթէ գիտէիք զինչ է, զո-ղորմութիւն կամիմ, և ոչ զզոհ. ապա ոչ դատապարտէիք դուք զանպարտսն։

Զի Տէր է շաբաթու որդի մարդոյ։

Երկու շաբաթ՝ սրբոյն Եպիփանու կիպ-րացւոյն, Բարսղի Հայրապետին, և երից Աշակերտաց նորին։

Սրբոյ Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 6. հմր. 45.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ նոյն ժամայն ստիպեաց զաշակերտսն մտանել ՚ի նաւ՝ և յառաջագոյն քան զնա երթալ յայնկոյս ՚ի Բեթսայի-դայ, մինչ ինքն զժողովուրդսն արձակիցէ։

Եւ հրաժարեալ ՚ի նոցանէ՝ ել ՚ի լեառն կալ յաղօթս։

Եւ իբրև երեկոյ եղև՝ էր նաւն ՚ի մէջ ծովուն. և ինքն ՚ի ցամաքի։

Եւ ետես զնոսա հողմակոծեալս ՚ի վարելն. (զի էր հողմն ընդ-դէմ նոցա.) և զչորրորդ պա-հու գիշերոյն գայ առ նոսա գնալով ՚ի վերայ ծովուն. և կա-մէր զանց առնել առ նոքօք։

Նոքա իբրև տեսին՝ զի գնայր ՚ի վերայ ծովուն, համարեցան թէ առ աչօք ինչ լինիցի. և զաղաղակ բարձին։

Քանզի ամենեքեան տեսին զնա՝ և խռովեցան. և նա ան-դէն վաղվաղակի խօսեցաւ ընդ նոսա՝ և ասէ. քաջալերեա-րուք՝ ես եմ մի երկնչիք։

Եւ ել ՚ի նաւն առ նոսա. և դադարեաց հողմն։

Եւ առաւելեալ յիմարեալ էին ՚ի միտս իւրեանց՝ և զարմանայ-ին յոյժ։

Քանզի և ՚ի վերայ հացին ոչ իմացան. զի էր սիրտ նոցա թմբրեալ։

Երեք շաբաթ՝ սրբոյն Կոստանդիանոսի թագաւորին, և մօրն նորա Հեղինեայ։

Սրբոյ Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 7. հմր. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ եղև իբրև կատարեաց զամենայն զբանս իւր ՚ի լսելիս ժողովրդեանն, եմուտ ՚ի կափառնաում։

Հարիւրապետի ուրումն ծա-ռայ չարաչար հիւանդացեալ մերձ էր ՚ի վախճանել. որ էր նմա պատուական։

Եւ

Եւ իբրեւ լուաւ զՅէ, առաքեաց զծերս հրէից. աղաչէր զնա, զի եկեսցէ, եւ ապրեցուսցէ զծառայն նորա.

Եւ նոքա եկեալ առ Յս՝ աղաչէին զնա առաւել եւ ասէին. թէ արժանի է՝ որում զայդ առնես.

Զի սիրէ զազգս մեր. եւ զժողովրդանոցն նա շինեաց մեզ.

Եւ Յս գնայր ընդ նոսա. իբրեւ ոչ ինչ կարի հեռի էր 'ի տանէն, յղեաց առ նա հարիւրապետն բարեկամս, եւ ասէ ցնա. Տէր, մի ինչ աշխատ լինիր՝ զի չեմ բաւական եթէ ընդ յարկաւ իմով մտանիցես.

Վասն որոյ եւ ոչ զանձն համարեցայ արժանի՝ առ քեզ գալոյ. այլ ասա՛ բանիւ, եւ բժշկեսցի մանուկս իմ.

Քանզի եւ ես այր մի եմ կարգեալ ընդ իշխանութեամբ. ունիմ ընդ ինեւ զինուորս. եւ ասեմ սմա՝ երթ, եւ երթայ. եւ այլում թէ եկ, եւ գայ. եւ ծառայի իմում թէ արա՛ զայս, եւ առնէ.

Եւ իբրեւ լուաւ զայս Յս՝ զարմացաւ. դարձաւ առ ժողովուրդն՝ որք երթային զհետ նր՝ եւ ասէ. ամէն ասեմ ձեզ՝ թէ եւ ոչ յԻսրայէլի այսչափ հաւատս գտի.

Եւ դարձան անդրէն պատգամաւորքն 'ի տուն. եւ գտին զծառայն հիւանդ՝ բժշկեալ.

Զորեքշաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 12. համ. 9.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ գնացեալ անտի Յս եկն 'ի ժողովուրդն նոցա.

Եւ անդ էր այր մի. որոյ ձեռն գօսացեալ էր. հարցին զնա՝ եւ ասեն. եթէ պա՞րտ իցէ 'ի շաբաթու բժշկել. զի չարախօսեսցեն զնմանէ.

Եւ նա ասէ ցնոսա. ո՞վ է 'ի ձէնջ մարդ. որոյ իցէ ոչխար մի. եւ անկանիցի այն 'ի խորխորատ 'ի շաբաթու. միթէ ո՞չ ունիցի՝ եւ յարուցանիցէ զնա.

Իսկ արդ որչափ եւս առաւել է մարդ քան զոչխար. ապա ուրեմն պարտ է 'ի շաբաթու բարիս գործել.

Յայնժամ ասէ ցայրն. ձգեա՛ զձեռն քո. եւ նա ձգեաց. եւ եղեւ ողջ իբրեւ զմիւսն.

Իսկ փարիսեցիքն ելեալ ար-

 տաքս

արտաքս՝ խորհուրդ առին զնմանէ. թէ ո՞րպէս կորուսցեն զնա։
Եւ Յս՟ իբրեւ գիտաց, մեկնեցաւ անտի։

Հինգ շբթ՝ սրբոյն Թէոդորոսի զաւրավարացն, և Թաղիկեայ բժշկին, և Է Կուսանացն որք յանկեալքն կատարեցան։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ
Յոհաննու. Գլ. 16. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ։

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի մի գայթագղեսջիք։
Ի ժողովրդոց իւրեանց հանիցեն զձեզ. այլ եկեսցէ ժամանակ՝ զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ՝ համարեսցի պաշտօն մատուցանել Այ՟։
Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ. քանզի ո՛չ ծանեան զհայր՝ և ո՛չ զիս։
Այլ և զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի յորժամ եկեսցէ ժամանակ՝ յիշիցէք՝ թէ ես ասացի ձեզ։
Զայս ՚ի սկզբանէ ո՛չ ասացի ձեզ. քանզի ընդ ձեզ էի։

Ուրբաթ։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 12 Համ. 15.

Ընդ. Տն մերոյ Յի Քի.

Եւ գնացին զհետ նորա ժողովուրդքն՝ և բժշկէր զամենեսեան։
Եւ սաստեաց նց՝ զի մի յայտնեսցեն զնմանէ ումեք։
Զի լցցի, որ ասացաւն ՚ի ձեռն եսայեայ մարգարէի։
Ահա մանուկ իմ՝ զոր ընտրեցի. և սիրելի իմ՝ ընդ որ հաճեցաւ անձն իմ։ Եդից զոգի իմ ՚ի վերայ նորա՝ և իրաւունս հեթանոսաց պատմեսցէ։
Ո՛չ հակառակեսցի՝ և ո՛չ աղաղակեսցէ. և ոչ՛ոք լուիցէ ՚ի հրապարակս զբարբառ նորա։
Զեղէգն ջախջախեալ ո՛չ փշրեսցէ՝ և զպատրոյգն առկայծեալ ո՛չ շիջուսցէ. մինչև հանցէ ՚ի յաղթութիւն զդատաստան։
Եւ յանուն նորա հեթանոսք յուսասցին։

Հա

Շաբաթ՝ տօն է Գիւտի Նշխարաց Սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ:

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 10. համ. 11.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի վերայ ոչխարաց:
Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն, իբրև տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ:
Քանզի վարձկան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն:
Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչիմ յիմոցն:
Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ ՚ի վերայ ոչխարաց:
Նաև՝ այլ ևս ոչխարք են իմ, որք ո՛չ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լուիցեն. և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ:

Չորեք. Կիւրակէ զկնի Հոգւոյ գալստեանն

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 12. համ. 38.

Աս. Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Յայնժամ պատասխանի ետուն նմա ոմանք ՚ի դպրացն և ՚ի փարիսեցւոց՝ և ասեն. վարդապետ՝ կամիմք նշան ինչ տեսանել ՚ի քէն:
Նա պատասխանի ետ՝ և ասէ ցնոսա. ազգ չար և շնացող նշան խնդրէ. և նշան մի՛ տացի նմա. բայց նշանն Յովնանու մարգարէի:
Զի որպէս էր Յովնան ՚ի փոր կիտին զերիս տիւս և զերիս գիշերս. այնպէս եղիցի և որդի մարդոյ ՚ի սիրտ երկրի զերիս տիւս և զերիս գիշերս:
Արք նինուէացիք յարիցեն ՚ի դատաստանի ընդ ազգիս ընդ այսմիկ՝ և դատապարտեսցեն զսա՝ զի զղջացան ՚ի քարոզութեն Յովնանու. և արդ՝ աւասիկ մեծ քան զՅովնան է աստ:
Դշխոյն հարաւոյ յարիցէ ՚ի դատաստանի ընդ ազգիս ընդ այսմիկ՝ և դատապարտեսցէ զսա. զի եկն ՚ի ծագաց երկրի լսել զիմաստութիւն Սողոմոնի. և ահա մեծ

մեծ քան զՍողոմոն է աստ։

Այլ յորժամ այսն պիղծ ելանէ 'ի մարդոյ՝ շրջի ը՛ անջրդի տեղիս։ խնդրէ հանգիստ՝ և ո՛չ գտանէ։

Յայնժամ ասէ՝ դարձայց 'ի տուն իմ՝ ուստի ելի։ և եկեալ գտանէ զնա պարապորդ մաքրեալ և յարդարեալ։

Յայնժամ երթայ՝ և առնու ընդ իւր եօթն այլ այս չարագոյնս քան զինքն՝ և մտեալ բնակէ անդ։ և լինի մարդոյն այնորիկ յետինն չար քան զառաջինն։ այնպէս եղիցի և ազգիս այսմիկ չարի։

Երկու շաբաթ՝ սրբոց վկայիցն Անտոնինոսի, Թէոփիլոսի, Անկիւղոսի, և Փոտինոսի։

Աւետ. Առաքելութեան ՅԷ ·ՔԷ Ու Լ․
Յովհաննու. Գլ. 15. համ. 11.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ։

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ. զի ուրախութիւն իմ 'ի ձեզ իցէ. և ձեր ուրախութիւն լցեալ եղիցի։

Այս է պատուէր իմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս, որպէս և ես զձեզ սիրեցի։

Մեծ ևս քան զայս սէր ոչ ոք

ունի եթէ զանձն իւր դիցէ 'ի վերայ բարեկամաց իւրոց։

Դուք բարեկամք էք իմ. եթէ առնիցէք՝ զոր ես պատուիրեմ ձեզ։

Ո՛չ ևս կոչեմ զձեզ ծառայս, զի ծառայն ո՛չ գիտէ զինչ գործէ տէր նորա։ այլ զձեզ կոչեցի բարեկամս, զի զամենայն, զոր լուայ 'ի Հօրէ իմմէ՝ ծանուցի ձեզ։

Ո՛չ եթէ դուք ընտրեցիք զիս. այլ ես ընտրեցի զձեզ, և եդի զձեզ. զի դուք երթայցէք՝ և պտղաբերք լինիցիք. և պտուղն ձեր կայցէ. և զոր ինչ խնդրիցէք 'ի Հօրէ իմմէ յանուն իմ, տացէ ձեզ։

Երեք շաբաթ՝ տօն է սրբոյն Դանիէլի մարգարէին, և երից մանկանցն։

Աւետ. Առաքելութեան ՅԷ ·ՔԷ Ու Լ․
Մատթէոսի. Գլ. 24. համ. 9.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ։

Յայնժամ մատնեսցեն զձեզ 'ի նեղութիւն. և սպանանիցեն զձեզ։ և եղիջիք ատեցեալք յամենայն ազգաց վասն անուան իմոյ։

Եւ յայնժամ գայթագղեսցին բազումք. և զմիմեանս մատնեսցեն

ցեն. և ատեսցեն զմիմեանս:
Եւ բազում սուտ մարգարէք յարիցեն. և զբազումս մոլորե-ցուսցեն:
Եւ վասն բազմանալոյ անօրէ-նութեանն ցամաքեսցի սէր բազմաց:
Բայց որ համբերեսցէ իսպառ՝ նա կեցցէ:
Եւ քարոզեսցի աւետարանս արքայութե՛ն ընդ ամենայն տիե-զերս. ՚ի վկայութիւն ամենայն հեթանոսաց: և ապա եկեսցէ կատարած:
Արդ՝ յորժամ տեսանիցէք զպղծութի՛ւն աւերածոյն, որ ա-սացեալն է ՚ի ձեռն Դանիէլի մարգարէի. զի կայցէ ՚ի տեղ-ւոջն սրբութեան. որ ընթեռ-նուն ՚ի միտ առցէ:

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 13. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Յաւուր յայնմիկ ելեալ Յս ՚ի տանէն՝ նստաւ առ ծո-վեզերբն:
Եւ ժողովեցան առ նա ժողո-վուրդք բազումք. մինչև մտա-նել նմա ՚ի նաւ. և նստել: և ա-մենայն ժողովուրդն կայր առ ծովեզերբն.
Եւ խօսէր ընդ նոսա բազումս առակօք՝ և ասէր.
Ահա ել սերմանահան սերմա-նել: և ՚ի սերմանելն իւրում, էր որ անկաւ առ ճանապարհաւ՝ և եկն թռչուն երկնից՝ և եկեր զնա.
Եւ այլն անկաւ յապառաժի. ուր ոչ գոյր հող բազում. և վաղվաղակի բուսաւ՝ առ ՚ի չգոյէ հիւթոյ երկրին.
Ի ծագել արևու տապացաւ. և զի ոչ գոյին արմատք, չորա-ցաւ.
Եւ այլն անկաւ ՚ի մէջ փշոց. և ելին փուշքն և հեղձուցին զնա.
Եւ այլն անկաւ յերկիր բարի. և տայր պտուղ: էր որ հարիւ-րաւոր. և էր որ վաթսնաւոր. և էր որ երեսնաւոր.

Հինգ շաբաթ՝ սրբոց Թարգմանչացն մերոց Իսահակայ և Մեսրոպայ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 12 Համ. 32.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Մի երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հաճեցաւ հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւն:

Վա

Վաճառեցէք զինչս ձեր. և տուք ողորմութիւն. և արարէք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող մերձենայ. և ոչ ցեց ապականէ։

Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին։

Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ՚ի մէջս. և ճրագունք լուցեալ։

Եւ դուք նմանօղք մարդկան՝ որք ակն ունիցին տեառն իւրեանց՝ թէ երբ դառնայցէ ՚ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա։

Երանի իցէ ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս եկեալ տէրն գտցէ արթունս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի գօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնոսա. և անցեալ պաշտեսցէ զնոսա։

Եւ եթէ յերկրորդ, կամ յերրորդ պահու եկեսցէ և գտցէ այնպէս, երանելիք են ծառայքն այնոքիկ։

Բայց զայն գիտասջիք. եթէ գիտէր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ՝ հսկէր, և չտայր թոյլ ական հատանել ՚ի տան իւրում։

Ժղ

Եւ դուք եղերուք պատրաստ՝ զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք՝ գայ որդի մարդոյ։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յիսուսի Քրիստոսի Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 13. Հմր. 16.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ.

Բայց ձեր երանի է աչաց՝ զի տեսանեն. և ականջաց ձերոց, զի լսեն։

Ամէն ասեմ ձեզ. զի բազում մարգարէք և արդարք ցանկացան տեսանել՝ զոր տեսանէքդ՝ և ոչ տեսին. և լսել՝ զոր լսէքդ՝ և ոչ լուան։

Եւ արդ՝ լուարուք դուք զառակ սերմանողին։

Ամենայն որ լսէ զբանն արքայութեան և ոչ առնու ՚ի միտ. գայ չարն՝ և յափշտակէ զսերմանեալն ՚ի սիրտ նորա. այն է՝ որ առ ճանապարհաւն սերմանեցաւ։

Եւ որ յապառաժին սերմանեցաւ, այն է՝ որ լսէ զբանն, և վաղվաղակի խնդութեամբ ընդունի զնա։

Բայց քանզի ոչ ունի արմատս յինքեան. այլ առ ժամանակ մի է. ՚ի լինել նեղութեան և հա-

ընծանայց փառս բանին՝ փոխա-
ղակի գայթագղին։

Իսկ որ 'ի մէջ փշոյն սերմա-
նեցաւ՝ այն է՝ որ լսէ զբա-
նն, և հոգք աշխարհիս, և
պատրանք մեծութեան հեղ-
ձուցանեն զբանն. և լինի ան-
պտուղ։

Իսկ որ յերկիրն բարի սերմա-
նեցաւ՝ այն է, որ լսէ զբա-
նն, և 'ի միտ առնու. և
տայ պտուղ. է՛ որ հարիւր.
և է՛ որ վաթսուն. և է՛ որ
երեսուն։

Շբթ՝ որդւոյն Տրդատայ Թագաւորին մերոյ
և Աշխենայ տիկնոջն. և Խոսրովիդխտոյն.

Սրբ. Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Ղուկասու Գլ. 11. Համ. 14.

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ հանէր դև մի համր։ և
եղև յելանել դիւին՝ խօ-
սեցաւ համրն։ և զարմացան ա-
մենայն ժողովուրդն։

Եւ ոմանք 'ի նոցանէ ասէին.
Բէեղզեբուղաւ իշխանաւն դի-
ւաց հանէ դա զդևս։

Եւ այլք փորձէին՝ և նշան
յերկնից խնդրէին 'ի նմանէ։

Իսկ նա գիտացեալ զխորհուրդս
նոցա, ասէ ցնոսա. ամենայն
Թա

Թագաւորութիւն բաժանեալ
յանձն՝ աւերի. և տուն բաժա-
նեալ յանձն՝ կործանի։

Արդ եթէ և սատանայ բաժա-
նեցաւ յանձնէ. զիարդ կացցէ
թագաւորութիւն նորա։ զի ասէք
զինէն թէ Բէեղզեբուղաւ իշ-
խանաւ հանէ դա զդևս։

Եթէ ես Բէեղզեբուղաւ հա-
նեմ զդևս. որդիքն ձեր իւ՞
հանիցեն։ վասն այնորիկ նոքին
եղիցին ձեր դատաւորք։

Իսկ եթէ մատամբ այ հանեմ
զդևս, ապա հասեալ է 'ի վերայ
ձեր արքայութիւն Այ։

Յորժամ հզօր վառեալ պա-
հիցէ զտուն իւր, 'ի խաղաղութե-
ան են ինչք նորա։

Ապա եթէ հզօրագոյն քան
զնա 'ի վերայ եկեալ յաղթեսցէ
նմա, զսպառազինութիւն նորա
հանէ՝ յոր յուսացեալ էր. և
զաւար նորա բաշխեսցէ։

Որ ոչ է ընդ իս՝ հակառակ իմ
է. և որ ոչ ժողովէ ընդ իս,
ցրուէ։

Հինգերորդ Կիւրակէ՝ զկնի Հոգւոյ գալստեան․ Տօն Սրբուհւոյ Աննայի Տիրամաւրն

Սրբոյ Աւետարանի ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Մատթէոսի․ Գլ․ 13․ համ․ 24․

Տէրն մեր Յս Քս․

Այլ առակ էարկ առ նոսա՝ և ասէ․ Նմանեցաւ արքայութիւն երկնից առն․ որ սերմանեաց զսերմն բարի յագարակի իւրում։

Եւ 'ի քուն լինել մարդկան․ եկն թշնամին նորա․ և ցանեաց 'ի վր՛ զորոմն 'ի մէջ ցորենոյն և գնաց։

Եւ երբ բուսաւ խոտն՝ և արար զպտուղ, ապա երևեցաւ և որոմն։

Մատուցեալ ծառայք տանուտեառն ասեն ցնա․ Տէր, ո՛չ սերմն բարի սերմանեցեր յագարակին քում․ արդ՝ ուստի՞ ունիցի զորոմն։

Եւ նա ասէ ցնա՝ այր թշնամի արար զայդ։ Ասեն ցնա ծառայքն․ կամի՞ս, զի երթիցուք՝ քաղեսցուք զայն 'ի բաց։

Եւ նա ասէ ցնոսա՝ մի․ գուցէ մինչ քաղիցէք զորոմն, և զցորեանն ընդ նմին 'ի բաց խլիցէք։

Թոյլ տուք երկոցունցն աճել 'ի միասին մինչև հունձս․ և 'ի ժամանակի հնձոցն ասացից ցհնձօղսն․ քաղեցէք նախ զորոմն, և կապեցէք զայդ խրձունս առ 'ի յայրել․ և զցորեանն ժողովեցէք 'ի շտեմարան իմ։

Երկուշ․ շբթ՝ որդոց Կայխոսրովայ և խեթ Վ․ կոյսից․ և Ղուկիանոսի քահանային։

Սրբոյ Աւետարանի ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Մարկոսի․ Գլ․ 13․ համ․ 9․

Տէրն մեր Յս Քս ասէ․

Եւ զձեզ իսկ մատնեսցեն յատեանս՝ և 'ի ժողովուրդս տանջիցիք․ և առաջի դատաւորաց և թագաւորաց կայցէք վասն իմ 'ի վկայութիւն նոցա։

Եւ ամ՛ հեթանոսաց․ բայց նախ պարտ է աւետարանիս քարոզել։

Այլ յորժամ տանիցին զձեզ մատնել, մի յառաջագոյն հոգայցէք․ և մի զմտաւ ածիցէք, թէ զինչ խօսիցիք․ այլ որինչ տացի ձեզ 'ի ժամուն յայնմիկ՝ զայն խօսիցիք․ զի ո՛չ դուք էք՝ որք խօսիցիքն՝ այլ Հոգին սբ․

Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր 'ի մահ՝ և հայր զորդի․ և յարիցեն որդիք 'ի վերայ հարց՝ և սպանանիցեն զնոսա։

Եւ

Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ. այլ որ համբերեսցէն ի սպառ՝ նա կեցցէ.

Երեք շաբաթ՝ տօն է սրբոյն Զաքարիայի մարգարէին.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 23. հմր. 34.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Վասն այդորիկ ահաւասիկ ես առաքեմ առ ձեզ մարգարէս՝ եւ իմաստունս՝ եւ դպիրս՝ եւ 'ի նոցանէ սպանանիցէք, եւ 'ի խաչ հանիցէք. եւ 'ի նոցանէ տանջիցէք 'ի ժողովուրդըս ձեր՝ եւ հալածիցէք 'ի քաղաքէ 'ի քաղաք.

Որպէս զի եկեսցէ 'ի վերայ ձեր ամենայն արիւն արդար հեղեալ յերկրի. յարենէն աբելի արդարոյ՝ մինչեւ ցարիւնն զաքարիայ որդւոյ բարաքեայ՝ զոր սպանէք ընդ մէջ տաճարին եւ սեղանոյն.

Ամէն ասեմ ձեզ՝ եկեսցէ այն ա̃մ 'ի վերայ ազգիս այսորիկ.

Երուսաղէմ, Երուսաղէմ. որ կոտորես զմարգարէս՝ եւ քարկոծ առնես զառաքեալսն առ քեզ. քանիցս անգամ կամեցայ ժողովել զմանկունս քո՝ զոր օրինակ ժողովէ հաւ զձագս իւր ը̃ թեւօք. եւ ո՛չ կամեցայք.

Ահա թողեալ լինի ձեզ տունդ ձեր աւերակ.

Բայց ասեմ ձեզ. թէ ո՛չ եւս տեսանիցէք զիս յայսմհետէ, մինչեւ ասիցէք, օրհնեալ եկեալ յանուն Տեառն.

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 13. հմր. 31.

Տէրն մեր Յս Քս.

Այլ առակ էարկ առ նոսա՝ եւ ասէ. Նման է արքայութի̃ երկնից հատոյ մանանխոյ. զոր առեալ մարդոյ՝ սերմանեաց յագարակի իւրում.

Որ փոքր է քան զա̃մ սերմանիս. եւ յորժամ աճիցէ, մեծ է քան զամենայն բանջարս. եւ լինի ծառ՝ մինչեւ գալ թռչնոց երկնից՝ եւ հանգչել յոստս նո̃ր.

Այլ առակ խօսեցաւ ընդ նո̃ եւ ասէ. Նման է արքայութի̃ երկնից խմորոյ. զոր առեալ կնոջ թաքոյց 'ի գրիւս երիս ալեր՝ մինչեւ ամենայն խմորեցաւ.

Զայս ա̃մ խօսեցաւ Յս առակօք ը̃ ժողովուրդսն. եւ առանց

ռակի ոչ ինչ խօսէր ը՟ նս.

Զի լցցի ասացեալն 'ի մարգա րէէն. բացից առակօք զբերան իմ. բղխեցից զծածկեալսն 'ի սկզբանէ աշխարհի։

Յայնժամ թողեալ Յս զժո֊ ղովուրդսն, եկն 'ի տուն. մա֊ տեան առ նա աշակերտքն նր և ասեն. մեկնեա մեզ զառակ որոմանցն ագարակին։

Նա պատասխանի ետ՝ և ասէ ցնոսա. որ սերմանէ զսերմն բարի՝ է որդի մարդոյ։

Եւ ագարակն աշխարհս է. սեր մն բարի նոքա են, որք որդիքն արքայութն են. իսկ որոմն որ֊ դիք չարին են։

Եւ թշնամին որ վարեաց զայն, սատանայ է. և հունձն կատա֊ րած աշխարհիս է. և հնձօղքն հրեշտակք են։

Որպէս ժողովի որոմն և 'ի հուր այրի. այնպէս եղիցի 'ի կատա֊ րածի աշխարհիս։

Առաքեսցէ որդի մարդոյ ըզ հրեշտակս իւր. և ժողովեսցեն յարքայութէ նորա զամենայն գայթագղութիւս՝ և զայնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Եւ արկցեն զնս 'ի հնոց հրոյ. անդ եղիցի լալ՝ և կրճել ատա֊ մանց։

Հինգ շաբաթ՝ տօնէ սրբոյն Եղիսէի մար գարէին։

Սաղ. Մարգարէութեան ԾԷ. ՂԷ. ՈւԲ.
Դ թագաւորաց. Գլ. 4. հմր. 25.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Արդարև ասեմ ձեզ. զի բա զում այրիք էին յաւուրս եղիայի 'ի մէջ իսրայէլի, յոր֊ ժամ փակեցան երկինք զերիս ամս և զվեց ամիս. և եղև սով մեծ ընդ ամենայն երկիր։

Եւ ոչ առ մի 'ի նոցանէ առա քեցաւ եղիա, բայց միայն 'ի սարեփթայ սիդոնացւոց առ կին մի այրի։

Եւ բազում բորոտք էին յիս֊ րայէլի, առ եղիսէիւ մարգարէ իւ. և ոչոք 'ի նոցանէ սրբեցաւ, բայց միայն նէեման ասորի։

Եւ լցան ամենեքին բարկութե 'ի ժողովրդեանն, իբրև լուեն զայս։

Եւ յարուցեալ հանին զնա ար տաքոյ քաղաքին, և ածին զնա մինչև յարտևան լերինն՝ յորոյ վերայ քաղաքն նր շինեալ էր՝ գահավէժ առնել զնա։

Եւ նա անցեալ ընդ մէջ նց գնայր։

Որ

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յսի Քսի Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 13. Համ. 43.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Յայնժամ արդարքն ծագեսցեն իբրեւ զարեգակն յարքայութեան երկնից. որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։

Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից գանձի ծածկելոյ յագարակի՝ զոր գտեալ մարդոյ թաքոյց՝ եւ 'ի խնդութենէ անտի երթայ վաճառէ զամ ինչ զոր ունի. եւ գնէ զագարակն զայն։

Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից առն վաճառականի՝ որ խնդրիցէ մարգարիտս գեղեցիկս.

Եւ գտեալ մի պատուական մարգարիտ՝ երթեալ վաճառեաց զամ զոր ինչ ունէր՝ եւ գնեաց զայն մարգարիտ։

Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից ուռկանի արկելոյ 'ի ծով՝ եւ յամենայն ազգաց ժողովելոյ.

Որ իբրեւ լցաւ, հանեալ 'ի ցամաք՝ եւ նստեալ ժողովեցին ըզբարի բարին յամանս՝ եւ զխոտանն 'ի բաց ընկեցին.

Այնպէս եղիցի 'ի կատարածի աշխարհիս. ելցեն հրեշտակք՝ եւ մեկնեսցեն զչարս 'ի միջոյ արդարոց։

Եւ արկցեն զնոսա 'ի հնոց հրոյ. անդ եղիցի լալ եւ կրճել ատամանց։

Ասէ ցնա Յս՝ իմացայք զայս ամ. ասեն ցնա. այո Տր։

Եւ նա ասէ ցնոսա՝ վասն այսորիկ՝ ամ դպիր աշակերտեալ արքայութեան երկնից՝ նման է առն տանուտեառն, որ հանէ 'ի գանձէ իւրմէ զնոր եւ զհին։

Շաբաթ՝ տօն է սրբոց Երկոտասանից Առաքելոցն Քի, եւ սրբյն Պօղոսի երեքտասան առաքելոյն։

Սրբոյ Աւետարանին Յսի Քսի Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 9. Համ. 36.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ տեսեալ զժողովուրդն՝ գթացաւ 'ի նոսա. զի էին աշխատեալք իբրեւ զոչխարս, որոց ոչ իցէ հովիւ։

Յայնժամ ասէ ցաշակերտսն իւր. հունձք բազում են՝ եւ մշակք սակաւք։

Արդ՝ աղաչեցէք զՏր հնձոց՝ զի հանիցէ մշակս 'ի հունձս իւր։

Եւ կոչեալ առ ինքն զերկոտա-

սա

տասան աշակերտան իւր. ետ
նոցա իշխանութիւն այսոց պղծոց
հանել զնոսա՝ և բժշկել զամ
ախտս՝ և զամ հիւանդութիւնս։
Եւ առաքելոյն երկոտասանից
էին անուանք այսոքիկ։ առաջին
Սիմոն անուանեալն Պետրոս.
և Անդրէաս եղբայր նր։
Յակոբոս զեբեդեայ՝ և Յով-
հաննէս եղբայր նր։ Փիլիպպոս
և Բարթողիմէոս։ Թովմաս՝
և Մատթէոս մաքսաւոր։ Յա-
կոբոս ալփեայ՝ և Ղեբէոս, որ
անուանեցաւ Թադէոս։ Սի-
մոն կանանացի. և Յուդա իս-
կարիովտացի՝ որ և մատնեաց զնա։
Զնոսա երկոտասանեսին ա-
ռաքեաց Յս՝ պատուիրեաց
նոցա, և ասէ. 'ի ճանապարհս
հեթանոսաց մի երթայցէք. և
'ի քաղաքս սամարացւոց մի մը-
տանիցէք։
Այլ երթայք առաւել առ
ոչխարս կորուսեալս տանն Իղի։
Եւ իբրև երթայցէք՝ քարո-
զեցէք՝ և ասացէք՝ թէ մեր-
ձեալ է արքայութիւն երկնից։

Վեցերորդ Կիւրակէ զկնի Հոգւոյ գա-
լստեան.

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի Որ ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 14 հմր. 13.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ իբրև լուաւ Յս՝ գնաց
անտի նաւու յանապատ
տեղի առանձինն։ իբրև լուան
ժողովուրդքն, գնացին զհետ
նր հետի 'ի քաղաքաց անտի։
Եւ իբրև ել, ետես ժողո-
վուրդ բազում. և գթացաւ 'ի
նոսա. և բժշկեաց զհիւանդս
նոցա։
Իբրև ընդ երեկս եղև, մա-
տեան առ նա աշակերտքն՝ և
ասեն, տեղիս անապատ է՝ և
օրս տարաժամեալ. արձակեա
զժողովուրդդ՝ զի երթիցեն
շուրջ 'ի շէնսն՝ գնեսցեն իւր-
եանց կերակուրս։
Եւ ասէ Յս. ոչինչ պիտոյ է
դոցա երթալ՝ դուք տուք դոցա
ուտել։
Եւ նոքա ասեն ցնա՝ ոչինչ ու-
նիմք աստ. բայց հինգ նկանակ
և երկուս ձկունս։
Եւ ասէ ցնոսա՝ բերէք այսր
զայն։
Եւ հրամայեաց բազմեցուցա-
նել զժողովուրդսն, 'ի վերայ
խո

խոտոյ. և առեալ զհինգ նկանակն և զերկուս ձկունսն, հայեցաւ յերկինս. օրհնեաց՝ և եբեկ, և ետ ցաշակերտսն զնկանակսն. և աշակերտքն ժողովրդոցն։

Կերան ամենեքեան և յագեցան. և բարձին զնշխարս կոտորոցն երկոտասան սակառի լի։

Եւ որք կերանն, էին արք իբրև հինգ հազարք. թող զկանայս և զմանկունս։

Երկու շաբաթ.

Սբյ Աւետարանին Յի Քի Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 14. Հմր. 22.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ ստիպեաց վաղվաղակի զաշակերտսն մտանել 'ի նաւ՝ և յառաջել յայնկոյս. մինչ ինքն զժողովուրդսն արձակիցէ.

Եւ իբրև արձակեաց զժողովուրդսն, ել 'ի լեառն առանձին կալ յաղօթս. և իբրև ը երեկս եղև, անդ էր միայն։

Եւ նաւն մեկնեալ էր 'ի ցամաքէն բազում ասպարիսօք ծփեալ յալեացն. քանզի ընդդէմ էր հողմն։

Եւ 'ի չորրորդ պահու գիշերոյն եկն առ նս Յս գնալով 'ի վերայ ծովուն։

Իբրև տեսին զնա աշակերտքն, զի գնայր 'ի վերայ ծովուն, խռովեցան. և առ ահին աղաղակեցին։

Եւ վաղվաղակի խօսեցաւ ընդ նոսա Յս՝ և ասէ. քաջալերեցարուք՝ ես եմ, մի երկնչիք։

Պատասխանի ետ նմա Պետրոս՝ և ասէ՝ Տէր, եթէ դու ես, հրամայեա ինձ գալ առ քեզ 'ի վերայ ջրոցս։

Եւ նա ասէ՝ եկ. և իջեալ 'ի նաւէն Պետրոս՝ գնայր 'ի վերայ ջրոցն՝ և եկն առ Յս։

Եւ տեսեալ զհողմն սաստիկ՝ երկեաւ. և իբրև սկսաւ ընկղմել՝ աղաղակեաց, և ասէ. Տէր փրկեա զիս։

Եւ վաղվաղակի Յս ձգեաց զձեռն իւր՝ կալաւ զնա և ասէ. Թերահաւատ՝ ընդէ՞ր երկմտեցեր։

Եւ իբրև ել 'ի նաւն՝ հանդարտեցաւ հողմն։

Եւ որք 'ի նաւին էին՝ մատեան և երկիրպագին նմա՝ և ասեն՝ արդարև որդի Այ ես դու։

Եւ անցեալ 'ի ցամաք, եկին 'ի Գեննեսարեթ։

Եւ

Եւ երբեւ ծանեան զնա արք տեղւոյն այնորիկ, առաքեցին ընդ ամենայն գաւառն՝ եւ ածին առ նա զամենայն հիւանդս.

Եւ աղաչէին զնա. զի գոնէ միայն 'ի քղանցս հանդերձի նր մերձեսցին. եւ որք միանգամ մերձեցան՝ փրկեցան.

Երեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանէն Յի Քի Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 15. Համ. 1.

Առ Տէրն մեր Յս Քս.

Յայնժամ մատեան առ Յս՝ որք յԵրուսաղեմէ փարիսեցիքն եւ դպիրք. եւ ասեն:

Ընդէ՞ր աշակերտքն քո անցանեն զաւանդութեամբ ծերոցն. զի ոչ լուանան զձեռս՝ յորժամ զհաց ուտեն:

Նա պատասխանի ետ եւ ասէ ցնոսա. եւ դուք ընդէ՞ր անցանէք զպատուիրանաւն Այ վասն ձերոյ աւանդութեան:

Զի Այ ասաց. պատուեա զհայր քո եւ զմայր.

Եւ որ բամբասէ զհայր՝ կամ զմայր՝ մահու վախճանեսցի:

Եւ դուք ասէք՝ որ ասիցէ ցհայր իւր՝ կմ ցմայր իւր. թէ պատարագ է՝ զոր յինէն օգտե

ցիս:

Եւ ոչ պատուեսցէ զհայր իւր եւ զմայր: եւ խոտեցէք բանն Այ վասն ձերոյ աւանդութեանն.

Կեղծաւորք՝ բարւոք մարգարէացաւ 'ի վերայ ձեր Եսայի՝ եւ ասէ.

Ժողովուրդս այս շրթամբք պատուէ զիս՝ եւ սիրտ իւրեանց հեռացեալ մեկուսի է յինէն:

Զուր պաշտեն զիս. ուսուցանեն վարդապետութիւն՝ զմարդկան պատուիրանս:

Եւ կոչեաց առ ինքն զժողովուրդն՝ ասէ ցնս: լուարուք, եւ 'ի միտ առէք.

Ոչ որինչ մտանէ 'ի բերան, պղծէ զմարդ. այլ որինչ ելանէ 'ի բերանոյ՝ այն պղծէ զմարդ:

Յայնժամ մատուցեալ ոմանք յաշակերտացն նր ասեն: գիտե՞ս՝ զի փարիսեցիքն լուեալ զբանն՝ գայթագղեցան:

Նա պատասխանի ետ նոցա եւ ասէ: ամենայն տունկ զոր ոչ տնկեաց Հայր իմ երկնաւոր, խլեսցի:

Թո՛յլ տուք զնոսա՝ կոյրք են կուրաց առաջնորդք: կոյր կուրի յորժամ առաջնորդէ՝ սխալէ եւ երկոքեան 'ի խորխորատ անկա

նին

նէն ։

Պատասխանի ետ նմա պետրոս և ասէ. մեկնեա՛ մեզ զառակս զայս։

Ասէ Յս՝ տակաւին և դուք անմիտք էք։

Ո՞չ իմանայք, եթէ ամ՛ որ մտանէ ՚ի բերան, յորովայն երթայ՝ և արտաքս ելանէ։

Իսկ որ ելանէ ՚ի բերանոյ՝ ՚ի սրտէ անտի գայ. և այն պղծէ զմարդն։

Զի ՚ի սրտէ ելանեն խորհուրդք չարք։ սպանութիւնք։ շնութիւնք։ պոռնկութիւնք։ գողութիւնք։ սուտ վկայութիւնք։ հայհոյութիւնք։

Այս ամ՛էն՝ որ պղծեն զմարդն. այլ անլուա ձեռօք ուտել՝ ո՛չ պղծէ զմարդ։

Չորեք շաբաթ։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 15. համ. 21.

Տեառն մերոյ Յի Քի.

Եւ ելեալ անտի Յս գնաց ՚ի կողմանս տիւրոսի և սիդոնի։

Եւ ահա կին մի քանանացի ՚ի սահմանաց անտի նոցա. ելեալ աղաղակէր և ասէր։ ողորմեա՛ ինձ Տր՝ որդի դաւթի. դուստր

ժը

իմ չարաչար դիւահարի։

Եւ նա ո՛չ ետ նմա պատասխանի։ և մատուցեալ աշակերտքն նորա՝ աղաչէին զնա և ասէին. արձակեա՛ զնա՝ զի աղաղակէ զհետ մեր։

Նա պատասխանի ետ և ասէ. ո՛չ ուրեք առաքեցայ՝ եթէ ոչ առ ոչխարս կորուսեալս տանն իսրայէլի։

Եւ նա մատուցեալ երկիր պագանէր նմա և ասէր. Տէ՛ր օգնեա՛ ինձ։

Պատասխանի ետ նմա և ասէ. ո՛չ է բարւոք՝ առնուլ զհաց մանկանց և արկանել շանց։

Եւ նա ասէ՝ այո՛ Տր։ քանզի և շունք կերակրին ՚ի փշրանաց անկելոց ՚ի սեղանոյ տեառն իւրեանց։

Յայնժամ պատասխանի ետ նմա Յս և ասէ. ո՛վ կին դու. մեծ են հաւատք քո։ եղիցի քեզ որպէս և կամիս։ և բժշկեցաւ դուստր նորա ՚ի նմին ժամու։

Հինգշաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի. Քի. Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 15. Համ. 29.

Տեառն մերոյ Յի. Քի.

Եւ գնացեալ անտի Յի, եկն ի ծովեզրն Գալիլեացւոց. և ելեալ ի լեառն՝ նստէր անդ.

Եւ եկին առ նա ժողովուրդք բազումք՝ որք ունէին ընդ իւրեանս, կաղս՝ կոյրս՝ համերս՝ միակողմանիս. և այլս բազումս. և ընկեցին զնոսա առ ոտս նր՝ և բժշկեաց զնոսա.

Մինչև զարմանալ ժողովրդոյն՝ որք տեսանէին. զի համերքն խօսէին. կաղք գնային. միակողմանիք բժշկէին. կոյրք տեսանէին. և փառաւոր առնէին զԱծ Իսրայէլի.

Եւ կոչեալ առ ինքն Յի զաշակերտսն ասէ. գթամ ի ժողովուրդս զի արդ՝ երեք աւուրք են՝ զի կան առ իս. և ոչ ունին զինչ ուտիցեն. և արձակել զդոսա նօթիս՝ չկամիմ. գուցէ նքթիցին զճանապարհայն.

Եւ ասեն ցնա աշակերտքն. արդ մեզ յանապատի աստ ուստի՞ իցէ այնչափ հաց՝ մինչև յագեցուցանել զայսչափ ժողովուրդ.

Եւ ասէ ցնոսա Յս. քանի՞ նկանակ ունիք. և նոքա ասեն. եօթն. և սակաւ ձկունս.

Եւ հրամայեաց ժողովրդեանն բազմել ի վերայ գետնոյ.

Եւ առեալ զեօթն նկանակսն և զձկունսն՝ գոհացաւ և եբեկ՝ և ետ ցաշակերտսն. և նոքա ժողովրդեանն.

Կերան ամենեքեան և յագեցան. և բարձին զնշխարս կոտորոցն՝ եօթն զամբիւղ լի.

Եւ որք կերանն՝ էին արք իբրև չորք հազարք՝ թող զկանայս և զմանկտիս.

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի. Քի. Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 15. Համ. 39.

Տէրն մեր Յս. Քս.

Իբրև արձակեաց զժողովուրդսն, ել ի նաւ՝ և եկն ի սահմանս Մագդաղենայ.

Եւ մատուցեալ փարիսեցիքն՝ և սադուկեցիք փորձելով խնդրէին ի նմանէ նշան յերկնից ցուցանել նոցա.

Նա պատասխանի ետ՝ և ասէ ցնոսա. յորժամ երեկոյ լինի՝ ասէք, պարզ լինելոց. զի կարմրացեալ է երկին.

Եւ

Եւ առաւօտու՝ այսօր մրրիկ. զի շառագունի տրտմութբ երկին. արդ զերեսս երկնի կարէք քննել. իսկ զնշանս ժամանակիս ոչ կարէք գիտել։

Ազգ չար և շնացող նշան խնդրէ՝ և նշան մի տացի նմա՝ բայց նշանն յօնանու մարգարէի. և եթող զնոսա և գնաց։

Գնացին և աշակերտքն յայնկոյս. և մոռացան առնուլ զհաց։

Ասէ ցնոսա Յս՝ տեսէք և զգոյշ լերուք ՚ի խմորոյ սադուկեցւոյն և փարիսեցւոյն։

Նոքա խորհէին ընդ միմեանս՝ և ասէին թէ զհաց ոչ բարձաք։

Գիտաց Յս և ասէ. զի՞ խորհիք ՚ի միտս ձեր թերահաւատք՝ եթէ հաց ոչ ունիք։

Տակաւին չիմանայք՝ և ոչ յիշէք զհինգ նկանակն ՚ի հինգ հազարսն. և քանի՞ սակառի բարձէք։

Եւ ոչ զեւթն նկանակն ՚ի չորս հազարսն. և քանի՞ զամբիւղս բարձէք։

Արդ՝ զիա՞րդ ոչ իմանայք՝ եթէ ոչ վս հացի ասացի ձեզ՝ զգոյշ լինել ՚ի խմորոյ սադուկեցւոց և փարիսեցւոյն։

Յայնժամ ՚ի միտ առին. թէ ոչ ասաց զգուշանալ ՚ի խմորոյ՝ այլ յաղանդոյ փարիսեցւոյն և սադուկեցւոց։

Շաբաթ՝ յիշատակ է Տապանակին հնոյ՝ և տօն Նորոյս սրբոյ Եկեղեցւոյ։

Սրբոյ Աւետարանին Յսի Քսի Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 5. համ. 17.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Մի՛ համարիք եթէ եկի լուծանել զօրէնս կամ զմարգարէս. ոչ եկի լուծանել՝ այլ լնուլ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝ մինչև անցցեն երկինք և երկիր՝ յովտ մի, որ նշանախեց մի է, ոչ անցցէ յօրինացն և ՚ի մարգարէից՝ մինչև ամենայն եղիցի։

Որոք լուծցէ մի ինչ ՚ի պատուիրանացս յայսցանէ ՚ի փոքունց, և ուսուսցէ այնպէս զմարդիկ, փոքր կոչեսցի յարքայութեան երկնից. իսկ որ արասցէ, և ուսուսցէ՝ նա մեծ կոչեսցի յարքայութ՟ն երկնից։

Բայց ասեմ ձեզ. զի եթէ ոչ առաւելցի արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն և զփարիսեցւոց, ոչ մտանիցէք յարքայութիւն երկնից.

Վարդավառ Կիւրակէ.

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Ըստ Մատթէոսի. գլ. 16. համ. 13.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եկեալ Յս 'ի կողմանս Փիլիպպեայ Կեսարեայն, հարցանէր ցաշակերտսն. եւ ասէր. զո՞ ոք ասեն զինէն մարդիկ՝ թէ իցէ որդի մարդոյ.

Եւ նոքա ասեն. ոմն զյովհաննէս Մկրտիչ. եւ այլք զեղիայ՝ եւ կէսք զերեմիայ. կամ զմի ոք 'ի մարգարէից.

Ասէ ցնոսա. իսկ դուք զո՞ ասէք զինէն թէ իցեմ.

Պատասխանի ետ Սիմոն Պետրոս՝ եւ ասէ ցնա. դու ես Քսն որդի Այ կենդանւոյ.

Պատասխանի ետ Յս եւ ասէ ցնա. երանի քեզ Սիմոն որդի Յովնանու. զի մարմին եւ արիւն ոչ յայտնեաց քեզ՝ այլ Հայր իմ որ յերկինսն է.

Եւ ես քեզ ասեմ. զի դու ես վէմ. եւ 'ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ. եւ դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահարեսցեն.

Եւ տաց քեզ զփականս արքայութեան երկնից. եւ զոր միանգամ կապեսցես յերկրի, եղիցի կապեալ յերկինս. եւ զոր արձակեսցես յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկինս.

Յայնժամ սաստեաց աշակերտացն. զի մի ումեք ասասցեն՝ թէ նա է Քսն.

Յայնմհետէ սկսաւ Յս ցուցանել աշակերտացն իւրոց՝ թէ պարտ է նմա երթալ յերուսաղէմ. եւ բազում չարչարանս չարչարել 'ի քահանայապետից՝ եւ 'ի դպրաց՝ եւ 'ի ծերոց ժողովրդեանն՝ եւ սպանանել. եւ յերիր աւուր յառնել.

Եւ առեալ զնա մեկուսի Պետրոս. սկսաւ կաղել ընդ նմա եւ ասել. քաւ լիցի քեզ Տր. մի եղիցի քեզ այդ.

Եւ նա դարձեալ 'ի Պետրոս՝ ասէ. Երթ յետս իմ սատանայ. գայթագղութիւն իմ ես. զի ոչ խորհիս դու զԱյն. այլ ըզ մարդկան.

Յայնժամ Յիսուս ասէ ցաշակերտսն իւր. եթէ ոք կամի զկնի իմ գալ՝ ուրասցի զանձն. եւ առցէ զխաչ իւր. եւ եկեսցէ զկնի իմ.

Զի որ կամիցի զանձն իւր կեցուցանել՝ կորուսցէ զնա. եւ

որ

որ կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ, գտցէ զնա։

Զինչ օգուտ լինի մարդոյ՝ թէ զաշխարհս ամենայն շահեսցի. և զանձն իւր տուժեսցի, կամ զինչ տայցէ մարդ փրկանս ընդ անձին իւրոյ։

Զի գալոց է որդի մարդոյ փառօք հօր իւրոյ՝ հանդերձ հրեշտակօք իւրովք. և յայնժամ հատուսցէ իւրաքանչիւր ըստ գործս իւր։

Ամէն ասեմ ձեզ՝ զի են ոմանք ՚ի դոյանէ՝ որք աստ կան. որք ոչ ճաշակեսցեն զմահ՝ մինչև տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ արքայութեամբ իւրով։

Եւ յետ վեց աւուր առնու Յիսուս զպետրոս՝ և զյակոբոս՝ և զյովհաննէս զեղբայր նորա. և հանէ զնոսա ՚ի լեառն մի բարձր առանձինն։

Եւ այլակերպեցաւ առաջի նոցա. և լուսաւորեցան երեսք նորա իբրև զարեգակն. և հանդերձք նորա եղեն սպիտակք իբրև զլոյս։

Եւ ահա երևեցան նոցա մովսէս և եղիա՝ որք խօսէին ընդ նմա։

Պատասխանի ետ պետրոս և ասէ ցՅիսուս. Տէր՝ բարւոք է մեզ աստ լինել. եթէ կամիս՝ արասցուք երիս տաղաւարս՝ մի քեզ. և մի մովսէսի. և մի եղիայի։

Եւ մինչդեռ նա խօսէր. ահա ամպ լուսաւոր հովանի եղև ՚ի վերայ նոցա. ձայն եղև յամպոյն՝ և ասէ. դա է որդի իմ սիրելի՝ ընդ որ հաճեցայ. դմա լուարուք։

Իբրև լուան աշակերտքն, անկան ՚ի վերայ երեսաց իւրեանց. և երկեան յոյժ։

Եւ մատուցեալ Յիսուս բուռն եհար զնոցանէ՝ և ասէ. յոտն կացէք՝ և մի երկնչիք։

Ամբարձին զաչս իւրեանց՝ և ոչ զոք տեսին՝ բայց միայն զՅիսուս։

Եւ մինչդեռ իջանէին ՚ի լեռնէն անտի, պատուիրեաց նոցա Յիսուս և ասէ. մի ումեք ասիցէք զտեսիլդ՝ մինչև որդի մարդոյ ՚ի մեռելոց յարիցէ։

Հարցին ցնա աշակերտքն և ասեն. զիա՞րդ դպիրքն ասեն, թէ եղիայի նախ պարտ է գալ։

Պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ ցնոսա. եղիա գայ՝ և հաստատեսցէ զամենայն։

Այլ ասեմ ձեզ՝ զի եղիա եկեալ իսկ է. և ոչ ծանեան զնա

զնա՝ այլ արարին ընդ նմա՝ զոր ինչ կամեցան. նոյնպէս եւ Որդի մարդոյ չարչարելոց է ՚ի նոցանէ:
Յայնժամ ՚ի միտ առին աշակերտքն. թէ վասն Յովհաննու մկրտչին ասաց ցնոսա:

Երկրորդ աւուր

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 1. Համ. 1.

՚Ի Հօրէ Լուսոյ

Ի սկզբանէ էր բանն. եւ բանն էր առ Այ: եւ Աստուած էր բանն:
Նա էր ՚ի սկզբանէ առ Այ:
Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ: եւ առանց նորա եղեւ եւ ոչինչ՝ որ ինչ եղեն:
Նովաւ կեանք էր. եւ կեանքն էր լոյս մարդկան:
Եւ լոյսն ՚ի խաւարի անդ լուսաւորէ: եւ խաւար նմա ոչ եղեւ հասու:
Եղեւ այր մի առաքեալ յԱյ. անուն նմա Յովհաննէս:
Սա եկն ՚ի վկայութիւն զի վկայեսցէ վն լուսոյն. զի ամենեքին հաւատասցեն նովաւ:
Ոչ էր նա լոյսն. այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն:
Էր լոյսն ճշմարիտ. որ լուսաւոր առնէ զամենայն մարդ՝ որ գալոց է յաշխարհ:

է

Յաշխարհի էր. եւ աշխարհ նովաւ եղեւ. եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ:
Յիւրսն եկն. եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան:
Իսկ որք ընկալանն զնա, ետ նոցա իշխանութիւն որդիս Այ լինել. որոց հաւատային յանուն նորա:
Որք ոչ յարենէ. եւ ոչ ՚ի կամաց մարմնոյ՝ եւ ոչ ՚ի կամաց առն. այլ յԱյ ծնան:
Եւ բանն մարմին եղեւ՝ եւ բնակեաց ՚ի մեզ: եւ տեսաք զփառս նր. զփառս իբրեւ զմիածնի առ ՚ի Հօրէ, լի շնորհօք եւ ճշմարտութեամբ:
Յովհաննէս վկայեաց վն նորա. աղաղակեաց եւ ասէ: սա է՝ զորմէ ասէի, որ զկնի իմ գալոց էր՝ առաջի իմ եղեւ. զի նախ քան զիս էր:
Զի ՚ի լրմանէ նորա՝ մեք ամենեքեան առաք, շնորհս փոխանակ շնորհաց:
Զի օրէնքն ՚ի ձեռն Մովսիսի տուան: շնորհք եւ ճշմարտութիւն ՚ի ձեռն ՅԻ ՔԻ եղեն:

Եւ

Երրորդ աւուր.

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 9. համ. 27.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Բայց արդարեւ ասեմ ձեզ. եթէ են ոմանք 'ի դոյանէ, որք այդր կան. որք մի ճաշակեսցեն զմահ, մինչեւ տեսցեն զարքայութիւնն Այ։

Եւ եղեւ յետ այսց բանից իբրեւ աւուրք ութ. առեալ ըզ Պետրոս՝ եւ զՅակոբոս՝ եւ զՅովհաննէս՝ ել 'ի լեառն կալ յաղօթս։

Եւ 'ի կալ նմա յաղօթս՝ եղեւ տեսիլ երեսաց նր այլակերպ. եւ փոխեցան հանդերձ նր. եւ եղեւ սպիտակ փայլուն։

Եւ ահա այր երկու խօսէին ընդ նմա. որք էին Մովսէս եւ Եղիա։ Երեւեալ փառօք. եւ ասէին զելսն նորա, զոր կատարելոց էր յԵրուսաղէմ։

Իսկ Պետրոս՝ եւ որք ընդ նմայն էին՝ ծանրացեալք 'ի քնոյ՝ զարթեան. եւ տեսին զփառս նր՝ եւ զերկուս արսն, որք կային առ նմա։

Եւ եղեւ 'ի մեկնելն նց 'ի նմանէ, ասէ Պետրոս ցՅս. վարդապետ՝ բարւոք է մեզ աստ լինել. եւ արասցուք երիս տաղաւարս. մի քեզ. եւ մի Մովսեսի. եւ մի Եղիայի. եւ ոչ գիտէր զինչ խօսէր։

Եւ մինչդեռ զայս ասէր, եկն ամպ եւ հովանի եղեւ 'ի վերայ նոցա. եւ երկեան 'ի մտանելն նոցա ընդ ամպովն։

Զայն եղեւ յամպոյն եւ ասէ. դա է Որդի իմ ընտրեալ. դմա լուարուք։

Եւ ընդ լինել բարբառոյն՝ գտաւ Յս միայն. եւ նոքա լռեցին, եւ ոչ ումեք պատմեցին յաւուրսն յայնոսիկ եւ ոչ ինչ յորոց տեսինն։

Չորեքշաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 17. համ. 21.

Ըստ Տեառն մերոյ Յի Քի

Եւ մինչդեռ շրջէին նոքա 'ի Գալիլեա՝ ասէ ցնս Յս. մատնելոց է որդի մարդոյ 'ի ձեռս մարդկան։

Եւ սպանցեն զնա՝ եւ յերիր աւուր յարիցէ. եւ տրտմեցան յոյժ։

Իբրեւ եկին նոքա 'ի Կափառնայ

նայում, մատեան, որք զերկ
դրամեանն պահանջէին առ պետ
րոս՝ և ասեն. վարդապետն ձեր
ոչ տայ զերկդրամեանն։ Եւ ա-
սէ, այո։

Եւ իբրև եմուտ 'ի տուն՝ յա-
ռաջեաց .քան զնա Յս՟ և ասէ.
զինչ թուի .քեզ սիմոն. թա
գաւորք երկրի յումմէ առնուն
զհարկս՝ կամ զհաս՝ յորդւոց
իւրեանց, եթէ յօտարաց։

Եւ իբրև ասաց եթէ յօտարաց.
ասէ ցնա Յս՟ ապաքէն ա-
զատք են որդիքն։

Բայց զի մի գայթագղեցու-
ցուք զնոսա. երթ 'ի ծով և
ընկեա կարթ. և զառաջին
ձուկն որ ելանիցէ, առ և բաց
զբերան նր. և գտանիցես զսա
տեր. և զայն առեալ տացես
ընդ իմ և ընդ .քո։

Յայնմ ժամու մատեան աշա-
կերտքն առ Յս՟ և ասեն. ով
իցէ 'ի մէնջ մեծ յարքայութե
երկնից։

Եւ կոչեաց առ ինքն Յս՟ զմա
նուկ մի. կացոյց զնա 'ի մէջ նր։

Եւ ասէ՝ ամէն ասեմ ձեզ.
եթէ ոչ դարձջիք և եղիջիք
իբրև զմանկունս, ոչ մտանիցէք
յարքայութիւն երկնից։

Որ՝ ոք խոնարհեցուցանէ
զանձն իբրև զմանուկս զայս՝
նա է մեծ յարքայութե երկնից։

Հինգ շբթ՝ տօն է Եսայեայ Մարգարէին

Աւետ. Մատթէոսի ՅԷ ՃԲԷ Ա։ Բ.
Պատասխանի. Գլ. 4 հմր. 14։

Տէրն մեր Յս՟ Քս՟։

Եւ դարձաւ Յս՟ զօրութբ
հոգւոյն 'ի գալիլեա. և ել
համբաւ զնմանէ ընդ ամենայն
կողմանս գաւառին։

Եւ նա ուսուցանէր 'ի ժողո-
վուրդս նր փառաւորեալ յամե
նեցունց։

Եւ եկն 'ի նազարեթ՝ ուր սը
նեալ էր. և եմուտ ըստ սովո-
րութե իւրում յաւուր շաբա
թու 'ի ժողովուրդն։

Եւ ետուն նմա գիրս զեսայեայ
մարգարէի. և յարեաւ ընթեռ-
նուլ. և իբրև եբաց զգիրսն՝
եգիտ զայն տեղի, յորում գրե
եալն էր։

Հոգի Տն 'ի վերայ իմ. վասն
որոյ և օծ իսկ զիս. աւետա-
րանել աղքատաց առաքեաց
զիս։

Քարոզել գերեաց զթողութի.
և կուրաց տեսանել. արձակել
զվիրաւորս 'ի թողութի. քա-

րոզել զտարեկան Տ՞ն ընդու-
նելի. և զօր հատուցման:
Եւ խնկեալ զգիրսն՝ ետ ցպաշ-
տօնեայն և նստաւ. և ամենե-
ցուն՝ որք 'ի ժողովրդեանն էին
աչք՝ 'ի նա հայէին:
Եւ սկսաւ ասել ցնո. այսօր
լցան գիրքս այս յականջս ձեր:
Եւ ամենեքին վկայէին նմա.
և զարմանային ընդ բանս շնոր-
հաց՝ որք ելանէին 'ի բերանոյ
նորա:

Ուրբաթ.

Սուրբ Աւետարանի Յիսուսի Քրիստոսի Ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 18. Համ. 2.

Տէրն մեր Յս. Քս.

Եւ կոչեաց առ ինքն Յս
զմանուկ մի. կացոյց զնա 'ի
մէջ նոցա:
Եւ ասէ՝ ամէն ասեմ ձեզ.
եթէ ոչ դարձջիք, և եղիջիք
իբրև զմանկունս, ոչ մտանիցէք
յարքայութիւն երկնից:
Արդ՝ որ խոնարհեցուսցէ
զանձն իբրև զմանուկս զայս՝
նա է մեծ յարքայութեան երկնից:
Եւ որ ընկալցի զմանուկ մի
այսպիսի յանուն իմ, զիս ըն-
դունի:
Եւ որ գայթագղեցուսցէ
ժթ

զմի 'ի փոքրկանցս յայսցանէ
յիս հաւատացելոց՝ լաւ է նմա
եթէ կախիցի երկան իշոյ ընդ
պարանոց նորա՝ և ընկղմիցի 'ի
խորս ծովու:
Վայ աշխարհի 'ի գայթագ-
ղութեանց. հարկ է գալ գայ-
թագղութեանց. բայց վայ մար-
դոյն այնմիկ՝ յորոյ ձեռն գայցէ
գայթագղութիւն:
Եթէ ձեռն քո կամ ոտն գայ
թագղեցուցանէ զքեզ՝ հատ
զնա՝ և ընկեա 'ի քէն. լաւ իցէ
քեզ միաձեռանի կամ կաղ
մտանել 'ի կեանս. քան թէ
երկուս ձեռս և երկուս ոտս
ունել, և անկանել 'ի հուրն յա
ւիտենական:
Եւ եթէ ակն քո գայթագ-
ղեցուցանէ զքեզ, խլեա զնա
և ընկեա 'ի քէն. լաւ իցէ քեզ
միականի մտանել 'ի կեանս.
քան երկուս աչս ունել՝ և ան-
կանել 'ի գեհեն հրոյն:

Շաբաթ՝ տօնէ սրբոյն Թադէոսի Առաքելոյն մերոյ՝ եւ Սանդխտոյ Կուսին։

Սուրբ Աւետարան Յիսուսի Քրիստոսի ըստ Ղուկասու. գլ. 9. համ. 1.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս

Եւ կոչեաց զերկոտասանսն առաքեալսն. ետ նոցա զզօրութիւն եւ զիշխանութիւն 'ի վերայ ամենայն դիւաց։ եւ բժշկել զհիւանդութիւնս։
Եւ առաքեաց զնոսա քարոզել զարքայութիւնն Աստուծոյ. եւ բժշկել զախտաժէտս։
Եւ ասէ ցնոսա. մի ինչ բառնայք 'ի ճանապարհի։ մի գաւազան։ եւ մի մախաղ։ մի հաց։ եւ մի արծաթ։ եւ մի երկուս հանդերձս ունիցիք։
Եւ յոր տուն մտանիցէք՝ անդ ագջիք. եւ անտի գնասջիք։
Եւ որք ոչ ընդունիցին զձեզ, յորժամ ելանիցէք 'ի քաղաքէն յայնմանէ, զփոշի ոտից ձերոց թօթափեսջիք 'ի վկայութիւն նոցա։
Եւ ելեալ շրջէին ըստ քաղաքս եւ ընդ գիւղս. աւետարանէին եւ բժշկէին ըստ ամենայն տեղիս։

Երկրորդ Կիւրակէ զկնի Վարդավառին

Սուրբ Աւետարան Յիսուսի Քրիստոսի ըստ Մատթէոսի. գլ. 18. համ. 10.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ։

Զգոյշ լերուք՝ մի արհամարհիցէք զմի 'ի փոքրկանցս յայսցանէ. ասեմ ձեզ. զի հրեշտակք նոցա յերկինս հանապազ տեսանեն զերեսս Հօր իմոյ որ յերկինսն է։
Զի եկն որդի մարդոյ կեցուցանել զկորուսեալն։
Զինչ թուի ձեզ. եթէ լինիցի մարդոյ հարիւր ոչխար՝ եւ մոլորեսցի մի 'ի նոցանէ, ոչ թողուցու զիննսուն եւ զինն ոչխարսն 'ի լերինս. եւ երթեալ խնդրիցէ զմոլորեալն։
Եւ եթէ լինիցի գտանել զնա. ամէն ասեմ ձեզ. զի ուրախ լինի 'ի վերայ նորա առաւել՝ քան 'ի վերայ իննսուն եւ իննիցն, որք չիցեն մոլորեալք։
Նոյնպէս ոչ են կամք առաջի Հօր իմոյ՝ որ յերկինս է՝ եթէ կորիցէ մի 'ի փոքրկանցս յայսցանէ։

Եւ

Երկու շաբաթ՝ սրբոյն Կիպրիանոսի եպիսկոպոսին, և ինն Վկայիցն. և սրբոց Կուսանացն, Յուստինեայ, Եւփիմեայ, և Քրիստինեայ։

Սրբոյ Աւետարանին Յի՟ Քի՟ Ըստ Ղուկասու Գլ. 15. Համր. 1.

Ընդ. Տեառն մերոյ Յի՟ Քի՟.

Եւ էին մերձ առ նա ամ՟ մաքսաւորք, և մեղաւորք լսել 'ի նմանէ։

Տրտնջէին փարիսեցիքն և դըպիրք՝ և ասէին. ընդէ՞ր սա ըզ մեղաւորս ընդունի՝ և ուտէ ը՟ նոսա։

Ասաց առ նս՟ զառակս զայս։

Ո՞վ ոք իցէ 'ի ձէնջ մարդ՝ որոյ իցէ հարիւր ոչխար, և կորուսանիցէ զմի 'ի նոցանէ. ո՞չ թողու զիննսուն և զինն յանապատի. և երթայցէ զհետ կորուսելոյն մինչև գտանիցէ զնա։

Եւ իբրև գտանէ, դնէ զնա 'ի վերայ ուսոց իւրոց խնդալով։

Եւ երթայ 'ի տուն. կոչէ զբարեկամս և զդրացիս. և ասէ ցնոսա. ուրախ եղերուք ընդ իս. զի գտի զոչխարն իմ զկորուսեալ։

Ասեմ ձեզ. զի այսպէս է ուրախութիւն յերկինս վասն միոյ մեղաւորի որ ապաշխարիցէ՝ քան վասն իննսուն և ինն արդարոց՝ որոց չիցէ պիտոյ ապաշխարութիւն։

Կամ ո՞վ իցէ կին. որոյ իցեն դրամք տասն. և եթէ կորուսանիցէ դրամ մի. ո՞չ լուցանիցէ զճրագ. և ածիցէ զաւել 'ի տան. և խնդրիցէ ստէպ՝ մինչև գտանիցէ։

Եւ իբրև գտանէ, կոչէ զբարեկամս և զդրացիս և ասէ. ուրախ եղերուք ընդ իս. զի գտի զդրամն իմ՝ զոր կորուսի։

Այնպէս՝ ասեմ ձեզ, ուրախութիւն եղիցի առաջի հրեշտակաց Այ՟ 'ի վերայ միոյ մեղաւորի՝ որ ապաշխարիցէ։

Երեք շաբաթ՝ սրբոյն Աթանագինեայ եպիսկոպոսին, և տասն Աշակերտացն, և հինգ Վկայիցն։

Սրբոյ Աւետարանին Յի՟ Քի՟ Ըստ Յովհաննու Գլ. 16. Համր. 33.

Տէրն մեր Յս՟ Քս՟ ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ. զի ընդ իս զխաղաղութիւն ունիցիք. յաշխարհի աստ նեղութիւն ունիցիք. այլ քաջալերեցարո՛ւք. զի ես յաղթեցի աշխարհի։

Զայս իբրև խօսեցաւ Յս՟, համբարձ զաչս իւր յերկինս և ասէ.

ասէ. Հայր՝ հասեալ է ժամ, փառաւորեա՛ զՈրդի քո. զի և Որդի քո փառաւորեսցէ զքեզ։

Որպէս ետուր նմա իշխանութիւն ամենայն մարմնոյ. զի ամ, զոր ետուր նմա, տացէ զկեանսն յաւիտենականս։

Այս են յաւիտենականք կեանք. զի ծանիցեն զքեզ միայն ճշմարիտ ած. և զոր առաքեցեր զՅս Քս։

Ես զքեզ փառաւորեցի յերկրի. զգործն կատարեցի, զոր ետուր ցիս՝ զի արարից։

Եւ այժմ փառաւորեա՛ զիս հայր, առ ՚ի քէն փառօքն՝ զոր ունէի յառաջ քան զլինել աշխարհի առ ՚ի քէն։

Յայտնեցի զանուն քո մարդկան, զորս ետուր ինձ յաշխարհէ. քո էին, և ինձ ետուր զնոսա. և զբանն քո պահեցին։

Արդ գիտացին, եթէ զամ ինչ՝ զոր ետուր ինձ, առ ՚ի քէն են։

Զի զբանն՝ զոր ետուր ինձ ետու նոցա. և նոքա ընկալան, և ծանեան ճշմարտութեամբ՝ թէ առ ՚ի քէն ելի. և հաւատացին եթէ դու առաքեցեր զիս։

Չորեք շաբաթ.

Սրբ. Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ՈՐ ԸՍՏ Մատթէոսի. Գլ. 18. համ. 15.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Եթէ մեղիցէ քեզ եղբայր քո՝ երթ յանդիմանեա զնա՝ յորժամ դու և նա միայն իցէք. եթէ լուիցէ քեզ, շահեցար զեղբայր քո։

Ապա թէ ոչ լուիցէ քեզ, առ ընդ քեզ միւս ևս՝ կամ երկուս. զի ՚ի բերանոյ երկուց և երից վկայից հաստատեսցի ամենայն բան։

Իսկ եթէ նոցա ոչ լուիցէ՝ ասասջիր յեկեղեցւոջ. ապա եթէ և եկեղեցւոյն ոչ լուիցէ, եղիցի քեզ իբրև զհեթանոս և զմաքսաւոր։

Ամէն ասեմ ձեզ. զոր կապիցէք յերկրի՝ եղիցի կապեալ յերկինս. և զոր արձակիցէք յերկրի՝ եղիցի արձակեալ յերկինս։

Դարձեալ ասեմ ձեզ. եթէ երկու ՚ի ձէնջ միաբանիցեն յերկրի վասն ամենայն իրաց. զինչ և խնդրեսցեն՝ եղիցի նոցա ՚ի Հօրէ իմմէ՝ որ յերկինս է։

Զի ուր իցեն երկու կամ

երեք

երեք ժողովեալ յանուն իմ, անդ եմ ես 'ի մէջ նոցա։

Յայնժամ մատուցեալ առ նա պետրոս՝ և ասէ. Տէր՝ քանիցս անգամ եթէ մեղիցէ ինձ եղբայր իմ, և թողից նմա. մինչև ցեօթն անգամ։

Ասէ ցնա Յիսուս. ոչ ասեմ քեզ՝ թէ մինչև ցեօթն անգամ. այլ մինչև ցեօթանասնեկին եօթն։

Հինգ. շաբաթ՝ սրբոց Նախահարցն, Ադամայ, Աբէլի, Սեթայ, Ենովսայ, Ենովքայ, Նոյի, Մելքիսեդեկի, Աբրահամու, Իսահակայ, Յակոբայ, Յովսեփայ, Մովսէսի, Ահարոնի, Եղիազարու, Յեսուայ, Սամուէլի, Սամփսոնի, Յեփթայեայ, Բարակայ, Գեդէոնի, և այլոց սրբոց նախահարցն

Սուրբ Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 20. Համ. 34.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ

Պատասխանի ետ նոցա ՅՍ և ասէ. որդիք աշխարհիս այսորիկ կանայս առնեն, և արանց լինին։

Իսկ որք արժանի լինիցին այնմ աշխարհի հասանել՝ և յարութեան որ 'ի մեռելոց, ոչ կանայս առնեն. և ոչ արանց լինին։

Քանզի և ոչ մեռանել ևս կարեն. զի հաւասար հրեշտակաց են՝ և որդիք Ա՟Յ. քանզի յարութեան որդիք են։ այլ զի յառնեն մեռեալք։

Եւ մովսէս ցուցանէր 'ի մորենւոջն որպէս ասէ զՏէր Ա՟Ծ Աբրահամու. և զԱ՟Ծ Իսահակայ. և զԱ՟Ծ Յակոբայ։

Եւ Ա՟Ծ չէ մեռելոց՝ այլ կենդանեաց. զի ամենեքին նմա կենդանիք են։

Պատասխանի ետուն ոմանք 'ի դպրացն և ասեն. վարդապետ, բարւոք ասացեր։

Եւ ոչ ևս ոք իշխէր հարցանել զնա՝ և ոչինչ։

Ուրբաթ.

Սուրբ Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 18. Համ. 23.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Վասն այսորիկ նմանեցաւ արքայութիւն երկնից առն թագաւորի. որ կամեցաւ համար առնել 'ի մէջ ծառայից իւրոց։

Եւ իբրև սկսաւ առնել՝ մատուցաւ առ նա պարտապան մի բիւր քանքարոյ։

Իբրև ոչ ունէր հատուցանել՝ հրամայեաց վաճառել զնա տէրն նորա. և զկին նորա՝ և զորդիս՝

և

և զամենայն որ զինչ և ունիցի՝ և հատուցանել:

Անկեալ ծառայն երկիր պագանէր նմա և ասէր. երկայնամիտ լեր առ իս՝ և զամենայն հատուցից քեզ:

Գթացեալ տէր ծառային այնորիկ՝ արձակեաց զնա. և ըզ փոխն եթող նմա:

Ելեալ ծառայն այն եգիտ զմի 'ի ծառայակցաց իւրոց. որ պարտէր նմա հարիւր դահեկան: և կալեալ զնա խեղդէր՝ և ասէր. հատո՛ ինձ, զոր պարտիս:

Անկեալ ծառայակիցն առ ոտս նորա՝ աղաչէր զնա և ասէր՝ երկայնամիտ լեր առ իս՝ և հատուցից քեզ:

Եւ նա ոչ կամէր. այլ չոգաւ էարկ զնա 'ի բանտ՝ մինչև հատուսցէ զպարտսն:

Իբրև տեսին ծառայակիցքն նր, որ ինչ եղեն՝ տրտմեցան յոյժ: և եկեալ ցուցին տեառն իւրեանց զամ որինչ եղեն:

Յայնժամ կոչեաց զնա տէրն իւր և ասէ: ծառա՛յ չար: զամ զպարտսն թողի քեզ՝ վասնզի աղաչեցեր զիս:

Իսկ արդ՝ ոչ էր պարտ և քեզ ողորմել ծառայակցին քում. որպէս և ես քեզ ողորմեցայ:

Եւ բարկացեալ տէրն նորա՝ մատնեաց զնա դահճաց. մինչև հատուսցէ զամ զպարտսն:

Այնպէս և Հայր իմ որ յերկինս է արասցէ ձեզ. եթէ ոչ թողուցուք իւրաքանչիւր եղբօր իւրում 'ի սրտից ձերոց զյանցանս նոցա:

Շաբաթ՝ սրբոց Որդւոց և Թոռանց սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ, Արիստակիսի, Վրթանիսի, Յուսկանն, Գրիգորիսի և Դանիէլի:

Սրբոյ Աւետարանին ՅԷ ՔԷ Որ Ըստ Ղուկասու գլ. 11 համ. 29.

Ասէ Տէրն մեր Յս Քս

Եւ 'ի դիզանալ 'ի մերայ նր ժողովրդոյն՝ սկսաւ ասել. ազգս այս, ազգ չար է. նշան խնդրէ: և նշան յերկնից ոչ տացի սմա, բայց նշանն յովնանու:

Զի որպէս եղև յովնան նշան Նինուէացւոց, այնպէս եղիցի և որդի մարդոյ ազգիս այսմիկ:

Դշխոյն հարաւոյ յարիցէ 'ի դատաստանի ընդ արս ազգիս այսորիկ՝ և դատապարտեսցէ զսոսա. զի եկն 'ի ծագաց երկրի լսել զիմաստութիւն Սողո-

մո

մնի. և ահա առաւել քան զՍողոմոն է աստ։

Արք նինուէացիք յարիցեն ՚ի դատաստանի ընդ ազգիս այսմիկ՝ և դատապարտեսցեն զսա. զի ապաշխարեցին ՚ի քարոզութեն Յովնանու. և ահա առաւել քան զՅովնան է աստ։

Երրորդ Կիւրակէ՝ զկնի Վարդավառին.

Աւետ. Աւետարանին Յսի Քսի Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 19. համ. 3.

Ասէ Տէրն մեր Յս. Քս.

Ապա մատուցեալ առ նա փարիսեցիքն, փորձէին զնա. եթէ արժան իցէ ումեք արձակել զկին իւր ըստ ամ պատճառս։ Պատասխանի ետ նոցա և ասէ. չիցէ՞ ընթերցեալ ձեր՝ եթէ որ հաստատեացն ՚ի սկզբանէ՝ արու և էգ արար զնոսա, և ասէ. Վս այսորիկ թողցէ այր զհայր և զմայր՝ և երթիցէ զհետ կնոջ իւրոյ՝ և եղիցին երկոքեան ՚ի մարմին մի։ Ապա ուրեմն ոչ են երկու՝ այլ մի մարմին. արդ՝ զոր Ած զուգեաց՝ մարդ՝ մի մեկնեսցէ։ Ասեն ցնա՝ իսկ մովսէս ընդէր պատուիրեաց մեզ տալ թուղթ մեկնելոյ՝ և արձակել։ Ասէ ցնոսա. մովսէս վասն խստասրտութե ձերոյ հրամայեաց ձեզ արձակել զկանայս ձեր. այլ ՚ի սկզբանէ ոչ եղև այնպէս։ Բայց ասեմ ձեզ՝ զի ամ, որ արձակեսցէ զկին իւր և ոչ վս պոռնկութե, և առնիցէ այլ՝ շնայ. և որ զարձակեալն առնիցէ՝ շնայ։ Ասեն ցնա աշակերտքն իւր. եթէ այդպէս վնաս իցէ ընդ այր և ընդ կին, լաւ է չամուսնանալ։ Նա ասէ ցնոսա՝ ոչ ամենեքին բաւական են այդմ բանի, այլ որոց տուեալ է։ Զի են ներքինիք՝ որք յորովայնէ մօր իւրեանց ծնան այնպէս. և են ներքինիք. որք ՚ի մարդկանէ եղեն ներքինիք. և են ներքինիք՝ որք զանձինս իւրեանց արարին ներքինիս վասն արքայութեան երկնից. որ կարող է տանել տարցի։

Երկու շաբթ՝ մէջ Մակաբայեցւոցն, Եղիազարու քահանային, և Շամունեայ, և է որդւոց նորին։

Սաղ. Նախերգ. ՅԷ. ԲԷ. Ու. Ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 5. հմր. 17.

Տէրն մեր Յս. Քս. ասէ։

Մի՛ համարիք եթէ եկի լուծանել զօրէնս կամ զմարգարէս. ոչ եկի լուծանել՝ այլ լնուլ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝ մինչև անցցեն երկինք և երկիր՝ յովտ մի, որ նշանախեց մի է, ոչ անցցէ յօրինացն և՛ի մարգարէից՝ մինչև ամենայն եղիցի։

Որ ոք լուծցէ մի ինչ՛ի պատուիրանացս յայսցանէ՛ի փոքունց, և ուսուսցէ այնպէս զմարդիկ, փոքր կոչեսցի յարքայութեան երկնից. իսկ որ արասցէ, և ուսուսցէ՝ նա մեծ կոչեսցի յարքայութեան երկնից։

Բայց ասեմ ձեզ. զի եթէ ոչ առաւելցի արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն և զփարիսեցւոց, ոչ մտանիցէք յարքայութիւն երկնից։

Երեք շաբթ՝ մէջ Երկոտասան Մարգարէիցն, Ովսեայ, Ամովսայ, Միքիայ, Յովելեայ, Աբդիու, Նաւումայ, Ամբակումայ, Յովնանու, Սոփոնիայ, Անգեայ, Զաքարիայ, և Մաղաքիայ։

Սաղ. Նախերգ. ՅԷ. ԲԷ. Ու. Ըստ
Ղուկասու. Գլ. 13. հմր. 31.

Ա. Տէրն մեր Յս. Քս.

Ի նմին աւուր մատեան ոմանք փարիսեցիք, և ասեն. ել և գնա աստի. զի Հերովդէս կամի սպանանել զքեզ։

Եւ նա ասէ ցնոսա. երթայք՝ ասացէք աղուեսուդ այդմիկ. ահաւասիկ հանեմ դևս. և բժշկութիւնս կատարեմ այսօր, և վաղիւ, և յերրորդ աւուր կատարիմ։

Բայց պարտ է այսօր, և վաղիւ, և՛ի միւսում աւուր գնալ. զի ոչ է մարթ մարգարէի կորնչել արտաքոյ քան զԵրուսաղէմ։

Երուսաղէմ, Երուսաղէմ, որ կոտորէիր զմարգարէս, և քարկոծ առնէիր զառաքեալսն առ քեզ. քանի՛ցս անգամ կամեցայ ժողովել զորդիս քո. որպէս հաւ զձագս իւր ընդ թևովք՝ և ոչ կամեցայք։

Ահա թողեալ լիցի ձեզ տուն ձեր. բայց ասեմ ձեզ. եթէ ոչ ևս տեսանիցէք զիս, մինչև ասիցէք՝ օրհնեալ եկեալ յանուն Տեառն։

Չորեք շաբաթ

Ստէպ Աւետարանի ՅԷ ՔԷ Ու Մար
Մատթէոս. Գլ. 19. Համ. 13.

Առ Տէրն մեր Յս Քս

Յայնժամ մատուցին առ նա մանկունս. զի ձեռն դիցէ ՚ի վերայ նոցա՝ և աղօթս արասցէ. և աշակերտքն նոցա սաստէին նոցա։

Ասէ Յս թոյլ տուք մանկտւոյդ՝ և մի արգելուք զդոսա գալ առ իս. զի այդպիսեացդ է արքայութիւն երկնից։

Եւ եդեալ ձեռն ՚ի վերայ նոցա՝ գնաց անտի։

Եւ ահա մատուցեալ ոմն ասէ. վարդապետ բարի. զինչ բարի գործեցից՝ զի ընդունեցիցիմ ըզ կեանսն յաւիտենականս;

Եւ նա ասէ ցնա. զի՞ հարցանես զիս զբարւոյ. մի է բարի. եթէ կամիս ՚ի կեանսն յաւիտենականս մտանել՝ պահեա զպատուիրանսն։

Ասէ ցնա՝ զո՞րս. ասէ ցնա Յս. զմի սպանաներ՝ և մի շնար՝ և մի սուտ վկայեր։

Պատուեա զհայր քո և զմայր և սիրեսցես զընկեր քո իբրև զանձն քո։

Ի

Ասէ ցնա պատանին, զայդ ամենայն պահեցի ՚ի մանկութենէ իմմէ. արդ ի՞նչ ևս պակաս եցեմ։

Ասէ ցնա Յս. եթէ կամիս կատարեալ լինել, երթ՝ վաճառեա զինչս քո՝ և տուր աղքատաց. և ունիցիս գանձս յերկինս. և եկ զկնի իմ։

Իբրև լուաւ պատանին զբանն, գնաց տրտմեալ. զի ունէր ստացուածս բազումս։

Ասէ Յս ցաշակերտսն. ամէն ասեմ ձեզ. զի դժուարաւ մտցէ մեծատուն յարքայութիւն երկնից։

Դարձեալ ասեմ ձեզ. դիւրին է մալխոյ մտանել ընդ ծակ ասղան քան մեծատան յարքայութիւն Այ մտանել։

Իբրև լուան աշակերտքն՝ զարմացան յոյժ. և ասեն, իսկ ո՞ կարիցէ ապրել։

Հայեցաւ ՚ի նոսա Յս, և ասէ. առ ՚ի մարդկանէ այդ անկար է. այլ առ յԱյ ամենայն ինչ զօրաւոր։

Հինգ շաբաթ՝ սրբոյն Սոփիայ եւ երից դըստերացն, Պիստոսի, Եղպիսի, եւ Ագապեի.

Ս. Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Ղուկասու. Գլ. 12. Համ. 2.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զի ոչինչ է ՚ի ծածուկ՝ որ ոչ յայտնեսցի. եւ գաղտնի՝ որ ոչ ծանիցի։

Վասն այսորիկ զորինչ ասացէք ՚ի խաւարի, լուիցի ՚ի լոյս. եւ զոր յունկն խօսեցայք ՚ի շտեմարանս, քարոզեսցի ՚ի վերայ տանեաց։

Բայց ձեզ ասեմ սիրելեաց իմոց. մի՛ զարհուրիք յայնցանէ, որք սպանանեն զմարմին, եւ յետ այնորիկ աւելի ինչ ոչ ունիցին առնել։

Այլ ցուցից ձեզ յումմէ երկնչիցիք. երկերուք յայնմանէ՝ որ յետ սպանանելոյ ունի իշխանութիւն արկանել ՚ի գեհեան. այո՛ ասեմ ձեզ՝ յայնմանէ երկերուք։

Ո՞չ ապաքէն հինգ ձագք երկուց դանգաց վաճառին. եւ մի ՚ի նոցանէ ոչ է մոռացեալ առաջի Այ։

Այլ ձեր եւ ամենայն իսկ հեր գլխոյ թուեալ է. մի՛ երկնչիք՝ զի քան զբազում ձագս լաւ էք դուք։

Ասեմ ձեզ. զի ամ որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, եւ որդի մարդոյ խոստովանեսցի զնմանէ առաջի հրեշտակաց Այ։

Եւ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացեալ լիցի առաջի հրեշտակաց Այ։

Եւ ամենայն որ ասէ բան զորդւոյ մարդոյ՝ թողցի նմա. բայց որ զՀոգւոյն սրբոյ հայհոյեսցէ, մի՛ թողցի նմա։

Ուրբաթ.

Ս. Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Մարկոսի. Գլ. 1. Համ. 35.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ ընդ այգն ընդ առաւօտն յարուցեալ ել, եւ գնաց յանապատ տեղի. եւ անդ կայր յաղօթս։

Եւ գնաց զհետ նորա Սիմոն՝ եւ որք ընդ նմայն էին։

Եւ իբրեւ գտին զնա. ասեն ցնա՝ թէ ամենեքին խնդրեն զքեզ։

Եւ ասէ ցնոսա. եկայք, երթիցուք եւ յայլ մօտաւոր գիւղաքաղաքսն՝ զի եւ անդ քարոզեցից. զի յայս իսկ եկեալ եմ։

Եւ

Եւ քարոզէր 'ի ժողովուրդս
նոցա ընդ ամ գալիլեացիս. և
դևս հանէր ։

Գայ առ նա բորոտ մի. աղա-
չէր, 'ի ծունր իջանէր, և ասէր։
Տէր՝ եթէ կամիս, կարող ես
զիս սրբել ։

Իսկ Յս գթացեալ ձգեաց
զձեռն. մերձեցաւ 'ի նա՝ և ա-
սէ ցնա. կամիմ, սրբեա՛ց։

Եւ իբրև ասաց ցնա, վաղվա-
ղակի գնաց 'ի նմանէ բորոտու-
թիւնն՝ և սրբեցաւ։

Եւ սաստեաց նմա՝ եհան ար-
տաքս վաղվաղակի՝ և ասէ.

Զգո՛յշ լեր. մի ումեք ասի-
ցես ։ այլ երթ՝ ցո՛յց զքեզ
քահանային. և մատո՛ վս սրբու-
թեան քո պատարագ՝ զոր
հրամայեաց մովսէս 'ի վկայութի
նոցա։

Եւ նա ելեալ սկսաւ քարոզել
յոյժ՝ և հռչակ հարկանել զբ-
բանն. մինչ ո՛չ ևս կարող լի-
նել նմա յայտնապէս 'ի քաղաք
մտանել ։ այլ արտաքոյ յանա-
պատ տեղիս էր. և գային առ
նա յամենայն կողմանց։

Իսկ 'ի բարեկենդանի Շաբաթ օրն՝ [illegible]
տօն է Եփեսոսի սուրբ ժողովոյն ԲՃ
Հայրապետացն.

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Ըստ Ղու-
կասու. Գլ. 10. Համ. 16.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Որ ձեզ լսէ, ինձ լսէ. և որ
զձեզ անարգէ, զիս անար-
գէ. և որ զիս անարգէ՝ զառա-
քիչն իմ անարգէ. և որ ինձ
լսէ՛ լսէ այնմիկ որ առաքեաց
զիս.

Դարձան եօթանասունն և եր-
կուքն խնդութեամբ և ասեն.
Տէր՝ և դևք հնազանդեին մեզ
յանուն քո։

Եւ ասէ ցնոսա. տեսանէի զսա-
տանայ անկեալ յերկնից իբրև
զփայլակն.

Ահա ետու ձեզ զիշխանութի
կոխել զօձս և զկարիճս և զա-
մենայն զօրութի թշնամւոյն.
և ձեզ ոչինչ մեղանչիցեն.

Բայց ընդ այն մի խնդայք՝ ե-
թէ այսք հնազանդին ձեզ.
այլ խնդացէք. զի անուանք
ձեր գրեալ են յերկինս.

Ի Կիւրակէին որ է Բարեկենդանն սուրբ Ածածնի պահոցն։

Սրբոյ Աւետարանէն Յիսուսի Քրիստոսի Որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 2. Համ. 1.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս.

Եւ մտեալ դարձեալ ՚ի կափառնաում յետ աւուրց։ Լուր եղեւ եթէ ՚ի տան է. եւ ժողովեցան բազումք՝ մինչեւ տեղի եւս ոչ լինել՝ եւ ոչ առ դրանն։ եւ խօսէր նոցա զբանն։

Եւ գային առ նա՝ բերէին անդամալոյծ մի բարձեալ ՚ի չորից։

Եւ իբրեւ ոչ կարէին մերձենալ առ նա յամբոխէ անտի, քակեցին զյարկն՝ ուր էր Յիսուս. եւ բացեալ զառաստաղն՝ իջուցին զմահիճսն՝ յորում կայր անդամալոյծն։

Եւ տեսեալ Յիսուսի զհաւատս նոցա՝ ասէ ցանդամալոյծն. որդեակ՝ թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։

Եւ էին ոմանք ՚ի դպրաց անդ. որք անդ նստէին։ եւ խորհէին ՚ի սիրտս իւրեանց։

Զի՞նչ է դա այս՝ որ խօսի սա բղ հայհոյութիւն։ ո՞վ կարէ թողուլ զմեղս՝ եթէ ոչ մի Աստուած։

Եւ գիտաց Յիսուս յոգի իւր՝ թէ այնպէս խորհէին ՚ի սիրտս իւրեանց. եւ ասէ՝ զի՞ խորհիք զայդ ՚ի սիրտս ձեր։

Զի՞նչ դիւրին է ասել ցանդամալոյծն. թողեալ լիցին քեզ մեղք քո. եթէ ասել՝ արի՛, ա՛ռ զմահիճս քո՝ եւ երթ ՚ի տուն քո։

Այլ զի գիտասջիք եթէ իշխանութիւն ունի որդի մարդոյ ՚ի վերայ երկրի թողուլ զմեղս։ (ասէ ցանդամալոյծն։)

Քեզ ասեմ. արի՛ ա՛ռ զմահիճս քո՝ եւ երթ ՚ի տուն քո։

Եւ յարեաւ վաղվաղակի առեալ զմահիճսն՝ ել առաջի ամենեցուն. մինչեւ զարմանալ ամենեցուն եւ փառաւոր առնել զԱստուած. եւ ասել. թէ այսպիսի ինչ երբէք ոչ տեսաք։

Երկրորդ շաբաթ պահոցն։

Սրբոյ Աւետարանէն Յիսուսի Քրիստոսի Որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 2. Համ. 13.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս.

Եւ ել դարձեալ ՚ի ծովեզրն. եւ ամ ժողովուրդն գայր առ նա. եւ ուսուցանէր զնոսա։

Եւ մինչդեռ անցանէր. ետես զղեւիալփեայ՝ զի նստէր ՚ի մաքսաւորութեն. եւ ասէ ցնա. եկ զկնի

զհետ իմ. եւ յարուցեալ գնաց զհետ
նորա։

Եւ եղեւ ՚ի բազմելն նր ՚ի տան
նորա. եւ բազում մաքսաւորք
բազմեալ էին ընդ ՅԻ եւ ընդ
աշակերտսն նորա. քանզի էին
բազումք՝ որք երթային զհետ
նորա։

Իսկ դպիրքն՝ եւ փարիսեցիք իբ
րեւ տեսին թէ ուտէ ընդ մաք
սաւորս եւ ընդ մեղաւորս. ասեն
ցաշակերտսն նորա. զի՞ է՝ զի ընդ
մեղաւորս եւ ընդ մաքսաւորս
ուտէք եւ ըմպէք.

Իբրեւ լուաւ ՅՍ ասէ ցնոսա.
ոչինչ է պիտոյ բժշկի ողջոց՝
այլ հիւանդաց. եւ ոչ եկի կո-
չել զարդարս՝ այլ զմեղաւորս։

Եւ էին աշակերտքն Յովհաննու
եւ փարիսեցիքն ՚ի պահս. գան
եւ ասեն ցնա. ընդէ՞ր աշակերտ
քն Յովհաննու՝ եւ փարիսեցիքն
պահեն, եւ քո աշակերտքդ ոչ
պահեն։

Եւ ասէ ցնոսա ՅՍ. միթէ
մարթ ինչ իցէ որդւոց առա-
գաստի մինչ ընդ նոսա իցէ
փեսայն՝ պահել. ցորքան ընդ
իւրեանս ունիցին զփեսայն,
ոչ է մարթ պահել։

Այլ եկեսցեն աւուրք՝ յոր-
ժամ վերասցի ՚ի նոցանէ փե-
սայն. եւ ապա պահեսցեն յա-
ւուրն յայնմիկ։

Երեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ըստ
Մարկոսի. Գլ. 2. Համ. 23.

Տեառն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Եւ եղեւ նմա ՚ի շաբաթու
անցանել ընդ արտորայս։
եւ աշակերտքն ՚ի գնալն իւրեանց
սկսան հասկ կորզել եւ ուտել։

Եւ փարիսեցիքն ասեն ցնա.
տես՝ զի՞նչ գործեն աշակերտքն
քո ՚ի շաբաթու՝ զոր ոչ է ար-
ժան։

Եւ ասէ ցնս ՅՍ. ոչ երբեք
իցէ ընթերցեալ ձեր՝ զոր ա-
րարն Դաւիթ, յորժամ պի-
տոյն եղեւ՝ եւ քաղցեաւ նա՝ եւ
որք ընդ նմայն էին։

Զիարդ եմուտ ՚ի տունն ԱՅ
առ աբիաթարաւ քահանայա-
պետիւ. եւ զհացսն առաջաւո-
րութեն եկեր. եւ ետ այնոցիկ
որք ընդ նմայն էին. զորս ոչ էր
օրէն ուտել՝ բայց միայն քա-
հանայից։

Եւ ասէ ցնոսա. շաբաթ վասն
մարդոյ եղեւ. եւ ոչ եթէ մարդ
վասն շաբաթու։

Ապա

Ապա ուրեմն Տէր է որդի մարդոյ և շաբաթու։

Եւ եմուտ միւսանգամ 'ի ժողովուրդն. և էր անդ այր մի որոյ ձեռն գօսացեալ էր։

Եւ սպասէին նմա՝ եթէ բժշկիցէ զնա 'ի շաբաթուն՝ զի չարախօսեսցեն զնմանէ.

Եւ ասէ ցայրն՝ որոյ ձեռն գօսացեալ էր. արի, անց 'ի մէջ։

Եւ ասէ ցնոսա. զինչ արժան է 'ի շաբաթու. բարի՞ ինչ գործել՝ եթէ չար առնել. ոգի՞ մի ապրեցուցանել՝ եթէ կորուսանել. և նոքա լռեցին։

Եւ հայեցեալ Յի զնոքօք լի ցասմամբ. տրտմեալ վասն կուրութեան սրտից նոցա. ասէ ցայրն՝ ձգեա զձեռն քո։ և նա ձգեաց. և ողջացաւ ձեռն նր։

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 3 համ. 6.

Վասն Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Եւ ելեալ արտաքս վաղվաղակի փարիսեցիքն հերովդիանոսօքն հանդերձ, խորհուրդ առնէին վասն նորա, թէ զիարդ կորուսցեն զնա։

Իսկ Յս աշակերտօքն իւրովք գնաց 'ի ծովեզրն. և բազում ժողովուրդ 'ի Գալիլեացւոց երթային զհետ նորա. և 'ի Հրէաստանէ։

Եւ յերուսաղեմէ՝ և յայնկոյս յորդանանու. և որք 'ի Տիւրոսէ և 'ի Սիդօնէ. բազում ժողովուրդ՝ իբրև լուէին՝ որչափ ինչ առնէր՝ գային առ նա։

Եւ ասէ ցաշակերտսն իւր՝ զի նաւակ մի պատրաստական կայցէ նմա վասն ամբոխին՝ զի մի նեղեսցեն զնա։

Քանզի զբազումս բժշկեաց. մինչ գալ և խառնիլ զնովաւ, զի մերձեսցին առ նա. որք ունէին ախտս ինչ։

Եւ այսք պիղծք յորժամ տեսանէին զնա՝ անկանէին առաջի նր. աղաղակէին և ասէին. Թէ դու ես որդին Այ. և նա յոյժ սաստէր նոցա. զի մի յայտնի առնիցեն զնա։

Հինգ շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 3. համ. 20.

Ընդ Տեառն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Գան 'ի տուն, և գայ միւսանգամ՝ ընդ նմ ժողովուրդն. մինչ զի և ոչ հաց եւս ոչ ժամանել

նել ուտել նոցա.

Եւ երբեւ լուան՝ որք իւրքն էին՝ ելին ունել զնա. զի համարէին թէ մոլեգնեալ իցէ.

Եւ դպիրքն՝ որք յԵրուսաղեմէ իջեալ էին, ասէին թէ բեեղզեբուղ գոյ 'ի դմա. եւ իշխանաւ դիւացն հանէ զա զդեւս.

Եւ կոչեաց զնոսա առ ինքն՝ առակօք խօսէր ընդ նոսա. զիարդ կարէ սատանայ զսատանայ հանել:

Եւ արդ՝ եթէ թագաւորութիւն յանձին իւր բաժանեսցի, ոչ կարէ կալ թագաւորութիւնն այն.

Եւ եթէ տուն յանձին իւր բաժանեսցի, ոչ կարէ կալ տունն.

Եւ թէ սատանայ 'ի վերայ անձին իւրոյ յարեաւ. եւ բաժանեալ իցէ, ոչ կարէ կալ. այլ վախճանեալ է.

Եւ ոչ ոք կարէ զկարասի հզօրի մտեալ 'ի տուն նր աւար հարկանել՝ եթէ ոչ նախ զհզօրն կապիցէ՝ եւ ապա զտուն նորա աւար հարկանիցէ.

Ամէն ասեմ ձեզ. զի ամենայն թողցի որդւոց մարդկան, մեղք եւ հայհոյութիւնք, որչափ եւ հայհոյիցեն.

Բայց որ հայհոյեսցէ զհոգին սուրբ, ոչ ունիցի զթողութիւն յաւիտեան. այլ պարտապան լիցի յաւիտենից մեղաց.

Զի ասէին, թէ այս պիղծ գոյ 'ի նմա.

Ուրբաթ.

Յետ Ամենասրբոյն ԺԵ ԿԲ Ու Ուր.
Մարկոս. Գլ. 3. համ. 31.

Առ Տէրն մեր Յս Քս

Գան եղբարք եւ մայր նորա՝ եւ արտաքոյ կացեալ յղեցին, եւ կոչէին զնա.

Եւ անդ ժողովուրդն շուրջ զնովաւ նստէր. եւ երբեւ ասացին ցնա, ահաւասիկ մայր քո եւ եղբարք քո՝ կան արտաքոյ՝ եւ խնդրեն զքեզ.

Պատասխանի ետ նոցա եւ ասէ. ո՞վ է իմ մայր՝ կամ եղբարք.

Հայեցաւ շուրջ զիւրեւ յաշակերտսն զի նստէին. եւ ասէ՝ ահաւասիկ մայր իմ, եւ եղբարք իմ.

Զի որ առնիցէ զկամս Այ, նա է եղբայր իմ. եւ քոյր՝ եւ մայր.

Դարձեալ սկսաւ ուսուցանել առ ծովեզերբն. եւ խռնեցան զնովաւ ժողովուրդք բազումք.

մին

մինչև 'ի նաւ մտանել նմա՝ և նստել 'ի ծովուն. և ամենայն ժողովուրդն զծովեզերբն զցամաքն ունէին:

Եւ ուսուցանէր զնոսա առակօք բազում ինչ. և ասէր նոցա 'ի վարդապետութեան իւրում.

Լուարուք:

Ահաւասիկ ել սերմանօղ 'ի սերմանել:

Եւ եղև 'ի սերմանելն. ոմն անկաւ առ ճանապարհաւ՝ և եկն թռչունն՝ և եկեր զնա:

Եւ այլն անկաւ յապառաժի. ուր ոչ գոյր հող բազում, և վաղվաղակի բուսաւ՝ քանզի ոչ գոյր հիւթ երկրին:

Եւ յորժամ ծագեցաւ արև, ջեռաւ. և զի ոչ գոյին արմատք, ցամաքեցաւ:

Եւ այլն անկաւ 'ի մէջ փշոց. եղին փուշքն՝ և հեղձուցին զնա. և պտուղ ոչ ետ:

Եւ այլն անկաւ յերկիր բարւոք. և ելեալ աճեցեալ տայր զպտուղ. և բերէր ընդ միոյ երեսուն. և ը միոյ վաթսուն. և ընդ միոյ հարիւր:

Է

Շաբաթ՝ տօն է Շողակաթին սրբոյ Էջմիածնի, ըստ տեսլեան Սրբոյն Գրիգորի մերոյ Լուսաւորչին:

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 16. հմր. 13.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եկեալ Յս 'ի կողմանս Փիլիպպեայ կեսարեայն, հարցանէր զաշակերտսն. և ասէր: զո՛ ոք ասեն զնմանէ մարդիկն՝ թէ իցէ որդի մարդոյ.

Եւ նոքա ասեն. ոմն զՅովհաննէս մկրտիչ: և այլք զեղիայ՝ և կէսք զերեմիայ. կամ զմի ոք 'ի մարգարէից:

Ասէ ցնոսա. իսկ դուք զո՞ ասէք զինէն թէ իցեմ:

Պատասխանի ետ Սիմոն Պետրոս՝ և ասէ ցնա. դու ես Քն որդի Այ կենդանւոյ:

Պատասխանի ետ Յս՝ և ասէ ցնա. երանի քեզ Սիմոն որդի Յովնանու. զի մարմին և արիւն ոչ յայտնեաց քեզ՝ այլ հայր իմ որ յերկինս է:

Եւ ես քեզ ասեմ. զի դու ես վէմ. և 'ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ. և դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահարեսցեն:

Եւ տաց քեզ փականս արքայ-

ութեան երկնից. եւ զոր միանգամ կապեսցես յերկրի, եղիցի կապեալ յերկինս. եւ զոր արձակեսցես յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկինս։

Սբ Աստուածածնի Վերափոխման Կիւրակէ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Ղուկասու. Գլ. 2. համ. 1.

Վասն Ծննդեան Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Եւ եղեւ ընդ աւուրսն ընդ այնոսիկ. ել հրաման յօգոստոս կայսերէ՝ աշխարհագիր առնել ընդ ամ տիեզերս։
Այս առաջին աշխարհագիր եղեւ 'ի դատաւորութեան սուրիոյ կիւրենեայ.
Եւ երթային ամենեքեան մի առնել յաշխարհագիր յիւրաքանչիւր քաղաքի։
Ել եւ յովսէփ 'ի գալիլեէ 'ի քաղաքէ նազարեթէ 'ի հրէաստան, 'ի քաղաքն դաւթի, որ կոչի բեթղեհէմ՝ վասն լինելոյ նորա 'ի տանէ՝ եւ յազգէ դաւթի.
Մտանել յաշխարհագիր մարեմաւ հանդերձ, որ խօսեցեալն էր նմա. եւ էր յղի.
Եւ եղեւ 'ի հասանել նոցա անդր, լցան աւուրք ծնանելոյ նորա.

Եւ

Եւ ծնաւ զորդին իւր զանդրանիկ՝ եւ պատեաց զնա 'ի խանձարուրս՝ եւ եդ զնա 'ի մսուր. զի ոչ գոյր նոցա տեղի յիջեւանին։

Երկրորդ աւուր.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Ղուկասու. Գլ. 1. համ. 39.

Տերամբ մերով ՅԻՎ ՔԻՎ.

Յարուցեալ մարիամ յաւուրսն յայնոսիկ, գնաց 'ի լեռնակողմն փութապէս 'ի քաղաքն յուդայ։
Եւ եմուտ 'ի տուն զաքարիայ. եւ ետ ողջոյն եղիսաբեթի։
Եւ եղեւ իբրեւ լուաւ զողջոյնն մարիամու եղիսաբեթ, խաղաց մանուկն յորովայնի նորա. եւ լցաւ եղիսաբեթ հոգւով սրբով։
Եւ 'ի ձայն բարձր աղաղակեաց եւ ասէ. Օրհնեալ ես դու 'ի կանայս. եւ օրհնեալ է պտուղ որովայնի քո։
Եւ ուստի՞ է ինձ այս. զի եկեսցէ մայր Տն իմոյ առ իս։
Զի ահաւասիկ իբրեւ եղեւ ձայն ողջունի քո յականջս իմ, խաղաց ցնծալով մանուկս յորովայնի իմում։
Եւ երանի, որ հաւատայցէ եթէ եղիցի կատարումն ասա-

ցելոց

ցելոց նմա ՚ի Տեառնէ։

Եւ ասէ մարիամ. Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր։

Եւ ցնծացաւ հոգի իմ՝ յԱստուած փրկիչ իմ։

Զի հայեցաւ ՚ի խոնարհութիւն աղախնոյ իւրոյ. զի ահա յայսմ հետէ երանի տացեն ինձ ամենայն ազգք։

Զի արար ինձ մեծամեծս հզօրն. եւ սուրբ է անուն նորա։

Եւ ողորմութիւն նորա յազգս յազգս երկիւղածաց իւրոց։

Արար զօրութիւն բազկաւ իւրով. ցրուեաց զամբարտաւանս մտօք սրտից իւրեանց։

Եւ քակեաց զհզօրս յաթոռոց. եւ բարձրացոյց զխոնարհս։

Զքաղցեալս լցոյց բարութեամբ. եւ զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի իւրոյ՝ յիշել զողորմութիւն իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ հարս մեր. Աբրահամու եւ զաւակի նորա յաւիտեան։

Եկաց մարիամ առ նմա իբրեւ ամիսս երիս, եւ դարձաւ ՚ի տուն իւր։

Երրորդ աւուր. Եւ այսպէս երեքս անգամ կրկնեալ զերգս պատկերս՝ որ լինի Թ օր. ըստ սահմանադրութեան սրբոյն Ներսիսի կլայեցւոյ։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 2. Համ. 1.

Վասն Ծննդեան Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ։

Եւ եղեւ ՚ի աւուրսն ՚ի այնոսիկ. ել հրաման յօգոստոս կայսերէ՝ աշխարհագիր առնել ընդ ամենայն տիեզերս։

Այս առաջին աշխարհագիր եղեւ ՚ի դատաւորութեան ասորւոց կիւրենեայ։

Եւ երթային ամենեքեան մտանել յաշխարհագիր յիւրաքանչիւր քաղաքի։

Ել եւ յովսէփ ՚ի գալիլեէ ՚ի քաղաքէ նազարեթէ ՚ի հրէաստան, ՚ի քաղաք դաւթի, որ կոչի բեթղեհէմ՝ վասն լինելոյ նր ՚ի տանէ՝ եւ յազգէ դաւթի։

Մտանել յաշխարհագիր մարեամաւ հանդերձ, որ խօսեցեալ էր նմա. եւ էր յղի։

Եւ եղեւ ՚ի հասանել նր անդր, լցան աւուրք ծնանելոյ նորա։

Եւ ծնաւ զորդին իւր զանդրանիկ՝ եւ պատեաց զնա ՚ի խանձարուրս՝ եւ եդ զնա ՚ի մսուր. զի ոչ գոյր նց տեղի յիջեւանին։

Իսկ

Իսկ՝ զկնի ինն աւուրց Վերափոխման սբ. Աստուածածնի՝ յԵրկուշաբթի աւուրն, տօն է Յովակիմայ և Աննայի՝ ծնողաց սբ. Աստուածածնի, և Կանանցն իւղաբերից։

Սրբոյ Աւետարանէն Յի Քի Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 1. համ. 17.

Վասն Տն մերոյ Յի Քի.

Արդ՝ ամ ազգք յաբրահամէ մինչև ՚ի Դաւիթ՝ ազգք չորեքտասանք. և ՚ի Դաւթէ մինչև ՚ի գերութիւն բաբելոնացւոց՝ ազգք չորեքտասանք: և ՚ի գերութենէ բաբելոնացւոց մինչև ՚ի Քսի՝ ազգք չորեքտասանք։

Եւ Յի Քի ծնունդն էր այսպէս. խօսեալ զմայր նր Մարիամ Յովսեփու՝ մինչչև եկեալ առ միմեանս՝ գտաւ յղացեալ ՚ի հոգւոյն սրբոյ.

Եւ յովսէփ այր նորա՝ քանզի արդար էր. և ոչ կամեցաւ առակել զնա: խորհեցաւ լռելեայն արձակել զնա:

Եւ մինչդեռ նա զայս ածէր զմտաւ՝ ահա հրեշտակ Տն ՚ի տեսլեան երևեցաւ նմա՝ և ասէ. յովսէփ որդի Դաւթի. մի երկնչիր առնուլ առ քեզ զմարիամ կին քո. քանզի որ ՚ի նմայն ծնեալ է, ՚ի հոգւոյն սրբոյ է: Ծնցի որդի. և կոչեսցես զանուն նր Յս. զի նա փրկեսցէ զժողովուրդ իւր ՚ի մեղաց իւրեանց։

Սրբոյ Աւետարանէն Յի Քի Որ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 4. համ. 10.

Տեառն մեր Յն Քն.

Եւ իբրև եղև առանձինն. հարցին ցնա՝ որք զնովաւն էին աշակերտօքն հանդերձ զառակէն.

Եւ ասէ ցնոսա. ձեզ տուեալ է գիտել զխորհուրդ արքայութեան Այ. բայց նոցա որք արտաքինքն են, ամ ինչ առակօք լինի։

Զի տեսանելով տեսցեն՝ և մի տեսցեն. և լսելով լուիցեն՝ և մի իմասցին. զի մի երբեք դարձցին՝ և թողցի նոցա։

Եւ ասէ ցնս. ոչ գիտէք զառակս զայս. և զիարդ զամենայն առակսն գիտիցէք։

Որ սերմանէն, զբանն սերմանէ:

Եւ նոքա են՝ որք առ ճանապարհաւն, ուր բանն սերմանի. և յորժամ լսեն զնա՝ գայ սատանայ՝ և հանէ զսերմանեալն ՚ի սիրտս նոցա։

Եւ նքա են՝ որք յապառաժին սերմանեցան. որք յորժամ լսիցեն զբանն, վաղվաղակի խնդու-

Թեւամբ ընդունէին։

Եւ զի ոչ ունէին արմատս՝ յանձինս. այլ առ ժամանակ մի էին. ապա ’ի հասանիլ նեղութեան կամ հալածման վասն բանին, վաղվաղակի գայթագղին։

Իսկ որ ’ի մէջ փշոյն սերմանեցան՝ նք՟ են. որք երբև զբանն լսեն։

Եւ հոգք աշխարհիս. և պատրանք մեծութեան մոլանեն, և հեղձուցանեն զբանն՝ և անպտուղ լինին։

Եւ նք՟ են՝ որք յերկիրն բարւոք սերմանեցան. որք լսեն զբանն՝ և ընդունին՝ և տան զպտուղ. ընդ միոյ երեսուն՝ և ընդ միոյ վաթսուն՝ և ընդ միոյ հարիւր։

Հինգ շաբաթ՝ սրբոյն Երեմիայի մարգարէին։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 2. Համ. 16.

Յետ Ծննդեան Տն՟ մերոյ ՅԻ ՔԻ

Յայնժամ երբև ետես Հերովդէս թէ խաբեցաւ ’ի մոգուց անտի, բարկացաւ յոյժ. և առաքեալ կոտորեաց զամ՟ մանկունսն՝ որք էին ’ի Բեթղեհէմ և յամենայն սահմանս նր՟ յերկեմենից և ’ի խոնարհ. ը՟ ժամանակին զոր ստուգեաց ’ի մոգուցն։

Յայնժամ կատարեցաւ ասացեալն ’ի ձեռն Երեմիայի մարգարէի. որ ասէ։

Ձայն գուժեաց ’ի Հռամայ. ողբումն՝ և լալումն՝ և աշխարումն յոյժ։ Հռաքէլ լայր զորդիս իւր՝ և ոչ կամէր մխիթարել՝ զի ոչ էին։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 4. Համ. 26.

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ասէր՝ այսպէս է արքայութիւն Ած՟. որպէս զի այր մի արկանիցէ զսերմանիս յերկիր։

Եւ ննջիցէ, և յառնիցէ զցայգ և զցերեկ. և սերմանիքն բուսանիցին և աճիցեն։ և նա ոչ գիտէ։

Թէ երկիրն ինքնին բերէ զպտուղն. նախ զխոտն՝ և ապա զհասկն՝ ապա զցորեան առատ ’ի հասկին։

Եւ յորժամ տայցէ զպտուղն, վաղվաղակի առաքէ մանգաղ՝ զի հասեալ են հունձք։

Եւ

Եւ ասէր. ո՞ւմ նմանեցուս-
ցուք զարքայութիւն Այ. կամ
որո՞վ առակաւ առակեսցուք
զնա։

Որպէս հատն մանանխոյ՝ որ
յորժամ սերմանիցի յերկրի՝
փոքրագոյն է քան զամենայն
սերմանիս՝ որք են յերկրի։

Եւ յորժամ սերմանիցի, բու-
սանի, եւ լինի մեծ քան զամ
բանջար. եւ արձակէ ոստս մե-
ծամեծս մինչեւ բաւական լինել
ընդ հովանեաւ նորա թռչնոց
երկնից բնակել։

Եւ այնպիսի առակօք խօսէր
ընդ նոսա զբանն, որպէս կարող
լինէին լսել։

Եւ առանց առակի ոչինչ խօ-
սէր ընդ նոսա. բայց առանձինն
աշակերտացն իւրոց մեկնէր
զամենայն։

Շարակ՝ որք Առաքելոցն, Թովմայի, Յա-
կոբայ, եւ Շմաւոնի։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Ըստ
Յովհաննու. Գլ. 20. Համ. 24։

Յետ Յարութեան Տն մերոյ Յի Քի

Իսկ Թովմաս մի յերկոտասա-
նիցն՝ անուանեալն երկուո-
րեակ, ոչ էր ընդ նոսա՝ յորժամ
եկն Յս։

Ասէին ցնա այլ աշակերտքն.
եթէ տեսաք զՏր։ Եւ նա ասէ
ցնս։ եթէ ոչ տեսից ՚ի ձեռս
նորա զնշան բեւեռացն, եւ ար-
կից զմատունս իմ ՚ի տեղիս
բեւեռացն, եւ մխեցից զձեռս
իմ ՚ի կողս նր՝ ոչ հաւատամ։

Եւ յետ ութ աւուր դարձեալ
էին ՚ի ներքս աշակերտքն, եւ
Թովմաս ընդ նոսա։ գայ Յս
դրօքն փակելօք. եւ եկաց ՚ի
մէջ նոցա, եւ ասէ. ողջոյն ընդ
ձեզ։

Ապա ասէ ցԹովմաս։ բե՛ր ըզ-
մատունս քո՝ եւ տե՛ս այսր. եւ
տես զձեռս իմ։ եւ բե՛ր զձեռն
քո, եւ մխեա՛ ՚ի կողս իմ. եւ մի՛
լինիր անհաւատ՝ այլ հաւատա-
ցեալ։

Պատասխանի ետ Թովմաս՝ եւ
ասէ ցնա։ Տր իմ, եւ Ած իմ։
Ասէ ցնա Յս. այդ զի տեսեր-
զիս՝ եւ հաւատացեր։ Երանի,
որոց ո՛չ իցէ տեսեալ՝ եւ հաւա-
տասցեն։

Բազում եւ այլ նշանս արար
Յս առաջի աշակերտաց իւրոց,
որ ո՛չ է գրեալ ՚ի գիրս յայսմիկ։
Այլ այս այնչափ ինչ գրեցաւ
զի հաւատայցէք, եթէ Յս
Քս է Որդի Այ. եւ զի հա-
ւա

հաւատայցէք, և զկեանսն յաւիտենականս ընդունիցիք յանուն նորա:

Երրորդ Կիւրակէն զկնի սուրբ Աստուածածնին տօն Գիւտի Գօտւոյ Սրբուհւոյ Աստուածածնին:

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 4. Համ. 35.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ ասէ ցնոսա յաւուր յայնմիկ, երեկ ընդերեկս լինել: Եկայք անցցուք յայն կողմն:

Թողուն զժողովուրդն. և առնուն զնա նաւաւն հանդերձ. և զայլս նաւսն՝ որք էին ընդ նմա:

Եւ լինէր մրրիկ մեծ հողմոյ. և զալիսն 'ի նաւն զեղոյր. մինչ զրեթէ՝ լի՛ իսկ լինել:

Եւ ինքն ննջէր 'ի խելս նաւին 'ի վերայ բարձի. զարթուցանէին զնա և ասէին. վարդապետ՝ ոչինչ է քեզ փոյթ. զի կորնչիմք աճապիկ:

Եւ զարթուցեալ սաստեաց հողմոյն. և ծովուն ասէ. դադարեա՛, կարկեա՛ց. և դադարեաց հողմն. և եղև խաղաղութիւն մեծ:

Եւ ասէ ցնա. ընդէ՞ր այդպէս վատասիրտ էք. չև ևս ունիք հաւատս: Եւ երկեան յերկիւղ մեծ. և ասէին ցմիմեանս. ո՞ ոք արդեօք իցէ սա. զի և հողմ և ծով հնազանդին սմա:

Երկու շաբաթ՝ տօն է սրբոյն Սաւփաննոսի ուխտակցացն. և սրբոց վկայիցն, Կոհարինեայ՝ Ծամփղեայ՝ Տուքիկոսի և Թամփիկոսի

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 5. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ ել 'ի լեառն. և իբրև նրստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտք նորա:

Եւ բացեալ զբերան իւր՝ ուսուցանէր զնոսա՝ և ասէր:

Երանի աղքատաց հոգւով՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից:

Երանի սգաւորաց, զի նոքա մխիթարեսցին:

Երանի հեզոց՝ զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր:

Երանի՝ որք քաղցեալ և ծարաւի իցեն արդարութեան՝ զի նոքա յագեսցին:

Երանի ողորմածաց՝ զի նոքա ողորմութիւն գտցեն:

Երանի այնոցիկ՝ որք սրբ են

սրր

սրտիւք. զի նք զԱ֊ծ տեսցեն:
Երանի խաղաղարարաց՝ զի նք որդիք Ա֊յ կոչեսցին:
Երանի որք հալածեալք էին վասն արդարութեան՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից.
Երանի է ձեզ՝ յորժամ նախատեսցեն զձեզ՝ և հալածեսցեն. և ասիցեն զամենայն բան չար զձէնջ սուտ վասն իմ.
Ցնծացէք և ուրախ լերուք. զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն, որք յառաջ քան զձեզ էին:

Երեք շաբաթ՝ մէջ Մարգարէիցն, Եզեկիէլի, Եղիէ, և Զաքարիայի հօրն Յօհաննու մկրտչի.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 23. Համ. 34.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Վասն այդորիկ ահաւասիկ ես առաքեմ առ ձեզ մարգարէս՝ և իմաստունս՝ և դպիրս՝ և ի նոցանէ սպանանիցէք, և ի խաչ հանիցէք. և ի նոցանէ տանջիցէք ի ժողովուրդս ձեր՝ և հալածիցէք ի քաղաքէ ի քաղաք.
Որպէս զի եկեսցէ ի վերայ ձեր ամենայն արիւն արդար հեղեալ յերկրի. յարենէն Աբելի արդարոյ՝ մինչև ցարիւնն Զաքարիայ որդւոյ Բարաքեայ՝ զոր սպանէք ընդ մէջ տաճարին և սեղանոյն:
Ամէն ասեմ ձեզ՝ եկեսցէ այս ամ ի վերայ ազգիս այսորիկ:
Երուսաղէմ, Երուսաղէմ. որ կոտորես զմարգարէսն՝ և քարկոծ առնես զառաքեալսն առ քեզ. քանիցս անգամ կամեցայ ժողովել զմանկունս քո՝ զոր օրինակ ժողովէ հաւ զձագս իւր ընդ թևովք. և ոչ կամեցայք.
Ահա թողեալ լիցի ձեզ տունդ ձեր աւերակ.
Բայց ասեմ ձեզ. թէ ոչ ևս տեսանիցէք զիս յայսմհետէ, մինչև ասիցէք, օրհնեալ եկեալ յանուն Տն:

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 6. Համ. 45.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ

Եւ նոյն ժամայն ճեպեաց զաշակերտսն մտանել ի նաւ՝ և յառաջագոյն քան զնա երթալ յայնկոյս ի Բեթսայիդայ.

դայ, մինչ ինքն զժողովուրդսն արձակիցէ։

Եւ հրաժարեալ 'ի նոցանէ՝ ել 'ի լեառն կալ յաղօթս։

Եւ երբ երեկոյ եղեւ՝ էր նաւն 'ի մէջ ծովուն. և ինքն 'ի ցամաքի։

Եւ եսես զնոսա հողմակոծեալս 'ի վարելն. (զի էր հողմն ընդդէմ նոցա.) և զչորրորդ պահու գիշերոյն գայ առ նոսա գնալով 'ի վերայ ծովուն. և կամէր զանց առնել առ նոքօք։

Նոքա երբ տեսին՝ զի գնայր 'ի վերայ ծովուն, համարեցան թէ առաչօք ինչ լինիցի. և ղաղաղակ բարձին։

Քանզի ամենեքեան տեսին զնա՝ և խռովեցան. և նա անդէն վաղվաղակի խօսեցաւ ընդ նոսա՝ և ասէ. քաջալերացարո՛ւք՝ ես եմ, մի երկնչիք։

Եւ ել 'ի նաւն առ նոսա. և դադարեաց հողմն։ Եւ առաւել ևս յիմարեալ էին 'ի միտս իւրեանց՝ և զարմանային յոյժ։

Քանզի և 'ի վերայ հացին ոչ իմացան. զի էր սիրտ նոցա թմրեալ։

Եւ երբ անցին յայնկոյս, եկին յերկիրն գեննեսարէթ.

իա

Եւ երբ ելին 'ի նաւէ անտի, իսկ և իսկ ծանեան զնա արք տեղւոյն այնորիկ։

Եւ ընթացեալ այսր անդր ընդ ամենայն գաւառն, սկսան մահճօք բերել զամենայն հիւանդս՝ ուր լսէին՝ թէ անդ իցէ։

Եւ ուր և մտանէր 'ի գեօղս՝ կամ 'ի քաղաքս՝ կամ յագարակս, 'ի հրապարակս դնէին զախտաժէտս. և աղաչէին զնա՝ զի գոնէ 'ի քղանցս հանդերձի նորա մերձենայցեն. և որք մի անգամ մերձեցան փրկեցան։

Հինգշաբաթ՝ տօն է Յովհաննու կարապետին՝ և Յովսէփ արդարոյն։

ՍԲՈՅ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՆ ՅԻ ՔԻ ԸՍՏ ՄԱՏԹԷՈՍԻ. ԳԼ. 14. ՀՄՐ. 1.

Վասն պանդխտելոյն ՅԻ ՔԻ։

Յայնմ ժամանակի լուաւ Հերովդէս չորրորդապետ զլուր Յիսուսի։

Եւ ասէ ցծառայս իւր. նա է յօհաննէս մկրտիչ՝ նա յարեաւ 'ի մեռելոց. և վասն այնորիկ զօրութիւնք լինին նովաւ։

Քանզի Հերովդէս կալեալ զյօհաննէս՝ կապեաց զնա՝ և եդ 'ի բանտի վասն Հերովդիադայ կին-

նոջ

նոջ փիլիպպոսի եղբօր նր։

Զի ասէր ցնա յովհաննէս՝ չէ արժան քեզ ունել զդա։

Եւ կամէր զնա սպանանել՝ բայց երկնչէր 'ի ժողովրդենէ, անտի․ քանզի իբրեւ զմարգարէ ունէին զնա։

Եւ իբրեւ եղեն ծնունդք հերովդի՝ կաքաւեաց դուստրն հերովդիադայ 'ի մէջ բազմականացն․ եւ հաճոյ թուեցաւ հերովդի։

Ոստի եւ երդմամբ խոստացաւ տալ նմա զինչ եւ խնդրեսցէ։

Եւ նա յառաջագոյն խրատեալ 'ի մօրէ իւրմէ․ տուր ինձ ասէ այսր 'ի վերայ սկտեղ զգլուխն յովհաննու մկրտչի։

Եւ տրտմեցաւ թագաւորն․ բայց վս երդմանցն եւ բազմականացն հրամայեաց տալ նմա։

Եւ առաքեաց, գլխատեաց զյովհաննէս 'ի բանտի։

Եւ բերաւ գլուխն նր սկտեղբ՝ եւ տուաւ աղջկանն․ եւ տարաւ առ մայր իւր։

Եւ մատուցեալ աշակերտքն նորա՝ բարձին զմարմինն եւ թաղեցին․ եւ եկեալ պատմեցին Յսի։

Ուրբաթ։

Սրբոյ Նախակարապետին ՅԷ ԲԷ Ո: Ր

Աւետարան. Ղու. 7. համ. 24.

Տէրն մեր Յս. Քս.

Եւ անտի յարուցեալ՝ եկն 'ի սահմանս տիւրոսի եւ սիդօնի։ Եւ մտեալ 'ի տուն՝ ոչ կամէր յայտնել․ եւ ոչ կարաց ծածկել։

Լուաւ կին մի զնմանէ, որոյ դուստրն ներեալ էր յայսոյ պղծոյ․ եկն անկաւ առ ոտս նր։

Եւ կինն էր հեթանոս՝ փիւնիկեցի ասորի յազգէ․ եւ աղաչէր զնա՝ զի զդեւն հանցէ 'ի դստերէ նր։

Եւ Յս ասէ ցնա․ թող տուր՝ զի նախ՝ յագեսցին մանկունք․ զի ոչ է բարւոք առնուլ զհաց մանկանց եւ արկանել շանց։

Նա պատասխանի ետ եւ ասէ․ Տէր՝ եւ շունք 'ի փշրանաց սեղանոյ մանկանցն կերակրին։

Եւ ասէ ցնա․ վս այդր բանի՝ երթ․ ել դեւն 'ի դստերէ քումմէ։

Գնաց 'ի տուն իւր՝ եւ եգիտ ելեալ զդեւն․ եւ զդուստրն, զի անկեալ դնիւր 'ի մահիճս։

Հաւատք՝ ամէն Նիկիոյ սուրբ ժողովոյն, ՅԺԸ Հայրապետացն ։

Սուրբ Աւետարանն Յի՟ Քի՟ Ըստ Յովհաննու. գլ. 14. համր. 25.

Տէրն մեր Յս՟ Քս՟ ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ մինչ առ ձեզս էի։
Իսկ Մխիթարիչն Հոգին սուրբ՝ զոր առաքեսցէ Հայր յանուն իմ, նա ուսուսցէ ձեզ զա՟մ. և յիշեցուսցէ զա՟մ, զորինչ ասացի ձեզ։
Զխաղաղութի՟ թողում ձեզ. զխաղաղութի՟ զիմ տամ ձեզ. ոչ որ՟պ աշխարհս տայ՝ տամ ես ձեզ. մի խռովեսցին սիրտք ձեր. և մի զանգիտեսցեն։
Լուայք, զի ասացի ես ձեզ՝ թէ երթամ, և գամ առ ձեզ. եթէ սիրէիք զիս՝ ապա ուրախ լեալ էր ձեր՝ թէ ես առ Հայր երթամ. զի Հայր իմ մեծ է քան զիս։
Եւ այժմ ասացի ձեզ մինչև եղեալ. զի յորժամ լինիցի՝ հաւատասջիք։
Ո՛չ ևս այլ շատ խօսեցայց ընդ ձեզ. գայ իշխան աշխարհիս այսորիկ՝ և յիս ինչ ոչ գտանէ։
Այլ զի ծանիցէ աշխարհ, եթէ սիրեմ զՀայր. և որպէս պատուիրեաց ինձ Հայր՝ այնպէս առնեմ. ո՛ն արիք, գնասցուք աստի։

Չորրորդ Կիւրակէ զկնի սբ Աճմնին.

Սուրբ Աւետարանն Յի՟ Քի՟ Ըստ Մարկոսի. գլ. 6. համր. 30.

Առ Տէրն մեր Յս՟ Քս՟.

Ժողովեցան առաքեալքն առ Յս՟ և պատմեցին նմա զամենայն ինչ՝ զոր արարին, և զոր ուսուցին։
Եւ ասէ ցնոսա Յս՟. եկայք դուք առանձինն յանապատ տեղի. և հանգիջիք սակաւ մի. զի էին բազումք՝ որք երթային և գային. և հաց անգամ չժամանէին ուտել։
Եւ գնացին նաւու յանապատ տեղի առանձինն։
Եւ տեսին զնո՟ զի երթային. և զգացին բազումք. և հետի յամենայն քաղաքաց խուռն ընթանային անդր. և մերձենային առ նոսա։
Եւ ելեալ ետես ամբոխ բազում. և գթացաւ ի նոսա. զի էին իբրև ոչխարք՝ որոց ոչ իցէ հովիւ. և սկսաւ ուսուցանել զնոսա յոյժ։
Եւ իբրև բազում ժամ եղև, մա

մատուցեալ աշակերտքն ասէ-
ին. տեղիս անապատ է. մինչ
օր կայ։

Արձակեա զժողովուրդդ. զի
երթեալ շուրջ յագարակս և
'ի գիւղս՝ գնեսցեն իւրեանց
զինչ ուտիցեն. զի աստ ուտել
ինչ ոչ ունին։

Նա պատասխանի ետ՝ և ասէ
ցնո. դուք տուք դոցա ուտել.
ասեն ցնա. երթիցուք, գնեսցուք
երկերիւր դահեկանի հաց՝
և տացուք դոցա ուտել։

Ասէ ցնոսա. քանի՞ նկանակ
ունիք՝ երթայք, և տեսէք.
իբրև գիտացին, ասեն ցնա՝
հինգ, և երկուս ձկունս։

Եւ հրամայեաց նոցա բազմել
երախանս երախանս 'ի վերայ
դալար խոտոյ։

Եւ բազմեցան՝ դասք՝ դասք՝
ուր հարիւր՝ և ուր յիսուն։

Եւ առեալ զհինգ նկանակն և
զերկուս ձկունսն՝ հայեցաւ յեր-
կինս. օրհնեաց. մանրեաց ըզ
նկանակսն. և ետ ցաշակերտսն
զի արկցեն նոցա. և զերկուս
ձկունսն բաշխեաց ամենեցուն։

Կերեն ամէն, և յագեցան։

Եւ բարձին զնշխարսն երկո-
տասան սակառի լի. և 'ի ձկանց
անտի։

Եւ էին, որք կերանն՝ իբրև
արք հինգ հազար։

Երկու շաբաթ՝ սրբոյն Անդրէի զօրավա-
րին և Բառնաբի նորին. Կալինիկոսի և
Դոմետեայ վկայիցն։

Սէ̃ռ Աւետարանն. ՑԷ ԳԷ Ու Րշ
Մատթէոսի. Գլ. 10. Համ. 37.

Տէրն մեր Յ̃ս Ք̃ս ասէ.

Որ սիրէ զհայր կամ զմայր
առաւել քան զիս՝ ոչ է ինձ
արժանի. և որ սիրէ զուստր
կամ զդուստր առաւել քան
զիս՝ չէ ինձ արժանի։

Եւ որ ոչ առնու զխաչ իւր՝
և գայ զկնի իմ, չէ ինձ արժանի։

Որ գտանէ զանձն իւր, կորուս-
ցէ զնա. և որ կորոյս զանձն
իւր վասն իմ, գտցէ զնա։

Որ ընդունի զձեզ. զիս ընդու-
նի. և որ զիս ընդունի, ընդու-
նի զառաքիչն իմ։

Որ ընդունի զմարգարէ յա-
նուն մարգարէի, զվարձս մար-
գարէի առցէ. և որ ընդունի
զարդար յանուն արդարոյ՝ ըզ
վարձս արդարոյ առցէ։

Եւ որ արբուսցէ միում 'ի
փոքրկանցս յայսցանէ բաժակ
մի ջուր ցուրտ միայն յանուն
աշակերտի. ամէն ասեմ ձեզ՝
ոչ կորուսցէ զվարձս իւր։

Երկր շաբաթ՝ միջն Անդրէանոսի, և կնոջ նորա Անատօլեայ. Թէոդորոսի և Եւթիմիոսի վկայիցն։

Մէջ Աւետարանէ ՅԷ ՔԷ Ըստ Յօհաննու. Գլ. 16. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի մի գայթագղիջիք։
Ի ժողովրդոց իւրեանց հանել կայեն զձեզ. այլ եկեսցէ ժամանակ՝ զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ՝ համարիցի պաշտօն մատուցանել Այ։
Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ. քանզի ոչ ծանեան զհայր՝ և ոչ զիս։
Այլ և զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի յորժամ եկեսցէ ժամանակ՝ յիշիցէք՝ թէ ես ասացի ձեզ։
Զայս ՚ի սկզբանէ ոչ ասացի ձեզ. քանզի ընդ ձեզ էի։

Չորեք շաբաթ.

Մէջ Աւետարանէ ՅԷ ՔԷ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 5. Համ. 35.

Տէրն մեր Յս Քս.

Մինչդեռ նա զայն խօսէր՝ գան ոմանք ՚ի ժողովրդապետէն և ասեն. թէ դուստրն քո մեռաւ զի՞ ևս աշխատ առնես զվարդապետդ։
Իսկ Յս իբրև լուաւ զբանն ասացեալ, ասէ ցժողովրդապետն. մի երկնչիր՝ բայց միայն հաւատա։
Եւ ոչ զոք եթող ընդ իւր եր թալ. բայց միայն զպետրոս՝ և զյակոբոս՝ և զյօհաննէս զեղբայրն յակոբայ։
Գայ ՚ի տուն ժողովրդապետին և տեսանէ ամբոխ յոյժ. և լալական՝ և աղաղակ յոյժ։
Եւ մտեալ ՚ի ներքս՝ ասէ ցնոսա. զի՞ խռովեալ էք և լայք. մանուկդ ոչ է մեռեալ՝ այլ ննջէ։
Եւ ծաղր առնէին զնա. և նա հանեալ արտաքս զամենեսեան, առնու ընդ իւր զհայր մանկանն և զմայր. և զնս, որք ընդ նմայն էին. և մտանէ ուր դնիւր մանուկն։
Եւ կալեալ զձեռանէ մանկանն՝ ասէ ցնա. տալիթա կումի. որ թարգմանի՝ աղջիկ դու (քեզ ասեմ) արի։
Եւ վաղվաղակի յարեաւ աղջիկն, և գնայր. քանզի էր ամաց՝ իբրև երկոտասանից. և զարմացան մեծաւ զարմանալեաւ։
Եւ պատուէր տայր նց յոյժ, զի

զի մի՛ որ գիտասցէ զայն. և ասաց տալ նմա ուտել։

Հինգ շաբաթ՝ սրբոցն Աբրահամու և Խորէնայ. և մնացորդաց բժշկացն Կոզմայի և Դամիանոսի. և Ածատրոյ վկայիցն

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. գլ. 12. համ. 32.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Մի՛ երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հաճեցաւ Հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւնն։

Վաճառեցէք զինչս ձեր. և տուք ողորմութիւն. և արարէք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող մերձենայ. և ոչ ցեց ապականէ։

Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին։

Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս. և ճրագունք լուցեալք։

Եւ դուք նմանողք մարդկան՝ որք ակն ունիցին տեառն իւրեանց՝ թէ երբ դառնայցէ ՚ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա։

Երանի իցէ ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս եկեալ տէրն գտցէ արթունս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի գօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնս. և անցեալ պաշտեսցէ զնոսա։

Եւ եթէ յերկրորդ, կամ յերրորդ պահու եկեսցէ և գտցէ այնպէս, երանելիք են ծառայքն այնոքիկ։

Բայց զայն գիտասջիք. եթէ գիտէր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ՝ հսկէր, և ոչ թողուր ական հատանել ՚ի տան իւրում։

Եւ դուք եղերուք պատրաստք՝ զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք՝ գայ որդի մարդոյ։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մարկոսի. գլ. 6. համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Ել անտի, եկն ՚ի գաւառ իւր. և երթային զհետ նորա աշակերտքն իւր։

Եւ եղև ՚ի շաբաթուն սկսաւ ուսուցանել ՚ի ժողովրդեանն. և բազումք լսէին, զարմանային ընդ վարդապետութիւն նորա՝ և ասէին. ուստի՞ իցէ սմա այս. կամ զի՞նչ իցէ իմաստութիւն՝ որ տուեալ է սմա. զի զօրութիւնք այսպիսիք ՚ի ձե-

ռաց

տաց սորա լինին։

Ոչ սա է մանուկ հիւսանն. եւ որդին Մարիամու՝ եղբայր Յակոբայ՝ եւ Յովսեփայ՝ եւ Յուդայի՝ եւ Սիմոնի, եւ չիցե՞ն քորք դորա աստ առ մեզ. եւ գայթագղէին 'ի նա։

Եւ ասէ ցնա. ոչ է մարգարէ անարգ՝ բայց եթէ 'ի գաւառի իւրում եւ յազգատոհմի, եւ 'ի տան իւրում։

Եւ ոչ կարէր անդ եւ ոչ մի ինչ զօրութիւն առնել. բայց սակաւ ինչ հիւանդաց ձեռն եդեալ բժշկէր զնոսա։

Եւ զարմանայր վասն անհաւատութեանց նոցա։

Շաբաթ՝ տօն որ Աճաձնի ծննդեանն 'ի Յովհաննէսի. եւ կամ Նիկիոյ որ ժողովոյն. (Զի յայս շաբաթ օրս, յայսց երեքսց տօնից միոն տօնէ 'ի հարցէ, ըստ յաւուրն գաղեցուցին.)

Իսկ 'ի բարեկենդանի Կիւրակէին

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 7. Համ. 31.

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ելեալ միւսանգամ 'ի սահմանացն Տիւրոսի եւ Սիդոնի. եկն 'ի ծովեզրն Գալիլեացւոց 'ի մէջ սահմանացն 'ի Դեկապօլիս։

է

Եւ բերին առաջի նորա խուլ մի եւ համր. եւ աղաչէին, զի ձեռն դիցէ 'ի վերայ նորա։

Եւ առեալ զնա միկուսի յամբոխէ անտի, էարկ զմատունս իւր ընդ ականջս նր՝ եւ եթուք անդր. եւ կալաւ զլեզուէ նորա։

Հայեցաւ յերկինս՝ յոգւոց եհան՝ եւ ասէ ցնա եփփաթայ՝ որ է բացի՛ր։

Եւ նոյն ժամայն բացան լսելիք նր. եւ լուծան կապանք լեզուի նորա. եւ խօսէր ուղիղ։

Եւ պատուիրեաց նոցա՝ զի մի ումեք ասիցեն. եւ որչափ նա պատուիրէր նոցա՝ նոքա եւս առաւել քարոզէին։

Եւ եւս քան զեւս զարմանային եւ ասէին. զամենայն ինչ բարւոք գործեաց սա. զի խլից լսել տայ՝ եւ համրոց խօսել։

Երկու. շաբաթ պահոց.

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 8. Համ. 1.

Ընդ. Տեառն մերոյ Յի Քի

Յաւուրսն յայնոսիկ դարձեալ ժողովուրդ բազում էր. եւ ինչ ոչ ունէին ուտել. կոչեաց զաշակերտսն իւր՝ եւ ասէ ցնոսա։

Գթամ

Գթամ ես 'ի վերայ ժողովրդեանդ. զի արդ երեք աւուրք են՝ զի առ իս են. և ո՛չ ունին զինչ ուտիցեն։

Եւ եթէ արձակեմ զդոսա նօթիս 'ի տունս իւրեանց՝ նուաղեսցին 'ի ճանապարհի։ զի ոմանք 'ի դոցանէ 'ի հեռաստանէ եկեալ են։

Պատասխանի ետուն նմա աշակերտքն նորա։ ուստի՞ կարէ ոք յագեցուցանել զդոսա հացիւ յանապատի աստ։

Եւ հարցանէր զնոսա. քանի՞ նկանակ հաց ունիք։ և նոքա ասեն եօթն։

Եւ հրամայեաց ժողովրդեանն բազմել 'ի վերայ երկրի, և առեալ զեօթն նկանակն գոհացաւ եբեկ. և տայր աշակերտացն՝ զի արկցեն։ և արկին առաջի ժողովրդեանն։

Եւ ձկունս սակաւս ունէին։ և զայն ևս օրհնեաց. և հրամայեաց արկանել։

Կերին՝ և յագեցան՝ և բարձին զնշխարս կոտորոցն եօթն զամբիւղ։

Եւ էին՝ որք կերինն՝ իբրև չորք հազարք։ և արձակեաց զնոսա։

Երեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի՛ Քի՛ Որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 8. համ. 10.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ նոյն ժամայն մտեալ 'ի նաւ համանդերձ աշակերտօքն՝ եկն 'ի սահմանս դաղմանութեայ։

Ելին փարիսեցիքն՝ և սկսան վիճել ընդ նմա։ և խնդրէին 'ի նմանէ նշան յերկնից փորձելով զնա։

Եւ հառաչեաց յոգի իւր՝ և ասէ. զի՞ է, զի ազգս այս նշան խնդրէ։ ամէն ասեմ ձեզ, թէ տացի նշան ազգիս այսմիկ։

Եւ թող զնոսա՝ և դարձեալ եմուտ 'ի նաւ՝ և գնաց յայնկոյս։

Եւ մոռացան զհաց բառնալ. բայց միայն զմի նկանակ ունէին ընդ իւրեանս 'ի նաւին։

Եւ պատուիրէր նոցա և ասէր՝ զգո՛յշ եղերուք 'ի խմորոյ անտի փարիսեցւոց՝ և 'ի խմորոյ հերովդիանոսաց։

Եւ խորհէին ընդ միմեանս և ասէին. թէ զի հաց ո՛չ ունիմք։

Գիտաց Յս՝ և ասէ ցնոսա։ զի՞ խորհիք 'ի միտս ձեր՝ թերահաւատք՝ թէ զհաց ո՛չ ունիք.

նիք. տակաւին ո՞չ իմանայք՝ և ո՞չ յիշէք. ապշութիւն ունի զսիրտս ձեր:

Աչք գոն՝ և ո՛չ տեսանէք. ականջք են՝ և ո՛չ լսէք. և ո՛չ իմանայք տակաւին. և ո՛չ յիշէք:

Յորժամ զհինգ նկանակն ՚ի հինգ հազարսն. և քանի՞ սակառի լի բարձէք զկոտորոցն. և ասեն երկոտասան:

Եւ յորժամ զեւթն նկանակն ՚ի չորս հազարսն. քանի՞ զամբիւղ լի բարձէք զկոտորոցն. և նոքա ասեն՝ եւթն:

Եւ ասէ ցնոսա. իսկ զիա՞րդ ոչ իմանայք:

Չորեք շաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 8. Համր. 22.

Տէրամբ մերով ՅԻՒ ՔԻՒ.

Գան ՚ի Բեթսայիդա. և ածեն առաջի նորա կոյր մի. և աղաչէին զնա զի մերձեսցի ՚ի նա:

Եւ առեալ զձեռանէ կուրին՝ եհան արտաքոյ շինին. եթուք յաչս նորա. և ձեռն եդ ՚ի վերայ նորա. և հարցանէր զնա՝ թէ տեսանիցէ ինչ:

Հայեցաւ և ասէր. տեսանեմ զմարդիկ՝ զի շրջին իբրև ըզ ծառս:

Դարձեալ եդ զձեռն ՚ի վերայ աչաց նորա. եբաց, և տեսանէր. ողջացաւ, և տեսանէր համարձակ զամենայն:

Առաքեաց զնա ՚ի տուն իւր, և ասէ. ՚ի շէնդ մի մտանիցես. այլ երթ ՚ի տուն քո. և յորժամ ՚ի շէնն մտանիցես՝ մի ումեք ասիցես ՚ի շինին:

Հինգ շաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 9. Համր. 13.

Ընդ Տեառն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Եւ եկեալ առ աշակերտսն, տեսին ամբոխ շուրջ ըզ նոքօք. և զդպիրսն, զի վիճէին ընդ նոսա:

Եւ վաղվաղակի ամենայն ժողովուրդն իբրև տեսին զնա, զարմացան. և ընդ առաջ ընթացեալ՝ ողջոյն տային նմա:

Եւ էհարց զնոսա, թէ զի՞նչ վիճէիք ընդ նոսա:

Պատասխանի ետ մի ոմն ՚ի ժողովրդենէն և ասէ. վարդապետ, ածի զորդի իմ առ քեզ. զոր ունի այս համր:

Եւ ուր հասանէ՝ զարկուցանէ զնա՝ և փրփրէ։ և կրճտէ զատամունս իւր՝ և ցամաքի։ և ասացի ցաշակերտսն քո՝ զի հանցեն, և ոչ կարացին հանել զնա։

Պատասխանի ետ նոցա և ասէ. ով ազգ անհաւատ՝ մինչև յե՞րբ լիցեմ առ ձեզ. մինչև ցե՞րբ անսայցեմ ձեզ. ածէք զնա առ իս։

Եւ ածին զնա առ նա։ իբրև ետես զնա այսն՝ վաղվաղակի շարժլեաց զնա։ և անկեալ յերկիր թաւալէր՝ և փրփրայր։

Եհարց ցհայր նորա և ասէ. քանի՞ ժամանակք են յորմէհետէ այդ եղև դմա։ Եւ նա ասէ. 'ի մանկութենէ։

Բազում անգամ 'ի հուր արկանէ զդա և 'ի ջուր, զի կորուսցէ. արդ՝ թէ կարող ինչ ես, օգնեա՛ մեզ Տէր գթացեալ 'ի վերայ մեր։

Եւ Յիսուս ասէ ցնա. ասացեր՝ թէ կարող ես. ամենայն ինչ հնարաւոր է այնմ, որ հաւատայն։

Եւ վաղվաղակի աղաղակեաց հայր մանկանն և ասէ։ հաւատամ Տէր. օգնեա՛ անհաւատութեանս իմում։

Իբրև ետես Յիսուս եթէ կուտի ժողովուրդն 'ի վե՛ր, սաստեաց այսոյն պղծոյ և ասէ. համրդ և խուլ այս. ես տամ քեզ հրաման. ել 'ի դմանէ. և այլ և մի՛ մտանիցես 'ի դա։

Եւ աղաղակեաց՝ և յոյժ լլկեաց զնա՝ և ել։ և եղև պատանեակն իբրև զմեռեալ. մինչև բազմաց իսկ ասել թէ մեռաւ։

Եւ Յիսուս կալաւ զձեռանէ նո՛ր, յարոյց զնա. և կանգնեցաւ։

Ուրբաթ.

Սրբ. Աւետարանն Յի. Քի. որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 9. համ. 37.

Առ Տէրն մեր Յս. Քս.

Պատասխանի ետ նմա Յոհաննէս և ասէ. վարդապետ՝ տեսաք զոմն. որ յանուն քո դևս հանէր՝ և զմեր կնի ոչ շրջէր՝ և արգելաք զնա։

Եւ նա ասէ՝ մի՛ արգելուք զնա։ զի ոչ ո՛ք է, որ առնէ զօրութիւն յանուն իմ. և կարիցէ հայհոյել զիս։

Զի որ ոչն է ընդդէմ մեր հակառակ, 'ի մեր կոյս է։

Եւ որք արբուսցէ ձեզ ջուր

բա

բաժակաւ յանունս յայս, թէ
դուք Քի էք, ամէն ասեմ
ձեզ՝ մի կորուսցէ զվարձս իւր։
Եւ որոք գայթագղեցուսցէ
զմի ՚ի փոքրկանցս՝ որք հաւա-
տան յիս, լաւ էր նմա առաւել՝
եթէ արկեալ էր զ պարանոց
նորա երկան իշոյ և ընկեցեալ
՚ի ծով։

Եւ եթէ գայթագղեցուսցէ
զքեզ ձեռն քո՝ հատ՝ ընկեա
՚ի քէն լաւ է քեզ խեղ
մտանել ՚ի կեանսն յաւիտենից՝
քան երկուս ձեռս ունել, և
երթալ ՚ի գեհեն ՚ի հուրն
անշէջ։

Ուր որդն նոցա ոչ մեռանի՝
և հուրն ոչ շիջանի։

Եւ եթէ ոտն քո գայթագղե-
ցուսցէ զքեզ, հատ՝ և ընկեա
զնա ՚ի քէն. լաւ է քեզ
կաղ մտանել ՚ի կեանսն յաւի-
տենից, քան երկուս ոտս ունել
և արկանել ՚ի գեհեն ՚ի հուրն
անշէջ։

Ուր որդն նոցա ոչ մեռանի՝
և հուրն ոչ շիջանի։

Եւ եթէ ակն քո գայթագ-
ղեցուսցանէ զքեզ, հան զնա
՚ի բաց. լաւ է քեզ միով
ական մտանել յարքայութի
Այ, քան երկուս աչս ունել՝ և
անկանել ՚ի գեհեն։

Ուր որդն նոցա ոչ մեռանի՝
և հուրն ոչ շիջանի։

Զի ամենայն ինչ հրով յա-
ղեսցի. և ամենայն ողջակէզ
աղիւ յաղեսցի։

Բարւոք է աղ. և եթէ աղն
անհամեսցի, իւ՞ համեմեսցի.
արդ՝ կալարուք յանձինս ձեր
զաղն՝ և խաղաղութիւն արա-
րէք ընդ միմեանս։

Շաբաթ՝ տօնէ Սրբոյ Եկեղեցւոյ՝ ՚ի
Նաւակատիս Սրբոյ Խաչին.

Սբյ Աւետարանի Յի Քի Որ Ըստ
Յովհաննու. գլ. 10. համ. 22.

՚Ի ժամանակի Տն մերոյ Յի Քի.

Եղեն յայնժամ նաւակատի
քն յԵմ, և ձմեռն էր։
Եւ շրջէր Յս ՚ի տաճարին, ՚ի
սրահին Սողոմոնի։

Շուրջ եղեն զնովաւ Հրէայ-
քն և ասեն. մինչև յե՞րբ թա
փես զոգիս մեր. եթէ դու ես
Քսն՝ ասա մեզ համարձակ։
Պատասխանի ետ նոցա Յս
և ասէ. ասացի ձեզ՝ և ոչ հա-
ւատայք ինձ. զգործսն, զորս
ես գործեմ յանուն Հօր իմոյ՝
նոքին են վկայեն վասն իմ։
Այլ դուք ոչ հաւատայք. զի
չէք

չե՛ք յոչխարաց անտի իմոց։
Ոչխարք իմ ձայնի իմում լսեն. և ես ճանաչեմ զնոսա. և զկնի իմ գան։
Եւ ես տամ նոցա զկեանսն յաւիտենականս. և մի կորիցեն 'ի յաւիտեան. և մի ոք յափշտակեսցէ զնո՛ս 'ի ձեռաց իմոց։
Հայր իմ, որ ետ ինձ զնոսա՝ մեծ է քան զամենայն. և ո՛չ ոք կարէ յափշտակել 'ի ձեռաց Հօր իմոյ։
Ես և Հայր իմ մի եմք։
Վէմս առին Հրէայքն, զի քարկոծ արասցեն զնա։
Պատասխանի ետ նոցա Յս. բազում գործս բարիս ցուցի ձեզ 'ի Հօրէ իմմէ՝ վասն որո՞յ գործոյ 'ի նոցանէ քարկոծ առնէք զիս։
Պատասխանի ետուն նմա Հրէայքն. վասն բարւոյ գործոյ ո՛չ առնեմք զքեզ քարկոծ, այլ վասն հայհոյութեան. և զի դու մարդ ես՝ և զանձն քո ա՟ծ առնես։
Պատասխանի ետ նոցա Յս. ո՞չ յօրէնս ձեր գրեալ է, ես ասացի թէ աստուածք էք։
Իսկ եթէ զնոսա աստուածս ասէ՝ առ որս բանն Ա՟յ եղև. և չէ մարթ լուծանել զգիրն։
Իսկ զոր Հայր սրբեաց՝ և առաքեաց յաշխարհ. դուք ասէք՝ թէ հայհոյես. զի ասացի՝ թէ Որդի Ա՟յ եմ։
Եթէ ոչ գործեմ զգործս Հօր իմոյ՝ մի հաւատայք ինձ։
Ապա թէ գործեմ, թէ և ինձ ո՛չ հաւատայք, սակայն գործոյն հաւատացէ՛ք. զի գիտասջիք, և ծանիջիք՝ եթէ Հայր յիս է, և ես 'ի Հայր։
Դարձեալ խնդրէին զնա ունել՝ և ել 'ի ձեռաց նոցա։
Եւ գնաց միւսանգամ յայնկոյս Յորդանանու՝ 'ի տեղին, ուր էր Յովհաննէս զառաջինն՝ և մկրտէր. և անդ լինէր։
Եկին բազումք առ նա՝ և ասէին. զի Յովհաննէս նշան ինչ ո՛չ արար։
Բայց զամենայն, զոր ասաց Յովհաննէս վասն նորա՝ ճշմարիտ էր. և բազումք հաւատացին 'ի նա անդ։

Սրբոյ Խաչի Վերացման Կիւրակէ։

Սբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 3. Հտր. 13։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ։

Եւ ոչ ոք ել յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից՝ Որդի մարդոյ, որ էն յերկինս։

Եւ որպէս Մովսէս բարձրացոյց զօձն յանապատի, նոյնպէս բարձրանալ պարտ է Որդւոյ մարդոյ։

Զի ամենայն, որ հաւատայ ՚ի նա՝ ոչ կորիցէ. այլ ընկալցի զկեանսն յաւիտենականս։

Զի այնպէս սիրեաց Ած զաշխարհ՝ մինչեւ զՈրդին իւր միածին ետ. զի ամենայն որ հաւատայ ՚ի նա, մի՛ կորիցէ՝ այլ ընկալցի զկեանս յաւիտենականս։

Զի ոչ առաքեաց Ած զՈրդի իւր յաշխարհ՝ թէ դատեսցէ զաշխարհ, այլ զի փրկեսցի աշխարհ նովաւ։

Որ հաւատայ ՚ի նա, ոչ դատապարտեսցի. եւ որ ոչ հաւատայ ՚ի նա՝ արդէն իսկ դատապարտեալ է. զի ոչ հաւատայ յանուն միածնի Որդւոյն այ։

Եւ այս իսկ է դատաստան. զի լոյս եկն յաշխարհ՝ եւ սիրեցին մարդիկ զխաւար առաւել քան զլոյս. զի էին գործք իւրեանց չարութեան։

Զի ամենայն որ զչար գործէ՝ ատեայ զլոյս. եւ ոչ գայ առ լոյսն, զի մի՛ յանդիմանեսցին գործք նորա։

Իսկ որ առնէ զճշմարտութիւն, գայ առ լոյսն, զի յայտնի լիցին գործք նր թէ յԱյ գործեցան։

Երկուշաբաթ՝ տօն է Խաչի։

Սբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 3. Հտր. 22։

Տէրն մեր Յս Քս.

Յետ այսորիկ եկն Յս եւ աշակերտքն նորա յերկիրն հրէաստանի. եւ անդ շրջէր նոքօք հանդերձ եւ մկրտէր։

Մկրտէր եւ Յովհաննէս ՚ի յայենոն մերձ առ սաղիմ. զի ջուրք բազումք էին անդ. եւ գային, եւ մկրտէին։

Զի չեւ եւս էր արկեալ յոհաննէս ՚ի բանտ։

Եւ եղեւ խնդիր յաշակերտացն յոհաննու ընդ հրէից վասն սրբութեան։

Եկին առ Յոհաննէս՝ եւ ասեն ցնա. Ռաբբի, որ էրն ընդ

քեզ

քեզ յայնկոյս յորդանանու. որում դու վկայեցեր. ահաւասիկ նա մկրտէ՝ և ամենեքին գան առ նա:

Պատասխանի ետ Յովհաննէս և ասէ. ոչ կարէ մարդ առնուլ յանձնէ և ոչինչ. եթէ ոչ իցէ տուեալ նմա յերկնից ՚ի վերուստ:

Դուք ձեզէն վկայէք ինձ, զի ասացի ձեզ՝ թէ չեմ ես Քրիստոսն, այլ թէ առաքեալ եմ առաջի նորա:

Որ ունի զհարսն՝ նա է փեսայ. իսկ բարեկամ փեսային, որ կայ և լսէ նմա. ուրախութեամբ ուրախ լինի վասն ձայնի փեսային. արդ այս ուրախութիւն որ իմն է, լցեալ է:

Նմա պարտ է աճել. և ինձ մեղմանալ:

Որ ՚ի վերուստն գայ՝ ՚ի վերոյ է քան զամենայն. որ յերկրէ սակի է, յերկրէ է՝ և յերկրէ խօսի: որ յերկնից գայ.

Զորինչ ետես՝ և զոր լուաւ վկայէ. և զվկայութիւն նորա ոչ ոք ընդունի:

Որ ընդունի զվկայութիւն նր՝ կնքեաց թէ Ած ճշմարիտ է:

Զի զոր ածն առաքեաց՝ ըզբանս Այ խօսի. զի ոչ եթէ չափով տայ Ած զՀոգին:

Հայր սիրէ զՈրդի, և զամենայն ետ ՚ի ձեռս նորա:

Որ հաւատայ յՈրդի՝ ընդունի զկեանս յաւիտենականս. և որ ոչն հնազանդի Որդւոյ՝ ոչ տեսցէ զկեանս. այլ բարկութիւն Այ մնայ ՚ի վերայ նր:

Երեք շաբաթ՝ առն է Եկեղեցւոյ.

Աւետարան Յի Քի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 2. Համ. 12.

Տէրն մեր Յս Քս

Յետ այսորիկ էջ Յս ՚ի Կափառնաում, ինքն և մայր իւր, և եղբարք իւր. և անդ լինէր ոչ բազում ինչ աւուրս:

Եւ էր մերձ զատիկն հրէից. և ել Յս յերուսաղէմ:

Եւ եգիտ ՚ի տաճարին՝ զի վաճառէին զարջառս՝ և զոչխարս՝ և զաղաւնիս. և զլումայափոխսն, որք նստէին:

Եւ արար խարազան չուանեայ. և էհան զամենեսին ՚ի տաճարէն, զոչխարսն՝ և զարջառս, և զպղինձս հատավաճառացն ցրուեաց: և զսեղանսն կործանեաց:

Եւ

Եւ որք զաղաւնիսն վաճառէ_
ին՝ ասէ ցնոսա. առէք զայդ
աստի, եւ մի՛ առնէք զտուն
Հօր իմոյ՝ տուն վաճառու։
Ապա յիշեցին աշակերտքն նր՝
թէ գրեալ է, նախանձ տան
քո կերիցէ զիս։
Պատասխանի ետուն հրէայքն
եւ ասեն ցնա. զի՞նչ նշան ցու_
ցանես դու մեզ՝ զի զայդ առ_
նես։
Պատասխանի ետ Յս՝ եւ ասէ
ցնոսա. քակեցէք զտաճարդ
զայդ՝ եւ զերիս աւուրս շինեցից
զդա։
Ասեն ցնա հրէայքն. զքառա_
սուն եւ զվեց ամ շինեցաւ տա_
ճարս այս. եւ դու զերիս աւուրս
կանգնես զդա։
Բայց նա ասէր վասն տաճարի
մարմնոյ իւրոյ։
Իսկ յորժամ յարեաւն ՚ի մե_
ռելոց, յիշեցին աշակերտքն
նորա՝ թէ այս է՝ զոր ասացն.
եւ հաւատացին գրոյն, եւ բանին,
զոր ասաց Յս։

Չորեք շաբաթ՝ տօն է Եկեղեցւոյ

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 16. Համ. 13.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եկեալ Յս ՚ի կողմանս
Փիլիպպեայ Կեսարեայն,
հարցանէր ցաշակերտսն. եւ ա_
սէր. զո՞ ոք ասեն զինէն մար_
դիկն՝ թէ իցէ որդի մարդոյ։
Եւ նոքա ասեն. ոմն զՅովհան_
նէս մկրտիչ. եւ այլք զԵղիա՝
եւ կէսք զԵրեմիայ. կամ՝ զմի ոք
՚ի մարգարէից։
Ասէ ցնոսա. իսկ դուք զո՞ ա_
սէք զինէն թէ իցեմ։
Պատասխանի ետ Սիմոն պետ_
րոս՝ եւ ասէ ցնա. դու ես
Քսն որդի Այ կենդանւոյ։
Պատասխանի ետ Յս՝ եւ ասէ
ցնա. երանի քեզ Սիմոն որդի
Յովնանու. զի մարմին եւ արիւն
ոչ յայտնեաց քեզ՝ այլ Հայր
իմ որ յերկինս է։
Եւ ես քեզ ասեմ. զի դու
ես վէմ. եւ ՚ի վերայ այդր վիմի
շինեցից զեկեղեցի իմ. եւ դը_
րունք դժոխոց զնա մի՛ յաղթա
հարեսցեն։
Եւ տաց քեզ փականս արքայ
ութեան երկնից. եւ զոր միան_
գամ

գամ կապեսցես յերկրի, եղիցի կապեալ յերկինս։ Եւ զոր արձակեսցես յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկինս։

Հինգշաբաթ՝ տօն է Եկեղեցւոյ

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 21. համ. 12.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ եմուտ Յս ՚ի տաճարն՝ և եհան արտաքս զամենեսեան, որք վաճառէին և գնէին ՚ի տաճարի անդ. և զսեղանս հատավաճառացն կործանեաց. և զաթոռս աղաւնեվաճառացն։ Եւ ասէ ցնս. գրեալ է՝ տուն իմ տուն աղօթից կոչեսցի. և դուք արարէք զդա այրս աւազակաց։

Եւ մատեան առ նա կոյրք և կաղք ՚ի տաճարին. և բժշկեաց զնոսա։

Իբրև տեսին քահանայապետքն և դպիրք զսքանչելիսն՝ զորս արար. և զմանկտին՝ որք աղաղակէին ՚ի տաճարին. և ասէին. ովսաննայ՝ օրհնութիւն որդւոյ դաւթի՝ բարկացան։

Եւ ասեն ցնա. լսես, զինչ ասեն դոքա. ասէ ցնոսա Յս. այո. չիցէ՞ ընթերցեալ ձեր՝ թէ ՚ի բերանոյ տղայոց և ստնդեայց կատարեցեր զօրհնութիւն։

Եւ թողեալ զնոսա՝ ել արտաքոյ քաղաքին ՚ի բեթանիայ, և անդ ագաւ։

Ուրբաթ՝ տօն է Խաչին

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 19. համ. 16.

Վասն խաչելութեան Տն մերոյ Յի Քի.

Յայնժամ ետ զնա ՚ի ձեռս նոցա, զի ՚ի խաչ հանիցեն։ Եւ նոքա առեալ տանէին զնա և բարձեալ էր ինքնին զխաչափայտն. և ելանէր ՚ի տեղին՝ որ անուանեալ էր գագաղթն. և կոչէր եբրայեցերէն գողգոթա։

Ուր և ՚ի խաչ եհան զնա. և ընդ նմա երկուս ևս այլս աստի և անտի, և ՚ի մէջ զՅս. Գրեաց և տախտակ մի պիղատոս, և եդ ՚ի վերայ խաչին. և էր գրեալ Յս Նազովրեցի, թագաւոր հրէից։

Զայն տախտակ ընթերցան բազումք ՚ի հրէից. զի մօտ էր ՚ի քաղաքն անդր տեղին՝ ուր խաչեցաւն Յս. և էր գրեալ Եբրայեցերէն, Դաղմատերէն. և Յունարէն.

Ասէին

Ասեն ցպիղատոս քահանայա-
պետքն Հրէից. մի՛ գրեր թա-
գաւոր Հրէից. այլ թէ նա ա-
սաց՝ թագաւոր եմ Հրէից.
Պատասխանի ետ պիղատոս.
զոր ինչ գրեցի՝ գրեցի.

Շաբաթ՝ տօն է խաչի.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ̃ ՔԻ̃ Ըստ
Յովհաննու. Գլ. 7. Համ. 37.

Տէրն մեր Յս̃ Քս̃.

Ի վերջնում աւուր մեծի տօ-
նին կայր Յս̃ աղաղակէր
եւ ասէր. եթէ ոք ծարաւի իցէ՝
եկեսցէ առ իս, եւ արբցէ.
Որ հաւատայ յիս՝ որպէս ա-
սեն գիրք՝ գետք յորովայնէ նո-
րա բղխեսցեն ջրոյ կենդանութեան.
Զայս ասէր վասն հոգւոյն՝
զոր ընդունելոց էին, որք հա-
ւատային ՚ի նա. զի չեւ էր հոգի.
քանզի Յս̃ չեւ էր փառաւորեալ.
Ոմանք ՚ի ժողովրդենէն իբրեւ
լուեալ զբանս զայս, ասէին. սա
է ճշմարիտ մարգարէն.
Այլքն ասէին՝ սա է Քս̃ն.
իսկ կէսքն ասէին՝ միթէ ՚ի
Գալիլեէ գալոց իցէ Քս̃.
Ո՞չ գիրք ասեն, եթէ ՚ի զա-
ւակէ դաւթի, եւ ՚ի բեթղե-
հէմ գեղջէ՝ ուր դաւիթն էր՝
եկ

գալոց է Քս̃ն.
Եւ եղեւ հերձուած ՚ի ժողովր
դեանն վասն նորա.
Եւ ոմանք ՚ի նոցանէ կամէին
ունել զնա. այլ ո՛չ ոք մխեաց ՚ի
նա ձեռս.
Եւ եկին անդրէն սպասաւորքն
առ քահանայապետսն եւ փարի
սեցիս. եւ ասեն նոքա ցնոսա.
ընդէ՞ր ո՛չ ածէք զնա այսր.
Պատասխանի ետուն սպասա-
ւորքն, եւ ասեն. ո՛չ երբէք այն
պէս խօսեցաւ մարդ՝ որպէս
այրն այն.
Պատասխանի ետուն փարիսե-
ցիքն, եւ ասեն. միթէ եւ դուք
մոլորեցայք.
Միթէ յիշխանացն ոք հաւա-
տաց ՚ի նա, կամ ՚ի փարիսեցւոց.
Այլ այն ժողովուրդ անիծեալ,
որ ո՛չ գիտէ զօրէնս, եւ նզո-
վեալք են.
Ասէ Նիկոդեմոս ցնոսա՝ որ ե-
կեալ էր առ նա գիշերի յառա
ջագոյն՝ եւ մի էր ՚ի նոցանէ.
Միթէ օրէնքն մեր դատեն
զմարդ՝ եթէ ոչ լսեն ինչ նախ
՚ի նմանէ. կամ գիտեն զինչ
գործէ.
Պատասխանի ետուն նմա եւ
ասեն. միթէ եւ դու ես գալի-
լեացի՞

լեացի՞ ես. քննեա՛, եւ տե՛ս. զի մարգարէ ՚ի Գալիլեէ ոչ յառնէ։

Երկրորդ Կիւրակէ զկնի այն Խաչին յարութեան։

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի Ըստ Մարկոսի. գլ. 10. համ. 1.

Տէրն ընդ Յս Քս

Եւ անտի յարուցեալ գայ ՚ի սահմանս Հրէաստանի յայնկոյս Յորդանանու. եւ երթայր դարձեալ խռնեալ ժողովուրդն առ նա. եւ որպէս սովոր էր՝ միւսանգամ ուսուցանէր զնոսա։

Իսկ փարիսեցիքն մատուցեալ փորձելով հարցանէին զնա՝ եւ ասէին. եթէ արժա՞ն իցէ առն զկին իւր արձակել։

Նա պատասխանի ետ նոցա եւ ասէ. զի՞նչ պատուիրեաց ձեզ Մովսէս։

Եւ նոքա ասեն. Մովսէս հրաման ետ գիր մեկնելոյ գրել, եւ արձակել։

Պատասխանի ետ Յս՝ եւ ասէ ցնոսա. վասն խստասրտութեան ձերոյ գրեաց զպատուիրանն զայն։

Այլ ՚ի սկզբանէ արարածոց, էգ արու եւ էգ արար զնոսա Այ՝ եւ ասէ.

Վասն այսորիկ թողցէ այր զհայր իւր եւ զմայր. եւ երթիցէ զհետ կնոջ իւրոյ։

Եւ եղիցին երկուքն ՚ի մարմին մի. եւ այնուհետեւ ոչ են երկու՝ այլ մարմին մի։

Արդ՝ զոր Այ զուգեաց՝ մարդ մի՛ մեկնեսցէ։

Եւ ՚ի տան դարձեալ աշակերտքն զնոյն հարցին զնա։

Եւ ասէ ցնոսա. եթէ այր արձակեսցէ զկին իւր՝ եւ առցէ այլ՝ շնայ։

Եւ կին եթէ ելցէ յառնէ իւրմէ, եւ եղիցի առն այլում, շնայ։

Երկու շաբաթ՝ ասէ է ոչ, Սիմոնայ եւ Փիլիպպոսինն. եւ սրբոցն առաքելոցն։

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի Ըստ Ղուկասու. գլ. 21. համ. 12.

Տէրն ընդ Յս Քս ասէ.

Բայց յառաջ քան զայս ամենայն՝ մխեսցեն զձեռս իւրեանց ՚ի ձեզ՝ եւ հալածեսցեն. եւ մատնեսցեն ՚ի ժողովուրդս եւ ՚ի բանտս. եւ տանիցին առաջի դատաւորաց եւ թագաւորաց վա՛ն անուան իմոյ։

 Եւ

Եւ լինիցի ձեզ այն 'ի վկայութի։ Արդ՝ դիք 'ի սիրտս ձեր՝ մի յառաջագոյն կրթել տալոյ պատասխանի։

Զի ես տաց ձեզ բերան. և իմաստութիւն. որում ոչ կարիցեն կալ հակառակ՝ կամ տալ պատասխանի ամենայն հակառակորդք ձեր։

Մատնեսջիք և 'ի ծնողաց՝ և յեղբարց՝ և յազգականաց՝ և 'ի բարեկամաց. և սպանանիցեն 'ի ձէնջ։

Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ։

Եւ մազ մի 'ի գլխոյ ձերմէ ոչ կորիցէ։

Եւ համբերութեամբ ձերով ստասջիք զոգիս ձեր։

Երեք շաբաթ՝ սրց Կուսանացն Փեփրոնեայ և Մարիամնեայ. և Շուշանայ դըստերն մեծին Վարդանայ։

Սուրբ Աւետարանն Յս Քս Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 6. Համ. 20։

Տէրն մեր Յս Քս։

Եւ նա ամբարձ զաչս իւր յաշակերտսն իւր և ասէ. Երանի է աղքատաց հոգւով. զի ձեր է արքայութիւն Այ։ Երանի է՝ որք քաղցեալք են այժմ, զի յագեսցին. Երանի որք լան այժմ, զի ծիծաղեսցին։ Երանի է ձեզ յորժամ նախատիցեն զձեզ մարդիկ՝ և յորժամ որոշիցեն և նախատիցեն զձեզ. և հանիցեն անուն չար զձէնջ վասն որդւոյ մարդոյ։ Ուրախ լերուք յաւուր յայնմիկ և ցնծասջիք. զի ահա վարձք ձեր բազում են յերկինս. ըստ նմին օրինակի առնէին մարգարէիցն հարքն նոցա։

Չորեք շաբաթ։

Սուրբ Աւետարանն Յս Քս Որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 10. Համ. 17։

Տեառն մերոյ Յս Քս

Եւ ընդ ելանել նորա անտի 'ի ճանապարհ, ահաւասիկ ոմն մեծատուն ընթացեալ 'ի ծունր իջանէր. հարցանէր զնա՝ և ասէր։ վարդապետ բարի. զինչ արարից՝ զի զկեանսն յաւիտենականս ժառանգեցից։ Եւ Յս ասէ ցնա։ զի՞ ասես զիս բարի։ չիք ոք բարի, բայց մի Ած։

Զպատուիրանս գիտես։ մի շնար։ մի սպանաներ։ մի գողանար։ մի սուտ վկայեր։ պատուեա զհայր քո և զմայր։

Նա

Նա պատասխանի ետ և ասէ ցնա․ վարդապետ՝ զայդ ամ արարի ՚ի մանկութենէ իմմէ․ արդ՝ զինչ ևս պակաս իցեմ։

Եւ Յս հայեցեալ ՚ի նա՝ սիրեաց զնա․ և ասէ ցնա․ մի ինչ պակաս է ՚ի քեզ․ եթէ կամիս կատարեալ լինել, երթ՝ զոր ինչ ունիս վաճառեա՛, և տո՛ւր աղքատաց՝ և ունիցիս գանձս յերկինս․ և առ զխաչն, և եկ զկնի իմ։

Եւ նա խոժոռեալ ընդ բանն՝ գնաց տրտում․ զի ունէր ինչս բազումս։

Եւ հայեցեալ յայս կոյս յայն կոյս Յս․ ասէ ցաշակերտսն․ զիա՞րդ դժուարին է, որք զինչս ունին, մտանել յարքայութիւն Աստուծոյ։

Հինգշաբաթ՝ սրբոց հայրապետացն, Բարսղի մեծին, Անթիմոսի և Ներսէսի

Սուրբ Աւետարանի Յսի Քսի Որ ըստ Յովհաննու․ Գլ. 10. համ. 11.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ․

Ես եմ հովիւն քաջ․ հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի վերայ ոչխարաց։

Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն, տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և փախչի․ և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ։

Բայց զի վարձկան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն։

Ես եմ հովիւն քաջ․ և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչիմ յիմոցն։

Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր․ և զանձն իմ դնեմ ՚ի վերայ ոչխարաց։

Այլ՝ այլ ոչխարք են իմ, որք ո՛չ են յայսմ գաւթէ․ և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր․ և ձայնի իմում լուիցեն․ և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ։

Ուրբաթ․

Սուրբ Աւետարանի Յսի Քսի Որ ըստ Մարկոսի․ Գլ. 10. համ. 28.

Աս. Տէրն մեր Յս Քս․

Սկսաւ ասել ցնա Պետրոս․ ահաւասիկ մեք թողաք զամենայն և եկաք զկնի քո։

Պատասխանի ետ Յս և ասէ․ ամէն ասեմ ձեզ․ ոչ ո՛ք է որ եթող զտուն՝ կամ զեղբարս՝ կամ զքորս՝ կամ զհայր՝ կամ զմայր՝ կամ զորդիս՝ կամ զագարակս վասն իմ՝ կամ վասն աւետարանին։

Եթէ ոչ առնուցու հարիւրապատիկ այժմ յայսմ ժամանակի տունս՝ և եղբարս՝ և քորս՝ և զմայր՝ և որդիս՝ և ագարակս՝ հալածանօք հանդերձ. և յաշխարհին որ գալոց է՝ զկեանսն յաւիտենականս։

Զի բազումք եղիցին առաջինք յետինք՝ և յետինք առաջինք։

Եւ էին 'ի ճանապարհի մինչդեռ ելանէին յԵրուսաղէմ. և երթայր Յս առաջի քան զնոս։ և զարմացեալ էին՝ որք զհետն երթային՝ և երկնչէին։

Եւ առեալ միւսանգամ զերկոտասանսն առանձինն, սկսաւ ասել նոցա որինչ անցք անցանելոց էին ընդ նա։

Թէ ահաւասիկ ելանեմք յԵրուսաղէմ. և որդի մարդոյ մատնեսցի քահանայապետիցն և դպրաց. և դատապարտեսցեն զնա 'ի մահ. և մատնեսցեն զնա հեթանոսաց։

Եւ կատակեսցեն զնովաւ և հարկանիցեն զնա՝ և թքանիցեն 'ի նա՝ և սպանցեն. և յերիր աւուր յարիցէ։

Շաբաթ՝ միջին, Գէորգեայ զօրավարին. և Աղեքսոսի՝ և Ռոմանոսի երգեցողին

Սրբոյ Աւետարանէն Յի Քի Ըստ Ղուկասու. Գլ. 12. հմր. 2.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Որ ինչ է 'ի ծածուկ՝ որ ոչ յայտնեսցի. և գաղտնի՝ որ ոչ ծանիցի։

Վասն այսորիկ զորինչ ասիցէք 'ի խաւարի, լսելի լիցի 'ի լոյս. և զոր յունկանէ խօսեցայք 'ի շտեմարանս, քարոզեսցի 'ի վերայ տանեաց։

Բայց ձեզ ասեմ՝ սիրելեաց իմոց. մի՛ զարհուրիք յայնցանէ, որք սպանանեն զմարմին, և յետ այնորիկ աւելի ինչ ո՛չ ունիցին առնել։

Այլ ցուցից ձեզ յումմէ երկնչիցիք. երկերո՛ւք յայնմանէ՝ որ յետ սպանանելոյ ունի իշխանութի՛ արկանել 'ի գեհեան. այո՛ ասեմ ձեզ՝ յայնմանէ երկերո՛ւք։

Ոչ ապաքէն հինգ ձագք երկուց դանգաց վաճառին. և մի 'ի նոցանէ ո՛չ է մոռացեալ առաջի Այ։

Այլ ձեր և ամենայն հերք գլխոյ թուեալ է. մի՛ երկնչիք՝ զի քան զբազում ձագս լաւ էք դուք

դուք։

Ասեմ ձեզ. զի ամենայն որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, և որդի մարդոյ խոստովանեսցի զնմանէ առաջի հրեշտակաց Աստուծոյ։

Եւ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացեալ լիցի առաջի հրեշտակաց Աստուծոյ։

Երրորդ Կիւրակէ զկնի սրբ Խաչին. տօն է Վարդավառի սրբ Խաչին.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 24. Համ. 30.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Եւ ապա երևեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս. և յայնժամ կոծեսցին ամ ազգք երկրի։ և տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ ՚ի վերայ ամպոց երկնից զօրութբ և փառօք բազմօք։

Եւ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր փողով մեծաւ. և ժողովեսցեն զընտրեալս նր ՚ի չորից հողմոց՝ ՚ի ծագաց երկնից մինչև ՚ի ծագս նոցա։

՚Ի թզենւոյ անտի ուսարուք զառակն. զի յորժամ նր ոստքն կակղասցին, և տերևն ցցուեսցի, գիտէք թէ մերձ է ամառն։

Նոյնպէս և դուք յորժամ տեսանիցէք զայս ամ՝ գիտասջիք թէ մերձ է ՚ի դուրս։

Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ անցցէ ազգս այս՝ մինչև այս ամենայն եղիցի։

Երկինք և երկիր անցցեն. և բանք իմ մի անցցեն։

Բայց վասն աւուրն այնորիկ և ժամու. ոչ ոք գիտէ՝ ոչ հրեշտակք երկնից՝ և ոչ որդի՝ բայց միայն հայր։

Երկուշաբաթ՝ սրբոյն Դաւթի Դւնեցւոյն. և սրբոց վկայիցն, Ղամբէոսի և Ղամբէոսուհւոյն։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 13. Համ. 22.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ շրջէր ընդ քաղաքս և ընդ գիւղս՝ ուսուցանէր. և ճանապարհ արարեալ յԵրուսաղէմ։

Ասէ ցնա ոմն, Տէր, եթէ սակաւք իցեն, որք ապրելոց իցեն։ և նա ասէ ցնոսա։

Ջանացարուք մտանել ընդ դուռն նեղ. ասեմ ձեզ՝ զի բազումք խնդրեսցեն մտանել՝ և ոչ կարասցեն։

Յորմէ հետէ մտցէ տանուտէրն՝ և փակեսցէ զդուռն. և

և սկսանիցիք կալ արտաքոյ՝ և բաղխել զդուռն, և ասել. Տէր, Տէր, բաց մեզ. և պատասխանի տուեալ ասիցէ ձեզ. ոչ գիտեմ զձեզ ուստի էք։

Յայնժամ սկսանիջիք ասել. կերաք առաջի քո, և արբաք՝ և ի հրապարակս մեր ուսուցեր։

Եւ ասիցէ ձեզ. ոչ գիտեմ զձեզ ուստի էք. ի բաց կացէք յինէն ամ մշակք անիրաւութեան։

Անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց. յորժամ տեսանիցէք զԱբրահամ. և զԻսահակ, և զՅակոբ՝ և զամ մարգարէս յարքայութեան այ. և զձեզ հանեալ արտաքս։

Եւ եկեսցեն յարեւելից, և յարեւմտից, և ի հիւսիսոյ, և ի հարաւոյ, և բազմեսցին յարքայութեան այ։

Եւ ահա յետինք, որք եղիցին առաջինք. և են առաջինք, որք լինիցին յետինք։

Երեք շաբաթ՝ սրբոյն Եւստաթէոսի, և կնոջ նորա Թէոփիստոսի, և երկուց որդւոցն. և սրբոց Կուսանացն Երմենեայ, և Նեկտարինեայ.

Սբ Աւետարանն ըստ Մատթէոսի. Գլ. 5. հմր. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ ել ի լեառն. և իբրև նստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտք նորա։

Եւ բացեալ զբերան իւր՝ ուսուցանէր զնոսա՝ և ասէր.

Երանի աղքատաց հոգւով զի նոցա է արքայութիւն երկնից.

Երանի սգաւորաց՝ զի նոքա մխիթարեսցին.

Երանի հեզոց՝ զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։

Երանի՝ որք քաղցեալ և ծարաւի իցեն արդարութեան՝ զի նոքա յագեսցին.

Երանի ողորմածաց՝ զի նոքա ողորմութիւն գտցեն.

Երանի այնոցիկ՝ որք սուրբ են սրտիւք. զի նք զԱծ տեսցեն.

Երանի խաղաղարարաց՝ զի նք որդիք Այ կոչեսցին.

Երանի որք հալածեալ իցեն վասն արդարութեն՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից.

Եր

Երանի է ձեզ՝ յորժամ նախատիցեն զձեզ՝ և հալածեսցեն. և ասիցեն զամենայն բան չար զձէնջ սուտ վասն իմ.

Ցնծացէք և ուրախ լերուք. զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն, որք յառաջ քան զձեզ էին.

Չորեք շաբաթ.

Յիշ Առաքելոցն Յկ Յհ Աւ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 10. համր. 35.

Ընդ Տեառն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Եւ երթային առ նովաւ Յակոբոս և Յովհաննէս՝ որդիքն զեբեդեայ. և ասեն ցնա. վարդապետ, կամիմք զի զորինչ խնդրեսցուք մեք 'ի քէն՝ արասցես մեզ.

Եւ նա ասէ ցնոսա. զի՞նչ կամիք յինէն՝ զի արարից ձեզ.

Եւ նոքա ասեն ցնա. տո՛ւր մեզ՝ զի նստցուք մի յաջմէ քումմէ, և մի յահեկէ 'ի փառսն քում.

Պատասխանի ետ Յս և ասէ ցնս. ոչ գիտէք զինչ խնդրէք. կարէ՞ք ըմպել զբաժակն՝ զոր ես ըմպելոց եմ, կամ զմկրտութիւնն մկրտել՝ զոր ես մկրտելոց եմ.

Եւ նոքա ասեն ցնա՝ կարեմք. և Յս ասէ ցնոսա. զբաժակն՝ զոր ես ըմպելոց եմ, ըմպիցէք. և զմկրտութիւն՝ զոր ես մկրտելոց եմ, մկրտիցիք.

Այլ նստուցանել ընդ աջմէ իմմէ և ընդ ահեկէ՝ ոչ է իմ տալ. այլ որոց պատրաստեալ իցէ.

Եւ լուեալ զայն տասանցն՝ սկսան բարկանալ յակոբայ և յովհաննու.

Եւ Յս կոչեաց զնոսա առ ինքն, և ասէ ցնոսա. Գիտէք, զի որք յանուան իշխանքն են հեթանոսաց՝ տիրեն նոցա. և մեծամեծք նոցա իշխեն նոցա.

Ո՛չ նոյնպէս իցէ և 'ի ձերում միջի. այլ որ կամիցի 'ի ձէնջ մեծ լինել՝ եղիցի ձեր պաշտօնեայ.

Եւ որ կամիցի 'ի ձէնջ առաջին լինել՝ եղիցի ամենեցուն ծառայ.

Քանզի և որդի մարդոյ՝ ոչ եկն առնուլ պաշտօն՝ այլ պաշտել. և տալ զանձն իւր փրկանս փոխանակ բազմաց.

Ընդ

Հինգ. շաբաթ՝ սրբց Իշխանացն Սահա-կայ և Համազասպայ.

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 16. համ. 1.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի մի՛ գայթագղիջիք։ Ի ժողովրդոց ելանիցեն զձեզ. այլ եկեսցէ ժամանակ՝ զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ՝ համարիցի պաշտօն մատուցանել Այ.

Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ. քանզի ո՛չ ծանեան զՀայր՝ և ո՛չ զիս։

Այլ և զայս խօսեցայ ը ձեզ՝ զի յորժամ եկեսցէ ժամանակն՝ յիշիցէք՝ թէ ես ասացի ձեզ. Զայս ՚ի սկզբանէ ո՛չ ասացի ձեզ. քանզի ընդ ձեզ էի.

Ուրբաթ.

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 11. համ. 15.

Ընդ. Տեառն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Գան յԵրուսաղէմ։ և մտեալ ՚ի տաճարն՝ սկսաւ հանել զվաճառականսն և զգնօղս՝ որք էին ՚ի տաճարին. և զսեղանս հատավաճառացն ցրուեաց. և զաթոռս աղաւնեվաճառացն կործանեաց.

Եւ ո՛չ թողոյր եթէ ոք անօթ ինչ անցուցանիցէ ընդ տաճարն.

Ուսուցանէր և ասէր ցնոսա. թէ գրեալ է. տուն իմ տուն աղօթից կոչեսցի ամենայն հեթանոսաց. և դուք արարէք զդա այրս աւազակաց։

Լուան քահանայապետքն և դպիրք. և խնդրէին թէ որպէս կորուսցեն զնա. բայց երկնչէին ՚ի նմանէ. զի ամենայն ժողովուրդն զարմացեալ էր ընդ ուսումն նորա։

Եւ իբրև երեկոյ լինէր՝ արտաքոյ քան զքաղաքն ելանէին։

Եւ մինչդեռ այգուցն առ նովաւ անցանէին, տեսին զթզենին ցամաքեալ յարմատոյ։

Եւ յիշեաց Պետրոս՝ և ասէ ցնա. ռա՛բբի՝ ահաւասիկ թզենին՝ զոր անիծեր՝ ցամաքեցաւ։

Պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ ցնս. եթէ ունիցիք զհաւատն Այ. Ամէն ասեմ ձեզ. որոք ասիցէ լերինս այսմիկ՝ բարձի՛ր, և անկի՛ր ՚ի ծով. և ո՛չ երկմտիցի ՚ի սրտի իւրում, այլ հաւատայցէ՝ թէ

զոր

զոր ասէն լինի, եղիցի նմա զոր ինչ և ասիցէ:

Վասն այսորիկ ասեմ ձեզ՝ զամենայն ինչ վն որոյ աղօթս արարեալ խնդրիցէք և հաւատայցէք թէ առնուցուք, եղիցի ձեզ:

Եւ յորժամ յաղօթս կայցէք, թողուցուք, եթէ ունիցիք ինչ զումեքէ. զի և Հայրն ձեր՝ որ յերկինսն է, թողցէ ձեզ զյանցանս ձեր:

Զի եթէ դուք ոչ թողուցուք, և ո՛չ Հայրն ձեր որ յերկինսն է՝ թողցէ ձեզ զյանցանս ձեր:

Շաբաթ՝ որդ Հր Աշխարհամատրանն քն.

Սրբոյ Աւետարանին Յ̅Ի̅ Ք̅Ի̅ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 10. համ. 1.

Տեառն մեր Յս Քս.

Յետ այսորիկ երևեցոյց Տր և այլ ևս եօթանասուն և երկուս. և առաքեաց զնոսա երկուս երկուս առաջի իւր յամենայն քաղաքս և ՚ի տեղիս, ուր ինքն երթալոց էր:

Եւ ասէ ցնոսա. հունձք բազում են՝ և մշակք սակաւ. արդ՝ աղաչեցէք զՏէր հնձոց. զի հանցէ մշակս ՚ի հունձս իւր:

Եր

Երթայք, ահա առաքեմ զձեզ իբրև զգառինս ՚ի մէջ գայլոց:

Մի բառնայք քսակ. և մի մախաղ. մի կօշիկս. և ՚ի ճանապարհի ումեք ողջոյն մի տայցէք:

Յոր տուն մտանիցէք, նախ ասասջիք թէ ողջոյն տանս այսմիկ:

Եթէ իցէ անդ որդի ողջունի, հանգիցէ ողջոյնն ձեր ՚ի վերայ նորա. ապա թէ ոչ՝ ՚ի ձեզ դարձցի:

Եւ ՚ի նմին տան ագանիջիք. ուտիջիք և ըմպիջիք ՚ի նոցանէ. զի արժանի է մշակն վարձու իւրոյ: մի փոխիցիք ՚ի տանէ ՚ի տուն:

Յոր քաղաք մտանիցէք՝ և ընդունիցին զձեզ՝ ուտիջիք զինչ առաջի դնիցեն ձեր:

Եւ բժշկեսջիք որք ՚ի նմա հիւանդք իցեն. և ասասջիք նոցա. մերձեալ է ՚ի վերայ ձեր արքայութիւն այ:

Զոր

Սրբոյ Աւետարանին Յի՟ Քի՟ Որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 11. Համ. 27.

Ընդ Տեառն մերոյ Յի՟ Քի՟.

Գան միւսանգամ յԵրուսաղէմ. և մինչդեռ ՚ի տաճարի անդ գնայր, գան առ նա քահանայապետքն և դպիրք և ծերք։
Եւ ասեն ցնա. որո՞վ իշխանութեամբ առնես զայդ. և ո՞վ ետ քեզ զիշխանութիւնդ զայդ։
Պատասխանի ետ Յս և ասէ ցնոսա. հարցից և ես զձեզ բան մի. տուք ինձ պատասխանի. և ես ասացից ձեզ՝ որով իշխանութեամբ առնեմ զայս։
Մկրտութիւնն յօհաննու յերկնի՞ց էր, եթէ ՚ի մարդկանէ. տուք ինձ պատասխանի։
Խորհէին ընդ միմեանս և ասէին. եթէ ասեմք, եթէ յերկնից, ասէ ցմեզ՝ իսկ ընդէ՞ր ո՛չ հաւատացէք նմա.
Ապա եթէ ասեմք ՚ի մարդկանէ, երկնչէմք ՚ի ժողովրդենէն. զի ամենեքին գիտէին զյօհաննէս, թէ մարգարէ էր.
Պատասխանի ետուն և ասեն ցնա՝ չգիտեմք։ և Յս ետ նոցա պատասխանի և ասէ. և ո՛չ ես ասեմ ձեզ, որով իշխանութեամբ առնեմ զայս։

Երկու շաբաթ՝ սրբոյն Փոկասու հայրապետին՝ և Երմոնոսի հետևողին աշակերտոյն.

Սրբոյ Աւետարանին Յի՟ Քի՟ Որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 6. Համ. 45.

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ նոյն ժամայն ձեպեաց զաշակերտսն մտանել ՚ի նաւ՝ և յառաջագոյն քան զնա երթալ յայնկոյս ՚ի Բեթսայիդա, մինչ ինքն զժողովուրդսն արձակիցէ.
Եւ հրաժարեալ ՚ի նոցանէ՝ ել ՚ի լեառն կալ յաղօթս։
Եւ իբրև երեկոյ եղև՝ էր նաւն ՚ի մէջ ծովուն. և ինքն ՚ի ցամաքի։
Եւ ետես զնս հողմակոծեալս ՚ի վարելն. (զի էր հողմն ընդդէմ նոցա.) և զչորրորդ պահու գիշերոյն գայ առ նոսա գնալով ՚ի վերայ ծովուն. և կամէր զանց առնել առ նոքօք։
Նոքա իբրև տեսին՝ զի գնայր ՚ի վերայ ծովուն, համարեցան թէ առաչօք ինչ լինիցի. և զաղաղակ բարձին։

Քան

Բանզի ամենեքեան տեսին զնա՝ և խռովեցան. և նա անդէն փութապէս խօսեցաւ ընդ նոսա՝ և ասէ. քաջալերեցարուք՝ ես եմ, մի երկնչիք.

Եւ ել ՚ի նաւն առ նոսա. և դադարեաց հողմն:

Եւ առաւելեւս յիմարեալ էին ՚ի միտս իւրեանց՝ և զարմանային յոյժ:

Բանզի և ՚ի վերայ հացին ոչ իմացան. զի էր սիրտ նոցա թմբրեալ:

Եւ իբրև անցին յայնկոյս, եկին յերկիրն Գեննեսարէթ:

Եւ իբրև ելին ՚ի նաւէն անտի, իսկ և իսկ ծանեան զնա արք տեղւոյն այնորիկ:

Եւ ընթացեալ այսր անդր ը̅ ամ̅ գաւառն, սկսան մահճօք բերել զամենայն հիւանդս՝ ուր լսէին՝ թէ անդ իցէ:

Եւ ուրեք մտանէր ՚ի դեօղս՝ կամ ՚ի քաղաքս՝ կամ յագարակս, ՚ի հրապարակս դնէին զհիւանդս. և աղաչէին զնա՝ զի գոնէ ՚ի քղանցս հանդերձի նորա մերձենայցեն. և որք միանգամ մերձեցան, փրկեցան:

Երեքշաբթի՝ որ ը Կուսածնայն Թ.երկրի, Վառավառեայ և Գերեզմանաց

Սուրբ Աւետարան․ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍՈՒ
Գլխոց․ Գլ. 12. հա. 32.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Մի երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հաճեցաւ Հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւն:

Վաճառեցէք զինչս ձեր. և տուք ողորմութիւն. և արարէք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող մերձենայ. և ոչ ցեց ապականէ:

Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին:

Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս. և ճրագունք լուցեալք:

Եւ դուք նմանօղք մարդկան՝ որք ակն ունիցին տեառն իւրեանց՝ թէ երբ դառնայցէ ՚ի հարսանեաց: զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, փութապէս բանայցեն նմա:

Երանի իցէ ծառայից այնոցիկ՝ զորս եկեալ տէրն գտցէ արթունս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի գօտի ը̅ մէջ ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնս. և անցեալ պաշտեսցէ զնոսա:

Եւ եթէ յերկրորդ, կամ յերրորդ պահու եկեսցէ և գտցէ այնպէս, երանելի են ծառայքն այնոքիկ։

Բայց զայն գիտասջիք. եթէ գիտէր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ՝ հսկէր, և չտայր թոյլ ական հատանել ՚ի տան իւրում։

Եւ դուք եղերուք պատրաստ՝ զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք՝ գայ որդի մարդոյ։

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԺ ԿԲ ՈՒ Այ
Մարկոսէ. Գլ. 12. համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ սկսաւ խօսել ընդ նոսա առակօք և ասել. այր մի տնկեաց այգի. և եած շուրջ զնովաւ ցանկ. և գուբ հնձան փորեաց. և շինեաց աշտարակ. և ետ զնա ցմշակս. և գնաց ՚ի տար աշխարհ։

Եւ առաքեաց առ մշակսն ՚ի ժամանակի ծառայ մի, զի ՚ի մշակաց անտի առցէ ՚ի պտղոյ այգւոյն։

Եւ նոքա կալեալ զնա հարին՝ և արձակեցին ունայն։

Դարձեալ առաքեաց առ նոսա այլ ծառայ. և զնա կառափնատեցին՝ և արձակեցին անարգեալ։

Եւ դարձեալ այլ առաքեաց. և զնա սպանին. և զբազումս այլս. զոմանս հարկանէին. և զոմանս սպանանէին։

Այլ որդի մի էր սիրելի, զնա առաքեաց առ նոսա յետոյ. և ասէ, Թերևս ամաչեսցեն յորդւոյ աստի իմմէ։

Իսկ մշակքն իբրև տեսին զնա թէ գայ, ասեն ցմիմեանս՝ սա է ժառանգն. եկայք սպանցուք զսա. և մեր լիցի ժառանգութիւնն։

Եւ կալեալ զնա՝ սպանին՝ և հանին արտաքոյ այգւոյն։

Արդ՝ զինչ արասցէ Տէր այգւոյն. եկեսցէ և կորուսցէ ըզմշակսն. և տացէ զայգին ՚ի ձեռս այլոց։

Եւ ոչ զգիրն զայն ընթերցեալ իցէ ձեր. Թէ զվէմն, զոր անարգեցին շինողքն, նա եղև գլուխ անկեան.

Ի Տեառնէ եղև այս. և է ըսքանչելի յաչս մեր։

Եւ խնդրէին զնա ունել. և երկեան ՚ի ժողովրդենէ անտի. զի գիտացին թէ առ նոսա ա-

սաց

ւոյ զաւակն. և թողին զնա՝ և գնացին։

Հինգ. շաբաթ՝ մեծի, Պանդալէոնի բըժշկին, և Երմոլեայ քահանային, և Երէ պրակսեայ կուսին։

Աւետ. Աստուածային Յի. Քի. Որ Ըստ Մատթէոսէ. Գլ. 9. Համ. 35։

Տեառն մեր Յու Քի.

Եւ շրջէր Յս ընդ ամենայն քաղաքս, և ընդ գիւղս. ուսուցանէր 'ի ժողովուրդս նց. և քարոզէր զաւետարանն արքայութեան. և բժշկէր զամ ախտս. և զամ հիւանդութիւն 'ի ժողովրդեանն։

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ գթացաւ 'ի նոսա. զի էին աշխատեալք իբրև ոչխարս, որոց ոչ իցէ հովիւ։

Յայնժամ ասէ ցաշակերտսն իւր. հունձք բազում են՝ և մշակք սակաւք։

Արդ՝ աղաչեցէք զՏր հնձոց՝ զի հանցէ մշակս 'ի հունձս իւր։

Եւ կոչեալ առ ինքն զերկոտասան աշակերտսն իւր. ետ նց իշխանութիւն այսոց պղծոց հանել զնս՝ և բժշկել զամենայն ախտս՝ և զամենայն հիւանդութիւնս։

Ուրբաթ.

Աւետ. Աստուածային Յի. Քի. Որ Ըստ Մարկոսէ. Գլ. 12. Համ. 18։

Առ. Տեառն մեր Յու Քի.

Գան առ նա սադուկեցիքն, որք ասեն՝ թէ չիք յարութիւն. հարցանէին զնա և ասէին։

Վարդապետ, մովսէս գրեաց մեզ։ եթէ ուրուք եղբայր մեռանիցի և թողուցու կին. և զորդի ոչ թողուցու, առցէ եղբայր նորա զկին նր. և յարուսցէ զաւակ եղբօր իւրում։

Արդ՝ եղբարք եօթն էին առ մեզ. առաջինն էառ կին՝ և մեռաւ. և ոչ եթող զաւակ։

Եւ երկրորդն էառ զնոյն, և մեռաւ. և ոչ նա եթող զաւակ. նոյնպէս և երրորդն էառ զնոյն։

Եւ եօթանեքեան իսկ. և ոչ թողին զաւակ. յետ ամենեցուն մեռաւ և կինն։

Արդ՝ 'ի յարութեան, յորժամ յառնիցեն, ո՞յր 'ի նոցանէ լինիցի կինն՝ զի եօթանեքեան կալան զնա կին։

Պատասխանի ետ Յս և ասէ ցնոսա. ո՞չ վասն այդորիկ իսկ մոլորեալ էք. զի ոչ գիտէք զգ-

րն

դերո՝ եւ ո՛չ զզօրութի՛ւն ոյ։
Զի յորժամ 'ի մեռելոց յարի
ցեն, ո՛չ արք կանայս առնեն,
եւ ո՛չ կանայք արանց լինին.
այլ իբրեւ զհրեշտակս եցեն՝
որք յերկինս են։
Իսկ վասն յարութեան մեռե
լոց զի յառնեն, ո՛չ եցէ ըն
թերցեալ ձեր 'ի գիրս Մովսէ
սի 'ի մորենւոյն. որպէս ասաց
ցնա Ած. ես եմ, ասէ՝ Ած
աբրահամու. Ած իսահակայ.
եւ Ած յակոբայ։
Եւ ո՛չ է Ած մեռելոց՝ այլ
կենդանեաց. եւ արդ՝ դուք
յոյժ մոլորեալ էք։
Եւ մատուցեալ միոյ 'ի դպր
աց՝ լուեր նոյ մինչ վիճէին.
իբրեւ ետես եթէ բարւոք ետ
նոցա պատասխանի, եհարց
ցնա եւ ասէ. ո՞ր պատուիրան է
առաջին։
Եւ Յս ասէ ցնա. առաջին
քան զամենայն. լո՛ւր իսրայէլ,
Տէր Ած մեր՝ Տէր մի է։
Եւ սիրեսցես զՏէր Ած քո
յամ սրտէ քումմէ՝ եւ յամե
նայն անձնէ քումմէ. եւ յամե
նայն զօրութէ քումմէ. այս է
առաջին պատուիրան։
Եւ երկրորդ նման սմին. սի
րեսցես զընկեր քո իբրեւ զան
ձն քո. մեծ քան զսոսա այլ
պատուիրան ո՛չ գոյ։
Եւ ասէ ցնա դպիրն, բարւոք
է վարդապետ. ճշմարտութբ
ասացեր՝ թէ մի է Ած եւ ո՛չ
գոյ այլ՝ բաց 'ի նմանէ։
Եւ սիրել զնա յամենայն սր
տէ՝ եւ յամենայն զօրութենէ՝
եւ յամ մտաց. եւ սիրել զըն
կերն իբրեւ զանձն, առաւել է
քան զողջակէզս եւ զզոհս։
Եւ տեսեալ Յս թէ իմաս
տութբ ետ զպատասխանին, ա
սէ ցնա. չես հեռի յարքայու
թենէ այ. եւ ո՛չ ոք իշխէր
ինչ հարցանել ցնա։

Շաբաթ՝ սրբոց թարգմանչաց վարդա
պետացն մերոց՝ Մեսրոպայ, Եղիշէի,
Մովսէսի քերթողին, Դաւթի անյաղթ
փիլիսոփային, Գրիգորի նարեկացւոյն, եւ
Ներսիսի կլայեցւոյն։

Առ Եբրայեցիս ԺԳ. ԺԷ. Ու. Մ–
Մատթէոսէ Գլ. 7. հմր. 6.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ։

Մի՛ տայք զսրբութի՛ւ շանց՝
եւ մի՛ արկանէք զմարգարի
տս ձեր առաջի խոզաց. զի մի՛
առ ոտն կոխեսցեն զնոսա՝ եւ
դարձեալ երկիծուցանիցեն ըզ
ձեզ։

Խնդրեցէք, և տացի ձեզ. հայցեցէք և գտջիք. բախեցէք, և բացցի ձեզ։

Զի ամենայն որ խնդրէ, առնու. և որ հայցէ, գտանէ. և որ բախէ, բացցի նմա։

Ո՞վ իցէ ՚ի ձէնջ մարդ՝ ցոր խնդրիցէ որդի իւր հաց, միթէ քա՛ր տայցէ նմա։

Կամ խնդրիցէ ձուկն, միթէ օ՛ձ տայցէ նմա։

Արդ եթէ դուք՝ որք չարքդ էք՝ գիտէք պարգևս բարիս տալ որդւոց ձերոց. ո՞րչափ ևս առաւել հայրն ձեր՝ որ յերկինսն է՝ տացէ բարիս այնոցիկ՝ որք խնդրեն զնա։

Զամ զոր միանգամ կամիջիք՝ թէ արասցեն ձեզ մարդիկ՝ այնպէս արարէք և դուք նոցա. զի այն իսկ են օրէնքն և մարգարէք։

Հինգերորդ Կիւրակէ զկնի սբյ Խաչին.

Սբյ Աւետարանէն Յի Քի Ըստ Մարկոսի. Գլ. 12. Համ. 35.

Տէրն մեր Յս Քս.

Պատասխանի ետ Յս և ասէ, մինչ ուսուցանէր ՚ի տաճարին, զիա՞րդ ասեն դպիրքն, եթէ Քրիստոս որդի դաւթի է.

Եւ ինքն դաւիթ հոգւովն սրբով ասէ. ասաց Տր ցՏր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ, մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց.

Արդ՝ եթէ ինքն իսկ դաւիթ զնա Տր կոչէ, զիա՞րդ իցէ որդի նր. և բազում ժողովուրդ լսէր նմա քաղցրութբ.

Եւ ասէր ուսուցանելով ՚ի վարդապետութեան իւրում. զգո՛յշ լերուք ՚ի դպրաց անտի. որք կամին ՚ի հանդերձս երկայնս շրջել. զողջոյնս խնդրել ՚ի հրապարակս.

Եւ զնախաթոռս ՚ի ժողովուրդս. և զգահագլուխս յընթրիս։

Որք ուտեն զտունս այրեաց. պատճառանօք յերկարեն զաղօթս. զի առնլի ևս դատաստանս ընկալցին.

Կայր Յս ընդդէմ գանձանակին. տեսանէր թէ զիարդ ժողովուրդն արկանէ պղինձ ՚ի գանձանակն. և բազում մեծատունք արկին բազում ինչ.

Եկն այրի մի, և էարկ երկուս լումայս. որ է նաքարակիտ մի.

Եւ կոչեալ առ ինքն զաշակերտսն, ասէ ցնոսա. ամէն ասեմ

ասեմ ձեզ. զի այրին այն տառապեալ՝ շատ էարկ քան զամենեսեան ՚ի գանձանակն։

Քանզի ամենեքին յաւելորդաց իւրեանց արկին. այլ նա ՚ի չքաւորութենէ իւրմէ՝ զամենայն ինչ զոր ունէր՝ էարկ զօրէ՛ չափ զկեանս իւր։

Երկու շաբաթ՝ Գիւտի Նշխարաց սրբոյն Գրիգորիսի Աղուանից Կաթուղիկոսին. և սրբոց հարցն Թաթլոյ՝ և Վարոսի և Թէոդոսի. Ամոնի և Կրօնիդեայ և Է խոստովանողացն՝ որք յԱնտինէոյ վանսն կատարեցան։

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 10. Համ. 21։

Տէրն մեր Յս Քս.

Ի նմին ժամու ցնծացաւ Յս Հոգւովն սրբով և ասէ. Գոհանամ զքէն Հայր. Տէր երկնից և երկրի. զի ծածկեցեր զայս յիմաստնոց և ՚ի գիտնոց՝ և յայտնեցեր զայս տղայոց. այո՛ Հայր. զի այսպէս հաճոյ եղև առաջի քո։

Ամենայն ինչ տուաւ ինձ ՚ի Հօրէ իմմէ. և ոչ ո՛ք գիտէ՝ ո՛վ է Որդի, եթէ ոչ Հայր. և ո՛վ է Հայր՝ եթէ ոչ Որդի. և ում կամիցի Որդին յայտնել։

Եւ դարձեալ առանձինն առ իւ

աշակերտսն ասէ. Երանի աչաց՝ որք տեսանիցեն՝ զոր տեսանէքդ։

Ասեմ ձեզ. զի բազում մարգարէք և թագաւորք կամեցան տեսանել՝ զոր դուքդ տեսանէք՝ և ոչ տեսին. և լսել զոր լսէքդ, և ոչ լուան։

Երեք շաբաթ՝ սրբոց Առաքելոցն Անանիայի, Մատթէի, Բառնաբայ, Փիլիպպոսի, Յօհաննու, Շիղայի, և Սիղուանոսի։

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 9. Համ. 1։

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ կոչեաց զերկոտասան առաքեալսն. ետ նոցա զօրութիւն և իշխանութիւն ՚ի վերայ ամ դիւաց. և բժշկել զհիւանդութիւնս։

Եւ առաքեաց զնոսա քարոզել զարքայութիւն Այ. և բժշկել զախտաժէտս։

Եւ ասէ ցնոսա. մի՛ ինչ բառնայք ՚ի ճանապարհի. մի՛ գաւազան. և մի՛ մախաղ. մի՛ հաց. և մի՛ արծաթ. և մի՛ երկուս հանդերձս ունիցիք։

Եւ յոր տուն մտանիցէք՝ անդ ագջիք. և անտի գնասջիք։

Եւ որք ոչ ընդունիցին զձեզ,

յորժամ ելանիցէք 'ի քաղաքէն յայնմանէ, զփոշի ոտից ձերոց թօթափեսջիք 'ի վկայութիւն նոցա։

Եւ ելեալ շրջէին ընդ քաղաքս և ընդ գեղս. աւետարանէին և բժշկէին ընդ ամենայն տեղիս։

Չորեք շաբաթ.

Աւետ. Տեառն մերոյ Յի. Քի. Որ ըստ Մարկոսի. Գլ. 13. Համ. 14.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Եւ յորժամ տեսանիցէք ըզպղծութիւն աւերածին. զի կայցէ 'ի տեղւոջ, ուր ոչ էր պարտն. որ ընթեռնուն 'ի միտ առցեն. յայնժամ որք 'ի Հրէաստանի իցեն՝ փախիցեն 'ի լերինս։

Եւ որ 'ի վերայ տանիսն իցէ, մի իջցէ 'ի տուն. և մի մտցէ բառնալ ինչ 'ի տանէ իւրմէ։

Եւ որ յագարակին իցէ, մի դարձցի յետս առնուլ զհանդերձս իւր։

Բայց վայ իցէ յղեաց և ստնտուաց, յաւուրսն յայնոսիկ։

Յաղօթս կացէք՝ զի մի ձմերանի լինիցի։

Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպէս ոչ եղեն երբէք այնպիսիք 'ի սկզբանէ արա

իղ

րածոց մինչև ցայժմ, և մի այլ լիցի։

Եւ եթէ ոչ էր կարճեալ Տէր զաւուրսն զայնոսիկ մի ընտրեալ՝ ոչ ապրէր ամենայն մարմին. այլ վասն ընտրելոցն՝ զորս ընտրեաց՝ կարճեաց զաւուրսն զայնոսիկ։

Յայնժամ եթէ ոք ասիցէ ձեզ, եթէ ահաւասիկ է Քրիստոսն, կամ անդր, մի հաւատայցէք։

Զի յարիցեն սուտ քրիստոսք. և սուտ մարգարէք. և տացեն նշանս և արուեստս՝ առ 'ի մոլորեցուցանելոյ եթէ հնար ինչ իցէ և զընտրեալսն։

Բայց դուք զգոյշ լերուք. ահաւասիկ յառաջագոյն ասացի ձեզ զամենայն։

Հինգ շաբաթ՝ որ է Գիւտն նշխարաց որդւոց պաղտոյցոյն. և որք Առաքելոյն Տիմոթէոսի և Տիտոսի.

Աւետ. Տեառն մերոյ Յի. Քի. Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 10. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Յետ այսորիկ երևեցոյց Տէր և այլ ևս եօթանասուն և երկուս. և առաքեաց զնոսա երկուս երկուս առաջի իւր յամենայն քաղաքս և 'ի տեղիս,

ուր

ուր ինքն երթալոց էր։

Եւ ասէ ցնոսա. հունձք բազում են՝ և մշակք սակաւ. արդ՝ աղաչեցէք զՏէր հնձոցն հանցէ մշակս 'ի հունձս իւր։

Երթայք, ահա առաքեմ ըզ ձեզ իբրև զգառինս 'ի մէջ գայլոց։

Մի՛ բառնայք զքսակ. և մի մախաղ. մի կօշիկս. և 'ի ճանապարհի ումեք ողջոյն մի՛ տայցէք։

Յոր տուն մտանիցէք, նախ ասասջիք թէ ողջոյն տանս այսմիկ։

Եթէ իցէ անդ որդի ողջունի, հանգիցէ ողջոյնն ձեր 'ի վերայ նորա. ապա թէ ոչ՝ 'ի ձեզ դարձցի։

Եւ 'ի նմին տան ագանիջիք. ուտիջիք և ըմպիջիք 'ի նոցանէ. զի արժանի է մշակն վարձու իւրոյ։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Լուսաւորչին Յէ. Բէ. Ու Բ֊
Մարկոսի. Գլ. 13. հր. 24.

Տէրն մր Յս Քս ասէ.

Այլ յաւուրսն յայնոսիկ յետ նեղութեանն այնորիկ արեգակն խաւարեսցի. և լուսինն ոչ տացէ զլոյս իւր։

Եւ աստեղք երկնից թօթափեսցին. և զօրութիւնք յերկինս շարժեսցին։

Եւ յայնժամ տեսցեն զՈրդի մարդոյ եկեալ ամպօք՝ զօրուք և փառօք բազմօք։

Եւ յայնժամ առաքեսցէ ըզ հրեշտակս իւր. և ժողովեսցէ զընտրեալս իւր 'ի չորից հողմոց. 'ի ծագաց երկրի մինչև 'ի ծագս երկնից։

Բայց դուք 'ի թզենւոյ անտի ուսջիք զառակն, յորժամ սակաւ ոստքն նորա կակղանայցեն. և տերև արձակիցի 'ի նմա՝ գիտէք թէ մերձ է ամառն։

Այնպէս և դուք՝ յորժամ տեսանիցէք զայս ամենայն եղեալ՝ գիտասջիք թէ մերձ է առ դուրս։

Ամէն ասեմ ձեզ. թէ ոչ անցցէ ազգս այս՝ մինչև այս ամենայն եղիցի։

Երկինք և երկիր անցցեն. և բանք իմ ոչ անցանիցեն։

Այլ վասն աւուրն այնորիկ և ժամու՝ ոչ ոք գիտէ. ոչ հրեշտակք յերկինս՝ և ոչ Որդի. բայց Հայր միայն։

Զգոյշ եղերուք. սկեցէք և կա

կացէք յաղօթս. զի ոչ գիտէք երբ ժամանակն իցէ։

Որպէս այր մի գնացեալ 'ի տար աշխարհ՝ թողուցու ըզտուն իւր. և տացէ ծառայից իւրոց իշխանութիւն. և իւրաքանչիւր զգործս իւր. և դռնապանին պատուէ՛ր տայցէ, զի արթուն լինիցի։

Արդ՝ արթո՛ւն կացէք. (զի ո՛չ գիտէք երբ Տէր տանն գայցէ՝ յերեկորեայ՝ եթէ 'ի մէջ գիշերի՝ եթէ 'ի հաւախօսի՝ եթէ ընդ առաւօտս)

Գուցէ եկեալ յանկարծակի՝ զտանիցէ զձեզ 'ի քուն։

Բայց զոր ձեզդ ասեմ, ամենեցուն ասեմ, արթո՛ւն կացէք։

Շաբաթ՝ տօն է սրբոց Աւետարանչացն Մատթէոսի, Մարկոսի, Ղուկասու, և Յօհաննու։

[illegible]
Ղուկաս. Գլ. 6. հմր. 13.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ իբրև այգ եղև՝ կոչեաց զաշակերտսն իւր՝ և ընտրեաց 'ի նոցանէ երկոտասանս. (զորս և առաքեալս անուանեաց:)

Զսիմոն՝ զոր և պետրոս անուանեաց. և զԱնդրէաս զեղբայր նորին. և զՅակոբոս. և զՅօհաննէս. և զՓիլիպպոս. և զԲարթուղիմէոս:

Եւ զՄատթէոս. և զԹովմաս. և զՅակոբոս Ալփեայ. և զՍիմոն զկոչեցեալն նախանձայոյզ:

Եւ զՅուդա Յակոբայ. և զՅուդա Իսկարիովտացի, որ եղև իսկ մատնիչ.

Եւ իջեալ նոքօք հանդերձ 'ի տեղի մի դաշտական. և ժողով աշակերտացն նորա՝ և բազմութիւն յոյժ ժողովրդեանն. յամենայն Հրէաստանէ և յԵրուսաղէմէ՝ և յայնմ կողմանէ՝ և 'ի ծովեզերէն Տիւրոսի և Սիդոնի.

Որք եկին լսել 'ի նմանէ՝ և բժշկել 'ի հիւանդութենէ իւրեանց. և նեղեալքն յայսոց պղծոց՝ բժշկէին։

Եւ ժողովուրդն խնդրէր մերձենալ 'ի նա. զի զօրութիւն բազում ելանէր 'ի նմանէ՝ և բժշկէր զամենեսին.

Վեցերորդ Կիւրակէ զկնի սբյ խաչին:

Սբյ Աւետարանին Յսի Քսի Որ ըստ
Ղուկասու. Գլ. 4. Համ. 14.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ դարձաւ Յս զօրութբ հոգւոյն 'ի գալիլեա. և ել համբաւ զնմանէ ընդ ամենայն կողմանս գաւառին:

Եւ նա ուսուցանէր 'ի ժողովուրդս նց փառաւորեալ յամենեցունց:

Եւ եկն 'ի նազարեթ՝ ուր որ սնեալ էր. և եմուտ ըստ սովորութեն իւրում յաւուր շաբաթու 'ի ժողովուրդն:

Եւ ետուն նմա գիրս զեսայեայ մարգարէի. և յարեաւ ըն թեռնուլ. և իբրև եբաց ըզ գիրսն՝ եգիտ զայն տեղի, յորում գրեալն էր:

Հոգի Տն 'ի վերայ իմ. վն որոյ և եօծ իսկ զիս. աւետարանել աղքատաց առաքեաց զիս:

Քարոզել գերեաց զթողութի. և կուրաց տեսանել. արձակել զվիրաւորս 'ի թողութի. քարոզել զտարեկան Տն ընդունելի. և զօր հատուցման:

Եւ խփեալ զգիրսն՝ ետ ցպաշտօնեայն և նստաւ. և ամենեցուն՝ որք 'ի ժողովրդեանն էին աչք՝ 'ի նա հայէին:

Եւ սկսաւ ասել ցնոսա. այսօր լցան գիրքս այս յականջս ձեր:

Եւ ամենեքին վկայէին նմա. և զարմանային ընդ բանս շնորհացն՝ որք ելանէին 'ի բերանոյ նորա. և ասէին, ո՞չ սա է որդին յովսեփայ:

Եւ ասէ ցնոսա. ապաքէն ասիցէք առ իս զառակս զայս. բժիշկ բժշկեա զանձն քո. որ չափ լուաք, զոր արարեր 'ի կափառնաում, արա և աստ 'ի քում գաւառի:

Երկու շաբաթ՝ սրբոյն Ղունկիանոսի՝ հարիւրապետին որ հաւատաց 'ի խաչելութիւնն քն. և Յովսեփայ ածահօրն և Յովսեփայ արեմաթացւոյն. և բարեկամին քն Ղազարու, և քերց նորա Մարթայի և Մարիամու:

Սբյ Աւետարանին Յսի Քսի Որ ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 27. Համ. 50.

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ Յս դարձեալ աղաղակեաց 'ի ձայն մեծ՝ և արձակեաց զոգին:

Եւ ահա վարագոյր տաճարին ցելաւ յերկուս՝ 'ի վերուստ մինչև 'ի վայր: երկիր շարժեցաւ:

ցաւ. և վէմք պատառեցան։ Եւ գերեզմանք բացան, և բազում մարմինք ննջեցելոց սրբոց յարեան։ Եւ ելեալ ի գերեզմանացն յետ յարութեանն նորա, մտին ի քաղաքն սուրբ. և երեւեցան բազմաց։ Իսկ հարիւրապետն՝ և որք ընդ նմա պահէին զՅս՝ իբրեւ տեսին զշարժումն և զեղեալսն՝ երկեան յոյժ՝ և ասեն. արդարեւ Այ որդի էր սա։ Էին անդ կանայք բազումք. կային ի հեռաստանէ՝ և հայէին. որք եկին զհետ Յի ի գալիլեէ պաշտել զնա։ Յորս էր մարիամ մագդաղենացի՝ և մարիամ յակոբայ՝ և յովսեայ մայր. և մայր որդւոցն զեբեդեայ։ Եւ իբրեւ երեկոյ եղեւ՝ եկն այր մի մեծատուն յարիմաթեայ որում անուն էր յովսէփ. որ աշակերտեալ էր Յի։ Սա մատուցեալ առ պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն Յի. յայնժամ պիղատոս հրամայեաց տալ զմարմինն։ Եւ առեալ զմարմինն յովսէփ պատեաց սուրբ կտաւօք. Եւ եդ ի նոր գերեզմանի զոր փորեաց ի վիմի. և թաւալեցուցեալ կափարիչ դրան գերեզմանին վէմ մի մեծ՝ և գնաց։ Անդ էր մարիամ մագդաղենացի՝ և միւս մարիամն, նստէին հանդէպ գերեզմանին։

Երեք շաբաթ՝ սրբոյն, Թէոդորոսի քահանայի, և Զենոնի զինաւորին. և Մարկոսի, Դորոթեայ, և Ոստիկեայ.

Սրբոյ Առաքելոյն Յկբ Որ Ալփ
Մատթէոսի. Գլ. 10. համ. 26.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Մի այսուհետեւ երկնչիցիք ի նոցանէ. զի ոչինչ է ի ծածուկ որ ոչ յայտնեսցի. և գաղտնի, որ ոչ ծանիցի։ Զոր ասեմ ձեզ ի խաւարի՝ ասասջիք ի լոյս։ և զոր ընդ ունկն լսիցէք, քարոզեսջիք ի վերայ տանեաց։ Եւ մի երկնչիք յայնցանէ՝ որք սպանանեն զմարմին, և զոգի ոչ կարեն սպանանել։ այլ երկերուք դուք առաւել յայնմանէ՝ որ կարող է զոգի և զմարմին կորուսանել ի գեհեն։ Ոչ ապաքէն երկու ճնճղուկք գանկի միոջ վաճառին՝ և մի ի նոցանէ յերկիր ոչ անկցի առանց հօր ձերոյ։

Այլ

Այլ ձեր և ամենայն իսկ հեր գլխոյ թուեալ է։
Եւ արդ՝ մի՛ երկնչիցիք՝ զի լաւ էք քան զբազում ճնճղուկս։
Ամենայն որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, խոստովանեցայց և ես զնմանէ առաջի Հօր իմոյ՝ որ յերկինս է։
Եւ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացայց և ես զնա առաջի Հօր իմոյ՝ որ յերկինս է։

Չորեք շաբաթ․

Սրբ Աւետարան Յի Քի Ըստ Ղուկասու Գլ. 4. Համ. 31.

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ էջ ի կափառնաում ի քաղաքն գալիլեացւոց՝ և ուսուցանէր զնս ի շաբաթուն։
Եւ զարմանային ընդ վարդապետութիւն նորա՝ զի իշխանութեամբ էր բան նորա։
Եւ էր ի ժողովրդեանն այր մի, զոր ունէր այս դիւի պղծոյ․ և աղաղակեաց ի ձայն մեծ։
Ահ, թոյլ տուր․ զի՞ կայ մեր և քո՝ Յս Նազովրեցի․ եկիր կորուսանել զմեզ․ գիտեմ զքեզ՝ ով ես սուրբ Այ։
Սաստեաց ի նա Յս և ասէ՝ պապանձեա՛ց և ե՛լ ի դմանէ․ զգեցեալ զնա դեւն ի մէջ անդ․ և ել ի նմանէ․ և ինչ ոչ վնասեաց նմա։
Եւ եղեն զարմանալիք ի վերայ ամենեցուն․ խօսէին ընդ միմեանս և ասէին, զի՞նչ է բանս այս․ զի իշխանութեամբ և զօրութեամբ սաստէ այսոց պղծոց՝ և ելանեն։
Եւ ելանէր հռչակ զնմանէ ընդ ամենայն տեղիս շուրջ զգաւառաւն։
Եւ յարուցեալ ի ժողովրդենէ անտի եմուտ ի տուն սիմոնի։ զոքանչ սիմոնի տագնապէր ջերմամբ մեծաւ․ և աղաչեցին զնա վասն նորա։
Եկաց առ նմա․ սաստեաց ջերմանն, և եթող զնա․ և վաղվաղակի յարեաւ, և պաշտէր զնոսա։
Եւ ընդ արեւուն մտանել՝ ամենեքեան, որոց էին հիւանդք ի պէսպէս ցաւս, բերէին զնս առ նա։ Եւ նա իւրաքանչիւր ումեք ի նոցանէ դնէր ձեռս՝ և բժշկէր զնոսա։

է

Ծնդ․

Հինգ շաբաթ՝ սրբոց Խաչիթեանցն. և սրբոց վկայիցն Արտեմեայ և Քրիստափորի. և երկուց կանանցն Կալինիկեայ և Ակիւղինեայ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 15. համ. 11.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ. զի ուրախութիւնն իմ 'ի ձեզ լիցի. և ձեր ուրախութիւնն լցեալ եղիցի։

Այս է պատուիրան իմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս, որպէս և ես զձեզ սիրեցի։

Մեծ ևս քան զայս սէր ոչ ոք ունի եթէ զանձն իւր դիցէ 'ի վերայ բարեկամաց իւրոց։

Դուք բարեկամք էք իմ. եթէ առնիցէք զոր ես պատուիրեմ ձեզ։

Ոչ ևս կոչեմ զձեզ ծառայս, զի ծառայն ոչ գիտէ զինչ գործէ տէրն նորա. այլ զձեզ կոչեցի բարեկամս, զի զամենայն, զոր լուայ 'ի հօրէ իմմէ՝ ծանուցի ձեզ։

Ոչ եթէ դուք ընտրեցէք զիս. այլ ես ընտրեցի զձեզ, և եդի զձեզ. զի դուք երթայցէք՝ և պտղաբերք լինիցիք. և պտուղն ձեր կայցէ. և զորինչ խնդրեսջիք 'ի հօրէ իմմէ յանուն իմ, տացէ ձեզ։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 5. համ. 17.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ եղև 'ի միում աւուրց. և ինքն ուսուցանէր։ և փարիսեցիքն, և օրինացն վարդապետք նստէին. որք ժողովեալ էին յամենայն քաղաքաց գալիլեացւոց. և Հրէաստանէ՝ և Երուսաղեմի. և զօրութիւն Տն էր 'ի բժշկել զնոսա։

Եւ ահա արք բերէին մահճօք զայր մի, որ էր անդամալոյծ. և խնդրէին զնա մուծանել 'ի ներքս, և դնել առաջի նորա։

Եւ իբրև ոչ գտանէին, թէ ընդ որ մուծանիցեն զնա 'ի ներքս վասն ամբոխին, ելին 'ի տանիս՝ և 'ի ցռուցն կախեցին զնա. և իջուցին մահճօքն հանդերձ 'ի մէջ առաջի Յի։

Եւ տեսեալ զհաւատսն նոցա՝ ասէ ցնա. այր դու՝ թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։

Եւ սկսան խորհել դպիրքն և փարիսեցիքն, և ասեն. ո՞ է սա՝ որ խօսի զհայհոյութիւնս, ո՞վ

կարէ

կարէ թողուլ զմեղս, բայց մի֊
այն Ած։

Իբրև գիտաց Յս զխորհուրդս
նոցա, պատասխանի ետ և ասէ
ցնս. զի՞ խորհիք ՚ի սիրտս ձեր։

Զինչ դիւրագոյն է ասել.
թողեալ լիցին քեզ մեղք քո՝
եթէ ասել, արի, և գնա։

Այլ զի գիտասջիք թէ իշխա
նութիւն ունի որդի մարդոյ յեր
կրի թողուլ զմեղս (ասէ ցան֊
դամալոյծն) քեզ ասեմ. արի,
առ զմահիճս քո՝ և երթ ՚ի
տուն քո։

Նա առժամայն յարուցեալ ա֊
ռաջի ամենեցուն՝ էառ զիւրն՝
յորոյ վերայ անկեալ դնիւր.
գնաց ՚ի տուն իւր. և փառաւոր
առնէր զԱծ։

Զարմանք կալաւ զամենե֊
սեան. և փառաւոր առնէին
զԱծ. լի եղեն ահիւ և ասեն,
թէ տեսաք այսօր նոր նշան։

Շաբաթ՝ տօն է սրբոց երկոտասանից
Վարդապետացն, Իերոթէոսի, Դիոնէսի
ոսի, Սեղբեստրոսի, Աթանասի. Կիւրղի
երուսաղէմացւոյն, Եփրեմի խորին ա֊
սորւոյ, Բարսղի կեսարացւոյն, Գրիգորի
նիւսացւոյն, Գրիգորի ածաբանին, Եպի
փանու կիպրացւոյն, Յովհաննու ոսկեբե֊
րանին, և Կիւրղի աղեքսանդրացւոյն։

Սբյ Աւետարանին ՅՍԻ ՔՍԻ Որ Ըստ
Յովհաննու. Գլ. 16. Համ. 33.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ. զի
ընդ իս զխաղաղութիւն ու֊
նիցիք. յաշխարհի աստ նեղու
թիւն ունիցիք. այլ քաջալերե
ցարուք. զի ես յաղթեցի աշ
խարհի։

Զայս իբրև խօսեցաւ Յս,
համբարձ զաչս իւր յերկինս և
ասէ. հայր՝ հասեալ է ժամ,
փառաւորեա զՈրդի քո. զի
և Որդի քո փառաւորեսցէ
զքեզ.

Որպէս ետուր նմա իշխանութիւն
ամենայն մարմնոյ. զի ամ, զոր
ետուր նմա, տացէ զկեանսն
յաւիտենականս։

Այս են յաւիտենականն կեանք.
զի ճանիցեն զքեզ միայն ճշմա
րիտ Ած. և զոր առաքեցեր
զՅս Քս։

Ես զքեզ փառաւորեցի յեր֊
կրի. զգործն կատարեցի, զոր

ետուր ցիս՝ զի արարից։

Եւ այժմ փառաւորեա զիս հայր, առ ՚ի քէն փառօքն՝ զոր ունէի յառաջ քան զլինել աշխարհի առ ՚ի քեզ։

Յայտնեցի զանուն քո մարդկան, զորս ետուր ինձ յաշխարհէ. քո էին, և ինձ ետուր զնոսա. և զբանն քո պահեցին։

Արդ գիտացին, եթէ զամ ինչ զոր ետուր ինձ, առ ՚ի քէն են։

Զի զբանն՝ զոր ետուր ինձ՝ ետու նոցա. և նոքա ընկալան, և ծանեան ճշմարտութիւ՝ թէ առ ՚ի քէն ելի. և հաւատացին եթէ դու առաքեցեր զիս։

Եօթներորդ Կիւրակէ, Խաչ գիւտէ։

Սրբոյ Աւետարանին Յի̃ Քի̃ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 24. Համ. 27.

Տէրն մեր Յս̃ Քս̃ ասէ.

Զի որպէս փայլակն՝ որ ելանէ յարեւելից՝ և երեւի մինչև յարեւմուտս, այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ։

Զի ուր գէշն իցէ, անդ ժողովեսցին արծուիք։

Վաղվաղակի յետ նեղութեան աւուրցն այնոցիկ՝ արեգակն խաւարեսցի. և լուսին ոչ տա-

ցէ

ցէ զլոյս իւր. և աստեղք անկցին յերկնից. և զօրութիւնք երկնից շարժեսցին։

Եւ ապա երեւեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս. և յայնժամ կոծեսցին ամենայն ազգք երկրի. և տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ ՚ի վերայ ամպոց երկնից զօրութեամբ և փառօք բազմօք։

Եւ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր փողով մեծաւ. և ժողովեսցեն զընտրեալս նորա ՚ի չորից հողմոց՝ ՚ի ծագաց երկնից մինչև ՚ի ծագս նոցա։

Ի թզենւոյ անտի ուսարո՛ւք զառակն. զի յորժամ նո՛ր ոստքն կակղասցին, և տերեւն ցցուիցի, գիտէք թէ մերձ է ամառն։

Նոյնպէս և դուք յորժամ տեսանիցէք զայս ամ՝ գիտասջիք թէ մերձ է ՚ի դուրս։

Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ անցցէ ազգս այս՝ մինչև այս ամենայն եղիցի։

Երկինք և երկիր անցցեն. և բանք իմ մի անցցեն։

Բայց վասն աւուրն այնորիկ և ժամու. ոչո՛ք գիտէ՝ ոչ հրեշտակք երկնից՝ և ոչ որդի՝ բայց միայն հայր։

Երկու շաբաթ՝ սրբոց, Անաստասայ քահանայի, և Վարսայ, Թէոդորիտոսայ, և Որդւոց նորա, և որք ընդ նմա կատարեցան։

Սրբոյ Աւետարանին Յսի Քսի ըստ Մատթէոսի. Գլ. 19. համ. 27.

Աս. Տէրն մեր Յս՟ Քս՟.

Յայնժամ պատասխանի ետ Պետրոս և ասէ ցնա. ահաւասիկ մեք թողաք զամ՟ և եկաք զհետ քո. արդ զինչ լինիցի մեզ։ Ասէ ցնա Յս՟. ամէն ասեմ ձեզ. զի դուք՝ որ եկիք զհետ իմ, ՚ի միւսանգամ գալստեանն. յորժամ նստցի որդի մարդոյ յաթոռ փառաց իւրոց, նստջիք և դուք յերկոտասան աթոռ՝ դատել զերկոտասան ազգս Իսրայէլի.

Եւ ամ՟ որք եթող զտուն. կամ զեղբարս՝ կմ՟ զքորս՝ կմ՟ զհայր՝ կամ զմայր՝ կամ զկին՝ կամ զորդիս՝ կամ զագարակս վասն անուան իմոյ. հարիւրապատիկ առցէ՝ և զկեանսն յաւիտենականս ժառանգեսցէ։

Երեք շաբաթ սրբոց Հռիփսիմեանցն, որք ՚ի սմին աւուր կատարեցան։

Սրբոյ Աւետարանին Յսի Քսի ըստ Ղուկասու. Գլ. 10. համ. 21.

Տէրն մեր Յս՟ Քս՟։

Ի նմին ժամու ցնծացաւ Յս՟ Հոգւովն սրբով և ասէ. գոհանամ զքէն Հայր. Տէր երկնից և երկրի. զի ծածկեցեր զայս յիմաստնոց և ՚ի գիտնոց՝ և յայտնեցեր զայս տղայոց։ այո Հայր։ զի այսպէս հաճոյ եղև առաջի քո։

Ամենայն ինչ տուաւ ինձ ՚ի Հօրէ իմմէ. և ոչ ոք գիտէ՝ ով է Որդի, եթէ ոչ Հայր. և ո է Հայր՝ եթէ ոչ Որդի. և ում կամիցի Որդին յայտնել։

Եւ դարձեալ առանձինն առ աշակերտսն ասէ։ երանի աչաց՝ որք տեսանիցեն՝ զոր տեսանէքդ։

Ամէն ասեմ ձեզ. զի բազում մարգարէք և թագաւորք կամեցան տեսանել՝ զոր դուքդ տեսանէք՝ և ոչ տեսին. և լսել զոր լսէքդ, և ոչ լուան։

Զորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ
Ղուկասու. Գլ. 7. համ. 36.

Առ Տէրն մեր Յս. Քս.

Աղաչէր զնա ոմն 'ի փարիսեցւոյն՝ զի կերիցէ ճաշ ընդ նմա։ Եւ մտեալ 'ի տուն փարիսեցւոյն բազմեցաւ։

Եւ կին մի էր 'ի քաղաքին մեղաւոր. իբրեւ գիտաց եթէ բազմեալ է 'ի տան փարիսեցւոյն, բերեալ շիշ մի իւղոյ նարդեան ազնուի։

Կայր յետոյ առ ոտսն նորա, լայր. եւ արտասուօքն սկսաւ թանալ զոտս նորա։ Եւ հերովք գլխոյ իւրոյ ջնջէր։ Եւ համբուրէր զոտս նորա։ Եւ օծանէր իւղովն։

Եւ տեսեալ փարիսեցւոյն՝ որ կոչեացն զնա՝ ասէ ընդ միտս իւր. սա թէ մարգարէ ոք էր, ապա գիտէր թէ ով եւ որպիսի ոք կին մերձենայ 'ի սա. զի մեղաւոր է։

Պատասխանի ետ Յս եւ ասէ. ով Սիմոն, ունիմ ինչ ասել քեզ։ Եւ նա ասէ՝ ասա վարդապետ։ Եւ ասէ։

Երկու պարտապանք էին ուրումն փոխատուի. միոյն պարտէր հինգ հարիւր դահեկան. եւ միւսն յիսուն։

Եւ իբրեւ ոչ գոյր հատուցանել՝ երկոցունց շնորհեաց. արդ ասա ո՞վ առաւել սիրեսցէ զնա։

Ասէ Սիմոն. ինձ այսպէս թուի, թէ որում զառաւելն շնորհեաց։ Եւ նա ասէ ցնա. ուղիղ դատեցար։

Եւ դարձեալ 'ի կինն կողմն, ասէ ցՍիմոն. տեսանե՞ս զդա զկին։ մտի 'ի տուն քո. ջուր ոտից իմոց ոչ ետուր. իսկ դա արտասուօք իւրովք եթաց զոտս իմ, եւ հերով իւրով ջնջեաց։

Համբոյր մի դու ոչ ետուր ինձ. սա աւասիկ յորմէ հետէ մտեալ եմ, ոչ դադարեաց 'ի համբուրելոյ զոտս իմ։

Իւղով զգլուխ իմ ոչ օծեր. սա իւղով անուշիւ եօծ։

Վասն որոյ ասեմ քեզ. թողեալ լիցին սմա մեղք իւր բազում, զի յոյժ սիրեաց. զի որում շատ թողուցու, շատ սիրէ՝ եւ որում սակաւ, սակաւ։

Եւ ասէ ցնա. թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։

Հինգ. շաբաթ՝ սրբոյն Սեբաստիանոսի սեբաստացւոյն, և Բարսղի ծերոյն, և Յղ աշակերտաց նորին։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 16. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի մի՛ գայթագղիջիք։

Ի ժողովրդոց խուրեանց հանիցեն զձեզ. այլ եկեսցէ ժամանակ՝ զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ՝ համարիցի պաշտօն մատուցանել Այ։

Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ. քանզի ոչ ծանեան զՀայր՝ և ոչ զիս։

Այլ և զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի յորժամ եկեսցէ ժամանակ՝ յիշիցէք՝ թէ ես ասացի ձեզ։ Զայս ՚ի սկզբանէ ոչ ասացի ձեզ. քանզի ընդ ձեզ էի։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 8. Համ. 4.

Աս. Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ ՚ի ժողովել բազմաց ժողովրդոց։ և ըստ քաղաքաց քաղաքաց եկելոց առ նա, ասէ առակաւ։

Ել սերմանացան սերմանել զսերմանիս իւր։ և ՚ի սերմանելն իւրում՝ էր, որ անկաւ առ ճանապարհաւ. և եղև կոխան. և թռչունք երկնից կերին զնա։

Եւ այլն անկաւ յապառաժի. և իբրև բուսանէրն՝ չորացաւ, առ ՚ի չգոյէ հիւթոյ։

Եւ այլն անկաւ ՚ի մէջ փշոց. և ընդ նմին բուսեալ փշոցն՝ հեղձուցին զնա։

Եւ այլն անկաւ յերկիր բարի և պարարտ. և բուսեալ՝ արար պտուղ հարիւրապատիկ։ Զայս իբրև խօսեցաւ, ասէ. որ ունիցի ականջս լսելոյ, լուիցէ։

Հարցանէին զնա աշակերտքն, թէ զինչ իցէ առակն։

Եւ նա ասէ։ ձեզ տուեալ է գիտել զխորհուրդս արքայութեան Այ. բայց այլոց առակօք։ զի տեսցեն, և մի՛ տեսցեն։ և լուիցեն, և մի՛ իմասցին։

Բայց առակն այսինչ է։ սերմն բանն Այ է։

Եւ որք առ ճանապարհաւն, այնոքիկ են, որք լուան. և ապա գայ սատանայ՝ և հանէ զբանն ՚ի սրտից նոցա. զի մի՛ հաւատասցեն՝ և ապրեսցին։

Եւ որք յապառաժին, որք յորժամ լսիցեն խնդութեամբ ընդունին

նին

նին զբանն. և արմատս ոչ ունին. որք առ ժամանակ մի հաւատան. և 'ի ժամանակի փորձութեան հեռանան։

Իսկ որ 'ի մէջ փշոցն անկաւ, նոքա են, որք լսեն զբանն, և 'ի հոգս և 'ի մեծութիւն և 'ի ցանկութիւն աշխարհիս զբաղեալ հեղձնուն՝ և անպտուղ լինին։

Իսկ որ յերկիրն պարարտ. որոց բարւոք և զուարթ ազնիւ սրտիւ լուեալ զբանն՝ ընդունին. և տան պտուղ համբերութեամբ։

Ո՛չք լուցանէ զճրագ և թաքուցանէ ընդ կարասւով, կամ դնէ ընդ մահճօք. այլ 'ի վերայ աշտանակի դնէ. զի որք մտանեն, զլոյս տեսցեն։

Շաբաթ՝ սրբոյն Յոհաննու ոսկեբերանի Հայրապետին։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Յոհաննու. Գլ. 15. համ. 17։

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ։

Զայս պատուիրեմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս։

Եթէ աշխարհ զձեզ ատեայ. գիտասջիք զի նախ զիս ատեաց։

Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝ աշխարհ զիւրն սիրէր արդեօք. բայց զի չէք յաշխարհէ, այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վասն այնորիկ ատեայ զձեզ աշխարհ։

Յիշեցէք զբանն՝ զոր ասացի ձեզ։ եթէ ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր։ եթէ զիս հալածեցին. ապա և զձեզ հալածեսցեն. եթէ զբանն իմ պահեցին, ապա և զձերն պահեսցեն։

Այլ զնոյնս արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ. զի ոչ գիտեն զայն՝ որ առաքեացն զիս։

Իմ եթէ չէր եկեալ և խօսեցեալ ընդ նոսա, մեղ ինչ ոչ գոյր նց. բայց արդ չիք պատճառ վասն մեղաց իւրեանց։

Որ զիս ատեայ՝ և զհայրն իմ ատեայ։

Եթէ զգործսն չէր գործեալ 'ի նս՝ զոր ոչ այլք գործեաց, մեղ ինչ ոչ գոյր նոցա. բայց արդ տեսին, և ատեցին. և զիս և զհայր իմ։

Այլ զի լցցի բանն, որ յօրէնս նոցա գրեալ է. Թէ ատեցին զիս տարապարտուց։

Ութ

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 8. Համ. 17.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Չի՛ք ինչ ծածուկ՝ որ ոչ յայտ լիցի. եւ ո՛չ գաղտնի, որ ոչ ծանիցի, եւ եկեսցէ 'ի յայտ։

Տեսէք այսուհետեւ՝ զիարդ լսէք. զի որ գուցէ՝ տացի նմա. եւ որ ոչն գուցէ, եւ զոր կարծէն թէ ունիցի՝ բարձցի 'ի նմանէ։

Եկին առ նա մայրն եւ եղբարք իւր, եւ ո՛չ կարէին հասանել 'ի նա վասն բազմութեանն։

Ազդ եղեւ նմա եւ ասեն. Մայր քո եւ եղբարք քո կան արտաքոյ՝ եւ կամին զքեզ տեսանել։

Ասէ ցնոսա. Մայր իմ եւ եղբարք իմ սոքա են, որք զբանն Այ լսեն եւ առնեն։

Երկու շաբաթ՝ սրբոցն Ստեփաննոսի Հռոմայ Հայրապետին, եւ Քահանայիցն, եւ Սարկաւագացն, եւ Ժողովրդոցն

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 10. Համ. 11.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ 'ի վերայ ոչխարաց։

Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն, իբրեւ տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն եւ փախչի. եւ գայլն յափշտակէ զնոսա եւ ցրուէ։

Զանզի վարձկան է, եւ չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն։

Ես եմ հովիւն քաջ. եւ ճանաչեմ զիմսն, եւ ճանաչիմ յիմոցն։

Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ եւ ես զՀայր. եւ զանձն իմ դնեմ 'ի վերայ ոչխարաց։

Նաեւ՝ այլ եւս ոչխարք են իմ, որք ո՛չ են յայսմ գաւթէ. եւ զայն եւս պարտ է ինձ ածել այսր եւ ձայնի իմում լուիցեն. եւ եղիցին մի հօտ՝ եւ մի հովիւ։

Երեք շաբաթ՝ սրբոցն Ակեփսիմեայ եպիսկոպոսին եւ Յովսեփեայ քահանային, Այիթալայ սարկաւագին, եւ Պղատոնի վկային.

Սուրբ Աւետարանն Յի Քի Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 9. Համ. 23.

Տէրն մեր Յս Քս.

Ասէր առ ամենեսին. Եթէ որ կամի զկնի իմ գալ, ուրասցի զանձն՝ եւ առցէ զխաչ իւր հանապազ՝ եւ եկեսցէ զհետ իմ.

Զի որ կամիցի զանձն իւր կեցուցանել՝ կորուսցէ զնա. և որ կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ, կեցուցէ զնա:

Զի՞նչ օգուտ է մարդոյ եթէ զաշխարհ շահեսցի. և զանձն իւր կորուսցէ, կամ տուժեսցի:

Զի որ ամօթ համարեսցի զիս և զբանս իմ, զնա և որդի մարդոյ յամօթ արասցէ՝ յորժամ գայցէ փառօք իւրովք՝ և Հօր՝ և հրեշտակաց սրբոց:

Բայց արդարև ասեմ ձեզ. եթէ են ոմանք ՚ի դոյանէ, որք այդր կան. որք մի ճաշակեսցեն զմահ, մինչև տեսցեն զարքայութիւն Այ:

Չորեք շաբաթ.

Ըստ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. գլ. 8. հտր. 22.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Եւ եղև ՚ի միում աւուրց՝ ինքն ել ՚ի նաւ, և աշակերտքն նորա. և ասէ ցնոսա. եկայք, անցցուք յայնկոյս ծովակին. և գնացին:

Եւ մինչդեռ նաւէին, ՚ի քուն եմուտ. և էջ մրրիկ հողմոյ ՚ի ծովակն՝ և ուռնոյր. և տագնապէին.

Մատուցեալ զարթուցին զնա և ասեն. վարդապետ, վարդապետ, կորնչիմք աւասիկ. և նա յարուցեալ՝ սաստեաց հողմոյն և խռովութեան ջրոյն՝ և հանդարտեցան. և եղև խաղաղութիւն:

Ասէ ցնոսա. ուր են հաւատք ձեր. և զարհուրեալ զարմացան. և ասէին ցմիմեանս. ո՞վ արդեօք իցէ սա, զի և հողմոյ և ջրոյ հրամայէ սա. և հնազանդ լինին սմա:

Հինգ. շաբաթ՝ սրբոց Հայրապետացն Մեթոդիանոսի, Աղեքսանդրոսի, և Պօղոսի խոստովանողին, և սրբոց Նոտարացն Մարկիանոսի և Մարտիրոսի:

Ըստ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մատթէոսի. գլ. 4. հտր. 23.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Եւ շրջէր ՅՍ ընդ ամենայն կողմն Գալիլեացւոց. ուսուցանէր ՚ի ժողովուրդս նոցա՝ և քարոզէր զաւետարանն արքայութեան՝ և բժշկէր զամենայն հիւանդութիւնս, և զամենայն ախտս ՚ի ժողովրդեանն:

Եւ ել լուր նորա ընդ ամենայն երկիրն Ասորւոց. և մատուցին առ նա զամենայն հիւանդս՝ որք նեղեալք էին ՚ի պէսպէս

ցաւս

ցաւս և 'ի տանջանս և զդիւահարս՝ և զլուսնոտս․ և զանդամալոյծս․ և բժշկեաց զնոսա։
Եւ երթային զհետ նորա ժողովուրդք բազումք․ 'ի գալիլեէ․ և 'ի դեկապօլեայ․ և յերուսաղէմէ․ և 'ի հրէաստանէ․ և յայնկոյս յորդանանու․ և բըժըշկեաց զնոսա։

Ուրբաթ։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Ղուկասու․ Գլ․ Ը․ Հմր․ 40․

Տէրն մեր Յս Քս։

Եւ իբրև դարձաւ անդրէն Յս, ընկալաւ զնա ժողովուրդն․ քանզի ամենեքեան ակն ունէին նմա։
Եւ ահա եկն այր մի, որոյ անուն էր յայրոս․ և նա էր իշխան ժողովրդեանն․ անկեալ առ ոտս Յի՝ աղաչէր զնա մտանել 'ի տուն նր։
Զի դուստր միամօր էր նորա․ ամաց իբրև երկոտասանից․ և էր մերձ 'ի մահ․ և ը̄ն երթալն նր՝ ժողովուրդքն նեղէին զնա։
Եւ կին մի էր 'ի տեռատեսութեան արեան յամաց երկոտասանից․ որ 'ի բժիշկս ծախեալ էր զամենայն ինչս իւր․ որում
ոչ

ոչ էր լեալ հնար յումեքէ բժշկել։
Մատուցեալ յետոյ՝ մերձեցաւ 'ի դրօշակ հանդերձի նորա․ և նոյնժամայն եկաց բղխումն արեան նորա։
Եւ ասէ Յս․ ո՞վ է՝ որ մերձեցաւն յիս։ իբրև ամենեքեան ուրանային, ասէ պետրոս՝ և որք ընդ նմա էին․ վարդապետ, ժողովուրդք պնդեն և նեղեն զքեզ։
Եւ ասէ Յս՝ ոմն մերձեցաւ յիս․ քանզի գիտացի եթէ զօրութիւն ել յինէն։
Իբրև ետես կինն՝ եթէ ոչ ծածկեցաւ 'ի նմանէ, եկն դողալով՝ և անկաւ առաջի նորա․ եթէ վս որոյ իրաց մերձեցաւ 'ի նա, պատմեաց առաջի ամ ժողովրդեանն․ և եթէ որպէս բժշկեցաւ առժամայն։
Եւ ասէ՝ քաջալերեա՛ց դուստր․ հաւատք քո կեցուցին զքեզ․ երթ 'ի խաղաղութիւն

Շարական՝ տօն է սրբոց Հրեշտակապետացն Գաբրիէլի և Միքայէլի, և ամ երկնային Զօրացն։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 18. Համ. 10.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զգոյշ լերուք՝ մի արհամարհիցէք զմի ՚ի փոքրկանցս յայսցանէ. ասեմ ձեզ. զի հրեշտակք նոցա յերկինս հանապազ տեսանեն զերեսս Հօր իմոյ որ յերկինսն է։

Զի եկն որդի մարդոյ կեցուցանել զկորուսեալն։

Զինչ թուի ձեզ. եթէ լինիցի մարդոյ հարիւր ոչխար՝ և մոլորեսցի մի ՚ի նոցանէ, ո՞չ թողուցու զիննսուն և զինն ոչխարսն ՚ի լերինս. և երթիցէ խնդրեսցէ զմոլորեալն։

Եւ եթէ լինիցի գտանել զնա. ամէն ասեմ ձեզ. զի ուրախ լինի ՚ի վերայ նորա առաւել՝ քան ՚ի վերայ իննսուն և իննուցն, որք չիցեն մոլորեալք։

Նոյնպէս ոչ են կամք առաջի Հօր իմոյ՝ որ յերկինսն է՝ եթէ կորիցէ մի ՚ի փոքրկանցս յայսցանէ։

Նը

Իններորդ Կիւրակէ զկնի սրբոյ Խաչին.

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 8. Համ. 48.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ մինչդեռ նա խօսէր, գայ ոմն ՚ի տանէ ժողովրդապետին՝ և ասէ ցնա. մեռաւ դուստրն քո. մի ինչ աշխատ առներ զդա։

Իսկ Յս իբրև լուաւ՝ պատասխանի ետ նմա և ասէ. մի երկնչիր, միայն հաւատա, և կեցցէ։

Եւ մտեալ ՚ի տունն՝ ո՛չ զոք եթող մտանել՝ բայց միայն ըզ Պետրոս և զՅակոբոս. և ըզ Յովհաննէս. և զհայր մանկանն և զմայր նորա։

Լային ամենեքեան՝ և կոծէին զնա. և նա ասէ. մի լայք, զի չէ մեռեալ՝ այլ ննջէ։

Եւ նոքա ծաղր առնէին զնա. զի գիտէին թէ մեռաւ։

Եւ նորա հանեալ զամենեսին արտաքս։

Կալաւ զձեռանէ նորա. բարբառեցաւ և ասէ. արի՛ կաց մանուկ դու։

Եւ դարձաւ ոգի նորա, և կանգնեցաւ վաղվաղակի. և հրամայեաց

ետ

եաց տալ նմա ուտել ։
Եւ զարմացան ծնօղքն նորա․ և նա պատուիրէր մի ումեք ա- սել՝ որ ինչ եղեն ։

Երկու. շաբաթ՝ սրբոյն Մելիտոսի ան- տիոքայ Հայրապետին, և Մինասայ եգիպ- տացւոյն, և միւս Մելիտոսի եպիսկոպո- սին, Բուրայ քահանային, և Շմոն սար կաւագին

Սբյ Աւետարանին Յի Քի Ըստ Ղուկասու. գլ. 9. համ. 23.

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ասէր առ ամենեսին. Ե- թէ ոք կամի զկնի իմ գալ, ուրասցի զանձն՝ և առցէ զխաչ իւր հանապազ՝ և եկեսցէ ըզ- հետ իմ ։
Զի որ կամիցի զանձն իւր կե- ցուցանել՝ կորուսցէ զնա․ և որ կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ, կեցուսցէ զնա ։
Զինչ օգուտ է մարդոյ ե- թէ զաշխարհ շահեսցի․ և ըզ- անձն իւր կորուսցէ, կամ տու- ժեսցի ։
Զի որ ամօթ համարեսցի զիս և զբանս իմ, զնա և որդի մար- դոյ յամօթ արասցէ յորժամ գայցէ փառօք իւրովք՝ և հօր՝ և հրեշտակաց սրբոց։
Բայց արդարև ասեմ ձեզ․ եթէ են ոմանք 'ի դոյանս, որք այդր կան․ որք մի ճաշակեսցեն զմահ, մինչև տեսցեն զարքայ- ութիւն Այ ։

Երեք շաբաթ՝ սրբոյն Դիմետրեայ վկա- յին և Բասիլիկոսի քահանային

Սբյ Աւետարանին Յի Քի Ըստ Մարկոսի. գլ. 13. համ. 9.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Եւ զձեզ իսկ մատնեսցեն յատեանս՝ և 'ի ժողովուրդս տանջիցիք․ և առաջի դա- տաւորաց և թագաւորաց կայ- ցէք վասն իմ 'ի վկայութիւն նոցա։
Եւ ամենայն հեթանոսաց․ բայց նախ պարտ է աւետարա- նիս քարոզել ։
Այլ յորժամ տանիցին զձեզ մատնել, մի յառաջագոյն հո- գայցէք․ և մի զմտաւ ածիցէք, թէ զինչ խօսիցէք․ այլ որ ինչ տացի ձեզ 'ի ժամուն յայնմիկ՝ զայն խօսիցիք․ զի ո՛չ դուք էք՝ որք խօսիցիքն՝ այլ Հոգին Սբ ։
Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր 'ի մահ՝ և հայր զորդի․ և յա- րիցեն որդիք 'ի վերայ հարց՝ և սպանանիցեն զնոսա ։
Եւ եղիջիք ատեցեալք յամե- նեցունց վն անուան իմոյ․ այլ որ

որ համբերեսցէ իսպառ՝ նա կեցցէ։

Զորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յիսուսի Քրիստոսի Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 9. Համ. 10.

Ա. Տէրն Յս. Քս.

Դարձան առաքեալքն. եւ պատմեցին նմա զամենայն՝ զոր արարին։ Եւ առեալ զնոսա՝ խուսեաց առանձինն 'ի տեղի անապատ՝ քաղաքի միոյ, որում անուն էր Բեթսայիդա,

Եւ ժողովուրդք իբրեւ գիտացին, գնացին զհետ նր. եւ ընկալեալ զնոսա՝ խօսէր ընդ նոսա վասն արքայութեն Այ. եւ որոց պէտք էին բժշկութեան՝ բժշկէր։

Եւ օրն սկսաւ տարաժամել։ Մատեան երկոտասանքն եւ ասեն ցնա. արձակեա զժողովուրդդ, զի երթեալ շուրջ 'ի գեղսն եւ յագարակս՝ հանգիցեն. եւ գտցեն զկերակուր, զի աստ յանապատի տեղւոջ եմք։

Ասէ ցնոսա. դուք տուք նոցա ուտել։ Եւ նոքա ասեն. ոչ գոյ մեր աւելի քան զհինգ նկանակ եւ զերկուս ձկունս. բայց եթէ երթիցուք՝ գնեսցուք բաւական ժողովրդեանդ կերակուր։ Քանզի էին արք իբրեւ հինգ հազարք։ Ասէ ցաշակերտսն. բազմեցուցէք զդոսա դասս դասս՝ յիսուն յիսուն։

Եւ արարին այնպէս. եւ բազմեցուցին զամենեսեան։

Եւ առեալ զհինգ նկանակն եւ զերկուս ձկունսն՝ հայեցաւ յերկինս. օրհնեաց՝ եւ եբեկ. եւ տայր ցաշակերտսն արկանել ժողովրդեանն։

Կերին եւ յագեցան ամենեքեան։ Եւ բարձին զնշխարս կոտորոցն՝ երկոտասան սակառի։

Հինգշաբաթ՝ սրբոց, Գուրիասայ, Սամոնասայ, եւ Աբիբայ սարկաւագին, Ռոմանոսի միայնակեցին, Սանկանն խոստովանողի, եւ Հիւսիքոսի զինաւորին.

Սրբոյ Աւետարանին Յիսուսի Քրիստոսի Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 19. Համ. 27.

Տեառն մերոյ Յի. Քի.

Յայնժամ պատասխանի ետ Պետրոս եւ ասէ ցնա. ահա մեք թողաք զամ եւ եկաք զհետ քո. արդ զինչ լինիցի մեզ։

Ասէ ցնոսա Յս. ամէն ասեմ ձեզ. զի դուք՝ որք եկիք զհետ իմ, 'ի միւսանգամ գալստեան. յորժամ նստցի որդի մարդոյ

է յա

յաԹոռ փառաց իւրոց, նստջիք և դուք յերկոտասան աԹոռ՝ դատել զերկոտասան ազգս Իսրայելի։

Եւ ամ որք եԹող զտունս․ կամ զեղբարս՝ կամ զքորս՝ կմ զհայր՝ կամ զմայր՝ կամ զկին կամ զորդիս՝ կամ զագարակս վասն անուան իմոյ․ հարիւրապատիկ առցէ՝ և զկեանսն յաւիտենականս ժառանգեսցէ։

Ուրբաթ․

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Ղուկասու․ Գլ․ 9․ Համ․ 37․

Տէրամբ մերով Յսիւ Քսիւ․

Եւ եղև ՚ի վաղիւն մինչ իջանէին նոքա ՚ի լեռնէ անտի, ընդ առաջ եղև նմա ժողովուրդ բազում։

Եւ ահա այր մի ՚ի ժողովրդենէ անտի աղաղակեաց և ասէ․ վարդապետ․ աղաչեմ զքեզ՝ հայեաց յորդի իմ․ զի միամօր է ինձ։

Եւ ահա այս հոգւոյ ՚ի նմա․ և յանկարծ գոչէ՝ և զարկուցանէ՝ և Թաւալեցուցանէ ընդ նա՝ և փրփրեցուցանէ․ և հազիւ մեկնի ՚ի նմանէ խորտակեալ զնա։

Եւ աղաչեցի զաշակերտսն քո՝ զի հանցեն զնա․ և ոչ կարացին։

Պատասխանի ետ Յս և ասէ․ ով ազգ անհաւատ և Թիւր․ մինչև յե՞րբ եղէց ընդ ձեզ՝ և անսայց ձեզ․ մատո այսր զորդին քո։

Եւ մինչդեռ մատչէր, զարկոյց զնա դեւն՝ և շարժեաց։

Սաստեաց Յս այսոյն պղծոյ․ և բժշկեաց զմանուկն․ և ետ զնա ցհայր իւր։

Եւ զարմանային ամենեքեան ՚ի վերայ մեծամեծութեանն այ։

Շաբաթ՝ սրբոց Առաքելոցն Անդրէի և Փիլիպպոսի․

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ Ըստ Յովհաննու․ Գլ․ 1․ Համ․ 35․

Մկրտել Տեառն մերոյ Յի Քի․

Ի վաղիւն անդր կայր Յովհաննէս, և յաշակերտաց անտի նորա երկու։

Եւ հայեցեալ ընդ Յս զի գնայր, և ասէ․ ահաւասիկ Գառն այ։

Լուան ՚ի նմանէ երկու աշակերտքն զի խօսէր․ և գնացին զհետ Յի։

Իբրև դարձաւ Յս՝ և ետես զնոսա զի երԹային զհետ նր, ասէ

ասէ ցնոսա· զի՞նչ խնդրէք· Նոքա ասեն ցնա· Ռաբբի, (որ թարգմանեալ կոչի վարդապետ:) ո՞ւր են օթեւանք քո։

Ասէ ցնա՝ եկայք, եւ տեսէք։ Եկին, եւ տեսին, ուր էին օթեւանք նորա· եւ առ նմա ագան այն օր· զի ժամ էր իբրեւ տասներորդ։

Էր անդրէաս եղբայր սիմօնի վիմի, մի յերկուց անտի· որք լուանն ՚ի Յօհաննէ՝ եւ գնացին զհետ նորա։

Գտանէ սա նախ զեղբայր իւր զսիմոն, եւ ասէ ցնա· գտաք զմեսիայ՝ (որ թարգմանի՝ Քս:)

Սա էած զնա առ Յս՝ հայեցեալ ընդ նա Յս՝ ասէ· դու ես սիմօն որդի յօնանու· դու կոչեսցիս կեփաս· որ թարգմանի պետրոս։

Ի վաղիւն անդր կամեցաւ ելանել ՚ի գալիլեա· գտանէ զփիլիպպոս, եւ ասէ ցնա Յս· եկ զկնի իմ։

Էր փիլիպպոս ՚ի բեթսայիդայ, ՚ի քաղաքէ անդրեայ եւ պետրոսի։

Գտանէ փիլիպպոս զնաթանայէլ, եւ ասէ ցնա· զորմէ գրեաց մովսէս յօրէնսն՝ եւ մարգարէքն, գտաք զՅս զորդի յովսեփայ ՚ի նազարեթէ։

Ասէ ցնա նաթանայէլ· իսկ ՚ի նազարեթէ մարթ ինչ իցէ բարւոյ ինչ լինել· ասէ ցնա փիլիպպոս, եկ եւ տես։

Ետես Յս զնաթանայէլ զի գայր առ նա, ասէ վասն նորա· ահա արդարեւ իսրայէլացի յորում նենգութիւն ոչ գոյ։

Ասէ ցնա նաթանայէլ· ուստի՞ ճանաչես զիս· պատասխանի ետ Յս եւ ասէ ցնա· մինչեւ էր փիլիպպոսի կոչեալ զքեզ՝ զի էիր ՚ի ներքոյ թզենւոյն, տեսի զքեզ։

Պատասխանի ետ նմա նաթանայէլ եւ ասէ· Ռաբբի, դու ես որդի Այ· դու ես թագաւոր իսրայէլի։

Պատասխանի ետ նմա Յս եւ ասէ· փոխանակ զի ասացի քեզ, թէ տեսի ՚ի ներքոյ թզենւոյ, հաւատաս՝ մեծամեծս ես քան զայս տեսցես։

Եւ ասէ ցնա· ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝ տեսանիցէք զերկինս բացեալ՝ եւ զհրեշտակս Այ զի ելանիցեն՝ եւ իջանիցեն ՚ի վերայ Որդւոյ մարդոյ։

Տա

Տամներորդ Կիւրակէ զկնի սբյ Խաչին

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 9. Համ. 44.

Վն Սքանչելեաց Տեառն մերոյ ՅՆ ՔՆ

Ասէ՛ 'ի զարմանալ ամենեցուն 'ի վր ամի զոր առնէր. ասէ ցաշակերտսն իւր. դի՛ք 'ի լսելիս ձե՛ր զբանս զայսոսիկ. զի որդի մարդոյ մատնելոց է 'ի ձեռս մարդկան.

Եւ նոքա ո՛չ գիտէին զբանն. և էր ծածկեալ 'ի նոցանէ՝ զի մի՛ գիտասցեն. և երկնչէին հարցանել զնա վն բանին այնորիկ:

Եմուտ խորհուրդ 'ի նս՛ թէ ո՛վ արդեօք մեծ իցէ 'ի նցնէ.

Յս գիտէր զխորհուրդ սրտից նց. էառ զմանուկ մի. կացոյց 'ի մէջ նց առ իւր:

Ասէ ցնոսա: որ ոք ընկալցի զմանուկս զայս յանուն իմ, զիս ընդունի. և որ զիս ընդունիցի, ընդունի զառաքիչն իմ: զի որ փոքրիկն է յամենեսին 'ի ձեզ՝ նա եղիցի մեծ.

Պատասխանի ետ յոհաննէս և ասէ: վարդապետ՝ տեսաք զմի. որ յանուն քո դևս հանէր՝ և արգելաք զնա. զի ո՛չ շրջի ընդ մեզ.

է

Ասէ ցնա Յս. մի՛ արգելուք. զի որ ոչ՛ն է ձեր թշնամի, 'ի ձեր կողմն է.

Շաբաթ՝ տօն է ամենայն սրբոց Հնոց և Նորոց, Յայտնից և անյայտից.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 12. Համ. 4.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Բայց ձեզ ասեմ սիրելեաց իմոց. մի՛ զարհուրիք յայնցանէ, որք սպանանեն զմարմին, և յետ այնորիկ աւելի ինչ ո՛չ ունիցին առնել:

Այլ ցուցից ձեզ յումմէ երկնչիցիք. երկերո՛ւք յայնմանէ՝ որ յետ սպանանելոյ ունի զիշխանութի արկանել 'ի գեհեն. այո՛ ասեմ ձեզ՝ յայնմանէ երկերուք:

Ո՛չ ապաքէն հինգ ձագք երկուց դանգաց վաճառին. և մի 'ի նոցանէ ո՛չ է մոռացեալ առաջի Այ:

Այլ ձեր և ամենայն իսկ հեր գլխոյ թուեալ է. մի՛ երկնչիք՝ զի քան զբազում ձագս լա՛ւ էք դուք.

Ասեմ ձեզ. զի ամենայն որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, և որդի մարդոյ խոս

տա

տովանեսցի զնմանէ առաջի հրեշտակաց այ։ Եւ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացեալ լիցի առաջի հրեշտակաց այ։

Մետասաներորդ Կիւրակէ.

Սբ Աւետարանն Յի Քի Ըստ Ղուկասու. Գլ. 11. Համ. 1։

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ եղեւ 'ի տեղւոջ ուրեք կալ յաղօթս. և իբրև դադարեաց, ասէ ցնա ոմն յաշակերտացն իւրոց։ Տէր, ուսո մեզ յաղօթս կալ. որպէս և Յօհաննէս ուսոյց աշակերտաց իւրոց։

Ասէ ցնոսա. յորժամ կայցէք յաղօթս. ասասջիք. Հայր մեր սուրբ եղիցի անուն քո. եկեսցէ արքայութիւն քո։

Զհաց մեր հանապազորդ տուր մեզ զօրըստօրէն։

Եւ թող մեզ զմեղս մեր. զի և մեք թողումք ամենայնի որ պարտիցի մեզ. և մի տանիր զմեզ 'ի փորձութիւն։

Եւ ասէ ցնա. ո՞վ է 'ի ձէնջ որոյ իցէ բարեկամ. և երթիցէ առ նա 'ի մէջ գիշերի. և ասիցէ ցնա. բարեկամ, տուր ինձ փոխ երիս նկանակս։

Զի բարեկամ իմ եկն առ իս յուղւոյ. և ոչինչ ունիմ դնել առաջի նորա։

Եւ նա 'ի ներքուստ տայցէ պատասխանի և ասիցէ. մի աշխատ առներ զիս. զի դուռն փակեալ է. և մանկունքս ընդ իս են 'ի յանկողնի. ոչ կարեմ յառնել և տալ քեզ։

Ասեմ ձեզ. եթէ նա ոչ յարուցեալ տայցէ նմա վասն բարեկամութեանն, սակայն վասն լրբութեանն յարուցեալ տացէ նմա՝ զինչ և պիտոյ իցէ։

Եւ ես ասեմ ձեզ. խնդրեցէք, և տացի ձեզ. հայցեցէք, և գտջիք. բախեցէք, և բացցի ձեզ։

Զի ամենայն, որ խնդրէ, առնու. և որ հայցէ, գտանէ. և որ բախէ, բացցի նմա։

Ո՞ ոք 'ի ձէնջ հայր՝ խնդրիցէ որդի իւր ձուկն, միթէ փոխանակ ձկան օձ տայցէ նմա։

Եւ կամ խնդրիցէ ձու՝ միթէ կարի՞ճ տայցէ նմա։

Իսկ եթէ դուք՝ որ չարքդ էք՝ գիտէք պարգևս բարիս տալ որդւոց ձերոց. ո՞րչափ ևս առա

ռա

ռաւել Հայրն ձեր յերկնից տա ցէ բարիս այնոցիկ, որք խնդ րեն ՚ի նմանէ։

Երկու շաբաթ պահոց

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Ղուկասու գլ. 11. համ. 14.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Եւ հանէր դեւ մի համր։ եւ եղեւ յելանել դիւին՝ խօսեցաւ համրն։ եւ զարմացան ամենայն ժողովուրդքն։

Եւ ոմանք ՚ի նոցանէ ասէին. բէեղզեբուղաւ իշխանաւն դիւաց հանէ դա զդեւս։

Եւ այլք փորձէին՝ եւ նշան յերկնից խնդրէին ՚ի նմանէ։

Իսկ նա գիտացեալ զխորհուրդս նոցա, ասէ ցնոսա։ ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ աւերի։ եւ տուն բաժանեալ յանձն՝ կործանի։

Ապա եթէ եւ սատանայ բաժանեցաւ յանձնէ. զիարդ կայցէ թագաւորութի նորա։ զի ասէք զինէն թէ բէեղզեբուղաւ իշխանաւ հանէ դա զդեւս։

Եթէ ես բէեղզեբուղաւ հանեմ զդեւս. որդիքն ձեր իւ՞ հանիցեն։ վասն այնորիկ նոքին եղիցին ձեր դատաւորք։

Իս

Իսկ եթէ մատամբ Այ հանեմ զդեւս, ապա հասեալ է ՚ի վերայ ձեր արքայութիւն Այ։

Յորժամ հզօր վառեալ պահիցէ զտուն իւր, ՚ի խաղաղութեան են ինչք նորա։

Բայց եթէ հզօրագոյն քան զնա ՚ի վր եկեալ յաղթեսցէ նմա, զսպառազինութի նորա հանէ՝ յոր յուսացեալ էր. եւ զաւար նորա բաշխեսցէ։

Որ ոչ է ընդ իս՝ հակառակ իմ է. եւ որ ոչ ժողովէ ընդ իս, ցրուէ։

Երեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Ղուկասու գլ. 11. համ. 27.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Եւ եղեւ մինչդեռ խօսէր զայս՝ ձայն եբարձ կին մի ՚ի ժողովրդենէ անտի եւ ասէ։ երանի է որովայնին՝ որ կրեաց զքեզ. եւ ստեանցն՝ որք դիեցուցին զքեզ։

Եւ նա ասէ։ նա երանի այնոցիկ է. որք լսեն զբանն Այ, եւ պահեն։

Եւ ՚ի դիպանալ ՚ի վերայ նորա ժողովրդոցն՝ սկսաւ ասել. ազգս այս, ազգ չար է. նշան

խնդ

խնդրէ։ Եւ նշան յերկնից ո՛չ տացի սմա, բայց նշանն յովնանու։

Զի որպէս եղեւ յովնան նշան նինուէացւոց, այնպէս եղիցի եւ որդի մարդոյ ազգիս այսմիկ։

Դշխոյն հարաւոյ յարիցէ 'ի դատաստանի ընդ արս ազգիս այսորիկ՝ եւ դատապարտեսցէ զսոսա. զի եկն 'ի ծագաց երկրի լսել զիմաստութիւն սողոմոնի. եւ ահա առաւել քան զսողոմոն է աստ։

Արք նինուէացիք յարիցեն 'ի դատաստանի ընդ ազգիս այսմիկ՝ եւ դատապարտեսցեն զսա. զի ապաշխարեցին 'ի քարոզութեանն յովնանու. եւ ահա աստ առաւել քան զյովնան է աստ։

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԷ ԽԲ Որ Ըստ
Ղուկասու. Գլ. 11. համ. 33.

Տեառն մեր Յս Քսի ասէ.

Ո՛չ ուրուք լուցեալ ճրագ՝ դնէ 'ի թաքստեան. եւ ո՛չ ընդ գրուանաւ, այլ 'ի վերայ աշտանակի. զի որք մտանիցեն, զլոյս տեսանիցեն։

Ճրագ մարմնոյ ակն է. յորժամ ակն առատ է, ամենայն մարմինն լուսաւոր եղիցի. եւ երբ ակն չար է, եւ մարմինն խաւարին եղիցի։

ինթ

Արդ՝ զգոյշ լեր՝ գուցէ լոյսդ որ 'ի քեզ է՝ խաւար իցէ։

Եթէ մարմինդ քո ամենայն լուսաւոր է, եւ չգուցէ մասն ինչ խաւարին, եղիցի լուսաւոր ամենայն. որպէս յորժամ ճրագն նշուլիւք լուսաւորեսցէ զքեզ։

Եւ մինչ խօսէր զայս՝ աղաչէր զնա ոմն 'ի փարիսեցւոցն, զի ճաշ կերիցէ առ նմա։ Եւ նա մտեալ բազմեցաւ։

Իսկ եւ տեսեալ փարիսեցին, զարմացաւ. զի նախ ո՛չ մկրտեցաւ յառաջ քան զճաշն։

Ասէ ցնա Տէր. այժմ դուք փարիսեցիք զարտաքին զբաժակին եւ զսկաւառակին սրբէք. եւ ներքինն ձեր լի է յափշտակութեամբ եւ չարութեամբ։

Անմիտք. ո՛չ ապաքէն որ զարտաքինն արար՝ եւ զներքինն նոյն արար։

Բայց ողորմութիւն տուք, եւ ահա ամենայն սուրբ է ձեր։

Այլ վայ ձեզ փարիսեցւոց. զի տասանորդէք զանանուխ. եւ զփեգենայ. եւ զամենայն բան-

ջոր. և անցանէք զիրաւամբք և զսիրովն այ. զայս արժան էր առնել՝ և զայն ոչ անցանել։

Հինգ շաբաթ.

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի ըստ Ղուկասու. Գլ. 11. համ. 49.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Վասն այնորիկ իմաստութիւնն այ ասաց. առաքեցից ՚ի նոսա մարգարէս և առաքեալս. և ՚ի նոցանէ սպանանիցեն, և հալածիցեն։

Զի խնդրեսցի արիւն ամենայն մարգարէից հեղեալ ՚ի սկզբանէ աշխարհի յազգէ յայդմանէ։

Յարենէն Աբելի մինչև յարիւնն զաքարիայ կորուսելոյ ՚ի մէջ սեղանոյն և ընդ տաճարին. այո՛ ասեմ ձեզ՝ խնդրեսցի յազգէ յայդմանէ։

Վայ ձեզ օրինականացդ. զի թաքուցանէք զփականս գիտութեան. դուք ոչ մտանէք, և որք մտանելոցն են, արգելուք։

Եւ ՚ի խօսելն զայս ամենայն առ նոսա առաջի ամենայն ժողովրդեանն, զամօթի հարկանէին. և սկսան դպիրքն և փարիսեցիքն չարել՝ և զրգռել զնմա վասն բազում իրաց։

Եւ սպասել որսալ ինչ բանս ՚ի բերանոյ նորա՝ զի չարախօսեսցեն զնմանէ։

Ուրբաթ.

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի ըստ Ղուկասու. Գլ. 12. համ. 1.

Առ Տէրն մեր Յս Քս.

Որում ՚ի կուտել բիւրաւորաց ժողովրդեանն, մինչև կոխել զմիմեանս. սկսաւ ասել ցաշակերտս իւր, նախ՝ զգոյշ լերուք անձանց ՚ի խմորոյ փարիսեցւոց, որ է կեղծաւորութիւն։

Զի ոչինչ է ՚ի ծածուկ՝ որ ոչ յայտնեսցի. և գաղտնի՝ որ ոչ ծանիցի։

Վասն այսորիկ զոր ինչ ասիցէք ՚ի խաւարի, ընդ լոյս լուիցի. և զոր յունկանէ խօսեցայք ՚ի շտեմարանս, քարոզեսցի ՚ի վերայ տանեաց։

Բայց ձեզ ասեմ սիրելեաց իմոց. մի զարհուրիք յայնցանէ, որք սպանանեն զմարմին, և յետ այնորիկ աւելի ինչ ոչ ունիցին առնել։

Այլ ցուցից ձեզ յումմէ երկնչիցիք. երկերուք յայնմանէ՝ որ յետ սպանանելոյ ունի իշ-

խա

իշխանութիւն արկանել ՚ի դե-հեան. այո՛ ասեմ ձեզ՝ յայնմանէ երկերո՛ւք։

Ոչ ապաքէն հինգ ճնճղուկ երկուց դանգից վաճառին. և մի ՚ի նոցանէ ոչ է մոռացեալ առաջի Այ։

Այլ ձեր և ամենայն խոկ հեր գլխոյ թուեալ է. մի երկնչիք՝ զի քան զբազում ճնճղուկս լաւ էք դուք։

Ասեմ ձեզ. զի ամ որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, և որդի մարդոյ խոստովանեսցի զնմանէ առաջի հրեշտակաց այ։

Եւ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացեալ լիցի առաջի հրեշտակաց այ։

Եւ ամենայն որ ասէ բան զորդւոյ մարդոյ՝ թողցի նմա. բայց որ զՀոգին սուրբ հայհոյեսցէ, մի թողցի նմա։

Այլ յորժամ տանիցեն զձեզ ՚ի ժողովուրդս և ՚ի պետութիւնս, մի հոգայցէք՝ որպէս թէ զինչ պատասխանի տայցէք. կամ զինչ ասիցէք։

Զի Հոգին սուրբ ուսուսցէ զձեզ ՚ի նմին ժամու՝ զինչ պարտիցէ խօսել։

Շաբաթ՝ տօն է սրբոյն, Գրիգորի սքանչելագործին. Նիկողայոսի հայրապետին և Միւռոնայ եպիսկոպոսին

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ՈՐ ԸՍՏ Յովհաննու. Գլ. 10. համ. 11.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի վերայ ոչխարաց։

Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն, իբրև տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ։

Քանզի վարձկան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն։

Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչիմ յիմոցն։

Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ ՚ի վերայ ոչխարաց։

Նաև՝ այլ ոչխարք են իմ, որք ոչ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լուիցեն. և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ։

Մեծի Բարեկենդանի ՅԷ ԻԲ Ու Ի․
Ղուկաս․ գլ․ 12․ հր․ 13․

Աս․ Տէրն մեր Յս Քս․

Ասէ մի 'ի ժողովրդենէն ցնա․ վարդապետ, ասա ցեղբայր իմ, բաժանել ընդ իս զժառանգութիւնն։

Եւ նա ասէ ցնա․ այր դու՝ ո կացոյց զիս դատաւոր կամ բաժանարար 'ի վերայ ձեր։

Եւ ասէ ցնոսա․ տեսէք, և զգոյշ լերուք յամենայն ագահութենէ․ զի ոչ եթէ 'ի մթերից ընչից ուրուք իցեն կեանք նորա։

Խօսեցաւ առ նոսա առակ մի, և ասէ․ առն ուրումն մեծատան եղեն անդք առհմակիան։

Եւ խորհէր 'ի միտս իւր՝ և ասէր․ զի՞ գործեցից՝ զի ոչ գոյ ուր ժողովեցից զարդիւնս իմ։

Եւ ասէ՝ զայս արարից․ քակեցից զշտեմարանս իմ․ և ես մեծամեծս շինեցից․ և անդր ժողովեցից զցորեան, և զամ բարութիւնս իմ։

Եւ ասացից ցանձն իմ․ անձն, ունիս բազում բարութիւնս, համբարեալ ամաց բազմաց․ հանգիր, կեր, արբ, և ուրախ լեր։

Ասէ ցնա Աստուած․ անմիտ, յայսմ գիշերի զոգիդ 'ի քէն 'ի բաց պահանջեսցեն․ իսկ զոր պատրաստեցեր՝ ում լինիցի։

Նոյնպէս և որ գանձէ անձին, և ոչ յԱստուած մեծանայցէ։

Ասէ ցաշակերտսն իւր․ վասն այդորիկ ասեմ ձեզ՝ մի հոգայք ընդ հոգւոյ՝ թէ զինչ ուտիցէք․ և մի ընդ մարմնոյ՝ թէ զինչ զգենուցուք։

Զի ոգի առաւել է քան զկերակուր, և մարմին քան զհանդերձ։

Հայեցարուք ընդ ագռաւսն, զի ոչ սերմանեն և ոչ հնձեն․ որոց ոչ գոն շտեմարանք՝ և ոչ համբարանոցք․ և Աստուած կերակրէ զնոսա․ որչափ ևս առաւել զձեզ՝ որք լաւ էք քան զթռչունս։

Ո՞վ 'ի ձէնջ առ հոգալ՝ կարիցէ յաւելուլ 'ի հասակ իւր կանգուն մի։

Իսկ արդ եթէ 'ի փոքուն չէք բաւական՝ վասն այլոյն զի՞ հոգայք։

Հայեցարուք ի շուշանն, որպ աճէ

աճէ. ո՛չ ջանայ՝ և ո՛չ նիւթէ. ասեմ ձեզ՝ և ո՛չ սողոմոն յամենայնի փառսն իւր զգեցաւ իբրև զմի 'ի նոցանէ։

Իսկ եթէ զխոտն՝ որ այսօր 'ի բացի է, և վաղիւ 'ի հնոց արկանելի, ԱԾ այնպէս զգեցուցանէ. ո՞րչափ ևս առաւել զձեզ՝ թերահաւատք։

Եւ դուք մի խնդրէք զինչ ուտիցէք, կամ զինչ ըմպիցէք. և մի զբաղնուք։

Զի զայն ամ՝ հեթանոսք աշխարհի խնդրեն. այլ ձեր հայր գիտէ՝ զի պիտոյ է այն ամ։

Բայց խնդրեցէք նախ՝ զարքայութիւն Այ, և զարդարութիւն նր. և այն ամ յաւելցի ձեզ։

Երկու շաբաթ՝ սրբոց կուսանացն Յուլիանեայ, և Վասիլուհւոյ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 8. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ եղև յետ այնորիկ և ինքն շրջէր ըն քաղաքս և ընդ գեաւղս. քարոզէր և աւետարանէր զարքայութիւն Այ. և երկոտասանքն ընդ նմա։

Եւ կանայք ոմանք՝ որք բժշկեալ էին յայսոց չարաց և 'ի հիւանդութեանց։ մարիամ, որ կոչէր մագդաղենացի. յորմէ եւթն դևքն ելեալ էին։

Եւ յօհաննա կին քուզայ՝ հազարապետին հերովդի, և շուշան՝ և այլք բազումք. որք պաշտէին զնա յընչից իւրեանց։

Երեք շաբաթ՝ սրբոյն Պանդալէոնի քահանայքին. և սրբոցն՝ Տարաքոսի, Պրոբոսի, Անդրոնիկոսի, և Ոնեսիմեայ՝ և այլոց աշակերտացն Պօղոսի.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 6. Համ. 13.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ իբրև այգ եղև՝ կոչեաց զաշակերտսն իւր՝ և ընտրեաց 'ի նոցանէ երկոտասանս. (զորս և առաքեալս անուանեաց։)

Զսիմոն՝ զոր և պետրոս անուանեաց. և զԱնդրէաս զեղբայր նորին. և զՅակոբոս. և զՅօհաննէս. և զՓիլիպպոս. և զԲարթուղիմէոս։

Եւ զՄատթէոս. և զԹովմաս. և զՅակոբոս ալփեայ. և զՍիմոն զկոչեցեալն նախանձայոյզ։

Եւ զՅուդա Յակոբեայ. և զՅուդա իսկարիովտացի, որ եղև իսկ մատնիչ։

Եւ

Եւ իջեալ նորօք հանդերձ ՚ի տեղի մի տափարակ. և ժողով աշակերտացն նորա՝ և բազմութիւն յոյժ ժողովրդեանն. յամենայն Հրէաստանէ և յԵրուսաղէմէ՝ և յայնմ կողմանէ՝ և ՚ի ծովեզերէն Տիւրոսի և Սիդոնի։

Որ եկին լսել ՚ի նմանէ՝ և բժշկել ՚ի հիւանդութենէ իւրեանց. և նեղեալքն յայսոց պղծոց՝ բժշկէին։

Եւ ժողովուրդն խնդրէր մերձենալ ՚ի նա. զի զօրութիւն բազում ելանէր ՚ի նմանէ՝ և բժշկէր զամենեսին։

Եւ նա ամբարձ զաչս իւր յաշակերտսն իւր և ասէ. Երանի է աղքատաց հոգւով. զի ձեր է արքայութիւնն ԱՅ.

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Ղուկասու գլ. 12. համ. 41.

Ասէ Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Ասէ Պետրոս. Տէր՝ առ մեզ ասացեր զառակդ զայդ՝ թէ առ ամենեսեան։

Եւ ասէ Տր. ով իցէ հաւատարիմ տնտես և իմաստուն. զոր կացոյց Տր իւր ՚ի վր գերդաստանի իւրոյ՝ տալ ՚ի ժամու զկերակուրս։

Երանի իցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէր իւր գտանիցէ արարեալ այնպէս.

Ամէն ասեմ ձեզ՝ զի ՚ի վր ամենայն ընչից իւրոց կացուսցէ զնա։

Ապա թէ ասիցէ ծառայն այն ՚ի սրտի իւրում, յամէ տր իմ ՚ի գալ. և սկսանիցի հարկանել զծառայս և զաղախնայս. ուտել՝ և ըմպել՝ և արբենալ։

Եկեսցէ տէր ծառային այնորիկ, յաւուր յորում ակն ոչ ունիցի. և ՚ի ժամու, յորում ոչ գիտիցէ. ը մէջ կտրեսցէ զնա՝ և զմասն նորա ընդ անհաւատս դիցէ։

Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ զկամս տեառն իւրոյ, և ոչ պատրաստեսցէ ը կամաց նորա՝ արբցէ գան բազում։

Եւ որ ոչն գիտիցէ, և արժանի գանի ինչ գործիցէ, արբցէ գան սակաւ։ Ամի, որում շատ տուաւ, շատ խնդրեսցի ՚ի նմանէ. և որում բազում աւանդեցաւ, առաւել ևս պահանջեսցեն ՚ի նմանէ։

Հինգշաբաթ՝ սրբոցն Կղեմայ Հռոմայեցւոյն, և Բագարատայ Տաւրոմենոյ եպիսկոպոսին

Սրբոյ Աւետարանին Յի՛ Քի՛ ըստ Ղուկասու. Գլ. 9. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ կոչեաց զերկոտասան առաքեալսն. ետ նոցա զօրութիւն և իշխանութիւն ՚ի վերայ ամենայն դիւաց. և բժշկել զհիւանդութիւնս։

Եւ առաքեաց զնոսա քարոզել զարքայութիւնն Այ. և բժշկել զախտաժէտս։

Եւ ասէ ցնոսա. մի ինչ բառնայք ՚ի ճանապարհ. մի գաւազան, և մի մախաղ. մի հաց. և մի արծաթ. և մի երկուս հանդերձս ունիցիք։

Եւ յոր տուն մտանիցէք՝ անդ ագջիք. և անտի գնայցէք։

Եւ որք ոչ ընդունիցին զձեզ, յորժամ ելանիցէք ՚ի քաղաքէն յայնմանէ, զփոշի ոտից ձերոց թօթափեսջիք ՚ի վկայութիւն նոցա։

Եւ ելեալ շրջէին ըստ քաղաքս և ըստ գեղս. աւետարանէին և բժշկէին ըստ ամենայն տեղիս։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին Յի՛ Քի՛ ըստ Ղուկասու. Գլ. 12. Համ. 49.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Հուր եկի արկանել յերկիր. և զի՞նչ կամիմ, թէ արդէն իսկ բորբոքէր։

Եւ մկրտութիւն մի ունիմ մկրտել. և զիա՞րդ փութամ մինչև կատարեսցի։

Համարիք, եթէ խաղաղութիւն եկի տալ յերկիր. ո՛չ ասեմ ձեզ՝ այլ բաժին։

Զի եղիցին յայսմհետէ հինգ ՚ի տան միում բաժանեալք. երեքն յերկուց. և երկուքն յերից։

Բաժանեսցի, հայր յորդւոյ. և որդի ՚ի հօրէ. մայր ՚ի դստերէ, և դուստր ՚ի մօրէ. սկեսուր ՚ի հարսնէ, և հարսն ՚ի սկեսրէ իւրմէ։

Ասաց և ժողովրդեանն, յորժամ տեսանիցէք ամպ ծագեալ յարևմտից, իսկոյն ասէք, թէ անձրև գայ. և լինի այնպէս։

Եւ յորժամ հարաւ շնչեալ՝ ասէք՝ թէ խորշակ լինի. և լինի այնպէս։

Կեղծաւորք՝ զերեսս երկնի և եր

երկրի գիտէք փորձել. իսկ զժամանակս զայս զիա՞րդ ոչ փորձէք։

Ընդէ՞ր եւ յանձանց իսկ ոչ ընտրէք զարժանն։ Յորժամ երթայցես ընդ ոսոխի քում առ իշխան, ՚ի ճանապարհի տո՛ւր զհաշիւ՛ն զերծանել ՚ի նմանէ. զի գուցէ քարշիցէ զքեզ առ դատաւորն. եւ դատաւորն մատնիցէ դահճի. եւ դահիճ՛ն արկանիցէ ՚ի բանտ։ Ասեմ քեզ. ո՛չ ելանիցես անտի՝ մինչեւ հատուցանիցես զյետին բնիոնն։

Շաբաթ՝ սրբոց առաքելոց եւ առաջին լուսաւորչացն մերոց, Թադէոսի եւ Բարթողիմէոսի։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 9. համ. 35։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ շրջէր Յս ընդ ամենայն քաղաքս, եւ ընդ գեւղս. ուսուցանէր ՚ի ժողովուրդս նոցա. եւ քարոզէր զաւետարանն արքայութեան. եւ բժշկէր զամ ախտս. եւ զամ հիւանդութիւնս ՚ի ժողովրդեանն։

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ գթացաւ ՚ի նոսա. զի էին աշխատեալք իբրեւ զոչխարս, որոց ո՛չ իցէ հովիւ։

խթ

Յայնժամ ասէ ցաշակերտսն իւր. հունձք բազումք են՝ եւ մշակք սակաւ։

Արդ՝ աղաչեցէք զՏէր հնձոց՝ զի հանիցէ մշակս ՚ի հունձս իւր։

Եւ կոչեաց առ ինքն զերկոտասան աշակերտսն իւր. ետ նոցա իշխանութիւն այսոց պղծոց հանել զնոսա՝ եւ բժշկել զամ ախտս՝ եւ զամենայն հիւանդութիւնս։

Եւ առաքելոցն երկոտասանից էին անուանք այսոքիկ. առաջին Սիմոն անուանեալն Պետրոս. եւ Անդրէաս եղբայր նր։ Յակոբոս զեբեդեայ՝ եւ Յովհաննէս եղբայր նորա։ Փիլիպպոս՝ եւ Բարթուղիմէոս։ Թովմաս՝ եւ Մատթէոս մաքսաւոր։ Յակոբոս ալփեայ՝ եւ Ղեբէոս, որ անուանեցաւ Թադէոս։ Սիմոն կանանացի. եւ Յուդա իսկարիովտացի՝ որ եւ մատնեաց զնա։

Զնոսա երկոտասանեսին առաքեաց Յս պատուիրեաց նոցա, եւ ասէ. ՚ի ճանապարհս հեթանոսաց մի՛ երթայցէք. եւ ՚ի քաղաքս սամարացւոց մի՛ մը

տանիցէք։

Այլ երթայք առաւել առ ոչխարս կորուսեալս տանն Իսրայէլի։

Եւ ընդ երթայքդ՝ քարոզեցէք՝ եւ ասացէք՝ թէ մերձեալ է արքայութիւն երկնից։

Երկրորդ Կիւրակէ յիսնակին։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 13. Համ. 1.

Աս. Տէրն մեր Յս Քս.

Եկին ոմանք 'ի նմին ժամանակի. եւ պատմեցին նմա վասն Գալիլեացւոցն. որոց զարիւնն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհսն նոցա։

Պատասխանի ետ եւ ասէ ցնոսա. համարիք եթէ այնք Գալիլեացիք եղեն մեղաւորք քան զամ Գալիլեացիս. զի զայնպիսի անցս կրեցին։

Ո՛չ ասեմ ձեզ. այլ եթէ ոչ ապաշխարիցէք՝ ամենեքին նոյնպէս կորնչիցիք։

Կամ նոքա ութուտասանքն, յորոց վերայ աշտարակն անկաւ 'ի Սիլովամ, եւ սպան զնոսա. համարիք, թէ նոքա պարտապանք եղեն քան զամ մարդիկ՝ որք բնակեալ են յԵրուսաղէմ։

Ո՛չ ասեմ ձեզ. այլ եթէ ոչ ապաշխարիցէք, ամենեքեան նոյնպէս կորնչիցիք։

Ասաց եւ զառակս զայս. Թզենի մի էր ուրումն տնկեալ յայգւոջ իւրում, եւ եկն խնդրել պտուղ 'ի նմանէ՝ եւ ոչ եգիտ։

Ասէ ցայգեգործն, ահա երեք ամք են յորմէ հետէ գամ խնդրել պտուղ 'ի թզենւոջդ՝ եւ ոչ գտանեմ. արդ՝ կոտորեա զդա, ընդէ՞ր եւ զերկիրդ խափանէ։

Նա պատասխանի ետ եւ ասէ. Տէր, թո՛ղ զդա յայս ամ եւս, մինչեւ շուրջ զդովաւ բրեցից՝ եւ արկից զաղբ։

Թերեւս արասցէ պտուղ. ապա թէ ոչ՝ յամէ եւս, հատցես զդա։

Երկու շաբաթ՝ սրբոցն, Գինդարիոսի եպիսկոպոսին եւ Մերկուրիոսի զինուորին։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 21. Համ. 12.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Բայց յառաջ քան զայս ամ՝ մխեսցեն զձեռս իւրեանց 'ի ձեզ՝ եւ հալածեսցեն. եւ մատնեսցեն 'ի ժողովուրդս եւ 'ի բանտս. եւ տանիցեն առաջի դատաւորաց եւ թագաւորաց

վասն անուան իմոյ։

Եւ լինիցի ձեզ այն 'ի վկայութիւն։

Արդ՝ դիք 'ի սիրտս ձեր՝ մի յառաջագոյն կրթել տալոյ պատասխանի։

Զի ես տաց ձեզ բերան. և իմաստութիւն. որում ոչ կարիցեն կալ հակառակ՝ կամ տալ պատասխանի ամենայն հակառակորդք ձեր։

Մատնեսջիք և 'ի ծնողաց՝ և յեղբարց՝ և յազգականաց՝ և 'ի բարեկամաց. և սպանանիցեն 'ի ձէնջ։

Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ։

Եւ մազ մի 'ի գլխոյ ձերմէ ոչ կորիցէ։

Եւ համբերութեամբ ձերով ստասջիք զոգիս ձեր։

Երեք շաբաթ՝ սրբոյն Յակովբայ և Իւրա Համաւայ.

Սուրբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 12. Համր. 2.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զի ոչինչ է 'ի ծածուկ՝ որ ոչ յայտնեսցի. և դաղտնի՝ որ ոչ ծանիցի։

Վասն այսորիկ զորինչ ասիցէք 'ի խաւարի, լուիցի 'ի լոյս. և զոր յունկանէ խօսեցայք 'ի շտեմարանս, քարոզեսցի 'ի վերայ տանեաց։

Բայց ձեզ ասեմ սիրելեաց իմոց. մի զարհուրիք յայնցանէ, որք սպանանեն զմարմին, և յետ այնորիկ աւելի ինչ ոչ ունիցին առնել։

Այլ ցուցից ձեզ յումմէ երկնչիցիք. երկերուք յայնմանէ՝ որ յետ սպանանելոյ ունի իշխանութիւն արկանել 'ի գեհեան. այո՛ ասեմ ձեզ՝ յայնմանէ երկերուք։

Ոչ ապաքէն հինգ ձագք երկուց դանգաց վաճառին. և մի 'ի նոցանէ ոչ է մոռացեալ առաջի Այ։

Այլ ձեր և ամենայն իսկ հեր գլխոյ թուեալ է. մի երկնչիք՝ զի քան զբազում ձագս լաւ էք դուք։

Ասեմ ձեզ. զի ամ որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, և որդի մարդոյ խոստովանեսցի զնմանէ առաջի հրեշտակաց այ։

Եւ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացեալ լիցի առաջի հրեշտակաց այ։

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանէն ՅՍԻ ՔՍԻ Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 13. Համ. 10.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ ուսուցանէր ՚ի միում ժողովրդանոցացն ՚ի շաբաթուն. Եւ ահա կին մի՝ զոր ունէր այս հիւանդութեան, ամս ութուտասն. և էր կորկամեալ. և ոչ կարէր ամենևին ՚ի վեր հայիլ: Եւ տեսեալ զնա Յս՝ կոչեաց առ ինքն, և ասէ ցնա. կին դու՝ արձակեալ ես ՚ի հիւանդութենէ քումմէ.

Եւ եդ ՚ի վերայ նորա ձեռն. և առ ժամայն ուղղեցաւ. և փառաւոր առնէր զԱծ.

Պատասխանի ետ ժողովրդապետն ցասուցեալ՝ թէ ընդէր ՚ի շաբաթու բժշկեաց Յս, և ասէ ցժողովուրդն. վեց օր է՝ յորս արժան է գործել՝ յայնս եկայք և բժշկեցարուք. և մի յաւուր շաբաթու:

Պատասխանի ետ նմա Տր, և ասէ. կեղծաւորք՝ իւրաքանչիւր ոք ՚ի ձէնջ ՚ի շաբաթու ոչ արձակէ զեզն իւր, կամ զէշ ՚ի մսրոյ՝ և տանի ջրել.

Իսկ զայս դուստր աբրահամու էր, զոր կապեաց սատանայ ահաւասիկ ութուտասն ամ, ոչ էր արժան արձակել ՚ի կապանաց անտի ՚ի շաբաթու:

Եւ զայս իբրև ասէր, յամօթ լինէին ամենեքեան, որք հակառակն կային նմա. և ամ ժողովուրդն ուրախ լինէր ՚ի վերայ ամենայն փառաւորութեանցն, որք գործեին ՚ի նմանէ:

Հինգ. շաբաթ՝ սրբց հարցն եգիպտացւոց. Պօղոսի, Պօղոյ, Սակերդոսի, Եւագրի, Յօհաննու զբնեցւոյն, Յօհաննու կարճահասակին, Նիլոսի, Արսենի, Մեսիանոսի, Դանիէլի, Սրապիոնի, Մակարիոսի, Պիմէնի, և այլոց սրբոց հարցն.

Սրբոյ Աւետարանէն ՅՍԻ ՔՍԻ Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 10. Համ. 37.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Որ սիրէ զհայր կամ զմայր առաւել քան զիս՝ ոչ է ինձ արժանի. և որ սիրէ զուստր կամ զդուստր առաւել քան զիս՝ չէ ինձ արժանի:

Եւ որ ոչ առնու զխաչ իւր՝ և գայ զկնի իմ, չէ ինձ արժանի. Որ գտանէ զանձն իւր, կորուսցէ զնա. և որ կորուսանէ զանձն իւր վասն իմ, գտցէ զնա:

Որ ընդունի զձեզ. զիս ընդունի. և որ զիս ընդունի, ընդունի զառաքիչն իմ:

Որ ընդունի զմարգարէ յանուն մարգարէի, զվարձս մարգարէի առցէ. եւ որ ընդունի զարդար յանուն արդարոյ՝ ըզվարձս արդարոյ առցէ։

Եւ որ արբուսցէ միում ՚ի փոքրկանցս յայսցանէ բաժակ մի ջուր ցուրտ միայն յանուն աշակերտի. ամէն ասեմ ձեզ՝ ո՛չ կորուսցէ զվարձս իւր.

Ուրբաթ.

Մէջ Պահեցողութեան Յէ. Քէ. Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 14. համ. 1.

Տեառն մերոյ Յի. Քի.

Եւ եղեւ ՚ի մտանել նորա ՚ի տուն ուրուք իշխանաց փարիսեցւոց ՚ի շաբաթու ուտել հաց. եւ նոքա սպասէին նմա։

Եւ ահա այր ոմն էր անդ ջրգողեալ առաջի նորա։

Պատասխանի ետ Յս՝ եւ ասէ ցօրինականսն՝ եւ ցփարիսեցիսն՝ եթէ արժա՞ն իցէ ՚ի շաբաթու բժշկել։

Եւ նոքա լուռ եղեն. եւ բուռն հարեալ զնմանէ՝ բժշկեաց զնա, եւ արձակեաց։

Եւ ասէ ցնոսա՝ ո՞յր ուրուք ՚ի ձէնջ էշ, կամ եզն անկանիցի ՚ի ջրհոր, եւ ոչ վաղվաղակի հանիցէ զնա՝ յաւուր շաբաթու.

Եւ ո՛չ կարացին տալ նմա պատասխանի առ այն.

Ասաց եւ առ կոչնականսն առակ մի. հայեցեալ թէ զի արդ բարձրընտիր լինէին, ասէ ցնոսա.

Յորժամ կոչիցէ ոք զքեզ ՚ի հարսանիս, կամ ՚ի կոչունս. մի բազմիցիս առաջին բարձին. գուցէ պատուականագոյն եւս քան զքեզ իցէ կոչեցեալ ՚ի նմանէ։

Եւ եկեալ՝ որ զքեզ եւ զնա կոչեաց՝ ասիցէ ցքեզ. տո՛ւր սմա տեղի. եւ ապա սկսանիցիս ամօթով զյետին տեղին ունել։

Այլ յորժամ կոչիցիս, երթիջիր՝ բազմեսջիր ՚ի յետին տեղւոջ. զի յորժամ գայցէ՝ որ կոչեացն զքեզ, ասիցէ ցքեզ. բարեկամ ՚ի վեր մատիր. յայնժամ եղիցի քեզ փառք առաջի բազմականացն քոց.

Զի ամենայն, որ բարձրացուցանէ զանձն, խոնարհեսցի. եւ որ խոնարհեցուցանէ զանձն, բարձրասցի.

Շաբաթ՝ որում Նիկողայոսի զմիւռնոյ եպիսկոպոսի և պատուականագոյն հայրապետին։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 10. Համ. 11.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի վերայ ոչխարաց։
Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն, երբ տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ։
Վասնզի վարձկան է, և ոչ է փոյթ նմա վասն ոչխարացն։
Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչեն զիս իմքն։
Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ ՚ի վերայ ոչխարաց։
Նաև՝ այլ ևս ոչխարք են իմ, որք ոչ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լուիցեն. և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ։

Երրորդ Կիւրակէ յինանցն. Բարեկենդան սուրբ Յակոբայ պահոցն։

Սրբոյ Աւետարանին Յի Քի Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 14. Համ. 12.

Տէրն մեր Յս Քս

Ասէ և ցկոչնատէրն. յորժամ առնիցես ճաշ՝ կամ ընթրիս, մի կոչեր զբարեկամս քո. և մի զեղբարս քո. և մի զազգականս քո. և մի զդրացիս քո. և մի զմեծամեծս. զի մի և նոքա փոխարէն կոչեսցեն զքեզ՝ և լինիցի քեզ հատուցումն։
Այլ յորժամ առնիցես ընդունելութիւն, կոչեա՛ զաղքատս՝ և զխեղս՝ և զկաղս՝ և զկոյրս։
Եւ երանելի լինիցիս զի ոչ ունին փոխարէն հատուցանելոյ քեզ. և հատուսցի քեզ փոխարէն ՚ի յարութեան արդարոց։
Իբրև լուաւ զայս ոմն ՚ի բազմականացն՝ ասէ ցնա. Երանի որ կերիցէ հաց յարքայութեան Այ։
Եւ նա ասէ ցնա. այր ոմն գործեաց ընթրիս. և հրաւիրեաց զբազումս։
Եւ առաքեաց զծառայ իւր ՚ի ժամու ընթրեացն կոչել զհրաւիրեալսն, թէ եկայք. զի ահաւասիկ պատրաստ է ամ ինչ։
Եւ սկսան մի ըստ միոջէ ամե-

նեքեան հրաժարիլ ։ առաջինն ասէ. ագարակ գնեցի. և հարկ է ելանել՝ և տեսանել զնա. աղաչեմ զքեզ՝ կալ զիս հրաժարեալ ։

Եւ միւսն ասէ . լուծս հինգ եզանց գնեցի . և երթամ փորձել զնոսա . աղաչեմ զքեզ՝ կալ զիս հրաժարեալ ։

Եւ միւսն ասէ . կին առի , և վասն այնորիկ ոչ կարեմ գալ ։

Եւ եկեալ ծառայն պատմեաց զամ տեառն իւրում ։ յայնժամ բարկացեալ տանուտէրն՝ ասէ ցծառայն իւր . ել վաղվաղակի ՚ի հրապարակս և ՚ի փողոցս քաղաքիս ։ և զաղքատս՝ և զխեղս՝ և զկաղս՝ և զկոյրս մոյծ այսր ։

Եւ ասէ ծառայն ։ Տէր , եղև զոր հրամայեցերն ։ և կայ ևս տեղի ։

Եւ ասէ տէրն ցծառայն . ել ՚ի ճանապարհս , և ՚ի ցանկս . և արա՛ այսր մտանել . զի լցցի տունս իմ ։

Ասեմ ձեզ . զի ո՛չք յայնց կոչեցելոց ճաշակեսցէ յընթրեաց իմոց ։

Երկուշաբաթ՝ տօն է սրբոց, Մեսրոպայ, Երմոգինեայ և Գրաքոսի . և կամանոր աշակերտացն Յօհաննու և Աղեքսանդրի.

Սբ Աւետարանն ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 10. Համ. 37.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Որ սիրէ զհայր կամ զմայր առաւել քան զիս՝ ոչ է ինձ արժանի ։ և որ սիրէ զուստր կամ զդուստր առաւել քան զիս՝ չէ ինձ արժանի ։

Եւ որ ոչ առնու զխաչ իւր՝ և գայ զկնի իմ ։ չէ ինձ արժանի ։

Որ գտանէ զանձն իւր կորուսցէ զնա ։ և որ կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ , գտցէ զնա ։

Որ ընդունի զձեզ . զիս ընդունի ։ և որ զիս ընդունի , ընդունի զառաքիչն իմ ։

Որ ընդունի զմարգարէ յանուն մարգարէի , զվարձս մարգարէի առցէ ։ և որ ընդունի զարդար յանուն արդարոյ՝ զվարձս արդարոյ առցէ ։

Եւ որ արբուսցէ միում ՚ի փոքրկանցս յայսցանէ բաժակ մի ջուր ցուրտ միայն յանուն աշակերտի . ամէն ասեմ ձեզ՝ ոչ կորուսցէ զվարձս իւր ։

Երեք

Երկք շաբաթ՝ սրբոյն, Կոռնելիոսի հա-րիւրապետին, և Շմաւոնի առաքելոյն, զի որ խաչեցաւ յերուսաղէմ. Գողգոթայ պարսի հայրապետին զինուորաց. և որոց վը կայիցն որք յարեան կատարեցան:

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մարկոսի. Գլ. 6. հմր. 6.

Տեառն մեր ՅՍ ՔՍ

Եւ շրջէր շուրջ զգաւառա-քըն. և ուսուցանէր:
Եւ կոչեաց առ ինքն զերկոտա-սանսն՝ և սկսաւ առաքել զնո-սա երկուս երկուս. և տայր նո-ցա իշխանութիւն ՚ի վերայ այսոց պղծոց:
Եւ պատուիրեաց նոցա՝ զի մի ինչ բարձցեն ՚ի ճանապարհի. բայց միայն գաւազան. մի պարկ՝ մի հաց. մի պղինձ ՚ի գօտիս:
Այլ ագանել հողաթափս. և մի զգենուցուք՝ ասէ, երկուս պարեգօտս:
Եւ ասէր ցնոսա. յոր տուն մտա-նիցէք՝ անդէն օթևանս կալ-ջիք, մինչև ելանիցէք անտի:
Եւ որք ոչ ընկալցին զձեզ՝ և ոչ լուիցեն ձեզ, յորժամ ելա-նիցէք անտի՝ թօթափեսջիք զփոշի ոտից ձերոց ՚ի վկայու-թիւն նոցա:
Եւ ելեալ քարոզէին՝ զի ա-պաշխարեսցեն:
Եւ դևս բազումս հանէին. և օծանէին իւղով զբազում հի-ւանդս. և բժշկէին զնոսա:

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 14. հմր. 25.

Ընդ. Տեառն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Եւ երթային ընդ նմա ժողո-վուրդք բազումք. դարձաւ և ասէ ցնոսա:
Եթէ ոք գայ առ իս՝ և ոչ ա-տեայ զհայր իւր և զմայր. և զկին իւր, և զորդիս. և զեղ-բարս և զքորս. նաև զանձն ևս իւր, ոչ կարէ իմ աշակերտ լինել:
Որ ո՛չ բառնայ զխաչ իւր՝ և գայ զկնի իմ, ո՛չ կարէ իմ աշակերտ լինել:

Հինգ. շաբաթ՝ սրբոցն, Եւստրատիոսի, Օգսենտիոսի, Եւգինէոսի, Որեստեա-ցի, և Մարդարիոսի.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 5. հմր. 1.

Տեառն մեր ՅՍ ՔՍ.

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ ել ՚ի լեառն. և իբրև նստաւ անդ՝ մատեան առ նա ա-շա

շակերտք նորա։

Եւ բացեալ զբերան իւր՝ ուսուցանէր զնոսա՝ և ասէր։

Երանի աղքատաց հոգւով՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից։

Երանի սգաւորաց՝ զի նոքա մխիթարեսցին։

Երանի հեզոց՝ զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։

Երանի՝ որք քաղցեալք և ծարաւիք իցեն արդարութեան՝ զի նոքա յագեսցին։

Երանի ողորմածաց՝ զի նոքա ողորմութիւն գտցեն։

Երանի այնոցիկ՝ որք սուրբ են սրտիւք. զի նոքա զԱստուած տեսցեն։

Երանի խաղաղարարաց՝ զի նոքա որդիք Աստուծոյ կոչեսցին։

Երանի որք հալածեալք իցեն վասն արդարութեան՝ զի նոցա է արքայութիւն երկնից։

Երանի է ձեզ՝ յորժամ նախատիցեն զձեզ՝ և հալածեսցեն. և ասիցեն զամենայն բան չար զձէնջ սուտ վասն իմ։

Ցնծացէք և ուրախ լերուք. զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն, որ յառաջ քան զձեզ էին։

Ուրբաթ.

Սրբոյ Ամենափրկչին. ՅԷ. ԹԷ. Ու Ր.
Ղուկաս. Գլ. 15. Համ. 1.

Առ Տէրն մեր Յս. Քս.

Եւ էին մերձ առ նա ամենայն մաքսաւորք, և մեղաւորք լսել ՚ի նմանէ։

Տրտնջէին փարիսեցիքն և դպիրք՝ և ասէին. ընդէ՞ր սա զմեղաւորս ընդունի՝ և ուտէ ընդ նոսա։

Ասաց առ նոսա զառակս զայս. Ո՞վ ոք իցէ ՚ի ձէնջ մարդ՝ որոյ իցէ հարիւր ոչխար, և կորուսանիցէ զմի ՚ի նոցանէ. ո՞չ թողու զիննսուն և զինն յանապատի. և երթայցէ զհետ կորուսելոյն մինչև գտանիցէ զնա։

Եւ յորժամ գտանէ, դնէ զնա ՚ի վերայ ուսոց իւրոց խնդալով.

Եւ երթայ ՚ի տուն. կոչէ զբարեկամս և զդրացիս. և ասէ ցնոսա. ուրախ եղերուք ընդ իս. զի գտի զոչխարն իմ զկորուսեալն։

Ասեմ ձեզ. զի այսպէս է ուրախութիւն յերկինս վասն միոյ մեղաւորի որ ապաշխարիցէ՝ քան վասն իննսուն և ինն արդարոց՝ որոց չիցէ պիտոյ ապաշխարութե

Շաբաթ՝ տօնէ սրբոյն Յակոբայ Մծբնայ հայրապետին, Մարութայի ճգնաւորին, և Մելիտոսի եպիսկոպոսին։

Սուրբ Աւետարանն Յս Քս որ ըստ Յովհաննու. Գլ. 9. Համ. 39.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ ասէ Յս, 'ի դատաստան եկի յաշխարհս յայս. զի որք ոչն տեսանեն, տեսցեն. և որք տեսանենն, կուրասցին։
Լուան ոմանք 'ի փարիսեցւոցն, որք ընդ նմա էին, և ասեն ցնա. միթէ և մեք կոյրք իցեմք։
Ասէ ցնոսա Յս։ եթէ կոյրք էիք՝ ոչ էր ձեր մեղ. բայց արդ ասէք, եթէ տեսանեմք՝ և մեղքն ձեր 'ի ձեզ հաստատեալ են։
Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. որ ոչ մտանէ ընդ դուռն 'ի գաւիթ ոչխարաց, այլ ընդ այլ ելանէ, նա գող է, և աւազակ։
Իսկ որ մտանէ ընդ դուռն, հովիւ է ոչխարաց։
Նմա դռնապանն բանայ. և ոչխարքն ձայնի նորա լսեն. և զիւր ոչխարսն կոչէ յանուանէ, և հանէ զնոսա։
Եւ յորժամ զիւրսն զամ հանիցէ՝ առաջի նոցա երթայ. և ոչխարքն զհետ նորա երթան, զի ճանաչեն զձայն նորա։
Զօտարի զհետ ոչ երթիցեն, այլ փախիցեն 'ի նմանէ. զի ոչ ճանաչեն զձայն օտարաց։
Զայս առակ ասաց նոցա Յս. և նոքա ոչ գիտէին, եթէ զինչ էր՝ որ խօսէրն ընդ նոսա։
Դարձեալ ասէ ցնոսա Յս. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ես եմ դուռն ոչխարաց։
Ամենեքեան՝ որք յառաջ քան զիս եկին՝ գողք էին, և աւազակք. այլ ոչ լուան նոցա ոչխարքն։
Ես եմ դուռն. ընդ իս եթէ ոք մտանիցէ՝ կեցցէ. մտցէ, և ելցէ, և ճարակ գտցէ։
Գող ոչ գայ՝ եթէ ոչ զի գողասցի, և սպանցէ, և կորուսցէ. ես եկի զի զկեանս ունիցին. և առաւել ևս ունիցին։

Չորրորդ Կիւրակէ Յինանցին.

Սուրբ Աւետարանն Յս Քս որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 17. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս

Ասաց և առ աշակերտսն իւր. ոչ է մարթ չգալ գայթագղութեն. բայց վայ այնմիկ է յորմէ ձեռն գայցէ։
Լաւ էր եթէ վէմ երկանա-

 քար

քար կախէր զպարանոցէ նոր՛ և ընկենոյր 'ի ծով, քան թէ գայթագղեցուցանէ զմի 'ի փոքրկանցս յայսցանէ։

Զգո՛յշ կացէք անձանց։ եթէ մեղիցէ քեզ եղբայր քո՝ սաստեա՛ նմա։ և եթէ ապաշխարեսցէ՝ թո՛ղ նմա։

Եւ եթէ եօթն անգամ մեղիցէ քեզ. և եօթն անգամ դարձցի 'ի քեզ՝ և ասիցէ, ապաշխարեմ, թողցես նմա։

Եւ ասեն առաքեալքն ցՏր. յաւե՛լ մեզ հաւատս։

Եւ ասէ Տէր. եթէ ունիցիք հաւատս քան զհատն մանանխոյ. և ասիցէք թթենւոյս այսմիկ. խլեա՛ց, և անկեա՛ց 'ի ծովու. և հնազանդեսցի ձեզ։

Իսկ ո՞վ 'ի ձէնջ, որ ունիցի ծառայ հողագործ, կամ հովիւ. որ երբեւ մտանիցէ յագարակէ՝ ասիցէ ցնա վաղվաղակի՝ թէ ա՛նց, բազմեա՛ց։

Ո՞չ ասիցէ ցնա՝ թէ պատրաստեա՛ զինչ ընթրելոց եցեմ. և զգօտի ածեալ պաշտեա՛ զիս՝ մինչև կերիցեմ, և արբից. և ապա կերիցես՝ և արբցես դու։

Մի թէ շնորհ ինչ ունիցի ծառայէն այնմիկ. զի արար զամենայն հրամանն։

Նոյնպէս և դուք՝ յորժամ առնիցէք զա՛մ հրամայեալսն ձեզ՝ ասասջիք եթէ ծառայք անպիտանք եմք. զոր պարտէաքն առնել, արարաք։

Երկու շաբաթ՝ տօնէ սրբոց հայրապետացն Իգնատիոսի և Ադդէի, և Մարութայի եպիսկոպոսին։

Ս. Եւ Ր. Հեւետարանէ. ՅԷ ԺԲԷ Ո. Ր.
Մարկոսէ. Գլ. 9. Համ. 32.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եկն 'ի կափառնաում. և երբեւ եմուտ 'ի տուն՝ հարցանէր զնոսա. զինչ վիճէիք զճանապարհայն ընդ միմեանս.

Եւ նոքա լուռ լինէին. քանզի ընդ միմեանս վիճէին 'ի ճանապարհին թէ ո՛վ մեծ իցէ։

Եւ երբեւ նստաւ՝ կոչեաց զերկոտասանսն և ասէ ցնոսա. եթէ որ կամի առաջին լինել՝ եղիցի ամենեցուն կրտսեր՝ և ամենեցուն պաշտօնեայ։

Եւ առեալ մանուկ մի՝ կացոյց 'ի մէջ նոցա. և ընկալեալ զնա 'ի գիրկս իւր, ասէ ցնոսա.

Որ միանգամ յայսպիսւոյ մանկտւոյ ընկալցի յանուն իմ, զիս ըն

ընդունի։ և որ զիս ընդունիցի, ոչ զիս ընդունի, այլ զայն որ առաքեացն զիս։

Երեք շաբաթ՝ սրբոյն, Թէոպոմպոսի եպիսկոպոսին, և Թէոնիսեայ վկային, և չորից զինուորացն՝ Բասսոսի, Եւսեբի, Եւտիքի, և Բասիլիդեայ։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ̄ ՔԻ̄ Որ Ըստ
Մատթէոսի. Գլ. 10. համ. 26.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ.

Ոչ ինչ է ի ծածուկ որ ոչ յայտնեսցի և գաղտնի որ ոչ ծանիցի։

Զոր ասեմ ձեզ ի խաւարի ասասջիք ի լոյս։ և զոր լսէք յականջս, քարոզեցէք ի վերայ տանեաց։

Եւ մի երկնչիք յայնցանէ որք սպանանեն զմարմին, և զոգի ոչ կարեն սպանանել։ այլ երկերուք դուք առաւել յայնմանէ՝ որ կարող է զոգի և զմարմին կորուսանել ի գեհենի։

Ոչ ապաքէն երկու ճնճղուկք դանկի միոջ վաճառին՝ և մի ի նոցանէ յերկիր ոչ անկցի առանց Հօր ձերոյ։

Այլ ձեր և ամենայն հեր գլխոյ թուեալ է։

Եւ արդ՝ մի երկնչիցիք՝ զի լաւ էք քան զբազում ճնճղուկս։

Ամենայն որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, խոստովանեցայց և ես զնմանէ առաջի Հօր իմոյ՝ որ յերկինս է։

Եւ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացայց և ես զնա առաջի Հօր իմոյ՝ որ յերկինս է։

Չորեք շաբաթ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ̄ ՔԻ̄ Որ Ըստ
Ղուկասու. Գլ. 17. համ. 11.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Եւ եղեւ մինչ երթայր նա յերուսաղէմ. և ինքն անցանէր ընդ մէջ սամարիայ և գալիլեացւոց։

Եւ մինչդեռ մտանէր ի գեօղ ուրումն, պատահեցան նմա տասն այր բորոտք՝ որք կացին ի հեռաստանէ։

Բարձին զձայն. և ասեն. ՅՍ վարդապետ՝ ողորմեա՛ց մեզ։

Եւ իբրև ետես զնոսա, ասէ ցնոսա. երթա՛յք, ցուցէ՛ք զանձինս քահանայիցն. և եղեւ իբրև գնային՝ առժամայն սրբեցան։

Մի ոմն ի նոցանէ իբրև ետես եթէ բժշկեցաւ, դարձաւ անդրէն, ի ձայն մեծ փառաւոր առնէր զԱԾ.

Անկաւ առ ոտս նորա 'ի վերայ երեսաց իւրոց՝ և գոհանայր զնմանէ. և ինքն էր սամարացի։ պատասխանի ետ Յս և ասէ։ Ոչ տասն սուրբ սրբեցան. իսկ արդ ինն ուր են։

Զի՞ ոչ գտան դառնալ և տալ փառս Այ. բայց միայն այլազգի դա այս։

Եւ ասէ ցնա, արի, գնա. զի հաւատք քո կեցուցին զքեզ։

Հինգշաբաթ՝ սրբոց կուսանացն, Խաղոսի և Գոհնայի. և Գոպերիկոսի քահանայից. և Երկուց բիւրուցն. որք այրեցան յեկեղեցին Նիկոմիդացւոց։

Աւետարան Տեառն Յի Քի Ըստ Յովհաննու. Գլ. 15. համ. 17.

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զայս պատուիրեմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս։

Եթէ աշխարհ զձեզ ատեայ. գիտասջիք զի նախ զիս ատեայ։

Եթէ աշխարհէ աստի էիք՝ աշխարհ զիւրն սիրէր արդեւք. բայց զի չէք յաշխարհէ, այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վասն այնորիկ ատեայ զձեզ աշխարհ։

Յիշեցէք զբանն՝ զոր ասացի ձեզ. եթէ ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր։ Եթէ զիս հալածեցին. ապա և զձեզ հալածեսցեն. եթէ զբանն իմ պահեցին, ապա և զձերն պահեսցեն։

Այլ զայս ամենայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ. զի ոչ գիտեն զայն՝ որ առաքեացն զիս։

Իմ եթէ չէր եկեալ և խօսեցեալ ընդ նոսա, մեղ ինչ ոչ գոյր նց. բայց արդ չիք պատճառս վասն մեղաց իւրեանց։

Որ զիս ատեայ՝ և զհայրն իմ ատեայ։

Եթէ զգործսն չէր գործեալ 'ի նոսա՝ զոր ոչ այլ ոք գործեաց, մեղ ինչ ոչ գոյր նոցա. բայց արդ տեսին, և ատեցին. և զիս և զհայր իմ։

Այլ զի լցցի բանն, որ յօրէնս նոցա գրեալ է. թէ ատեցին զիս տարապարտուց։

Ուրբաթ։

Աւետարան Տեառն Յի Քի Ըստ Ղուկասու. Գլ. 18. համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Ասաց և առակ մի նոցա. առ այն, թէ պարտ է յամենայն ժամ կալ նոցա յաղօթս և մի ձանձրանալ։

Ասէ՝ դատաւոր մի էր 'ի քաղաքի ուրեմն։ յԱյ ոչ երկնչէր

չէր, և 'ի մարդկանէ ոչ ամաչէր։

Եւ այրի մի էր 'ի նմին քաղաքի. գայր առ նա և ասէր. դատ արա ինձ յոսոխէ իմմէ։

Եւ ոչ կամէր 'ի բազում ժամանակս. յետ այնորիկ ասէ 'ի միտ իւրում. թէ և յԱյ ոչ երկնչիմ. և 'ի մարդկանէ ոչ ամաչեմ։

Գոնէ վասն աշխատ առնելոյ զիս այրւոյն՝ արարից նմա դատ. զի մի խաղառ եկեալ թախանձիցէ զիս։

Եւ ասէ Տր. լուարուք զինչ դատաւորն անիրաւութեան ասէր։

Իսկ Այ ոչ առնիցէ զվրէժխնդրութիւն ծառայից իւրոց. որք աղաղակեն առ նա 'ի տուէ և 'ի գիշերի։ և երկայնամիտ միայն լինիցի առ նոսա։

Ասեմ ձեզ. զի արասցէ զվրէժխնդրութիւն նոցա վաղվաղակի. բայց որդի մարդոյ եկեալ գտանիցէ՞ արդեօք հաւատս յերկրի։

Շաբաթ՝ տօն է նախավկայ և անդրանիկ թագաւորին մերոյ սրբոյն Աբգարու։

Սաղմոս Առաքելական ՅԷ. ԲԷ. Ու Բա
Պօղոսի. Գլ. 7. Համ. 1.

Տէրն մեր Յս Քս.

Եւ եղև իբրև կատարեաց զամ զբանս իւր 'ի լսելիս ժողովրդեանն, եմուտ 'ի կափառնաում։

Հարիւրապետի ուրումն ծառայ չարաչար հիւանդացեալ մերձ էր 'ի վախճանել. որ էր նմա պատուական։

Եւ իբրև լուաւ զՅէ, առաքեաց զծերս հրէից. աղաչէր զնա, զի եկեսցէ, և ապրեցուսցէ զծառայն նորա։

Եւ նոքա եկեալ առ Յս աղաչէին զնա սաստիկ և ասէին. թէ արժանի է՝ որում զշնորհս զայս առնես։

Զի սիրէ զազգս մեր. և զժողովրդարանս նա շինեաց մեզ։

Եւ Յս գնաց ընդ նոսա։ իբրև ոչինչ կարի հեռի էր 'ի տանէն, յղեաց առ նա հարիւրապետն բարեկամս, և ասէ ցնա. Տր, մի ինչ աշխատ լինիր՝ զի չեմ բաւական եթէ ընդ յարկաւ իմով մտանիցես։

Վասն որոյ և ոչ զանձն հա-

մա

մարեցայ արժանի՛ առ քեզ գա-լոյ. այլ ասա՛ բանիւ, և բժշկեսցի մանուկս իմ։

Քանզի և ես այր մի եմ կար-գեալ ը՟ իշխանութե՟. ունիմ ընդ ձեռն զինուորս. և ասեմ սմա՝ երթ, և երթայ. և այ-լում թէ եկ, և գայ. և ծա-ռայի իմում թէ արա՛ զայս, և առնէ։

Իբրև լուաւ զայս Յս՟ զար-մացաւ. դարձաւ առ ժողովուր-դն՝ որք երթային զհետ նր՟ և ասէ. ամէն ասեմ ձեզ՝ թէ և ո՛չ յԻէ՟լի այսչափ հաւատս գտի։

Իբրև դարձան անդրէն պատգա-մաւորքն ՚ի տուն. և գտին ըզ-ծառայն հիւանդ՝ բժշկեալ։

Հինգերորդ Կիւրակէ Յինանկին.

Սուրբ Աւետարանն Յս՟ Քս՟ Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 18. Համ. 9.

Տէրն մեր Յս՟ Քս՟.

Ասաց և առ ոմանս պանծա-ցեալս յանձինս՝ թէ ար-դարք իցեն՝ և խոտէին զբա-զումս, զառակս զայս։

Արք երկու ելին ՚ի տաճարն կալ յաղօթս. մին փարիսեցի. և միւսն մաքսաւոր։

Փարիսեցին կայր մեկուսի. և զայս առանձինն աղօթս մատու-ցանէր։

Աստուած իմ գոհանամ զքէն. զի ո՛չ եմ իբրև զայլս ՚ի մարդկա-նէ. զյափշտակօղս՝ և զանի-րաւս՝ և զշունս. կամ իբրև զայս մաքսաւոր։

Այլ պահեմ երկիցս ՚ի շաբա-թու. և տամ տասանորդս յա-մենայն ստացուածոց իմոց։

Եւ մաքսաւորն կայր մեկուսի. և ո՛չ կամէր, և ո՛չ զաչսն ընդ-երկինս ամբառնալ. այլ կոծէր զկուրծս իւր. և ասէր. Աստ՟ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս։

Ասեմ ձեզ. էջ սա արդարա-ցեալ ՚ի տուն իւր քան զնա. զի ամենայն որ բարձրացուցանէ զանձն, խոնարհեսցի. և որ խո-նարհեցուցանէ զանձն՝ բարձ-րասցի։

Երկուշաբաթ՝ սրբոց, Աբրահամու և Խորենայ. և անարծաթ բժշկացն Կոզմայի և Դամիանոսի.

Սուրբ Աւետարանն Յս՟ Քս՟ Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 12. Համ. 32.

Տէրն մեր Յս՟ Քս՟ ասէ.

Մի՛ երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հաճեցաւ հայր ձեր

տալ ձեզ զարքայութիւն։
Վաճառեցէք զինչս ձեր. և տուք ողորմութիւն. և արարէք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող մերձենայ. և ոչ ցեց ապականէ։
Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին։
Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս. և ճրագունք լուցեալք։
Եւ դուք նմանօղք մարդկան՝ որք ակն ունիցին տեառն իւրեանց՝ թէ երբ դառնայցէ 'ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ և բաղխիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա։
Երանի իցէ ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս եկեալ տէրն գտցէ արթունս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի գօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնոսա. և անցեալ պաշտեսցէ զնոսա։
Եւ եթէ յերկրորդ, կամ յերրորդ պահու եկեսցէ և գտցէ այնպէս, երանելիք են ծառայքն այնոքիկ։
Բայց զայն գիտասջիք. եթէ գիտէր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ՝ հսկէր, և ոչ տայր թողուլ ական հատանել 'ի տան իւրում։
Եւ դուք եղերուք պատրաստք՝ զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք՝ գայ որդի մարդոյ։

Երեք շաբաթ՝ որոյ Աճառոյ վկային

Սուրբ Աւետարանն Յիսուսի Քրիստոսի Որ ըստ Մատթէոսի. գլ. 10. համ. 16.

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ.

Ահաւասիկ ես առաքեմ զձեզ իբրև զոչխարս 'ի մէջ գայլոց. եղերուք այսուհետև խորագէտք իբրև զօձս. և միամիտք իբրև զաղաւնիս։
Զգոյշ լինիջիք 'ի մարդկանէ. զի մատնեսցեն զձեզ յատեանս. և 'ի ժողովուրդս իւրեանց տանջեսցեն զձեզ.
Եւ առաջի դատաւորաց և թագաւորաց տանիցին զձեզ վասն իմ 'ի վկայութիւն նոցա և հեթանոսաց.
Այլ յորժամ մատնեսցեն զձեզ, մի հոգայցէք՝ թէ ո՞րպէս կամ զինչ խօսիցիք։
Զի ոչ եթէ դուք իցէք՝ որ խօսիցիքն. այլ Հոգին Հօր ձերոյ՝ որ խօսիցի 'ի ձեզ.
Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր 'ի մահ՝ և հայր զորդի. և յառնիցեն որդիք 'ի վերայ հարց՝ և սպա

սպանանիցեն զնոսա։

Եւ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ. իսկ որ համբերեսցէ իսպառ, նա կեցցէ։

Առաջին տօն՝ սրբոյն Դաւթի մարգարէին և Յակոբայ առաքելոյն։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Մատթէոսի. Գլ. 22. համ. 41։

Եւ Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ի ժողովել փարիսեցւոցն եհարց ցնոսա Յս և ասէ. Զիա՞րդ թուի ձեզ վն Քսի, ո՞յր որդի է. ասեն ցնա՝ Դաւթի։ Ասէ ցնոսա Յս. իսկ զիա՞րդ Դաւիթ Հոգւովն կոչէ զնա Տէր՝ և ասէ. Ասաց Տէր ցՏէր իմ. նիստ ընդ աջմէ իմմէ՝ մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։ Իսկ եթէ Դաւիթ զնա Տէր կոչէ՝ զիա՞րդ որդի նորա իցէ։ Եւ ոչ ոք կարէր տալ նմա պատասխանի բան մի. և ո՛չ իշխէր ոք յայնմ օրէ հարցանել զնա և ոչինչ։

Երկրորդ տօն՝ սրբոյն Ստեփաննոսի նախավկային, և առաջին Մարտիրոսին։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 12. համ. 24։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ հատն ցորենոյ անկեալ յերկիր մեռանիցի։ Ինքն միայն կայ. ապա եթէ մեռանիցի՝ բազում արդիւնս առնէ. որ սիրէ զանձն իւր՝ արձակէ զնա. և որ ատեայ զանձն իւր յաշխարհիս յայսմիկ՝ ի կեանս յաւիտենականս պահեսցէ զնա։ Եթէ ոք զիս պաշտեսցէ, զհետ իմ եկեսցէ. և ուր եմ ես, անդ և պաշտօնեայն իմ եղիցի. եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա Հայրն իմ։

Երրորդ տօն՝ սրբոց Առաքելոյն Պետրոսի և Պօղոսի։

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ Ըստ Յովհաննու. Գլ. 21. համ. 15։

Յետ Յարութեն Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ

Եւ երբ ճաշեցին՝ ասէ ցսիմոն պետրոս Յս. սիմոն յովհաննու սիրես զիս առաւել քան զդոսա. ասէ ցնա. այո՛ Տր. և դու գիտես՝ զի սիրեմ

զքեզ։ ասէ ցնա՝ արածեա՛ ըզ
գառինս իմ։

Դարձեալ ասէ ցնա. Սիմօն Յովհաննու սիրես զիս. ասէ ցնա. այո՛ Տէր՝ և դու գիտես՝ զի սիրեմ զքեզ. ասէ ցնա՝ արածեա՛ զոչխարս իմ։

Ասէ ցնա երիցս անգամ. Սիմօն Յովհաննու սիրես զիս. տրտմեցաւ Պետրոս, զի ասաց ցնա երիցս՝ թէ սիրես զիս. և ասէ ցնա. Տէր, դու զամենայն գիտես. և դու իսկ զամենայն ճանաչես՝ և եթէ սիրեմ զքեզ. ասէ ցնա Յս. արածեա՛ զոչխարս իմ։

Ամէն ամէն ասեմ քեզ. զի մինչ մանուկն էիր, անձամբ անձին գօտի ածէիր՝ և երթայիր, յո՛ և կամէիր. և յորժամ ծերանայցես, ձեռս ՚ի վեր կալցես. և այլք ածցեն քեզ գօտի, և տարցին ուր ո՛չ կամիցիս։

Զայս ասաց՝ նշանակել թէ որով մահու փառաւոր առնիցէ զԱծ. և զայս իբրև ասաց, ասէ ցնա՝ եկ զհետ իմ։

Դարձաւ Պետրոս՝ և տեսանէ զաշակերտն՝ զոր սիրէր Յս, զի երթայր զհետ. որ և անկաւ զլանջօք նորա՝ և ասէ. Տէր, ո՞վ է՝ որ մատնելոց է զքեզ։

Զնա տեսեալ Պետրոսի, ասէ ցՅս. Տէր, իսկ սա զի՞.

Ասէ ցնա Յս. եթէ կամիմ, զի կացցէ դա՝ մինչև ես գամ. քեզ զի՞ փոյթ է՝ դու եկ զհետ իմ։

Չորրորդ աւուր՝ Որդւոցն որոտման՝ սրբոյն Յակոբայ առաքելոյն և Յովհաննու աւետարանչին.

Սուրբ Աւետարանն [illegible]
Յովհաննու. Գլ. 21. Համ. 20.

Աւ Տէրն մեր Յս Քս.

Դարձաւ Պետրոս՝ և տեսանէ զաշակերտն՝ զոր սիրէր Յս, զի երթայր զհետ. որ և անկաւ զլանջօք նորա՝ և ասէ. Տէր, ո՞վ է՝ որ մատնելոց է զքեզ։

Զնա տեսեալ Պետրոսի, ասէ ցՅս. Տէր, իսկ սա զի՞.

Ասէ ցնա Յս. եթէ կամիմ, զի կացցէ դա՝ մինչև ես գամ. քեզ զի՞ փոյթ է՝ դու եկ զհետ իմ։

Ել բանս այս յեղբարս՝ և համարեցան թէ աշակերտն այն ո՛չ մեռանիցի. և ո՛չ ասաց նմա Յս եթէ ոչ մեռանիցի. այլ թէ կամիմ ես՝ թէ կացցէ դա՝ մինչև ես գամ։

Սայս աշակերտ է՝ որ վկայէ վասն այսորիկ․ որև գրեացն իսկ զայսոսիկ․ և գիտեմք եթէ ճշմարիտ է վկայութիւն նորա։

Բայց է և այլ ինչ բազում, զոր արար Յս՝ որք եթէ գրեալ էին մի ըստ միոջէ․ կարծեմ թէ և ոչ աշխարհս բաւական էր տանել զգիրսն՝ որք թէ գրեալ էին։

Չորեք շաբաթ․

Սբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Ղուկասու Գլ․ 18․ Համ․ 18․

Առ Տէրն մեր Յս Քս․

Եւ եհարց զնա ոմն իշխան և ասէ․ վարդապետ բարի․ զի՞նչ գործեցից․ զի զկեանսն յաւիտենականս ժառանգեցից։

Ասէ ցնա Յս․ զի՞ ասես զիս բարի․ չիք ոք բարի, բայց մի Աստուած։

Զպատուիրանս գիտես․ մի շնար․ մի սպանաներ․ մի գողանար․ մի սուտ վկայեր․ պատուեա զհայր քո և զմայր։

Եւ նա ասէ՝ զայդ ամենայն պահեցի ՚ի մանկութենէ իմմէ։

Իբրև լուաւ զայս Յս, ասէ ցնա միւս ևս պակաս է քեզ․ զամենայն ինչ զոր ունիս, վաճառեա և տուր աղքատաց․ և ունիցիս գանձս յերկինս․ և եկ զհետ իմ։

Նա իբրև լուաւ զայս՝ տրտմեցաւ․ քանզի էր մեծատուն յոյժ։

Իբրև ետես զնա Յս տրտմեալ՝ ասէ․ որպէս դժուարին է, որք զինչս ունիցին, մտանել յարքայութիւն Այ։

Դիւրագոյն է մալխոյ ընդ ծակ ասղան անցանել․ քան մեծատան յարքայութիւն այ մտանել։

Եւ որք լուանն՝ ասէին․ և ո՞ կարիցէ ապրել։

Եւ նա ասէ․ անհնարինք առ ՚ի մարդկանէ՝ հնարաւորք են յաստուծոյ։

Ուրբաթ․

Սբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Ղուկասու Գլ․ 19․ Համ․ 1․

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ մտեալ շրջէր ընդ երիքով։

Եւ ահա այր մի անուն կոչեցեալ զակքէոս․ և նա էր մաքսապետ․ և ինքն մեծատուն։

Եւ խնդրէր տեսանել՝ թէ ո՞վ է Յս․ և ոչ կարէր ՚ի բազմութենէն, զի կարճ էր

հա

հասակաւ.

Եւ ընթացեալ յառաջ ել 'ի ժանտաթզենին, զի տեսցէ զնա. քանզի ընդ այն էր անցանելոց.

Իբրև եկն 'ի տեղին, հայեցաւ 'ի վեր Յս̃ և ասէ ցնա. զաքէ՛ փութա՛, էջ այտի. զի այսօր 'ի տան քում արժան է ինձ ագանել.

Փութացաւ, և էջ. և ընկալաւ զնա ուրախութբ̃.

Իբրև տեսին ամենեքեան. տրտնջէին և ասէին, թէ առ առն մեղաւորի եմուտ լուծանել.

Եկն՝ եկաց զաքէոս՝ և ասէ ցՏէր, Տէր, ահա զկէս ընչից իմոց տաց աղքատաց. և եթէ զոք զրկեցի, հատուցից չորեքկին.

Եւ ասէ ցնա Յս̃, այսօր եղև փրկութի̃ տանս այսմիկ. քանզի և սա որդի աբրահամու էր.

Զի եկն որդի մարդոյ խնդրել և կեցուցանել զկորուսեալն.

Կիւրակէ.

Սրբոյ Աւետարանին Յս̃ Քս̃ Ըստ Ղուկասու. Գլ. 19. Համ. 12.

Տէրն մեր Յս̃ Քս̃.

Ասէ, Այր ոմն ազնուական գնաց յաշխարհ հեռի առնուլ իւր թագաւորութիւն և դառնալ.

Եւ կոչեաց զծառայս իւր, ետ նոցա տասն մնաս. և ասէ ցնս̃ յարդեցէք զայդ՝ մինչև եկից.

Եւ քաղաքացիքն նորա ատէին զնա, առաքեցին հրեշտակս զկնի նորա և ասեն. թէ ոչ կամիմք թագաւորել դմա 'ի վերայ մեր.

Եւ եղև դառնալ նմա առեալ զթագաւորութիւնն. և կոչեաց զծառայսն, որոց տուեալ էր զարծաթն. զի գիտասցէ թէ ո՞ զինչ շահեցաւ.

Եկն առաջինն և ասէ. Տէր, մնասն քո տասն մնաս արար.

Եւ ասէ ցնա. ազնի՛ւ ծառայ և բարի. զի 'ի փոքու հաւատարիմ եղեր. լիջիր իշխանութի̃ ունել 'ի վերայ տասն քաղաքի.

Եկն երկրորդն և ասէ. մնասն քո արար հինգ մնաս.

Ասէ և ցնա. և դու լիջիր 'ի վերայ հինգ քաղաքաց.

Եկն

Եկն միւսն և ասէ. Տէր, ահա մնասն քո՝ զոր ունէի ծրարեալ 'ի վարշամակի. երկնչէի 'ի քէն.

Զի այր ստամբակ ես. բառնաս, զոր ոչ եդեր, և հնձես, զոր ոչ սերմանեցեր։

Եւ ասէ ցնա. 'ի բերանոյ քումմէ դատեցայց զքեզ ծառայ անհաւատ. գիտէիր թէ ես այր մի ստամբակ եմ. բառնամ՝, զոր ոչ եդի. և հնձեմ՝, ուր ոչ սերմանեցի.

Եւ ընդէր ոչ ետուր զարծաթդ իմ 'ի սեղանաւորս. և ես եկեալ տոկոսեօք պահանջէի.

Եւ ասէ ցապաստաւորսն. առէք 'ի դմանէ զմնասն. և տուք այնմ, որ ունի զտասն մնասն։

Եւ ասեն ցնա. Տէր, ունի տասն մնաս։

Ասեմ ձեզ. եթէ ամենայնի, որ ունիցի, տացի. և յայնմանէ որ ոչն ունիցի, և զոր ունիցի՝ բարձցի 'ի նմանէ.

Բայց զթշնամիսն իմ զայնոսիկ. որք ոչն կամէին զիս թագաւոր լինել 'ի վերայ նոցա, ածէք այսր, և սպանէք առաջի իմ.

Եւ իբրև զայս ասաց՝ գնայր առաջ ելանել յԵրուսաղէմ.

Ցառաջնում աւուր պահոց՝ ճաշակեան և Ցայտնութեանն գիշ.

Սրբոյ Աւետարանէն ՅԻ ՔԻ ԸՍՏ Ղուկասու. Գլ. 20. համ. 1.

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ.

Եւ եղև 'ի միում աւուրցն յայնցանէ մինչդեռ ուսուցանէր զժողովուրդն 'ի տաճարի անդ՝ և աւետարանէր. հասին 'ի վերայ քահանայապետքն և դպիրքն ծերովքն հանդերձ.

Եւ ասեն ցնա՝ ասա մեզ՝ որով իշխանութեամբ գործես դու զայդ. կամ ո՞վ է՝ որ ետ քեզ զայդ իշխանութիւն.

Պատասխանի ետ և ասէ ցնոս. հարցից և ես ցձեզ բան մի, և ասացէք ինձ.

Մկրտութիւնն Յովհաննու յերկնից էր եթէ 'ի մարդկանէ.

Եւ նոքա խորհեցան 'ի միտս իւրեանց և ասեն.

Եթէ ասեմք յերկնից, ասէ. իսկ ընդէր ոչ հաւատացէք նմա. և եթէ ասեմք 'ի մարդկանէ, ամենայն ժողովուրդն քարկոծ առնեն զմեզ. զի հաստատեալ է 'ի միտս զՅովհաննէ, թէ մարգարէ է.

Եւ պատասխանի ետուն չգիտել թէ ուստի իցէ.

Եւ

Եւ Յս ասէ ցնոսա. եւ ո՛չ ես ասեմ ձեզ՝ որով իշխանութեամբ առնեմ զայս։

Ցերկրորդում աւուր՝ պահոց

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Ղու-
Ղուկասու. Գլ. 20. համ. 9.

Տէրն մեր Յս Քս.

Սկսաւ ասել առ ժողովուրդն զառակս զայս. այր մի տնկեաց զայգի. եւ ետ զնա մշակաց. եւ ինքն գնաց 'ի ճանապարհ ժամանակս բազումս։

Եւ 'ի ժամու՝ առաքեաց առ մշակսն զծառայ. զի 'ի պտղոյ այգւոյն տացեն նմա. եւ մշակքն գան հարին զնա. եւ արձակեցին ունայն։

Եւ յաւել միւս եւս ծառայ յղել. նոքա եւ զնա եւս գան հարին. անարգեցին, եւ առաքեցին ունայն։

Եւ յաւել զերրորդն առաքել. նոքա եւ զնա վիրաւորեցին. եւ հանին արտաքս։

Ասէ տէր այգւոյն՝ զի՞նչ արարից. առաքեցից զորդի իմ սիրելի. թերեւս 'ի սմանէ պատկառեսցեն։

Իբրեւ տեսին զնա մշակքն, խորհեցան ընդ միմեանս եւ ասեն, սա է ժառանգն. սպանցուք զսա. զի մեր լինիցի ժառանգութիւնն։

Եւ հանին զնա արտաքս քան զայգին, եւ սպանին. արդ զի՞նչ արասցէ ընդ նո՛ա տէր այգւոյն։

Նա՛ եկեսցէ եւ կորուսցէ զմշակսն զայնոսիկ. եւ տացէ զայգին այլոց. Իբրեւ լուան, ասեն. քա՛ւ մի՛ լիցի։

Եւ նա հայեցեալ ընդ նոսա ասէ. իսկ զի՞նչ իցէ այն, որ գրեալն է. թէ զվէմն, զոր անարգեցին շինողքն, նա եղեւ գլուխ անկեան։

Ամենայն որ ընդ հարցի ընդ վէմն ընդ այս, խորտակեսցի. եւ յորոյ վերայ անկցի, հոսեսցէ զնա։

Ցերրորդում աւուր՝ պահոց

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Ըստ Ղու-
Ղուկասու. Գլ. 20. համ. 41.

Տէրն մեր Յս Քս.

Ասէ եւ առ նոսա. զիա՞րդ ասեն զՔն թէ որդի է Դաւթի։

Զի ինքն Դաւիթ ասէ 'ի գիրս սաղմոսաց՝ ասաց Տէր ցՏէր իմ. նի՛ստ ընդ աջմէ իմմէ։

Մինչեւ եդից զթշնամիս քո պատ

պատուանդան ոտից քոց։

Իսկ արդ՝ եթէ Դաւիթ զնա Տէր կոչէ՝ զիա՞րդ որդի նորա իցէ։

Եւ լուեալ ամենայն ժողովրդեանն ասէ ցաշակերտսն։

Զգոյշ լերուք 'ի դպրացն. որք կամին պատմուճանօք շրջել. և սիրեն ողջոյնս 'ի հրապարակս, և զնախաթոռս 'ի ժողովուրդս, և զգահաւորակս յընթրիս։

Որք ուտեն զտունս այրեաց. և պատճառանօք յերկարեն զաղօթս. նոքա ընկալցին աւելի դատաստան։

Եւ հայեցեալ ետես զմեծատունսն՝ որք արկանէին զտուրս իւրեանց 'ի գանձանակն։

Ետես և զկին ոմն այրի աղքատ, որ էարկ անդր երկուս լումայս։

Եւ ասէ՝ արդարև ասեմ ձեզ. զի այրին այն աղքատ՝ աւելի էարկ քան զամենեսին։

Զի ամենեքին նոքա 'ի մթերից իւրեանց արկին յընծայս Այ. բայց նա 'ի կարօտութենէ իւրմէ զամենայն զկենսս իւր՝ զոր ունէր, էարկ։

Ի չորրորդում աւուր՝ պահոց

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ ըստ Ղուկասու. Գլ. 21. համ. 20։

Տէրն մեր ՅՍ ՔՍ ասէ։

Այլ յորժամ տեսանիցէք շուրջ պատեալ զօրօք զԵրուսաղէմ, յայնժամ գիտասջիք թէ մերձ է աւեր նորա։

Յայնժամ որք 'ի Հրէաստանի իցեն, փախիցեն 'ի լերինս. և որք 'ի մէջ նորա իցեն, խուսիցեն. և որք 'ի գաւառս իցեն, մի մտցեն 'ի նա։

Զի աւուրք վրէժխնդրութեան են այնոքիկ՝ առ 'ի կատարելոյ ամենայն գրելոց։

Բայց վայ իցէ յղեաց և սնուցանողաց յաւուրսն յայնոսիկ. զի եղիցի տագնապ մեծ 'ի վերայ երկրի. և բարկութիւն ժողովրդեանն այնմիկ։

Եւ անկցին 'ի սուր սուսերի. և գերեսցին յամենայն հեթանոսս. և Երուսաղէմ եղիցի կոխան ազգաց՝ մինչև կատարեսցին ժամանակք հեթանոսաց։

Եւ եղիցին նշանք յարեգական, և 'ի լուսնի, և յաստեղս. և յերկրի տագնապ հեթանոսաց՝

յա-

յահեղ բարբառոյ իբրև ծո-
վու՝ և խռովութեն ։

Ցելանելոյ ոգւոց մարդկան յերկիւղէ, և ՚ի կարծեաց եկելոց ՚ի վերայ տիեզերաց. զի զօրութիւնք երկնից շարժեսցին ։

Եւ յայնժամ տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ ամպօք՝ զօրութեամբ և փառօք բազմօք ։

Եւ յորժամ սկսանիցի այս լինել՝ ամբարձջիք և բարձրացուցջիք զգլուխս ձեր. զի մերձ է փրկութիւն ձեր ։

Եւ ասաց առակ մի նոցա. տեսէք զթզենին, և զամենայն ծառ ։

Յորժամ ցուցանիցեն զպտուղ իւրեանց, տեսանէք, և ՚ի նոցէ ճանաչէք թէ մերձ է ամառն ։

Նոյնպէս և դուք՝ յորժամ տեսանիցէք զայս ամ՟ եղեալ՝ գիտասջիք, թէ մերձ է արքայութիւնն Այ՟ ։

Ամէն ասեմ ձեզ. թէ ոչ անցցէ ազգս այս, մինչև այս ամենայն լինիցի ։

Երկինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ ոչ անցանիցեն ։

՚Ի հինգերորդում աւուր պահոց ։

Սուրբ Աւետարանն ըստ
Ղուկասու. Գլ. 21. Համ. 34.

Տէրն մեր Յս՟ Քս՟ ասէ.

Զգո՛յշ լերուք անձանց. գուցէ ծանրանայցեն սիրտք ձեր շուա՛յտութ՟բ և արբեցութ՟բ՝ և հոգովք աշխարհականօք. և յանկարծակի հասանիցէ ՚ի վերայ ձեր օրն այն ։

Զի իբրև զորոգայթ հասանիցէ ՚ի վերայ ամենեցուն, որք բնակեալ են ընդ ամենայն երեսս երկրի ։

Արթո՛ւն կացէք այսուհետև. յամենայն ժամ աղօթս արարէք. զի արժանի լինիջիք զերծանել յայնմ յամենայնէ, որ լինելոց է. և կալ առաջի որդւոյ մարդոյ ։

Եւ ՚ի տուէ ՚ի տաճարին ուսուցանէր. և զգիշերս ելեալ ագանէր ՚ի լերինն՝ որ կոչիւր ձիթենեաց ։

Եւ ամենայն ժողովուրդն կանխէր ընդ առաւօտս առ նա ՚ի տաճարին լսել ՚ի նմանէ ։

'Ի պահոց Շաբաթու օրն՝ տօն է սրբոյն, Բարսղի Հայրապետին, և եղբօր նորին Գրիգորի Նիւսացւոյն, Սեղբեստրոսի հռոմայ հայրապետին. և սրբոյ Եփրեմի խորին ասորւոյ.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Յոհաննու. Գլ. 10. համ. 11.

Տէրն մեր ՅԻ ՔԻ ասէ.

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ 'ի վերայ ոչխարաց։

Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն, իբրև տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարսն և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ.

Քանզի վարձկան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն.

Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմսն, և ճանաչիմ յիմոցն։

Որպէս գիտէ զիս Հայր, գիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ 'ի վերայ ոչխարաց.

Եւ՝ այլ ևս ոչխարք են իմ, որք ո՛չ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր և ձայնի իմում լուիցեն. և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ։

'Ի Կիւրակէին՝ որ 'ի յայտնութեն պահոյն հանդիպեսցի.

Սրբոյ Աւետարանին ՅԻ ՔԻ Որ ըստ Ղուկասու. Գլ. 22. համ. 24.

Յետ ընթրեաց Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Եղև հակառակութիւն 'ի մէջ նոցա, թէ ո՛վ 'ի նոցանէ համարեսցի մեծ։

Եւ նա ասէ ցնոսա. Թագաւորք ազգաց՝ տիրեն նոցա. և որք իշխենն նոցա՝ բարերարք կոչին.

Այլ դուք ո՛չ այնպէս. այլ որ մեծն է 'ի ձեզ՝ եղիցի իբրև զկրտսերն. և առաջնորդն իբրև զպաշտաւորն.

Ո՞վ է մեծ. բազմականն եթէ պաշտաւորն. ո՛չ ապաքէն բազմականն. բայց ես եմ 'ի մէջ ձեր իբրև պաշտաւոր։

Եւ դուք էք՝ որք ցանգ կայիք ընդ իս 'ի փորձութիւնս իմ։

Եւ ես ուխտեմ ձեզ՝ որպէս և Հայր իմ ուխտեաց ինձ զարքայութիւն։

Զի ուտիցէք, և ըմպիցէք 'ի սեղանն իմ յարքայութեան իմում. և նստիցէք յերկոտասան աթոռ՝ դատել զերկոտասան ազգն իսրայէլի։

Աստուածայայտնութեան Ճրագալուցին.

Սուրբ Աւետարան ՅԻ ՔԻ ըստ Մատթէոսի. Գլ. 2. Համ. 1.

Վասն ծննդեան Տն մերոյ ՅԻ ՔԻ.

Եւ ՚ի ծնանելն ՅԻ ՚ի Բեթղեհէմ Հրէաստանի, յաւուրս Հերովդէի արքայի. աՀա մոգք յարեւելից եկին յԵմ.

Եւ ասեն՝ ո՞ւր է՝ որ ծնաւն արքայն Հրէից. զի տեսաք զաստղ նորա յարեւելս. եւ եկաք երկիր պագանել նմա.

Եւ իբրեւ լուաւ արքայ Հերովդէս՝ խռովեցաւ՝ եւ ամենայն Երուսաղէմ ընդ նմա.

Եւ ժողովեալ զամենայն զքահանայապետս՝ եւ զդպիրս ժողովրդեանն. Հարցանէր ՚ի նոցանէ. թէ ո՞ւր ծնանիցի Քն.

Եւ նոքա ասեն ցնա. ՚ի Բեթղեհէմ Հրէաստանի. զի այսպէս գրեալ է ՚ի ձեռն մարգարէին.

Եւ դու Բեթղեհէմ երկիր յուդայ՝ ոչ ինչ կրսեր ես յիշխանս յուդայ. ՚ի քէն ելցէ ինձ իշխան. որ Հովուեսցէ զժողովուրդ իմ զԻսրայէլ.

Յայնժամ Հերովդէս գաղտ կոչեաց զմոգսն՝ եւ ստուգեաց ՚ի նոցանէ զժամանակ աստեղն երեւելոյ.

Եւ արձակեալ զնոսա ՚ի Բեթղեհէմ, ասէ. գնացէք եւ ստուգեցէք վասն մանկանն. եւ յորժամ գտանիցէք՝ ազդարարեսջիք ինձ. զի եւ ես եկեալ երկիրպագից նմա.

Եւ նոքա իբրեւ լուան ՚ի թագաւորէն, գնացին. եւ աՀա աստղն զոր տեսին յարեւելս՝ առաջնորդեաց նոցա՝ մինչեւ եկեալ եկաց ՚ի վերայ՝ ուր էր մանուկն.

Իբրեւ տեսին զաստղն, խնդացին յոյժ յուրախութիւն մեծ.

Եւ իբրեւ մտին ՚ի տունն՝ տեսին զմանուկն Հանդերձ մարիամաւ մարբն իւրով. եւ անկեալ երկիրպագանէին նմա. եւ բացեալ զգանձս իւրեանց՝ մատուցին նմա պատարագս ոսկի՝ եւ կնդրուկ եւ զմուռս.

Եւ Հրաման առեալ ՚ի տեսլեան չդառնալ անդրէն առ Հերովդէս, ընդ այլ ճանապարհ գնացին յաշխարհն իւրեանց.

ՎԵՐՋ.